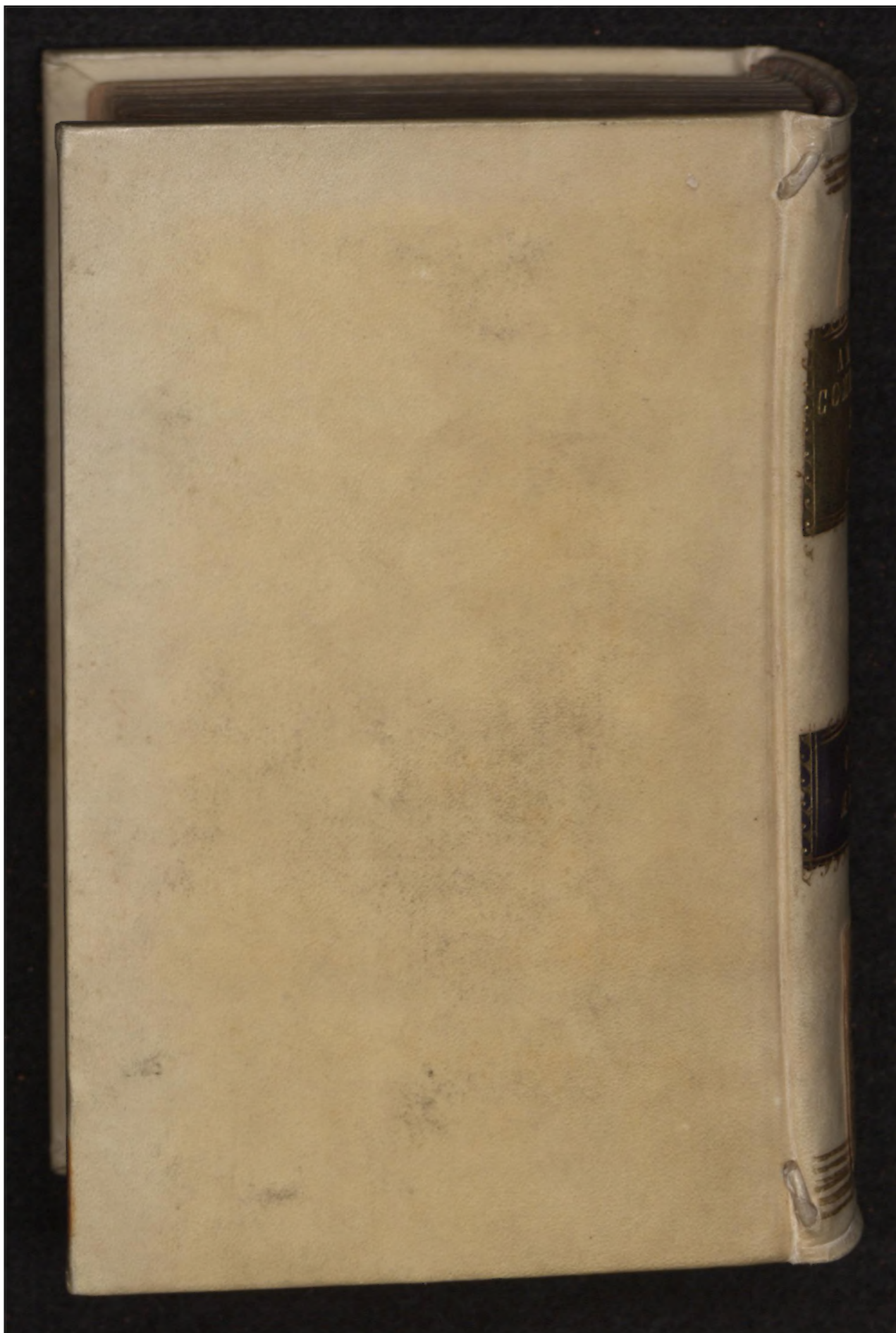

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.4.42.3

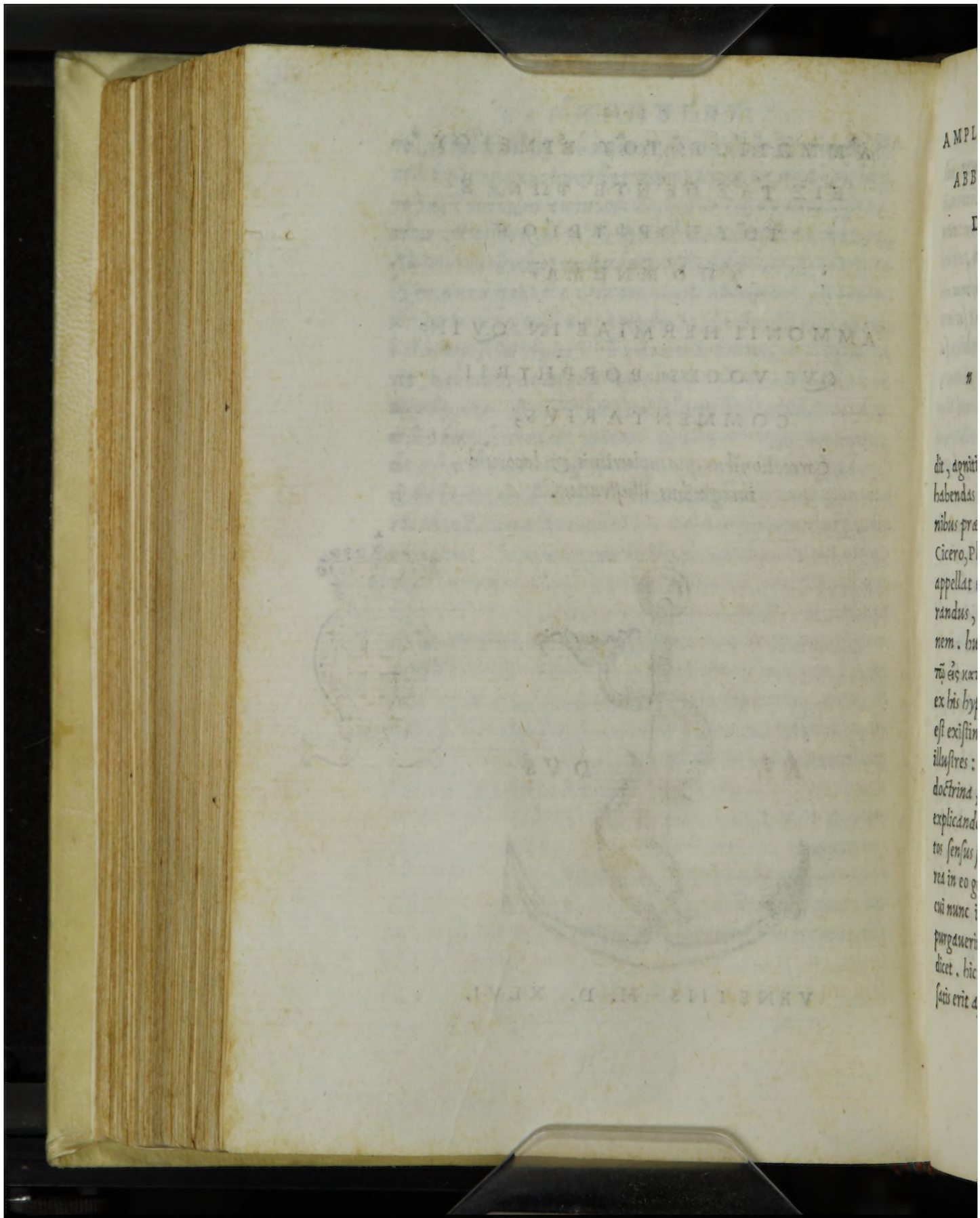
Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.4.42.3

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.4.42.3

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.4.42.3

AMPL

ABB

I

dit, agniti
habendas
nibus pra
Cicero, Pl
appellat
randus,
nem. In
nā es uat
ex his hyp
est existim
illusives:
doctrina
explicand
tos (sensu
rea in eo g
cui nunc i
purgaverit
dicet. hic
satis erit a

AMPLISSIMO AC REVERENDISS.

ABBATI FRANCISCO LAVRE=

DANO PETRVS RHOSI=

THINVS S.

ATVRAE causas cognoscere, & in
iisdem exerceri studiose, unicuique maxi=
me laudandum semper duximus. id mu=
neris per solius philosophiæ, quæ homi=
nem perficit & immortalis deo similē red=
dit, agnitionem assequimur. unde censemus ijsce gratias
habendas esse, qui dignissimæ huius sapientiæ lumen homi=
nibus præbuere. inter hos est præcipue Aristoteles, quem
Cicero, Platone excepto, facile principem philosophorum &
appellat & facit. inter hos quoque Porphyrius annume=
randus, qui in Aristotelem præclaram facit introductio=
nem. huius πέντε φωνῶν, ac illius τῷ περὶ ἑρμηνείας, atque
τῷ εἰς κατηγορίας quam lucem dederit Ammonius Hermias,
ex his hypomnematibus facile percipi potest. Ammonij ea
est existimatio & auctoritas apud divinæ sophiæ studiosos
illustres: ut frustra quis prædicet, quod ingenium, quæ
doctrina, quæ vis ac copia in eo sit differendi, quæq; in
explicando diligentia. is Porphyrij & Stagiritæ recondi=
tos sensus sic recludit quidem, ut nihil sanè aliud præte=
rea in eo genere sit requirendum. Nos ea commentaria
cui nunc integritati restituerimus, quibusq; erroribus re=
purgauerimus, ex aliarum editionum collatione lector iu=
dicet. hic errata nonnulla (nam omnia esset infinitum)
satis erit asferre.

* ij

221
Quæ in quinque uocibus.

Quæ periodus integra char. 29. præpostere legebatur, καὶ ὅτι τὸ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις γένος περὶ οὗ ὁ λόγος, εἰκὲ τοῖς εἰρημένοις γένεσι, καὶ ὁμοιότητα τινὰ πρὸς ταῦτα ἔχει: eam nos, dum suo loco collocamus, ad tertiam sequentem paginā transferimus. Vbi char. 28. Porphyrii textus λέγεται δὲ καὶ ἄλλως, εἰ præponitur, qui est κατὰ ἀποτομὴν: seriem conuertimus: nam, qui primus erat textus, secundum facimus; qui uero alter, primum. Vbi char. 13. legebatur, ὄντος ἀναγκαίου χρυσόφι adiuuimus καὶ εἰς τὴν παρ' Ἀριστοτέλει διδασκαλίαν. Vbi Αὐτίκα περὶ γενῶν, Porphyrii textus cum præcedente Ammonij commentario iungebatur, separauimus. Item ibi, ubi erat Αὐτίκα περὶ γενῶν τε καὶ εἰδῶν εἴτε ὑφέσκηκεν, ita legimus Αὐτίκα περὶ γενῶν τε καὶ εἰδῶν, τὸ μὲν εἴτε ὑφέσκηκεν: paulo post enim τὸ δὲ sequitur. Ibidem ubi, βαθυτάτης οὐσης τῆς τούτων περὶ ματείας, ita legimus, βαθυτάτης οὐσης τῆς τοιαύτης περὶ ματείας. ibidem ubi erat, τῶν ὄντων, τὰ μὲν, ὑφέσκηκε, legimus, ἄλλως τε. τῶν ὄντων ὅτι. Vbi char. 61. scriptum erat, ὑπογράφουσι δὲ καὶ οὕτω, ita legimus ὑπογράφουσι δὲ τῆς τοιαύτης διαφοράς καὶ οὕτω. Vbi char. 27. uerba hæc legebantur, κατὰ ἀποτομὴν τὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων γενῶν κεκλημένον, eo quod uidebantur uacare, cum ibi præsertim proxime iterentur, omnia rescenuimus. Vbi char. 58. legebatur καὶ εἰς τοὺς ὄρισμους, ἄλλ' οὐ τῶν κατὰ συμβεβηκός, sic legimus καὶ εἰς τοὺς ὄρισμους τῶν εἰδῶν, ἄλλ' οὐ τῶν κατὰ συμβεβηκός. Vbi char. 71. scriptum erat καὶ τὸ ἐπίσης, legimus κοινὸν δὲ καὶ τὸ ἐπίσης. Vbi char. 75. erat καὶ τὸ αἰ καὶ παντὶ παρῆναι, legimus καὶ τὸ αἰ καὶ παντὶ εἶδη παρῆναι.

Quæ in prædicamentis.

Char. 11. ubi scriptum erat ἐκ τῶν τούτων συλλογὴ τις σύγκειται τῶν πλείονων, legimus ἐκ τῶν τούτων συλλογισμὸς σύγχεται, συλλογὴ τις ὦν. Vbi char. 14. legitur ὡς ἄρξ, ξίφος, σπάθη, statim subiicimus τινὲς δὲ φασιν ὅτι διὰ τοῦτο ἔστι. quæ periodus linearum ferè decem alibi præpostere legebatur. Vbi char. 64. erat ἐπειδὴ οὐκ ἅμα λυκαίνεται ὁ σῶκράτης, sic restituiimus ἐπειδὴ οὐκ ἅμα γίνεται μέλας καὶ λυκαίνεται ὁ σῶκρ. Vbi char. 7. legebatur ὁ σκοπὸς, καὶ τὰ λοιπὰ, reponimus ὁ σκοπὸς, τὸ χρήσιμον, αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς. ibidem ubi, εἰ γνήσιον τοῦ φιλοσόφου τὸ βιβλίον, statim apponimus ἀναγνώσεως τάξις καὶ διαλέξεις. Char. 10. προβλήματος συλλογιστικῆ, legimus προβλήματος συλλογίζεσθαι. ibidem πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν μεθόδους, legimus ἐπισήμας. Char. 11. τοῦτο κακὸν ἐστίν, legimus τοῦτο ἀναγκάως κακὸν ἐστίν. Char. 83. ἢ ὅποσῶν ἄλλως πρὸς ἕτερον. ἐπειδὴ, legimus ἢ ὅποσῶν ἄλλως πρὸς ἕτερον. πρὸς τί δὲ τὰ τοιαῦτα λέγεται ἐπειδὴ. Char. 85. τούτοις μὲν οὐ, πρὸς τί, ἐναντίον δὲ, ἀρετῇ μὲν, legimus τούτοις μὲν οὐ, πρὸς τί, ἐναντίον ἐστίν. ἀρετῇ μὲν. Char. 42. ὥστε κοσμοῦσι μᾶλλον. ἐστίν ὅτε οἱ ὀρισμοὶ τοιοῦτοι τὸ ὑποκείμενον, χωρίζοντες: legimus ὥστε τὸ ὑποκείμενον κοσμοῦσι μᾶλλον. ἐστίν ὅτε οἱ ὀρισμοὶ τοιοῦτοι, χωρίζοντες. Char. 49. πᾶν ἄλλων οὐσίαι λέγονται, legimus πᾶν ἄλλων δυνάμεις οὐσίαι λέγονται. Char. 131. ἵνα δὴ λώσῃ τὸν χρόνον, statim adiungimus, γίνεσθαι λέγει. Cætera per se lector dignoscet.

Locorum imagines præterea, suis tabellis excisas, quæ rem oculis subiicerent, ut, quatenus posset, studiosorum utilitati consuleretur, adiunximus: indicemq; adscripsimus eorum, quæ in tribus sectionibus continentur. Mihi uero cogi-

tanti, cui potissimum hos nostros dicarem labores, tu solus
Lauredane amplissime occuristi: cui, ob perspectam insi-
gnem philosophiæ rerumq; omnium dignotionem, uitæq;
tuæ raram integritatem; iure me obstrictum esse, ac pluri-
mum debere fateor. Quam auide expectaram, eam in
præsentia occasionem nanciscar: ut te scilicet, Persarum
more, in isto tam promerito splendore pro dignitate salu-
tem. proinde munus hoc, qualecunque est, accipies: in
quo si uoluntatem meam & studium probaueris, hoc nihil
antiquius nunc mihi à deo Opt. Max. dari poterit. Vale.

ΡΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΤΟΥ ΡΟΡ
ΦΥΡΙΟΥ ΒΙΒΛΙΩ.

Γερί γένους .

Γερί εἰδους .

Γερί διαφορᾶς .

Γερί ἰδίου .

Γερί συμβεβηκότος .

Γερί κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τῶν ἐ. φωνῶν .

Γένους καὶ διαφορᾶς .

Γένους καὶ εἰδους .

Γένους καὶ ἰδίου .

Γένους καὶ συμβεβηκότος .

Διαφορᾶς καὶ εἰδους .

Διαφορᾶς καὶ ἰδίου .

Διαφορᾶς καὶ συμβεβηκότος .

Εἰδους καὶ ἰδίου .

Εἰδους καὶ συμβεβηκότος .

Ἰδίου καὶ συμβεβηκότος .

ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙΣ.

Περὶ ὁμωνύμων.
Περὶ σιμωνύμων.
Περὶ παρωνύμων.
Πρώτη διαίρεσις.
Δεύτερα διαίρεσις.
Πρῶτος κἄνων.
Δεύτερος κἄνων.
Κατηγοριῶν ἀρίθμησις.
Περὶ οὐσίας.
Περὶ ποσού.
Περὶ τῶν πρὸς τι.
Περὶ τοιοῦ καὶ ποιότητος.
Περὶ ποιῆν καὶ πάσχειν.
Περὶ ἀντικειμένων.
Περὶ προτέρου.
Περὶ τοῦ ἅμα.
Περὶ κινήσεως.
Περὶ τοῦ ἔχειν.

ΕΝ ΤΩ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

Τμήμα πρῶτον.
Τμήμα δεύτερον.
Τμήμα τρίτον.
Τμήμα τέταρτον.
Τμήμα πέμπτον.

I
Α' ΜΜΟΝΙΟΥ ΤΟΥ ΕΡΜΙΟΥ ΥΠΟ
ΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΟΥ ΠΟΡΦΥ
ΡΙΟΥ ΠΕΝΤΕ ΦΩΝΑΣ.

ΕΛΛΟΝΤΑΣ ΗΜΑΣ ΦΙΛ
 μ λοςόφων αρχεῖται λόγων, ἀναγκαῖον ἐπ
 μαθεῖν τί ποτε ἐπ φιλοσοφία· δ' αὖ γὰρ τὸν
 ἀρχόμενον του, πρότερον μαθεῖν πὸν τυλ
 χάνη. οὕτω γὰρ πρὸν δαιότερον ἀνέξει
 τοῦ πράγματος· μακροτέρως δὲ τὰ πράγ
 ματα ἐκ τῶν ὁρισμῶν· καὶ πῶς δυνάτῃ δι' ὁρισμοῦ μα
 θεῖν πρᾶγμα, ἀγνοομένου τοῦ τί ἐστὶν ὁρισμός· ὁρισμός τοί
 νυν ἐπὶ λόγος σωτόμος δεικνύς τ' τοῦ πράγματος φύσιν·
 ὁρισμός δὲ λέγεται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς χωρίοις
 ὄρων· ὥς περ γὰρ ἐκείνοι περιλαμβάνουσι τὸ χωρίον καὶ
 χωρίζουσι τῶν ἄλλοτρίων, οὕτω καὶ οἱ ὁρισμοὶ περιλαμβά
 νουσι τὸ πρᾶγμα, καὶ χωρίζουσι τῶν ἄλλων ἀπάντων· δ' αὖ
 τοίνυν ὁρισμὸν τῆς φιλοσοφίας εἶπ' ἔστι· ὥς περ γὰρ τῆς γραμ
 ματικῆς ἀρχόμενοι τὸν ὁρισμὸν ἐμαρβάνομεν· ὅτι γραμ
 ματικὴ ἐστὶν ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς τε καὶ συγγρα
 φῶν ὡς ὑποπολὺ λεγομένων· ὁμοίως δὲ καὶ ῥητορι
 κῆς ἀρχόμενοι, τὸν ὁρισμὸν ἐμάθομεν· ὅτι ῥητορικὴ ἐστὶ
 δυνάμις τεχνικὴ πῶς τοῦ λόγου ἐπὶ πρᾶγμα π' πολιτικῶ,
 τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν· δ' αὖ οὕτως καὶ τῆς φιλοσοφίας
 τὸν ὁρισμὸν μαθεῖν· αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ καὶ ταῖς ἄλλαις ὑπὸ
 μαις καὶ τέχναις ὅν ὁρισμοὺς παρέχουσα· Πᾶσα οὕτως
 ἐπιστήμη καὶ τέχνη ὑποκείμενὸν π' ἔχει καὶ τέλος· ὑποκί
 μενον μὲν οὕτως ἐστὶ, πᾶσι δὲ καταγίνεται· τέλος δὲ, οὗ σκοπ
 ζεται, καὶ ὃ βούλεται κοσμεῖν· οἶον, ἡ ἰατρικὴ ὑποκείμε

Α

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

νον ἔχει τὰ ἀνθρώπινα σώματα· ποῦ γὰρ ταῦτα καταγι-
νεταί· τέλος δὲ, τὸ ὑγιαίνειν ταῦτα· τοῦτου γὰρ σοχάζεται·
ὁμοίως καὶ ὁ τέκτων ὑποκείμενον ἔχει τὰ ξύλα, τέλος δὲ,
τὸ ποιῆσαι ἀβάκιον· Οἱ οὖν ὅρισμοί λαμβάνονται ἢ ἐκ
τοῦ ὑποκειμένου, ἢ ἐκ τοῦ τέλους, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ
τέρου· ἐκ μὲν τοῦ ὑποκειμένου, ὡς ὅταν ἐπώμεν, ἰατρικὴ
ἐπὶ τέχνῃ ποῦ τὰ ἀνθρώπινα σώματα καταγινομσίν· ἐκ
δὲ τοῦ τέλους, ὡς ὅταν ἐπώμεν, ὑγίαιεν ποῦ ποιητικὴ· ἐκ
δὲ τοῦ σωματικοῦ τέρου, τέχνῃ ποῦ τὰ ἀνθρώπινα σώματα
καταγινομσίν, ὑγίαιεν ποῦ ποιητικὴ· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀερο-
νομία, ὡς ἡ μὴ οὐσα, ἔχει ὑποκείμενον, τὰ οὐράνια σώ-
ματα· τέλος δὲ, τὸ γινῶναι τοὺς κινήσεις αὐτῶν· μάθεμεν
οὖν τί ὑπόκειται τῇ φιλοσοφίᾳ, καὶ τί τὸ τέλος αὐτῆς· καὶ
οὕτω δυνήσόμεθα αὐτῆς τὸν ὅρισμόν ἀποδοῦναι· Ἰσεί-
ον τοίνυν, ὅτι αἱ μὲν ἄλλαι ὡς ἡ μὴ καὶ τέχναι πορί-
μερικά καταγίνονται· οἷον, ἡ τεκτονικὴ ποῦ μόνον τὰ ξύ-
λα· ἡ δὲ ἀερονομία ποῦ μόνον τὰ οὐράνια, μόνῃ δὲ ἡ φιλο-
σοφία ποῦ πάντα τὰ ὄντα καταγίνεται· τέλος δὲ ἔχει, οὐ
ποιῆσαι, ἀλλὰ γινῶναι αὐτά· παραλαμβάνονται οὖν τῆς
φιλοσοφίας οἱ ὅρισμοί πολλοί· πολλοὶ γὰρ πολλαχῶς ὡρί-
σαντο τῶν παλαιῶν τέρων αὐτῶν· ἵνα ὅ μὴ τοῖς φιλατίοις
ἀκαίρου φιλοπρίας ἐν τῷ παρόντι δώμεν ἐγκλημα, ὅ-
τι ἐκείνου διεξόντες ὅροις, ἀπόχρη πέντε ἢ ὀλίγῳ πλείους προ-
σεπελθεῖν· δύο μὲν εἰσὶν ἐκ τοῦ ὑποκειμένου· δύο δὲ ἐκ
τοῦ τέλους· καὶ ἕτερος ἐκ τῆς ὑπεροχῆς, ὡς ἔχει πρὸς τοὺς
ἄλλους τέχνας· καὶ ἕτερος ἐξ ἐτυμολογίας· Ἐπὶ οὖν ὁ
πρῶτος ὅρισμός οὗτος· φιλοσοφία ἐστὶ γνῶσις τῶν ὄντων
ἢ ὄντων ἐπὶ τὸ δὲ ἢ, ἀντὶ τοῦ καθ' ὄντα εἶναι· οὐ γὰρ προτί-
θεται ὁ φιλόσοφος πάντας ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ ἀνθρώπους εἰ-
δέναι κατ' ἀριθμόν, ἀλλὰ τίς ποτέ ἐστιν ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύ-

σις· τὴν γὰρ οὐσίαν ἐκαστοῦ πράγματος, καὶ τὸ εἶναι σκο-
 πῆ ὁ φιλόσοφος. Ὁ δὲ πλάτων οὕτως ὀρίζεται τὴν φι-
 λосоφίαν· φιλοσοφία ἐστὶ γνῶσις θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων
 πραγμάτων· καὶ δὴλον, ὅτι ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῷ πρὸ αὐτοῦ· διαφέ-
 ρει δὲ μόνῳ τῷ σαφεῖ τε καὶ ἄσαφει· διὸ καὶ γὰρ τὰ ὄντα, εἴς τε
 καὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων· τὰ μὲν αἰετὰ, εἰπὼν θεῶν, τὰ δ' ἐν γένε-
 σι καὶ φθορᾷ, εἰπὼν ἀνθρώπων. οὗτος γὰρ ὁ ὀρισμὸς καὶ ὁ πρῶ-
 τος ἐκ τοῦ ὑποκειμένου ἀποδίδονταί. διονυσίου δὲ ἄλ-
 λήλων, ὡς ἔρηται, τῷ σαφεῖ τε καὶ ἄσαφει. Ἐστὶ δὲ καὶ
 τοιοῦτος ὀρισμὸς ἀπὸ τοῦ τέλους ὁ λέγων, φιλοσοφία ἐστὶν
 ὁμοίωσις θεῶν κατὰ τὸ δυνάτον ἀνθρώπῳ· οὕτω γὰρ ὁ πλά-
 των ὀρίσαστο· ὁ γὰρ θεὸς διπλᾶς ἔχει τὰς ἐνεργήσας, τὰς
 μὲν, γνῶσκάς, καθ' ὅ τὰ πάντα γινώσκει, ὡς καὶ οἱ ποιη-
 τὰι σημαίνουσι λέγοντες· θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασι· τὰς
 δὲ, προνοητικὰς τῶν κατὰ δευτέρων, καθ' ὅ τοῦ κόσμου ὅ-
 λου προνοεῖται, ὡς καὶ οἱ ποιητὰι φασί· θεοὶ δ' ὠτὴρ οὐρανῶν.
 ὁ δὲ φιλόσοφος βούλεται κατ' ἄμφω ἑαυτὸν ἐξομοιωθῆναι
 τῷ θεῷ· βούλεται γὰρ καὶ θεωρητὴς εἶναι τῶν πάντων· πάν-
 ται γὰρ ὡσκέπτεται· καὶ μέντοι καὶ προνοητὴς· πρόνοιαν
 γὰρ τῶν κατὰ δευτέρων ποιῆται· ὁ γάρ τοι πολιτικὸς φιλό-
 σοφος δικάζει, καὶ νόμους τίθησιν, ὡς τε ἡ φιλοσοφία ἐκόν-
 τως ὁμοίωσις ἐστὶ θεῷ. τὸ δὲ κατὰ τὸ δυνάτον ἀνθρώπῳ,
 καλῶς πρόσκειται· οὔτε γὰρ ἡ γνῶσις ὁμοία, οὔτε πρό-
 νοια ἡ αὐτῆς· ἐπεὶ, οὐ ποτε φύλον ὁμοῖον ἀθανάτων τε θε-
 ῶν, χαμαὶ ἐρχομένον ἢ ἀνθρώπων· ὧν γὰρ αἱ οὐσίαι διά-
 φοροι, τούτων καὶ αἱ τελειότητες διαφοροὶ ὑπάρχουσιν· καὶ
 εἰς ἰδέην τοῦτο καὶ ἡ τῶν ἄλλων ζώων. ἐπεὶ δὲ γὰρ ὁ
 ἀνθρώπος καὶ ὁ ἵππος διάφορον ἔχουσι τὴν οὐσίαν,
 διάφορον ἔχουσι καὶ τὴν τελειότητα· ἀνθρώπου μὲν γὰρ
 τελειότης, τὸ μετὰ λόγον καὶ φρονήσειως εἶναι· ἵππου

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

δε, τὸ ὀξείως θεῖν, καὶ ἐν πολέμοις ὑπὲρ τὴν δεινότητα εἶναι.
 καὶ ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς ἀλόγοις πολλὴ διαφορά ὑπάρχει
 τῇ τελειότητι: ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς οὐσίας αὐτῶν, ἄλλη
 μὲν ὑπάρχει κινῶς τελειότης, ἄλλη δὲ ἵππου. ἐκ αὐτῶν
 τούτων διαφορὰ εἰσὶν αἱ τελειότητες παρὰ τὴν διαφορὰν
 οὐσίαν, πολλὰ μᾶλλον ἐπ' ἀνθρώπου τὸ καὶ θεοῦ. ἐπεὶ οὖν
 πολὺ διαφέρουσι κατὰ τὴν οὐσίαν, εἰκότως καὶ τὰς τελει-
 οτήτας διαφερούσας ἔχουσι. καλῶς οὖν προσκεῖται τῷ ὁ-
 ρῶ, τὸ κατὰ τὸ δυνάτον ἀνθρώπῳ. εἰσιν οὖν ἡ φιλοσοφία
 ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ δυνάτον ἀνθρώπῳ. Ἐκ ποίας ὅ-
 αἰτίας ὥρμησεν ὁ φιλόσοφος οὕτως ὀρίσασθαι τὴν φιλο-
 σοφίαν, λεκτέον. ἐπεὶ δὲ ὥς εἶπον, διττὰί εἰσιν αἱ τοῦ
 θεοῦ δυνάμεις, αἷτι γινώσκαι καὶ πρακτικαί, διττὰί εἰσι καὶ
 τῆς ἡμετέρας ψυχῆς, αἷτι θεωρητικαὶ καὶ πρακτικαί. ὁ δὲ
 φιλόσοφος ἐκάτερα τῇ μερῶν τῆς ψυχῆς κοσμεῖν βούλει
 καὶ τῇ πρὸς θεὸν μιμήσει, τὸ μὲν, τὴν τῶν ὄντων φύσιν πῶς
 ἔχει ὑποσκεπόμενος, τὸ δὲ, τὰς παθητικὰς τῆς ψυχῆς κοσ-
 μῶν δυνάμεις, καὶ τὸ ἄλλων ὑπερμελούμενος, εἰκότως ὁ πλά-
 των, ὁμοίωσιν εἶναι θεῷ τὴν φιλοσοφίαν κατὰ τὸ δυνά-
 τον ἀνθρώπῳ, ὥρισεν. Ἐπὶ δὲ καὶ ἄλλος ὀρισμὸς ἐκ
 τοῦ τέλους ὀλέγων: φιλοσοφία ἐστὶ μελέτη θανάτου. ἐπεὶ
 δὲ ὁ προκείμενος ὀρος τὴν φιλοσοφίαν μελέτη θανάτου ὀ-
 ρίζει, ῥητέον, ὅπως δὲ τῆς τοῦ θανάτου μελέτης ἀκούειν.
 Κλεόμβροτος γὰρ τις ὀνόματι, ἐγκύψας τῷ τοῦ πλάτωνος
 φαίδωνι, καὶ ὅτι μὲν δὲ τὸν φιλόσοφον θανάτον με-
 λετᾷν γινώσκει, ὅταν δὲ τρόπῳ δὲ μὴ γινώσκει, ἀνελθὼν ὑπὲρ τοῦ
 πείλους, εἰαυτὸν κατεκρήμνισεν. τούτου μαρτύριον, ὅτι αὐ-
 τὸ τὸ ἀμβρακικὸν μερῶν ἐκθέμενος ἐπίγραμμα
 ποιητής· φησὶ ὥς·

Εἶπας ἤλιε χαῖρε κλειόμβροτος ἀμβρακιώτης

Ἦ μάτ' ἀφ' ὑψηλοῦ πείχιος ἦς αἰδου;

Ἀξίον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακόν, ἀλλὰ Πλάτωνος

Εἶν τὸ ποῦ ψυχῆς γλῆμ' ἀναλεξάμενος.

Διὰ τί μ' ἐξ ἀγνοίας τοίνυν τῶ νέῳ συμβάσαν ἐγχείρησιν
ὑποσκεπτόν αὖ ἦν, τί ποτε βούλεται ἡ ῥηθῆσα τοῦ θανάτου
μελέτη. καὶ γὰρ καὶ ὁ πλάτων παρακελεύεται μὴ ἐξάγειν

» εαυτὸν. φησὶ γὰρ οὕτως: Ὁ μὲν οὖν ἐν ἀπορρήτοις ποῦ

» αὐτῶν λεγόμενος λόγος, ὥς ἐν τινι φρουρᾷ ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι

» ποι, καὶ οὐ δὲ αὐτῶ ἐκ ταύτης ἐξάγειν, οὐδὲ ἀποδιδράσκει

» σκεν, μέγας τίς μοι φαίνεται, καὶ οὐ ῥαδίον διδῆν. οὐδὲ

δὲ ἐξάγειν εαυτούς. ὥπερ γὰρ ὁ ἐν φρουρᾷ ὑπάρχων καὶ

καταδεθὴς διὰ τι πλημμέλημα, εἰ βουληθῇ ἀποδράσαι,

ἀνατρέπει ὅσον ἐφ' αὐτῷ ἔσθ' νόμους, οὕτω καὶ ὁ περὶ δῶν

διαλύσαι τὸν δεσμόν τοῦ σώματος τὸν δεθέντα ὑπὸ τῆς

προνοίας, ἀνατρέπει ἔσθ' δημιουργικῶς νόμους. οὐδὲ οὖν

θανάτου. ἢ τοίνυν ταῦθ' οὕτως ἔχει, πῶς μελέτῃ θανάτου

τοῦ τί μ' φιλοσοφία φασκεῖ; πρόσεχε οὖν τ' λεγομένοισι,

καὶ λυθήσεται ἡ ἀπορία. Ἰστέον ὅτι τοῦ ἀνθρώπου σωθῆναι

τοῦ ὄντος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ ὁ σώδεσμος διπλός,

καὶ ἡ τῆς ψυχῆς λύσις διπλή. ἓστι γὰρ ὁ φυσικὸς λεγόμενος

δεσμός, καθ' ὃν τῇ ψυχῇ δέδεται τὸ σῶμα, καὶ ῥωποιοῖται

ἐξ αὐτῆς. ἓστι δὲ καὶ ὁ προαιρετικὸς δεσμός, καθ' ὃν ἡ ψυχὴ

δέδεται δουλοῦναι τῷ σώματι αὐτῷ, κεκρατομένη ὑπ'

αὐτοῦ. διπλὴ οὖν καὶ ἡ λύσις: ἢ μὲν τοῦ σώματος ἀπὸ ψυ-

χῆς: ἢ δὲ τῆς ψυχῆς ἀπὸ σώματος. καὶ ὁ θάνατος διπλός,

ὁ μὲν, φυσικὸς, καθ' ὃν πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκου-

μεν: τοῦτέστι, καθ' ὃν χωρίζεται τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς: ὁ δὲ

προαιρετικὸς, καθ' ὃν οἱ φιλόσοφοι μελετῶσι χωρίζεν τὴν

ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος: καὶ κατὰ τοῦτο λέγονται μελε-

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

τῶν θανάτου, τουτέστι, χωρισμὸν ψυχῆς ἀπὸ σώματος.
 Ἰστέον ὅτι, ὅπου πάντως τοῦ σώματος χωρίζεται τῆς
 ψυχῆς, καὶ ἡ ψυχὴ χωρίζεται τοῦ σώματος. αἱ γὰρ φιλο-
 σώματοι ψυχαί, καὶ μετὰ θάνατον τὸν τῶν σώμάτων ἐπὶ
 πορίεσσιν ἐρώτα· καὶ τούτων ἵνα φασι τὰ φαινόμενα
 ποῦ· ὅτι τὰ φοῖς σκιοειδῆ φαντάσματα. ἀλλ' οὐδὲ τῆς ψυ-
 χῆς ἀπὸ τοῦ σώματος χωρίζομένης, τὸ σῶμα πάντως
 χωρίζεται τῆς ψυχῆς. οἱ γὰρ φιλοσόφως ζῶντες, καὶ ἐν
 τῇ ζωῇ ὄντες ἐπὶ, χωρίζουσιν ἑαυτοὺς τοῦ σώματος. ἔστι
 οὖν ἡ φιλοσοφία μελέτη θανάτου· τουτέστι, μελέτη χω-
 ρισμοῦ ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος. Ζητῆσαι δὲ λοιπὸν
 ἀξιόν, ὡς ἡ τέλος ἔχει ἡ φιλοσοφία τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν,
 πῶς τὸν ὀρισμὸν, τὸν λέγοντα, γνῶσις τῶν ὄντων ἢ ὄντα ἔ-
 στι, καὶ πρᾶν, γνῶσις θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων πραγμά-
 των, ἐκ τοῦ ὑποκειμένου φαμεν, καὶ ἐκ ἐκείνου τέλους. ὡς
 γὰρ τὴν ἰατρικὴν ὑπὸ τῆς μελέτης τὰ ἀνθρώπινα σώματα
 καταγινομένη ἐκ τοῦ ὑποκειμένου φαμεν ὀρίζεσθαι, ὅταν
 δὲ ὑγίαιεν ποδὲς ποιητικῶν, ἐκ τοῦ τέλους, ὅτι τούτου σοχά-
 ζεται, ὅταν δὲ καὶ ὑπὸ τῆς φιλοσοφίας, ἡ τέλος ἔχει τὴν τῶν
 ὄντων γνῶσιν, ἐκ τοῦ τέλους ἵνα λέγειν δεῖ ὅτι ἀποδίδο-
 μένης ὀρισμούς. ἐκείνο δὲ πρῶτον σκοπητέον, ὡς ἡ φιλο-
 σοφία τὸ μέν τι ἔχουσα μόνον θεωρητικόν, τὸ δὲ, πρακτι-
 κόν, διπλὸν ἔχει καὶ τὸ τέλος. ὅταν γὰρ λέγωμεν μελέτην
 εἶναι θανάτου τὴν φιλοσοφίαν, ἐκ τοῦ πρακτικῆς τέλους
 αὐτὴν ὀρίζομεθα· ὅταν δὲ γνῶσιν τῶν ὄντων ἢ ὄντα εἶναι,
 ἐκ τοῦ γνωστικῆς. ὅταν δὲ ὁμοίωσιν θεῶ κατὰ τὸ δυνάτον
 ἀνθρώπων, ἐξ ἀμφοῖν. ἢ μὲν ἰατρικὴ μικτὴ ἔσται, ὅταν μὲν
 κατὰ μόνον τὸ θεωρητικὸν αὐτῆς ὀρίζηται, λέγεται ὑπὸ τῆς
 ποδὲς τὰ ἀνθρώπινα σώματα καταγινομένη· καὶ ἐκόντως
 ἐκ τοῦ ὑποκειμένου αὐτῆς τὸν τοιοῦτον φαρμῶν ὀρισμὸν. ὅς

ταν δὲ κατὰ τὸ ἑκάστη τῇ ἑαυτῆς χρήται θεωρίᾳ, ὑγείας
 εἶναι ποδὶ ποιητικῶν, καὶ ἐκ τοῦ τέλους εἶναι τοῦτον λέγοντες
 τὸν ὅρισμόν. ἡ δὲ φιλοσοφία ἀπλὴν ἔχουσα τὸ θεωρητι-
 κὸν ἔδος, αὐτοῦ ἡ μόνον εἰς αὐτὴν γίνεται τοῦ γινῶναι τὰ
 πράγματα, ἔκ αὐτῶν μὲν ἐκ τοῦ ὑποκειμένου δέχεται
 ὅρισμόν, ἄλλον δὲ ἐκ τοῦ τέλους. ἡ γὰρ γνώσις, πινὼν ἐπὶ
 γνώσις. ἅμα δὲ καὶ ὅτι γνώσις, καὶ πινὼν ἐπὶ γνώσις, συμ-
 ποδιστὴν. καὶ ὁμοῦτε, εἴτε ἐκ τοῦ ὑποκειμένου τὸν ποι-
 ῶν ὅρισμόν, εἴτε ἐκ τοῦ τέλους εἴποι τις αὐτῶν, ἔκ αὐτῶν ἅμα
 τοι. μάλλον δὲ ἐξ ἀμφοῖν ἢ αὐτῶν. Ἀλλ' ἴσως πρὸς δια-
 σολῶν τῶν ἄλλων ὀρισμῶν, τοῦτε λέγοντες, ὁμοίωσις θεῶν
 κατὰ τὸ διωκτὸν, καὶ ἔπρὸς διορίζοντες ἐν τίσιν ἡ ὁμοίω-
 σις, καὶ τοῦ λέγοντος, μελέτη θανάτου, ἐκ τοῦ ὑποκειμέ-
 νου εἰρημένους ὅρας προσηγορίαν. Ἐπὶ δὲ καὶ
 ἄλλος τῆς φιλοσοφίας ὀρισμὸς ἀριστοτέλους, ἐκ τῆς ὑπε-
 ροχῆς αὐτῆς τῆς πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιστήμας καὶ τέχνας,
 λέγων. φιλοσοφία ἐστὶ τέχνη τεχνῶν, καὶ ἐπιστῆμη ὑψηλῶν
 μῶν, τοιῶν δὲ πνι τρόπων πρὸς ταύτην ἰδόντος τὴν ἀπόδο-
 σιν. τῶν γνώσεων αἱ μὲν, ταῖς τέχναις πρέπουσιν· αἱ δὲ,
 ταῖς ὑψηλῶν. αὐταὶ δὲ αἱ τέχναι καὶ ὑψηλῶν, κατὰ μὲν
 τοῦ λόγου ἔστιν διαφέρουσιν ἀλλήλων. οἱ γὰρ ἐκάστης λό-
 γοι καθ' ἑαυτὸν μὲν, ἀπῆλαιοί εἰσι, κατὰ δὲ τὴν ὕλην, δια-
 λατῶσιν. αἱ μὲν γὰρ ἐπιστῆμαι ποδὶ τὰ ὡσαύτως ἔχοντα
 καταγίνονται. οἷον, ἀστρονομία, γεωμετρία, ἀριθμητική,
 αἱ δὲ τέχναι ποδὶ τὰ ὡς ὑποπολύ μεταβαλλόμενα. ὅ-
 θεν τῆς γεωμετρίας οἱ λόγοι ἀπῆλαιοι μένουσιν, ὡς ἔχει
 ἐκείνο, πρὸς τὸ κύκλον τὰ ἀπὸ τοῦ κέντρου ὑπὸ τῶν ποδὶ φέ-
 ροντα διασπῶνται ἴσα εἰσὶν ἀλλήλοις. τοῦτο γὰρ ὡσαύτως
 ἔχοντες. οἱ δὲ τῆς ἰατρικῆς, πῆλαιοι, ὡς ὁ λέγων. τὰ
 ἐναρτία τὰ ἐναρτίων ἰάματα, διὰ τὸ μὴ ποδὶ τὸ ὡσαύτως

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

ἔχεν αὐτὸν καταγινώσκει· πρῶτον μὲν, ὃ δὲ πάντων τῶν νο-
σημάτων ἰάματα ἐστὶ· τί γὰρ, ἐὰν ἡ νόσος ὀλεθρία ᾖ; ἄλ-
λως τε, ἐπὶ ὅτε ὁ τὰν ἀντία προσάρχουσιν, ἀλλὰ τοῖς ὁ-
μοια, ὡς ὑπὸ τῆς κατὰ συμβεβηκός· πολλάκις γὰρ ἡ νό-
σος ὅπως ὑπὸ τῆς κατὰ συμβεβηκός ἢ τῆς κατὰ φύσιν
λέσαστο· Πάσας τοίνυν τὰς ὑποσημασίας καὶ τὰς τέχνας
ἡ φιλοσοφία τὰς ἀρχὰς δίδωσι· τῇ μὲν μετρίᾳ, ὅτι
καθολικούς λόγους, φιλοσόφων γὰρ τὸ καθόλου ζητεῖν, ἄλ-
λως τε ὁ μετρίτης τὸ σημεῖον ἀμερές λαμβάνει, καὶ τὸ
μέγεθος ἐπ' ἀπέρων διαίρει· καὶ ταύτας ἀναποδείκτως
τὰς ἀρχὰς κεχρηται· ὁ δὲ φιλόσοφος, ταῦτα δέκνυσιν·
ἐπειδὴ γὰρ φησι πάντ' ἐπὶ τὸ πρᾶτον τοῦ πρᾶτου μένους λήπε-
ται μιᾷ διασχάσει· τὸ γὰρ σῶμα τρεῖς ἔχον διασχάσεις πε-
ρατοῦται ὑπὸ τῆς ὑποφανείας, ἥτις ἔχει δύο διασχάσεις,
μῆκος καὶ πλάτος, βάθος γὰρ ἔχει ὡς λήπεται τοῦ σώ-
ματος· ἡ δὲ ἐπιφανεία δύο ἔχουσα διασχάσεις, πρᾶτον τοῦ
πρᾶτου ὑπὸ τῆς γραμμῆς, ἥτις μίαν ἔχει διάσασιν τὸ μῆ-
κος μόνον· ἡ δὲ γραμμὴ πρᾶτον τοῦ πρᾶτου ὑπὸ τοῦ σημείου· καὶ
δηλον ὅτι ἔχει ἑξὶς ἑκαμίαν διάσασιν, ἀλλ' ἔστι ἀμερές, ὅτι
μὴ ὡς εἴρηται, πάντ' ἐπὶ τὸ πρᾶτον μένους λήπεται μιᾷ
διασχάσει· ὅτι δὲ καὶ πάντ' ἐπὶ τὸ πρᾶτον μένους ἐπὶ δια-
μετρῶν, δέκνυσιν λαμβανόν· ὅτι ἡ τομὴ κατὰ σημεῖα γί-
νεται, ἀπὸρ ὁ σωτὴρ τίθεται, ὃ δὲ ποιεῖσι σῶμα· ἔκωσ' τὸ σῶ-
μα τρεῖς ἔχει διασχάσεις κατὰ σημεῖα διαμετρῶν, ὃ δὲ
γὰρ ἀφαιρῆται τοῦ σώματος ἡ διαίρεσις, πλὴν τῆς ποσού
τὸ μέγεθος, τὸ δὲ τρεῖς ἔχον διασχάσεις, ἔκ' ἀφαιρῆται· ὃ
κοῦσ' ὁ λόγος τοῦ σώματος ἐπιδέχεται τὴν ἐπ' ἀπέρων το-
μὴν· εἰ δὲ ἀδιώατος ἐπὶ διὰ τὴν σύμφυτον ἀδένειαν ἀνυ-
δίωαι, ὃ διὰ τὸν το ἀνῆρηται· Τῇ δὲ ἰατρικῇ, τὸ πρᾶτον
τῆς περὶ τῶν νοσημάτων σκοπεῖται, αὐτὴ ἐπὶ τὴν παρέρχουσαν

σα. τῇ γὰρ φιλοσόφων ἀποδεικνύντων πᾶσαρχεῖναι τῇ
 ἐν γνέσει σώμάτων τὰ σοιχῆα, ταῦτα δὲ τὰ πολυθρύλι
 λητα, καὶ ἔτε πλήθονα, οὔτε ἐλάπθονα, ἐκείνοι ὁμολογημέ
 νον τοῦτο λαμβάνοντες, ἐκ τούτων προσεχὴ σοιχῆα ὅτι
 τε σαρσά γεννᾶται φασὶ χυμοὺς, ἀναλόγως ἐκείνοις
 τοῖς πορρωτέρω σοιχῆοις τουτοὺς λαμβάνοντες. Β' π
 μεμῶ καὶ τῇ ῥητορικῇ ἡ φιλοσοφία τὰς ἀρχὰς διδάσκει
 ἀναλόγως γὰρ τῇ τε ἐπαγωγῇ καὶ τῷ συλλογισμῷ, τὸ πα
 ράδειγμα καὶ τὸ ἐνθύμημα ὅ ῥητορ λαμβάνει. ὡς πορ γὰρ
 ὁ συλλογισμὸς ἀληθὲς ἐστίν, ἐπεὶ δὲ ἔχει τὸ ἀναγκάειον, οὐ
 το καὶ τὸ ἐνθύμημα ἀληθὲς βούλεται εἶναι, μίᾳ μέντοι προ
 τάσει τοῦ συλλογισμοῦ λείπεται, ὅθεν καὶ συλλογισμὸς ἀ
 τελὴς λέγεται. συλλογισμὸς δὲ ἐπὶ λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τι
 νῶν, ἐπεὶ π τῇ κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦ
 τα εἶναι. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἀναλογεῖ καὶ τῇ ἐπαγωγῇ
 τὸ παρὰδειγμα. ὡς πορ γὰρ ἐκείνη τὸ ὡς ὑπολὺ ἔχει, καὶ
 τὸ εἶδος, ἔ πάντως δὲ τὸ ἀληθὲς, ἔτω καὶ τὸ παρὰδειγμα.
 διαφέρει δὲ καὶ ταῦτα ἀλλήλων· ὅτι ἡ μὲν ἐπαγωγὴ, λό
 γος ἐστὶν ἀπὸ τῇ μερικῶν τὸ καθόλου πεισύνει, οἷον, ῥη
 τορικὴ καὶ νομοθετικὴ καὶ ἡ δ' εἶναι καὶ ἡ δ' εἶναι τέχνη ἔσαι,
 ὠφέλιμοί εἰσι τῷ βίῳ. τέχνη ἄρα οὐσα καὶ ἡ ἱατρικὴ,
 ὠφέλιμός ἐστι τῷ βίῳ. τὸ δὲ παρὰδειγμα, ἀπὸ τῇ
 μερικῶν τὰ ὑπὸ μέρος πείσεται, καὶ τὰ ὑποχρήματα
 δὲ ἐκ τῶν λαμβάνει. πορ γὰρ τοπικῶν ὁ ἀριστοτέλης ἐν
 τῇ λογικῇ διήλεκται, καὶ ὁλῶς ῥητορικὰς τέχνας ἐπερ
 ματεύσατο. οὐκοῦν καὶ ἡ ῥητορικὴ παρὰ τῆς φιλοσοφίας
 τὰς ἀρχὰς ἔληφεν. ἄλλως τε καὶ ὁ ῥητορ κέχρηται τῷ δι
 καίῳ, καὶ τῷ καλῷ, καὶ τῷ συμφέροντι, οὐκ ἔδῳς πῶς καὶ
 ποῦ ποτε θεωρεῖται τὸ δίκαιον, οὐ δὲ ἑταυτόν ἐπὶ τῷ συμ
 φέροντι, ἐπὶ γὰρ ὅπου εἰς ταυτόν αὐτὸ νομίζουσι τῷ δίκαιῳ,

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

ἐπὶ δ' ὅτε καὶ διαμερούσιν αὐτὸ, καὶ ἐναντίον τίθενται· δὲ
 κινεῖται δὲ ὅτι ταῦτα ἐπὶ ὅτε καὶ αἰτίαι ἐρέθη. καὶ γραμ
 ματικὴ ὁμοίως. ποῦ γὰρ τόνους καὶ χρόνους καταγίνεται·
 ἀπὸρ ἐστὶ μουσικῆς· ἡ δὲ μουσικὴ φιλοσοφία ἐστὶ μέρος·
 οὐ μόνον δὲ αἱ λογικαὶ τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι δέονται φιλο
 σοφίας, ἀλλὰ καὶ αἱ βασιλικοὶ λεγόμεναι τέχναι· ὁ γὰρ οἱ
 κοδόμενος τῇ καθεύτῳ χρῆται πρὸς τὸ διακρίνειν, ἥτε ὁρθό
 ἐστιν ὁ τοῖχος, εἴτε οὐ, τίς μέντοι ἢ κάθετος, οὐκ ἐπὶ οἶδεν,
 ὁ μέντοι φιλόσοφος οἶδεν διδόνε τι τὴν αἰτίαν· ἐρεῖ γὰρ ὅτι
 παύεται τὰ βάρη αὐτοφυῶς ὑπὸ τὸ κέντρον ὁρμᾶ· ὅθεν πρὸς
 ὁρθὰς γωνίας πανταχόθεν τὰ βάρη καταφέρειται, αἱ δὲ
 ὁρθαὶ γωνίαι, ἀπαρέγκλιτοί ἐστι· καὶ ὁ τεκτων δὲ πρὸς
 τὸ διδοῦν ποιεῖται τὸ ξύλον τῇ σάβμῃ κέχρηται· τίς μέντοι ἢ
 τῆς οὐθείας φύσεως, οὐκ ἐπὶ οἶδεν· ἡ δὲ γεωμετρικὴ μέρος τε
 οὗσα καὶ αὐτὴ φιλοσοφία· ἐρεῖ, οὐθεία γὰρ ἐστὶν, ἥτις ἐξ ἑ
 σθου τοῖς ἐφ' αὐτῷ σημεῖοις κέεται· ὁμοίως δὲ πάσαις τὰς
 ἄλλας ἐπιστῆμας καὶ τέχνας ἀπὸ φιλοσοφίας τὰς ἀρχὰς
 ἔχουσας ἐπὶ εὐρεῖν· ἐπὶ οὖν ἡ φιλοσοφία τέχνη τεχνῶν,
 καὶ ἐπιστῆμη ἐπιστημῶν· ὁ μέντοι πύθαγόρας φησὶν, ὅτι
 πῶς φιλοσοφία ἐστὶ φιλική σοφία, πρῶτος τῶ παρὰ τοῖς
 παλαιοτέροις ἐπιστῆς ἀμαρτήματα· ἐπεὶ δὲ γὰρ ἐκείνοι σοι
 φὸν ὠνόμαζον τὴν πνασὺς μετέπειτα τέχνῳ, ὡς ἡς καὶ καὶ
 ὁ ἀρχιλόχος, λέγων· Τρίαιναν ἐδίδου, καὶ κυβερνήτης
 σοφός· καὶ ὁ ποιητής· Ἐπεὶ σοφός ἦραρε τέκτων, καὶ, δι
 ἡδὼς σοφίης ὑποθημιστώσιν ἀνένης, μεθίσκησι τι τὴν προση
 γορίαν ταύτην ὑπὸ τὸν θεόν, ὥς μόνον ἐκείνον καλεῖσθαι σο
 φὸν τὸν θεόν, τὸν τὴν σοφίαν τε καὶ τὴν τῶν ὄντων αἰδίον
 ἔχοντα γινώσκιν· ὁρῶν δὲ οὐ μὲν, ὑπὸ ῥητορικῶν, οὐ δὲ, ὑπὸ
 γραμματικῶν, οὐ δὲ, ἐπὶ τῶν φυσικῶν ζήτησιν ἔχον
 τας, ἄλλως δ' αὖ πάλιν ἐφέτερος, προσαγορεύει οὐ τὴν τ

φυσικῶν θεωρίαν ἀσκοῦντες, φιλοσόφους, οἷον ἐφ' ὧν
 τὰς τὸν σοφόν, ὅπου ἡγεῖομαι καλεῖν τὸν θεόν, τὴν δὲ τούτων
 γνῶσιν, ἀναλόγως φιλοσοφίαν ὀνόμαζε· ταῦτα πυνθαγό-
 ρας· Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῆς φιλοσοφίας ὀρισμοί· ἀρκού-
 σι δὲ καὶ οὗτοι· Ἐπειδὴ δὲ πᾶν πρᾶγμα, ἢτε διαίρε-
 τὸν ἐστίν, ἢτε ἀδιαίρετον, ἀνάγκη καὶ ἡμᾶς εἰπεῖν, πόσον ἡ
 φιλοσοφία διαίρετή ἐστιν, ἢ οὐ· πρὸ δὲ τούτων, δίκαιον ἐστὶν
 εἰπεῖν, τί ὅλος ἐστὶ διαίρεσις, καὶ τί ἐπιδιαίρεσις, καὶ τί ὑποδιαί-
 ρεσις· τὸ γὰρ πᾶν διαίρεσιν ὡς διαλεχόμενον χρη πρότερον εἰ-
 πέειν, τί ποτέ ἐστι τούτων ἕκαστον· Ἐστὶ μὲν οὖν διαίρεσις, ἡ
 κατὰ πρώτην ὑποβολὴν τομὴ τοῦ πράγματος· Ἐπιδιαιρέ-
 σις δὲ, ἡ κατὰ δευτέραν ἐπιβολὴν τομὴ· οἷον, κατὰ πρώτην
 ὑποβολὴν τέμνω τὸ ζῶον εἰς λογικόν, καὶ ἄλογον· τοῦτο διαί-
 ρεσις· κατὰ δὲ δευτέραν, εἰς τε τὸ ἐπικράτιον, καὶ ὑποκράτιον,
 ἡτοῦ μὲν καὶ ἀθάνατον· τοῦτο ἐστὶν ὑποδιαίρεσις· μόνη δὲ
 τῇ τάξει διαφέρει ἀλλήλων· Ὑποδιαίρεσις δὲ ἐστὶν, ἡ
 τοῦ διαίρεσθαι ἡδὴ πράγματος τοῦ μέρους, ἡτοι εἰδέναι το-
 μὴ· εἰδὼς δὲ λέγω νῦν, τὸ ὑπὲρ ἄλλου, οἷον, ὅτι τοῦ ἐπικρα-
 τίου τὸ μῆν, ἐστὶν ἀπλανεές· τὸ δὲ, πλανώμενον· τὸ γὰρ ἐπικ-
 ράτιον, εἶδος ὡς τοῦ ζώου, τοῦτο δὲ ὑποδιέλομεν εἰς τε τὸ
 ἀπλανεές, καὶ τὸ πλανώμενον· διδάσκοντων οὖν ἡμῶν τὰ
 ἐπὶ διαίρεσις, καὶ τί ὑποδιαίρεσις, καὶ τί ὑποδιαίρεσις, ἀκόλου-
 θον καὶ ποῦ τὸ ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ διαίρεσιν εἰπεῖν· Διαίρεσις
 γὰρ, ὡς ἀνωτάτω διελέην ἐπὶ, κατὰ μὲν πέντας, εἰς δύο, εἰς
 θεωρητικόν, καὶ πρακτικόν, κατὰ δὲ ἐτέρας, εἰς τρεῖς· καὶ γὰρ
 πέντε εἰς τρεῖς διαίρουσι τὴν φιλοσοφίαν, εἰς θεωρητικόν, πρα-
 κτικόν, καὶ λογικόν· εἰδ' οὕτως ἔχει, ἢ μὴ, ἐσόμεθα, νῦν δὲ
 λέγωμεν ποῦ τὰς τριῶν εἰδῶν τοῦ θεωρητικοῦ· ἐστὶν οὖν τῇ
 ἀληθείᾳ πρῶτον αὐτοῦ εἶδος τὸ θεολογικόν, ἀρχαὶ γὰρ πάν-
 των τὰ θεῶν· διὸ καὶ οὐκ ἀκαίρως οἱ παλαιοὶ τοῦτο προσέ-

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

θηκαν. Τὸ δὲ φυσιολογικόν, ὡς μὲν πρὸς ἡμᾶς, πρῶτον, οὐ γὰρ ἀν' γνοίμεν τὴν νοητὴν οὐσίαν πρὸ τῆς αἰδήτης. ὡς δὲ πρὸς τὸ ἀληθές, ἔχρατον, ἔχρατι γὰρ οὐσία, ἢ ἐνυλος, διὸ καὶ τὴν ἔχρατὴν ἔληφε τάξιν. Μέσον δὲ τούτων τὸ μαθηματικόν, ἐπεὶ δὴ καὶ κατὰ φύσιν μέσῳ ἔχει τάξιν. τοῦτο δ' ἐπινε τῇ πάλαι προέταξαν τοῦ φυσιολογικοῦ, οἱ μὲν κατὰ πλάτωνα, ἵνα φασὶ τὰς ἰδέας ἐν τῇ ψυχῇ ἢ δὴ ἀποκειμένης ἐπιγνώσκωμεν, ἦτοι ἀναμιμνησκόμεθα τὰ ἐν τοῖς κατέκασον θεωρούμενα, ὁ δὲ πνι καὶ κλίμακι τῷ μαθηματικῷ χράμενοι, οἱ δὲ κατὰ ἀριστέλιον, τὴν μέσθιν τάξιν αὐτῷ ἀπερίεμαντο, βουλόμενοι ἡμᾶς ἐβίξεν ἀπὸ τῆς ἐνύλου οὐσίας γινώσκην τὴν νοητὴν. ἢ πῶς ἐπὶ μὲν ἄόρατος, πλείονα δὲ ἔχει καὶ εὐμετέραν τὴν ὑπόστασιν, ἢ κατὰ ὕλην. καὶ γὰρ ἐν αὐτῇ τὴν γραμμὴν, τὴν τῇ ὕλῃ μακρύνωμεν, οὐχ ὅπως τὴν ὕλην, ἢ τὴν κηρὸν ἢ τὴν χαλκὸν γνοίμεν, ἀλλ' ἵνα ἀποσυνλήσαντες αὐτῷ, ἀποθώμεθα εἰς τὸν νοῦν ἐνθα βεβαιωτέραν ὁρῶμεν αὐτῆς τὴν ὑπόστασιν. ὅτι ὅτι οὐ κοινῶναι τῷ κηρῷ κατὰ τὴν οὐσίαν τὸ σχῆμα, εἶον ἢ γραμμὴ, ἢ τὸ τρίγωνον, αὐτόθεν δὴ λον. Ἰσέον γὰρ, αὐτῇ τῷ τριγώνου σχήματος μεταβληθέντος, ἀφαιρεθῆσθαι τῆς μίαν πλυνῆς, οὐ συμμεταβάλλεται ὁ κηρὸς. καὶ τοὶ ἐκοινῶναι κατὰ τὴν οὐσίαν, ἐδὲ συμμεταβάλλεται. Διαίρεται οὖν ἡ φιλοσοφία ὡς ἡ δὴ ἔρηται, ἢς τε θεωρητικόν, καὶ πρακτικόν. ἄξιον δ' ἐπὶ ζητῆσαι, δι' ἣν αἰτίαν ἢς δύο, καὶ διὰ τί ἢς ταῦτα διαίρεται, καὶ μή τε ἢς πλείονα, μή τε ἢς ἐλάττω. καὶ ἢς ἐλάττω μὲν ἀδυνάτον ἴναι ποιεῖν τὴν διαίρεσιν. οὐ δὲ γὰρ ἀν' τὸ ἐν ἢς ἐν διαίρεθῆναι. διὰ τί οὖν μὴ ἢς πλείονα, ἀλλ' ἢς δύο; τούτου δὲ αἰτίαι δύο εἰσὶν. ἐπεὶ δὴ γὰρ ἐλέγομεν τὴν φιλοσοφίαν ὁμοίωσιν ἔχειν θεῶν κατὰ τὸ δυνάτον ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς διττὰς ἔχει τοὺς

ἐνδὲ γὰρ, τὰς μὲν γνῶστικὰς τῶν ὄντων πάντων, τὰς δὲ
 προγοντικὰς τῇ κατὰ δεξιέρων, ἡκότως ἡ φιλοσοφία διαί-
 ρῆται εἰς θεωρητικὸν, καὶ πρακτικόν. διὰ γὰρ τοῦ θεωρητι-
 κοῦ γινώσκουσιν τὰ ὄντα, διὰ δὲ τοῦ πρακτικοῦ προνοοῦ-
 μέθα τῶν κατὰ δεξιέρων. καὶ οὕτως ἐξομοιοῦμεν ἑαυτοὺς
 τῷ θεῷ. πάλιν δὲ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς διπλῆ αἰ ἐνδύγῃαι,
 αἱ μὲν γνῶστικαὶ οἶον, νοῦς, δόξα, αἰσθησις, φαντασία, διὰ
 νοῦς, αἱ δὲ ζῶπικαὶ καὶ ὀρεκτικαὶ, οἶον, βούλησις, προαίρε-
 σις, θυμὸς, καὶ ἐπιθυμία. Ὁ οὖν φιλόσοφος πάντα τὰ
 τῆς ψυχῆς μέρη βούλεται κοσμήσαι, καὶ εἰς τελείωσιν
 ἀγαγεῖν. διὰ τοῦτο τοῦ θεωρητικοῦ πεποιθὲς τὸ ἐν ὑμῖν
 γνῶστικόν, διὰ δὲ τοῦ πρακτικοῦ τὸ ζῶπικόν. ἡκότως οὖν
 ἡ φιλοσοφία διαίρεται εἰς δύο, εἰς τε θεωρητικόν, καὶ πρακ-
 τικόν. Πάλιν τὸ θεωρητικόν διαίρεται εἰς τρεῖς, εἰς θεολο-
 γικόν, καὶ μαθηματικόν, καὶ φυσιολογικόν. καὶ τοῦτο ἡκό-
 τως. ἐπεὶ δὴ γὰρ πάντα τὰ ὄντα βούλεται θεωρεῖν ὁ φιλόσο-
 φος, τῶν δὲ ὄντων πάντων τρεῖς εἰσὶ τάξεις, τὰ μὲν γὰρ τῶν
 πραγμάτων παντάπασιν ἐστὶ χωριστὰ τῆς ὕλης, καὶ τῇ ὑπο-
 στάσει, καὶ τῇ ποδὲ αὐτῶν ἐπινοία, οἷα ἐστὶ τὰ θεῖα· τὰ δὲ, παν-
 τάπασιν ἀχώριστα τῆς ὕλης, καὶ τῇ ὑποστάσει, καὶ τῇ ποδὲ αὐ-
 τῶν ἐπινοία, οἷα ἐστὶ τὰ φυσικὰ καὶ οὐλὰ ἥδη, οἶον, ξύλον,
 καὶ ὄσον, καὶ σαρκόος, καὶ πάντα ἀπλῶς τὰ σώματα, ταῦτα
 δὲ φυσικὰ καλοῦμεν, ὡς ὑπὸ φύσει δὴ δημιουργούμεν-
 να προσεχῶς· τὰ δὲ μέσα τούτων ὄντα, κατὰ τι μὲν εἰ-
 σὶ χωριστὰ, κατὰ τι δὲ ἀχώριστα, οἷα ἐστὶ τὰ μαθηματι-
 κά, κύκλος μὲν γὰρ, καὶ τρίγωνον, καὶ τὰ τοιαῦτα, καθ' ἑ-
 αυτὰ ὑποσῆναι δίχα ὕλης τινὸς οὐ δύναται, καὶ κατὰ
 τὰ τοῦτο ἀχώριστα ἐστὶ τῆς ὕλης· ἐπεὶ δὴ δὲ θεοσαμέι-
 νοι κύκλον ξύλινον, καὶ χαλκοῦν, καὶ λίθινον, ἀνέμαρ-
 ξάμεθα τὸ εἶδος αὐτοῦ τοῦ κύκλου ἐν τῇ διανοίᾳ τῇ

ἡμετέρα, καὶ ἔχομεν παρ' αὐτοῖς δίχα τῆς ὕλης, ὥστε
 εἰ κηρὸς λάβοι τὸ ἐκτύπωμα τοῦ δακτυλίου, μὴ προσ-
 λαβὼν τί τῆς ὕλης, κατὰ τοῦτο χωρίζεται ἐπὶ τῆς ὕλης,
 καθὼς τῇ ὑπνοῖα χωρίζεται. ἐπεὶ οὖν τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐπὶ
 παντὰ πασι χωρίζεται, τὰ δὲ παντὰ πασιν ἀχώριστα, τὰ δὲ
 κατὰ τι μὲν χωρίζεται, κατὰ τι δὲ ἀχώριστα, εἰκότως τὸ θεω-
 ρητικὸν διακρίνεται εἰς θεολογικὸν, μαθηματικὸν, καὶ φυσιο-
 λογικὸν. τὰ μὲν γὰρ παντὰ πασι χωρίζεται ἀπονέμουσι τῷ
 θεολογικῷ μέρος· τὰ δὲ παντὰ πασιν ἀχώριστα, τῷ φυσιο-
 λογικῷ, τὰ δὲ κατὰ τι μὲν χωρίζεται, κατὰ τι δὲ ἀχώριστα,
 τῷ μαθηματικῷ. ὅτι τὰ μὲν συνάνα ἢ διὰ παντὰ πασιν
 εἶναι ἀχώριστα τῆς ὕλης, τὰ δὲ μαθηματικὰ χωρίζεται, δηλοῦν
 ἐκ τῶν ὁρισμῶν κύκλων γὰρ ὁρίζομενοι οὐδεμίαν ὕλην πα-
 ραλαμβάνομεν, λέγοντες· κύκλος ἐπὶ χῆμα ἐπὶ πεδον ὡς
 πρὸς μίαν γραμμὴν ποιεῖ χρόνον, πρὸς ἑὴν ἀφ' ἑσῶς σημή-
 νει· ἐπὶ τὸς τοῦ χήματος κημίσων, παῖσαι αἱ προσίπνου-
 σαι οὐθεῖαι πρὸς τὴν τοῦ κύκλου ποιεῖ φέρεσθαι ἴσαι ἀλλή-
 λαις εἶσιν· οἰκὸν γὰρ ὁρίζομενοι ἀνδ' ὕλης ἀδιωατοῦμεν ὁ-
 ρίζεσθαι· φάμεν οὖν ὅτι οἰκος ἐπὶ σκέπασμα ὁμβρῶν τὸ
 καὶ καυμάτων κωλιτικόν, ἐκ λίθων καὶ ξύλων· εἰ γὰρ μὴ προ-
 δώμεν τὴν ὕλην, οὐ δύνατον καὶ σκηνὴν καὶ εἶτα ποιῶν
 τὴν σκέπην νοῆσαι· μέσον δὲ ἐπὶ τὸ μαθηματικὸν εἰκότως·
 ἐπεὶ γὰρ οὐ δύναμεται ἀμέσως ἀπὸ τῆς φυσικῆς ὡς τὰ
 θεῖα ἀν' ἀμεσῶς, καὶ ἀπὸ τῆς παντὰ πασιν ἀχωρίστων τῆς
 ὕλης ὡς τὰ παντὰ πασι χωρίζεται, διὰ τῆς μαθηματικῆς ὁ-
 δούομεν· τῆς κατὰ τι μὲν χωρίστων, κατὰ τι δὲ ἀχωρί-
 στων· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ μαθήματα λέγονται, ὅτι δεῖ ταῦτα
 μαθεσθαι, καὶ ἐθιδοῦναι νοῆν ἀσωμάτως, ἀν' ἀμεσῶς
 ὡς τὰ θεῖα· καὶ γὰρ ὁ θεὸς φησὶ πλάττωσθαι· Παρὰ δὲ οἷον τοῖς
 νέοις τὰ μαθήματα, πρὸς σωθεῖσμον τὸ ἀσωμάτου φύσει

ως· ἐὰν γὰρ βουληθῶμεν διθεῖν ἀπὸ τῆς φυσιολογικῆς ὑπὸ
 θεολογίας ἀμέσως ἑαυτοὺς ἀναγαγεῖν, τυφλώσομεν, καὶ
 θάπορ οἱ ἐκ σκοτεινοῦ τοῦ οἴκου εἰς πεφωτισμένων ἀμέ-
 σως ἐξερχόμενοι· δεῖ γὰρ πρότερον ἐν οἴκῳ διατρίβειν ἕ-
 χον σύμμετρον φῶς, εἰδὲ οὕτως ἐλθεῖν εἰς τὸν φωτιστόν
 τόν· οὕτως οὖν μετὰ τὰ φυσικὰ δεῖ διατρίψασθαι ἐν τοῖς
 μαθήμασιν, ἀνάγεσθαι ὑπὸ θεολογίας· κλίμαξ γάρ τις καὶ
 γέφυρα ἐπὶ τὰ μαθήματα, κοινώνουσα μὲν τοῖς φυσικοῖς
 καθὼς ἁρώρεται, τοῖς δὲ θεοῖς, καθὼς χωρίζεται καὶ τὸ φυσιο-
 λογικὸν μὲν οὖν καὶ τὸ θεολογικόν, ὑποδιαίρεσις πᾶς ὑπὸ
 δέχονται· ἀλλὰ τὰς μὲν τούτων ὑποδιαίρεσις ὡς ἀσύμμε-
 τρους οὖσας, εἰσαγωγικαῖς ἀγωγαῖς σιωπήσωμεν· τὸ δὲ
 μαθηματικὸν διαίρεται εἰς τέσσαρα, εἰς γεωμετρίαν, ἀριθ-
 νομίαν, μουσικὴν, καὶ ἀριθμητικὴν· καὶ ἡ μὲν ἀριθμητικὴ,
 εἰς ἀριθμοὺς ὑποκείμεται· εἰς δὲ θεῖα τὰ ἀριθμητικὰ θεωρεῖ-
 ματα· οὐ γὰρ τὸν λεγόμενον ἀριθμὸν παρὰ τοῖς ἰδιώταις,
 καθὼς ἀπαριθμοῦνται, θεωρεῖ ἡ ἀριθμητικὴ, ἀλλὰ τὰ εἰδη-
 τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ ὁ ποῖον ἔχει πρὸς ἀλλήλας, οἷον, ὃ
 ἕκτος πρὸς τὸν τρίτον τὸν διπλάσιον ἔχει λόγον, καὶ ὁ ἑννα-
 τος πρὸς τὸν ἕκτον τὸν ἡμιόλιον· ἐπὶ γὰρ καὶ τὰς γενέ-
 σεις τῶν ἀριθμῶν, τοῦ τε ἀρτίου, καὶ τοῦ περιττοῦ, καὶ περι-
 σαρτίου, καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν τοιούτων ὑποκείμεται· ἡ
 δὲ γεωμετρία τὰ μέγεθος καὶ τὰ σχήματα· ἡ δὲ μουσι-
 κὴ τὰς τῶν χορδῶν συμφωνίας· ὑπὸ τῆς δὲ καίτινος
 μέλη κοιμίζονται μὲν τὰ τῆς ψυχῆς πάθη, διεγείροντα δὲ
 αὐτῶν ἐπ' ἀρετῇ· ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, διηλοῖ τὰ ἐπὶ
 σωζόμενα ἔχει, καὶ οἷον ἀποπώσεως τῆς μουσικῆς· ἀκού-
 οντες γὰρ σάλπιγος θυμικώτερον διατιθέμεται, καὶ διὰ τοῦ-
 το ἐν τοῖς πολέμοις ἡ σάλπιγξ ὑπὸ τῆς δύνειται, ἀκούοντες δὲ
 θεατρικῶν μελῶν ἐκλυτότερον διακείμεθα τὰς ψυχὰς·

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

Φέρεται δὲ καὶ ἰσορία τοιαύτη, ὅτι πνυθαζῶρας ἑώρακώς τι
νά νέον αὐλητρίαν ἐκλυτον μέλος αὐλούσῃ ἐπόμενον, κελού
σαι αὐτὴν εἰσέφασσαν τὸν αὐλὸν αὐλῆσαι, καὶ τούτου γενο
μένου, παύσαι τοῦ νέου τὴν ὑποθυμίαν. ὥστε οὐ δ' αἰ ἀπιστῶν
τοῖς λεγομένοις ποῦ τῆς θῆας μουσικῆς. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ
θεῖος πλάτων παρὰ κελούεται ὅτι νέους, καὶ διὰ μουσικῆς,
καὶ διὰ γυμνασικῆς ἵσται, ἵνα, διὰ μὲν τῆς μουσικῆς τὴν
ψυχὴν ὑποκοσμήσῃ, διὰ δὲ τοῦ γυμνασίου, τὸ σῶμα. ἢ
ἢ ἀερονομία καταγίνεται ποῦ τὰς ἐποχὰς τῶν ἀσέρων.
διὰ τί ἢ εἰς τέσσαρα διαιρεῖται μαθηματικὴ, καὶ μὴ εἰς
πλήθονα ἢ ἐλάττονα, νῦν λέγωμεν. Ἰσέον, ὅτι τὸ μαθη
ματικὸν ποῦ τὸ ποσὸν καταγίνεται. τοῦ ὅ ποσοῦ, τὸ μὲν,
εἰς σωεχῆς, τὸ δὲ, διωρισμένου. διαιρεῖται δὲ τούτου ἐκά
τερον, εἰς δύο. τὸ μὲν σωεχῆς, εἰς κινήτον καὶ ἀκίνητον.
τοῦ κινήτου πάλιν, τὸ μὲν ἀκίνητον, τὸ ὅ, οὐκ ἀκίνητον.
τὸ δὲ διωρισμένου ποσὸν εἰς τὸ καθ' αὐτό, καὶ εἰς τὸ πρὸς τι.
καὶ ποσὸν σωεχῆς ἀκίνητον ἐστὶν ἢ γῆ, ποῦ τὴν καταγίνεται
ἢ γεωμετρία. ἐστὶν οὖν ἢ γεωμετρία, γνώσις ποσοῦ σωει
χοῦς ἀκινήτου ἐν θέσει. ποσὸν ἀκινήτου ἐστὶν ὁ οὐρανός,
ποῦ ὅν καταγίνεται ἢ ἀερονομία. καὶ ἐστὶν ἢ ἀερονομία
γνώσις ποσοῦ σωεχοῦς ἀκινήτου. καταγίνεται δὲ ἢ ἀερο
νομία καὶ ἢ γεωμετρία, ποῦ ποσὸν σωεχῆς. σωεχῆς δὲ
ἐστὶν, οὐ τὰ μόρια πρὸς τινα κοινὸν ὅρον σωάπῃ. ἐλέγω
μεν δὲ καὶ τοῦ διωρισμένου ποσοῦ, τὸ μὲν, εἶναι καθ' αὐ
τό. τὸ ὅ, πρὸς τι. ποσὸν διωρισμένου καθ' αὐτό ἐστὶν ὁ ἀριθ
μός, ὅταν αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν σκοπούμεν. οἷον, τὸν ἀρτιά
κισ ἀρτιον, ἢ τὴν ποδιστάρτιον ἀριθμὸν, καὶ μὴ τὴν πρὸς ἐ
τερον αὐτοῦ χέσιν κατὰ συμβεβηκός. τοῦτο γὰρ μουσι
κῆς. καταγίνεται οὖν ποῦ τούτου ποσὸν διωρισμένου. καθ'
αὐτό ἐστὶν, ὁ ἀριθμὸς ἐπ' αὐτῷ σκοπούμενος. ἢ ἀριθμητικῆ
οὕτως ἐστὶ

ἔν ἐπ' γνώσις ποσοῦ καὶ αὐτὸ διωρισμένου· ποσὸν δὲ διω-
 ρισμένον πρὸς ἑτέρον, ἔστιν ἢ χέσις ἢ πρὸς ἄλληλα τῶν το-
 νῶν, ποῦ οὐδὲ ἡ ἀρμονία καταγίνεται, καὶ δι' ἀριθμοῦ γνώρε-
 ζομεν, ποῦ καὶ καταγίνεται ἡ μουσικὴ· καὶ ἔστιν ἡ μουσικὴ ἐ-
 γνώσις ποσοῦ διωρισμένου, χέσιν ἔχοντος ἑτέρου πρὸς ἑ-
 τέρον· δὲ δεκτικὴ οὐκ ἡ μουσικὴ καὶ ἀριθμητικὴ, ὅτι ποῦ τὸ
 διωρισμένον ποσὸν καταγίνονται· διωρισμένον δὲ ἔστιν,
 οὗ τὰ μέρη καὶ αὐτὰ θεωρεῖται, ὥς μὴ σπαιφέλκεσθαι ἀλ-
 λήλοις· εἰς πόσα μὲν οὐκ καὶ τίνα τὸ θεωρητικὸν διαιρεῖ-
 ται, καὶ τί ἔχει πέρασ', ἐκ τῶν ἐρημένων δὴλον· Ἐπεὶ
 δὲ καὶ τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς φιλοσοφίας εἰρήκαμεν, ἀ-
 νάγκη καὶ τοῦτο διελθὲν· διαιρεῖται τοίνυν τὸ πρακτικόν,
 εἰς τε τὸ ἠθικόν, καὶ οἰκονομικόν, καὶ πολιτικόν· ὁ γὰρ πρὸς
 πάντων τὸ ἀγαθόν, ἢ εἰς αὐτὸν πρὸς τῆς κοσμῶν αὐτοῦ τὰ ἦθη,
 καὶ λέγεται ἠθικός, ἢ εἰς τὸν αὐτοῦ οἶκον, καὶ λέγεται οἰ-
 κονομικός, ἢ τὴν ὅλῃν κοσμεῖ πόλιν, καὶ λέγεται πολιτι-
 κός· πνέει δὲ φασιν, ὅτι ὁ πολιτικός, καὶ ἠθικός λέγεται,
 καὶ οἰκονομικός· ὁ γὰρ πόλιν ὅλην διατάσσας κοσμήσας,
 πολλῶν μάλιστα καὶ αὐτὸν καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ εἰς ταυ-
 τὸν ἀχρυσί τῷ πρακτικῷ, τὸ πολιτικόν· πρὸς οὐδὲ ἐροῦ-
 μεν· ὅτι πολλοὶ τινες κενδοξία κρατούμενοι, τὴν μὲν
 πόλιν κοσμοῦσιν, αὐτῶν δὲ καταφρονοῦσιν· ὥς τε διήρη-
 ται τὰ ἐρημικά τρία τῶν πρακτικῶν ἢ δὴ ἀπ' ἀλλήλων· τού-
 των δ' ἕκαστον διαιροῦσιν εἰς τε τὸ νομοθετικόν, καὶ δικασ-
 τικόν· ὁ γὰρ πολιτικὸς φιλόσοφος καὶ νόμους τίθησι καθ' οὓς
 δεῖ ζῆν ὅτι ἐν τῇ πόλει, καὶ δικάζει, καὶ ὅτι μὲν, κερῶν ἀν-
 ξιοί, ὅτι δὲ, παρὰ τρέψαντας τι τῶν κημερίων νόμων κορ-
 λάζει· εἰ δὲναι δὲ χρὴ, ὅτι καὶ ἐν τῷ οἰκονομικῷ θεωρεῖται
 τὸ νομοθετῆν καὶ κολάζειν· καὶ γὰρ ἐν τῷ οἰκονομικῷ τίθει-
 μεν, καὶ δικάζομεν τῶν οἰκετῶν, ἢ τῶν ὑἱῶν ὅτι παρὰ βλά-

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

νοντας. οὐ μόνον δὲ ἐν τῷ οἰκονομικῷ ταῦτα θεωρεῖται, ἀλ
 λά καὶ ἐν τῷ ἠθικῷ. καὶ ὅτι ὁ ἠθικός ἐαυτοῦ νόμος τίθεισιν,
 ὅταν λέγῃ: κρατῆν δ' ἐθέλει τῇ δὲ: καὶ πρῶτον
 πῖτα, καὶ ὕπνου, λαγνείας τε. καὶ πάλιν. ὅταν ἰσονεότης
 λέγῃ: τοὺς μὲν θεοὺς φοβοῦ. ὅτι δὲ γενεὴς τίμα. ὅτι
 δὲ φίλους ἀγαπᾷ. οὗτοι γὰρ ἠθικοὶ νόμοι τε καὶ λόγοι οὗ
 παρέχουσι. καὶ δικάζει τὸ αὐτὸν ὅτε φησί. Μὴ δ' ὕ
 πνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὀμμασι προσδέξασθαι, πρὶν τῇ ἡμε
 ρινῶν ἐργῶν τρεῖς ἑκάστων ἐπελθεῖν. πῇ παρέβλω; τί δ' ἔρε
 ξας; τί μοι δεόν οὐκ ἐπέδωκε; ἀρετῆς δ' ἀπὸ πρώτου,
 ἐπέξειθι καὶ μετεπειτα. δεῖ δὲ μὴ ἐκπρήξασθαι πλήσσει
 χρηστὰ δὲ, τέρεπον. καὶ πόδε μὲν τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ πολι
 τικοῦ κατὰ τὸν οἰκείον καιρὸν εἰρήσεται. Νῦν δὲ πόδε
 τῆς τοῦ ἠθικοῦ διαρρέσεως δὲ εἰπᾶν: καὶ πρῶτον γε, τί
 εἰπὴν ἦθος. ἦθος τοίνυν εἶναι, ἀνθρώπου κόσμος. κόσμος
 δὲ, ἡ ἐκάστου τελειότης; ἡ δὲ τῆς τῇ ἀκρῶν σφαιρικότης,
 ἡ ὡς περὶ τῆς κατὰ φύσιν κατὰ φύσιν, τῆς τε ὑποδοχῆς, καὶ
 τῆς ἐνδείας. ἀκοσμία γὰρ, ὅ, τε πλεονασμός, καὶ ἡ ἐλ
 λειψίς. καὶ γὰρ εἴποι τις ἄκοσμον τὸν ἀνθρώπον ἐν
 δείᾳ πνός μορίου, οἷον χειρὸς, ἢ ἑτέρου, εἴποι δ' αὖ ἄκο
 σμον καὶ τὸν πόδε πνόντα μορίοις πρὸ τοῦ ἀνδρὸς. οἷον
 ὄν, ἑξαδάκτυλον, ἢ ἑξάχειρα, ὥς ὅτι κατὰ ἀπολλώνι
 ον τὸν ποιητὴν γίγαντας. οὐκοῦν ἀκοσμία, ἢ τε ὑπερ
 χῆ, καὶ ἡ ἐλλειψίς. αἱ δὲ ἀκοσμίαι, ἀτελεῖς εἰσι. τὸ
 γὰρ ἀντικτὸν ταύταις, ὁ κόσμος. τελειότης ἄρα ἐκ τῆς
 παρατηρήσεως ἐπ', τοῦτε πλεονασμοῦ καὶ τῆς ἐνδείας,
 ἀπὸρ εἶναι ἀτελεῖαι. τελειότης γὰρ, ἀντικτὸν τῇ ἀτελείᾳ.
 τὰ δὲ ἀντικτὰ διὰ τῆς τ' ἀντικτῶν παρατηρήσεως κα
 τὰ φύσιν. Εἰ μάλιστα τοίνυν τί εἰ φιλοσοφία, καὶ ποῖα
 αὐτῆς τὰ μέρη. θάλα τοίνυν ἐπὶ καὶ ἐφετῇ. καὶ καλῶς

ποῦ αὐτῆς ἐρρέθη· ὅτι τοιοῦτον ἀγαθόν, οὐτ' ἡλέειν ἔς ἀν-
 θρώπους, οὐθ' ἔξει ποτέ· τοσαῦτα μὲν κοινῶς ποῦ φιλοσο-
 φίας εἰρήδω. ἰδίᾳ δὲ ποῦ τοῦ προσημειώου βιβλίου λέ-
 γομεν ταῦτα. Εἴρηται ὅτι ἡ φιλοσοφία, γνώσις πάν-
 των τῶν ὄντων ἢ ὄντα ἐστίν· ἐζητήσαν οὖν οἱ φιλόσο-
 φοι, τίνα αὐτὸν τρόπον γινώσκουσι τῶν ὄντων ὑπερήμενον.
 καὶ ἐπειδὴ ἐν ὧν τὰ κατὰ μέρος γεννητὰ καὶ φθαρτὰ
 ὄντα, ἐπὶ δὲ καὶ ἀπερρα, ἡ δὲ ὑπερήμε ἀϊδίῳ τε καὶ πε-
 ρερασμένῳ ἐπὶ γνώσις, τὸ γὰρ γινώσκον βούλεται ὑπὸ
 τῆς γνώσεως ποδλαμβάνεσθαι, τὸ δὲ ἀπερρον ἀπορί-
 ληπτον, ἀνῆγαγον ἐαυτοῦ ἀπὸ τῶν μερικῶν ὑπὸ τὰ κα-
 θόλου, αἰδία ὄντα καὶ πεπορασμένα· ὥς γὰρ φησιν
 ὁ πλάτων, ὑπερήμε εἴρηται, παρὰ τὸ εἰς ἐπίστασιν ἡ-
 μᾶς καὶ ὅρον πινὰ προάγειν τῶν πραγμάτων· τοῦτο
 δὲ πορίζομεθα διὰ τῆς εἰς τὰ καθόλου ἀναδρομῆς·
 ἀνέδραμον οὖν ἀπὸ τῶν κατὰ μέρος ἀνθρώπων, ὑπὸ
 τὸν καθόλου ἀνθρώπον· οὐ προτίθενται γὰρ οἱ φιλό-
 σοφοι πόσοι ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀνθρώποι, γινώσκαι, ἀλ-
 λὰ τίς ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι ζῶν λογικὸν ἔχον
 τὸν ἔσταν· ὁ γὰρ τοῦτο ἐγνώκως, εἴσεται καὶ πάντας αὐ-
 τὸν ἐν τῷ κόσμῳ ἀνθρώπους· καὶ ὅτι ἡδὴ γενόμενους,
 καὶ ὅτι αὐτοῖς ἐσομένους· οὕτως οὖν ἀπὸ τῶν κατὰ μέ-
 ρος ἀνθρώπων ἀνῆγαγον ἐαυτοῦ ἔς τινα κοινότητα τὴν
 τοῦ ἀνθρώπου· πάλιν ἀπὸ τῶν κατὰ μέρος ἵππων ἐπὶ
 πινὰ κοινότητα τὴν τοῦ ἵππου, ποδεκτικῶς πάν-
 των τῶν κατὰ μέρος ἵππων, ἡρεκότες, ὅτι ἵππος
 ἐπὶ ζῶν πετρέπῳ χρεμετισκόν· οὐ γὰρ ὅτι κατὰ
 μέρος ἵππους βούλεται γινώσκαι ὁ φιλόσοφος, ὅιον,
 τίς ὁ ξανθός, καὶ τίς ὁ βαλίας, ἀλλὰ τίς ὁ καθόλου ἵπ-
 πος· τὰ γὰρ καθόλου αἰεὶ ὡσαύτως ἔχουσι, καὶ οὐνῶ

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

μὲν ἄλλως, αὐτὴ δὲ ἐτέρως, ὥς πορ τὰ μερικὰ, ἄλλη γὰρ
 φύσις ἢ τοῦ βαλίου ἵππου, καὶ ἄλλη ἢ τοῦ ἑάνθου, ὥς πορ
 ἄλλη φύσις πλάτωνος, καὶ ἄλλη ἀλκιβιάδου. ὁ δὲ καθόλου
 ἀνθρώπος, καὶ ὁ καθόλου ἵππος ἀπὸ αὐτῶν ἔχει. πᾶς
 γὰρ ἵππος, ζῶν ἐπὶ τετράποδι χρεμετισκόν. καὶ πάλιν,
 πᾶς ἀνθρώπος, ζῶν λογικὸν βνητὸν. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ κυ
 νος, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἑδῶν τοῦ ζῶου. θεασάμενοι οὖν
 ταῦτα τὰ ἑδῶν, καὶ πεπορασμένα, ἀλλ' οὐκ τῇ ἀνθρώπιν
 νη διανοίᾳ ἀνέπλησθη, καὶ ἀπορίληπτα, οὐδὲν γὰρ θαυ
 μαζόν πολλά ἡμῖν ἔναι ἀγνώστα ζῶα. ἀνῆγαγον ἑαυτοὺς ἐπὶ
 πῖ τινα κοινότητα τὴν τοῦ ζῶου ποδευτικῶν πάντων τῶν
 κατὰ μέρος. καὶ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος ζῶον, καὶ ὁ ἵππος, καὶ
 ὁ κύων. καὶ τὰ ἄλλα καθό ζῶα οὐδὲν διαφέρει, πάντα οὖν
 οἷα ἐμφυχὸς αἰσθητικὴ ὑπάρχοντα. ὁ οὖν ἐγνωκῶς τί
 ποτέ ἐστι τὸ ζῶον, ἔστι ἐγνωκῶς πάντα τὰ ζῶα. πάλιν ἀ
 πό τῆς δὲ τῆς συκῆς, ἢ τῆς δὲ τῆς πλατάνου, ἢ τῆς δὲ τῆς
 ἀμπέλου, ἀνῆγαγον ἑαυτοὺς ὑπὸ τὴν καθόλου συκῆν, καὶ πλά
 τανον, καὶ ἀμπελον. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων φυτῶν.
 πάλιν ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα, ὑπὸ τὸ κοινὸν γένος ἀνῆγαγον,
 τὸ φυτὸν, πορίεχον τὰ κατὰ μέρος φυτὰ. ἔχον οὖν δύο
 κοινότητες, τὴν τε τοῦ ζῶου, καὶ τοῦ φυτοῦ. Πάλιν τό
 τε ζῶον, καὶ τὸ φυτὸν, ἀνῆγαγον εἰς τὸ ἐμφυχόν. καὶ γὰρ
 τὸ φυτὸν, ἐμφυχὸν ἐστίν. αὐξεται γὰρ καὶ τρέφεται, καὶ
 γέννᾳ ὁμοιον ἑαυτῷ. ἐπειδὴ δὲ τῷ ἐμφύχῳ ἀντίκειται τὸ
 ἀψυχόν, ἀψυχόν δὲ ἐστὶ τὸ μὴ μέτεχον ψυχῆς, οἶον, λίθος,
 ξύλα, καὶ τὰ τοῦτοισι περαπλήσια, πολλά δὲ ἐστὶ ταῦτα
 οὐ τοῖς κατὰ μέρος καὶ ἀπῆρα, διὰ τοῦτο πάλιν ἀπὸ τῶν
 κατὰ μέρος λίθων, ἀνῆγαγεν ἑαυτοὺς ὑπὸ τὸν καθόλου λί
 θον. καὶ ἀπὸ τῶν κατὰ μέρος ξύλων, ὑπὸ τὸν καθόλου ξύ
 λα. καὶ ἀπὸ τῶν λοιπῶν τῶν τοιούτων ὁμοίως. καὶ ἀπὸ

τοῦ καθόλου λίθου, καὶ ἀπὸ τοῦ καθόλου ξύλου καὶ τῆς τοῦ
οὔτου, ὡς τὸ κοινὸν γένος, τὸ ἄψυχον, ὅπου ἔχει ταῦτα
πάντα. ἔχον οὖν δύο κοινότητες, τὸ ἔμψυχον, καὶ τὸ ἄ-
ψυχον. Ταῦτα δὲ πάλιν ἀνήγαγον ὡς τὸ κοινὸν γένος
τὸ σῶμα, ὃ ἐστὶ τὸ τριχὴ διασπτόν, λίθος δὲ καὶ ξύλα καὶ ἄν-
θρώπος, καὶ πάντα ἁπλῶς ὅσα σώματα ἐστὶ, τὰς τρεῖς
ἔχουσι διασάσεις. πάλιν ἀπὸ τῆς ψυχῆς καὶ ἀγγέλων καὶ
τῆς τοιούτου, ἀνήγαγον ἑαυτοὺς ἐπὶ τινὰ κοινότητα τὴν τοῦ
ἁσώματος, ἀντιπεπονητότης τῶ σώματι ἔχουσαν. τὸ
μὲν γὰρ, τριχὴ διασπτόν ἐστὶ, καὶ πάλτι μεριστόν, τὸ δὲ,
παντελῶς ἀμερές τε καὶ ἀδιάσπτον. ἐξήγησάν οὖν τί ἐ-
στὶ κοινὸν ἐν ἀμφοτέροις, καὶ ὅσον ὡς οὐσία ἐστὶν ἐκάτε-
ρον. καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐσία ἐστὶ, καὶ τὸ ἁσώματον, οἶον, ψυ-
χή, ἄγγελος, θεός, ἔχον ἑν ἀναγκαῖον ἑαυτοῦ ὡς τὸ κοινὸν
γένος τὴν οὐσίαν, τοῦ τῆς οὐσίας ὀνόματος αὐθυπόστατον
πράγμα δηλωώτως. μάθοιμεν δ' αὖ τὸ λεγόμενον ἐκ τοῦ
ἐναντίου. ἐστὶ τινὰ τῆς πραγμάτων, ἃ μὴ δυνάμει αὐ-
τὰ καθ' ἑαυτὰ ὑποσῆναι, ἀλλ' ἐν ἄλλοις τὸ εἶναι ἔχει, ἃ καὶ
συμβεβηκότα καλεῖται, λευκότης, μελανία, γλυκύτης, καὶ
τὰ τοιαῦτα. ταῦτα γὰρ αὐτὰ μὲν καθ' ἑαυτὰ οὐ δυνάμει
ταῦτα ὑποσῆναι, ἀλλὰ πάντως ἢ λευκότης, ἢ ἐν ψιμυθίῳ, ἢ
ἐν γάλακτι σώμασιν οὐσιν ὑφίσταται, ὁμοίως καὶ τὰ ἄλ-
λα. ὅσα οὖν ἐστὶν αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ὑποσῆναι δυνάμενα, καὶ
μὴ δυνάμενα πρὸς τὸ ὑποσῆναι ἄλλου τινος, οὐσία λεγόν-
ται. οἶον, ἄνθρωποι, ψυχὰς, λίθοι, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἀνὴλ-
θον οὖν ὡς εἴρηται ἐπὶ τινὰ κοινότητα τὴν οὐσίαν. Ἀρε-
οὖν πάντα τὰ ὄντα ἢ οὐσία. πορίλαμβαίει, ἐπειδὴ πάντα
τῶν τῆς ὄντων ὡς τῶν ὑπαχθῆναι ὁ φιλόσοφος εἶναι, οὐ
δαμῶς. Πάλιν γάρ ἐστὶ δύο πον τινὰ, καὶ δέκα, καὶ ἑν-
κοσιν, ἀπὸ ἀνήγαγον ἐπὶ τὴν κοινὴν γένος, τὴν ἀριθμὸν

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

δηλαδή· πάλιν ὄντων τὸ μέγα καὶ μικρόν, ἅπασαν ἐκάλει
 σάν σωτηρίαν· ἐπεὶ οὖν ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ σωτηριεὺς κοινοῦ
 σιν ἀλλήλοις καθόλου ποσόν ἐστι, ποσὸν ὅσον ἐκάτερον, ἀνήγα-
 γον ταῦτα ὑπὸ τὸ καθόλου ποσόν· ἔχον οὖν κοινότητες δύο
 ποδεικτικὰς πραγμαμάτων πολλῶν, τὴν ἑστίαν, καὶ τὸ πο-
 σόν· Πάλιν ἐστὶ τὸ λευκόν, καὶ πολλὰ αἰκαστὰ μέρος λευ-
 κότητες· τὸ ὅσον λευκόν ἢ ἐν ψιμυθίῳ ἐστίν, ἢ ἐν χιόνι, ἢ ἐν
 κύκλῳ, ταῦτα οὖν πάντες ὑπὸ τὸ ἀπλῶς λευκόν ἀνήγα-
 γον· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ μέλαν, καὶ τὸ φαῖον, καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα, ἀνήγαγον ὑπὸ τὸ χρώμα· ἐστὶ δὲ πάλιν, λευκόν, πικρὸν,
 θερμὸν, ψυχρὸν· ταῦτα οὖν πάντα τὰ ἀπρηθμιζόμενα, ἀνή-
 γαγον ὑπὸ τὸ κοινὸν γένος, τὸ ποῖον· ποῖον δὲ ἐστίν, ἅφ' οὗ πα-
 ρωνύμως τὸ μετέχον ὀνομάζεται· ἀπὸ ὅσων τῆς λευκότητος
 λέγεται λευκός· καὶ ἀπὸ τῆς γραμματικῆς λέγεται γραμ-
 ματικός· Πάλιν ἐστὶ τὸ δεξιόν, καὶ ἀριστερόν· διπλά-
 σιον, καὶ ἡμισυ· καὶ ταῦτα πάντες ἀνήγαγον ὑπὸ τὸ κοινὸν
 γένος, τὸ πρὸς τι, ὃ ἐστὶν ἀξίως ἑτέρου πρὸς ἑτέρον· Πά-
 λιν δὲ ἐστὶ τὸ ἐν λευκῷ εἶναι, ἢ ἐν ἄλλῳ, καὶ ἴσα τοιαῦ-
 τα· ἀπὸ ἀνήγαγον ὑπὸ τὸ πᾶν, ὅπου ἐστὶ τὸ πᾶν σημασι-
 κόν· Πάλιν ἐστὶ τὸ χθεῖς, πέρυσσι, σήμερον, αὔριον, καὶ ὅ-
 σα τοιαῦτα· ἀπὸ ἀνήγαγον ὑπὸ τὸ πότε, ὅπου ἐστὶ χρόνου
 σημασικόν· Πάλιν ἐστὶ τὸ ἀνακείσθαι, τὸ ἐσθῆναι, τὸ
 καθῆσθαι· ἀπὸ ἀνήγαγον ὑπὸ τὸ κῆσθαι· κῆσθαι δὲ ἐστὶν ἢ
 τοιχεῖν θέσεις τοῦ σώματος· Πάλιν δὲ ἐστὶ τὸ ὑποδῆ-
 σθαι, τὸ ὀπλίζεσθαι, τὸ δακτύλιον φορεῖν· τὰ τοιαῦτα ἀνή-
 γαγον ὑπὸ τὸ ἔχειν· ἔχειν γὰρ ἐστίν· ἑστίαν ποδὶ· ἑστίαν πο-
 θέσις· Πάλιν ἐστὶ τὸ τύπῃν, θερμαίνειν, ψύχειν· τὰ το-
 αῦτα ἀνήγαγον ὑπὸ τὸ ποιεῖν· Πάλιν θεασάμενοι πινὰ
 λευκαίνόμενα, τυπόμενα, ἀνήγαγον ὑπὸ τὸ παθεῖν, ὅ-
 πῃ ἐστὶν ἀλλοιοῦσθαι ὑφ' ἑτέρου· ποιεῖν δὲ ἐστὶ τὸ δρᾶν πᾶν

ρίπ· ἔχον οὖν δέκα ταῦτας κοινότητας· οὐσίαν· πο-
 σόν· ποιόν· πρὸς π· πού· πότε· κῆδαι· ἔχειν· ποιεῖν· πα-
 ρεῖν· ἑκάστων οὖν τῶν ὄντων πάντων, ὑπὸ μίαν τούτων τε-
 λῆ τῶν κοινότητων· ταῦτας δὲ ἐκάλεσαν κατηγορίας, ὡς
 κατὰ πινὺν τῶν ὑπ' αὐτὰς τελούτων ἀρροθουσῶν καὶ λε-
 γομένων· Περὶ τούτων οὖν τῶν δέκα κατηγοριῶν ὁ ἀ-
 ριστοτέλης ἔγραψε βιβλίον, καὶ ἐμνήσθη ἐν τῇ διδασκαλίᾳ
 αὐτῇ, φωνῶν πέντε πινὺν ἀγνώστων ἡμῖν οὐσῶν τῇ σωτη-
 ρίᾳ· γένους, εἶδους, διαφορᾶς, ἰδίου, καὶ συμβεβηκό-
 τος· ὁ οὖν φιλόσοφος πορφύριος φιλαρθρώπως ποιῶν
 ἅμα καὶ φιλοσόφως, ἔγραψε τουτὶ τὸ βιβλίον διδά-
 σκον ἡμᾶς τί σημαίνει ἑκάστη φωνή· ἵνα μαθόντες δι' ἐρε-
 ρον δωρηθῶμεν περακολουθεῖν τοῖς ὑπὸ τοῦ ἀριστοτέλους
 λεγομένοις πρὸς τῶν κατηγοριῶν· ὁ οὖν τοῦ πορφυρίου σκο-
 πὸς, οὗτος ἐστίν· Ἐπεγράψε δὲ τὸ βιβλίον εἰσαγωγῇ,
 ἐπειδὴ ὁ δὲ ἐστὶ πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν· προηγουμένη
 τῶν φιλοσόφων πάντων συγγραμμάτων αἱ κατηγο-
 ρίαι· τούτων δὲ, ἡ εἰσαγωγὴ· ὁ πορ δὲ οἱ φιλόσοφοι ὑπὸ
 πάντων τῶν ὄντων ἐποίησαν, ἀνήγαγον τῶν πάντων τὰ ὄν-
 τα ὑπὸ τὰς δέκα κοινότητας, καὶ οὐδὲν ἐστὶ τῶν ὄντων ὃ
 μὴ πάντως διρίσκειται ὑπὸ τινος τῶν τοιούτων κοινότη-
 ταν ἀνάγκη, τοῦτο καὶ οἱ γραμματικοὶ ὑπὸ τῶν ὀκτὼ φω-
 νῶν πεποίηκασιν· βουλόμενοι τῶν τῇ ἀπερίᾳ τῶν φω-
 νῶν ἐπεξελεῖν· καὶ μὴ δωρηθέντες· ἀνήγαγον τοῖς μὴ
 τοιαῖς δὲ φωναῖς, ἐπὶ τινος κοινότητος, τὴν τοῦ ὀνόματος·
 τὰς δὲ τοιαῖς δὲ, ἐπὶ τινος κοινότητος, τὴν τοῦ ῥήματος·
 καὶ οὕτως ἐποίησαν τὰ ὀκτὼ παρ' αὐτοῖς τοῦ λόγου μέ-
 ρη· οὕτω καὶ ὁ πορφύριος ἀνήγαγε πᾶσαν σημαντικὴν
 φωνὴν παρὲς τῶν σημαντικῶν τῶν αἰσθητῶν ὑπὸ τὰς πέν-
 τε φωνάς, ὑφ' αἷς πᾶσαι αἱ κατὰ μέρος ἀνέχονται ση-

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

μαντικά φωνά. Εἰς πόσα μὲν οὖν, καὶ τίνα τὸ τῆς
φιλοσοφίας διαιρεῖται ἕκαστον μέρος, καὶ τί ἔχει ἀποτί-
λεσμά, ἡ δὲ ἑρμῆται. δὲ δὲ ἡμᾶς ἡπὲν καὶ τὰ πρὸς τῇ φι-
λοσοφῶν οὕτω προσαχρεσθόμενα προλεγόμενα, ἡτοι προ-
πυχολογούμενα ὡς παντὸς βιβλίου. ἐπὶ δὲ ταῦτα, ὁ σκο-
πὸς. τὸ χρήσιμον. τὸ γνῆσιον. ἡ τάξις τῆς ἀναγνώσεως.
ἡ αἰτία τῆς ὑπογραφῆς. ἡ ἢ τὰ κεφάλαια διαίρεσις, ὁ δι-
δασκαλικὸς τρόπος, καὶ ἡ ὑπὸ τί μέρος ἀναφορά. ταῦ-
τα δὲ ἐπενόησαν οἱ φιλόσοφοι προλέγειν, οὐχ ὥς περὶ πῶν
τι προσεπινοοῦντες αὐτοῖς, ἡ κατὰ τὰς ἄλλας τέχνας,
ἀλλὰ προθυμότερον ποιῆν βουλόμενοι ὅτι ἀναγνώσκον-
τας. ἀναγνώσκων γάρ τις, εἰ ἀγνοῇ τὸν σκοπὸν τοῦ
βιβλίου, οὐκ ἔστι καὶ ἀφίησι διὰ μέσον, καὶ ταυτὰ πάσχει
τοῖς ὁδοιπορῶσιν, ἐφ' ἃ μὴ ἴσασιν. διὰ τοῦτο οὖν τὸ σκο-
πὸν λέγουσιν. Οὐ μὲν οὐδὲ ὁ τὸ σκοπὸν ἐγνώκως, προθύ-
μως ἐγχειρῇ τῷ ὄργῳ, πρὶν αὖ καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ χρήσιμον
μάθοι. ὥς τε ἐκόπως καὶ τὸ χρήσιμον λέγουσιν. Ἐπὶ τὸ καὶ
ταῦτα μαθόντες, ἀπιστοῦμεν εἰ χρήσιμον ἐπὶ πρὶν γνῶμεν
εἰ γνῆσιον ἐπὶ τοῦ παλαιῶ τὸ βιβλίον, ὃν ἴσμεν ἐνδοξον
ὄντα, οἶον, τοῦ ἀριστοτέλους, καὶ πλάτωνος. ἐκείνοισι γὰρ οὐ
πολλὰ μ. βαρύνουσιν χρήσιμα πάντα ἡρκεῖναι διὰ τοῦτο οὐ
καὶ τὸ γνῆσιον λέγομεν. Ἐκ δὲ τῶν τούτων γνώσεως ἀνακύ-
πτει καὶ ἡ περὶ τάξεως ζήτησις, πότερον αὐτὸ δὲ πρῶτον
τάττειν, ἡ ὕστερον, καὶ διὰ τῆς καὶ τῆς τάξεως λέγουσι. Τῶν δὲ
ὑπογραφῶν λέγουσιν, ἐπειδὴ ὥς ἐν σωτομόῳ τὸ σκοπὸν πε-
ριέχει. Ἐπὶ δὲ καὶ τὸ ὑπὸ ποῖον μέρος ἀναγεται τῆς φι-
λοσοφίας, διὰ τὸ εἰδέναι πού μάστις σωτελεῖ. δεδῆ-
γμένου δὲ τίνος ἕνεκα ταῦτα προλέγουσιν οἱ φιλόσοφοι,
καιρὸς ἡ δὲ καὶ ἡμᾶς λέγειν τὰ προλεγόμενα τοῦ βι-
βλίου. Ἐπὶ δὲ σκοπὸς ἐνταῦθα τῷ πορφυρίῳ περὶ

εἰ πέντε πνῶν εἰπὼν φωνῶν, ὑφ' αὐτῶν πάντα τὰ ὄντα εἶναι,
 ἡγοῶν ἐν τοῖς οὗσι πᾶσι θεωρεῖται. ἐπὶ δὲ ταῦτα, γένος +
 εἶδος. διαφορά. ἴδιον. καὶ συμβεβηκός. Χρήσιμον δὲ
 ἐπὶ τὸ βιβλίον εἰς πᾶσαν φιλοσοφίαν. διδάσκει γὰρ ἡ/
 μᾶς τὰ καθ' αὐτὰ προσόντα τίς εἶδεν, ἀπὸ αὐτῶν εἶναι
 αἴτια τῆς συστάσεως. ἐκ δὲ τῶν αἰτίων τῆς συστάσεως τὰς
 ἀποδείξεις λαμβάνομεν. ὥστε ἀποδείξιν διδάσκει, καὶ
 πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν χρήσιμον. διὰ γὰρ τῆς ἀποδεί/
 ξεως τὰ τέλη αὐτῆς γινώσκομεν. Τὸ δὲ γνήσιον δηλοῖ
 μεν καὶ ἡ φράσις σαφὴς οὖσα, καὶ τὸ ἐν ἄλλοις αὐτοῦ βι/
 βλίου τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ θεωρημάτων μεμνηῖται.
 ἐπὶ δὲ καὶ τὸ προσφώνειν αὐτὸ χρυσαορίῳ. ταύτου γὰρ καὶ
 ἄλλ' ἅπαντα προσφώνησας βιβλίᾳ, καὶ τοῦτο προσφώνει,
 διὰ τοιαύτῳ αἰτίαν, διδασκαλὸς ὡς τοῦ χρυσαορίου, καὶ
 ἐξηγουμένου αὐτῷ τὰ μαθήματα, ἐδίδου ἰσορῆσαι τὸ
 πῦρ τῆς αἰτίας, καὶ ἐξεδήμησε. τούτῳ τῷ χρόνῳ οὐρίσκει
 ὁ χρυσαορίος τὰς ἀριστοτέλους κατηγορίας, καὶ οὐ δὲ ὅλως
 παρηνολούει ἐγκύπτων. δηλοῖ οὖν τῷ πορφύρειῳ ἐκείνῳ
 πηγράψας τὸ συμβαλόν. καὶ εἰ μὲν ἰσορῆσε τὸ πῦρ, ἐλθεῖν,
 εἰ δὲ μὴ ἰσορῆσεν, ἵσα γινώσκοντα γράψαι, δι' ἧς αὖ μέλ/
 λοι παρακολουθεῖν τῷ βιβλίῳ. ἐπεὶ δὲ τοίνυν ὁ πορφύρειος
 οὐκ ἠδυνάτο πῶς ὑποσχεῖται, γράφει αὐτῷ τὸ βιβλίον
 τοῦτο ἐκ τῶν εἰρημένων τῶν πλάτωνι, καὶ ταυτὶ συλλέξας
 σχεδόν, καὶ δι' αὐτῶν τῶν ῥημάτων ἐλθόν. καὶ ἐκ τούτου μὲν
 δῆλον ὅτι γνήσιον τοῦ παλαιοῦ τὸ βιβλίον.

Πρῶτον δὲ ἐπὶ τῇ τάξει. εἰ γὰρ ἡς τὰς ἀριστοτέλους κα/
 τηγορίας εἰσάγει, αὐτὸς τῶν ἀπλῶν εἰσι φωνῶν, αὐταὶ δὲ
 τῆς λογικῆς ἀρχαί, δῆλον ὅτι πρῶτον τῇ τάξει ἐπὶ τῆς λο/
 γικῆς. εἰκότως οὖν πρὸ αὐτῆς τίθεται. καὶ ταῦτα μὲν
 ποῦ τῆς τάξεως. Εἰσαγωγὴ δὲ ὑπὸ γράψαι. καὶ ἀπο

ρούσι πνέει, διὰ τὴν ἀπροσδιορίζωσαν ἐπέγραψεν, ἡσαγωγὴν
 γὰρ ἀδύλον γὰρ, πότερον γραμματικῆς, ἢ ῥητορικῆς, ἢ λο
 γικῆς. φαμὲν οὖν πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τὰ ὑπερέχοντα τῇ
 πραγματῶν, ἀορίσως ἐβάλαμεν σημαίναν. ὥστε ὅτε τὸν
 ὁμοίον βουλόμενοι σημαίνει, ὁ ποιητής, λέγομεν κατ' ἐξο
 χλῶν. τί οὖν ἐκώλυε τὸν βουλόμενον τὴν φιλοσοφίαν ση
 μαίνει, ἀορίσως κατ' ἐξοχλῶν σημαίνει. ἐπείτα δὲ καὶ τοῦτο
 φαμὲν. ἡ ἡσαγωγὴ τέχνης ἢ ὑποσημῶν ἐστὶν ἡσαγωγὴ ἀ
 ναμφιαβητικῆς. ἡ δὲ φιλοσοφία τέχνη ἐστὶν τεχνῶν, καὶ ὑπο
 σημῶν ὑποσημῶν. πῶς ἔν ἐς ταῦτά τινι ἡμᾶς μέλλων ἡσαγωγήν,
 καὶ διὰ μέσης ταύτης εἰς ἀπάσας τὰς τέχνας, ἡ πόρ αὐτῇ
 θῶς ἔχει ὁ ὅρος, ἐμελλε μίαν τινος τέχνης ἡσαγωγὴν τὸ βι
 βλίον ὑπογράφειν. τοσαῦτα καὶ πρὸς τῆς ὑπογραφῆς. ἰσέ
 ον δὲ ὅτι διήρηται τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἰς τρία καὶ ἐν μὲν
 τῷ πρώτῳ μέρει διδάσκει πρὸς τῇ ἡρημῶν πέντε φῶ
 νων. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ συμπλέκει αὐταὶς κατὰ δύς, καὶ δι
 δάσκει τί κοινὸν αὐταῖς, καὶ τί ἰδίον· οἶον, τί κοινὸν γένει,
 καὶ τί εἶδει, καὶ τί ἰδίῳ, καὶ τί διαφορᾷ, καὶ τί συμβεβη
 κόπι. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ διδάσκει τίνα πάντων ἅμα κοινὰ εἶ
 σι. πρὸ δὲ τούτων, ἐν τῷ προοιμίῳ τὸν σκοπὸν τε προαγα
 γρύνει τοῦ βιβλίου, καὶ τὸ χρῆσθαι διδάσκει, καὶ τὸν
 τρόπον τῆς διδασκαλίας, ὅτι ἀπλούσερός τε καὶ ἡσαγωγι
 κώτερος εἶσαι. ὕπὸ δὲ τὸ λογικὸν ὄργανον ἀνάγκαι τῆς
 φιλοσοφίας τὸ προκείμενον βιβλίον. διδάσκει γὰρ τὰ εἰς
 τὴν ἀρχὴν τῆς ἀποδείξεως σωτελουῦτα, ἢ τις ἐπὶ τῷ γένει
 συλλογισμὸς· ὅς εἶδος ἐστὶν τοῦ σωθέτου λόγου· ὅς πάλιν
 γένει ἐστὶν λόγος. ἐπείτα δὲ, καὶ εἰς τὰς ἀριστέλους κατηγο
 ρίας ἡσαγωγή, ἀπὸρ εἰς τῆς λογικῆς. ἡ δὲ λογικὴ οὐ μέρος
 τῆς φιλοσοφίας, ἀλλ' ὄργανον, ὡς ἐν ἐτέροις δείξομεν.

ὁ γὰρ ἀναγκαῖον χρυσάορι, καὶ εἰς τὴν παρ' ἀριστέ

λη διδασκαλίαν. Πάντα τὰ ὄντα αὐτοφυῶς ἐφίεται
 τοῦ ἀρχοῦ, ἐπεὶ δὴ πορ τῇ ὄντων ἀπάντων μία εἰν ἀρχὴ
 τὸ ἀρχόν. πάντα οὖν πρὸς τὸ ἀρχόν, ὡς οἱ κῆον ἀρχόν ἀ
 νατείνεται, καὶ τελευτῶται τῇ ὄντων ἑκάστον, μετέχον ἐκεί
 νου κατὰ τὰ οἰκῆα μέτρα. οὐδ' αἶς οὖν κακοῦ ἐφίεται, ἀλλ'
 λὰ καὶ οἱ τούτου ἐφίεμενοι, ὡς ἀρχοῦ αὐτοῦ ὀρέγονται. ἡ
 νίκα τοίνυν βούλεται πῶς τινὰ ἐπὶ πρὸς τρέψαται, τὸ ἐκ
 τούτου ἀρχόν ἀναφαίνει, ὡς ἐκ τούτου ἐφέλκεν αὐτόν.
 τοῦτο τοίνυν ὁ φιλόσοφος πορφύριος ποιῇ. βουλόμενος
 ὅτι οὐκ ἔστι ἀναρχομένους πρὸς τρέψαται ὡς τὸν βιβλίον ἀ
 νάγνωσιν, τὸ ἐκ τούτου ἐσόμνον ἀρχόν μινύει κατ' ἀρ
 χας. ἐπεὶ δὲ διπλὸν ἐστὶ τὸ ἀρχόν, τὸ μὲν ὡς τέλος, ὅταν
 ἔπωμεν ἀρχόν τὴν ὑγίαν, τὸ δὲ, ὡς πρὸς τέλος, ὅταν
 ἔπωμεν τὸ φλεβοτομεῖν ἀρχόν, οὐ κατ' αὐτὸ, ἀλλὰ διὰ
 τὴν ὑγίαν, τὸ ἀναρχαῖον ἐν ταῦθα οὐ κυρίως λέγεται ἀρχ
 θόν, ἀλλ' ὡς πρὸς μᾶλλον ἀρχόν ἀναφερόμενον. λέγει γὰρ
 εἰ μέλει ὑγιαίνειν, ἀνάγκη φλεβοτομεῖσθαι. διὰ τοῦτο οὐ
 τὴν ἔπιν ἀναρχαῖον, ἐπεὶ δὲ ὡς πρὸς πὶ τέλος ἄλλο ἀναφέ
 ρεται τὸ βιβλίον, τὰς κατηγορίας, καὶ οὐκ ἐπὶν ἀρχόν ὡς
 τέλος, ἀλλὰ ὡς πρὸς ἄλλο συμβαλλόμενον. καὶ ἀπλῶς εἰ
 πῶν, ἀναρχαῖον ἐν ταῦθα λέγει τὸ βιβλίον, ὡς πρὸς μᾶ
 ζον ἀρχόν αὐτὸ ἀνάγων. καὶ ἡτοι ὡς χρήσιμον, ἢ ὡς κατ'
 αὐτὸ ἀναρχαῖον, καὶ χωρὶς αὐτοῦ, τὰ ἄλλα μὴ δυνάσθαι
 τῇ φιλοσόφον ἀναλέμεται συγγράμματα. ἴσμεν γὰρ
 ὅτι οἱ φιλόσοφοι, τὸ ἀναρχαῖον διχῶς λέγουσιν. ἀναρ
 χαῖον γὰρ λέγουσιν, ἢ τὸ χρήσιμον, ἢ τὸ ἀντιδιαρνούμενον
 τῷ ἐνδεχομένῳ. καὶ χρήσιμον μὲν λέγουσι τὸ συμβαλλό
 μενον εἰς π, ὅσον, τὸ ὑποδεδεῖσθαι, τὸ ἐνδύνεισθαι. συμ
 βαλλεται γὰρ ἐπὶ τὸ ἡπὶον διαφθερεῖσθαι τὰ σώματα, καὶ
 διὰ τοῦτο διαρκεῖς εἰς πλείονα χρόνον. λέγεται δὲ ἀναρ

Α' ΜΜΩΝΙΟΥ

καὶ οὕτως εἶπον, καὶ τὸ πρῶτον ἐδεχομένῳ ἀντιδιαρῶμενον,
οὕτως χωρὶς τοῦ υποκείμενου ἀδυνάτον εἶναι, οἷον, ἀνάγκη
τὰ ζῶα τὰ ἔχοντα πνύμονα ἀναπνεῖν πάντως, ἵνα
ζῶσιν. ἀνάγκη οὖν οὕτω πλῆμα ἢ ἀναπνοή. χωρὶς γὰρ
ταύτης ἀδυνάτον ζῆν τὰ ἔχοντα πνύμονα ζῶα. ἀνάγκη
καὶ οὕτω λέγεσθαι τοῦτο εἶναι τὸ βιβλίον, ἢ κατὰ τὸ πρῶτον,
ἢ κατὰ τὸ δεύτερον σημαινόμενον. καὶ φάμεν, οὐχὶ
κατὰ τὸ δεύτερον, ἀλλὰ κατὰ τὸ πρῶτον, καὶ γὰρ πρὶν γε
γινώσκειν τὸν πορφύριον, οὐκ ἠγνόωμεν τὸ τί δηλοῦσιν αἱ τῶν φι
λοσόφων πραγματαίαι. διὸ οὕτως ὡς ἐχρήσιμον καὶ ὁμι
λῆ ποιῶν τὴν ἐκείνων νόησιν, οὕτως ἀνάγκη εἶναι λέγε
σθαι. μήποτε δὲ δυνατὸν καὶ κατὰ τὸ δεύτερον σημαινόμε
νον ἀνάγκη λέγεσθαι, οὐ χωρὶς ἐκείνων νοηθῆναι ἀδυνά
τον, οὐχὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ συγγράμματος νοσημάτων ἡμῶν τὸ
ἀνάγκη, ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς τῆς τῶν ἑρμηνείων πέντε φων
ῶν θεωρίας. ἀνδρὶ γὰρ τῆς τούτων γνώσεως τὰ ἄλλα ἀκρι
βῶς γνωθῆναι ἀδυνάτον. ὅθεν καὶ ὁ πορφύριος οὐκ εἶπεν
ἀνάγκη ὅντος τούτου τοῦ συγγράμματος, ἀλλ' ἀνάγκη
καί αὖ οὐσης τῆς τούτων θεωρίας. καὶ γὰρ πρὶν τὸν πορφύ
ριον ποδὲ τούτου γράψαι, ἀνάγκη αὖ ἢ ποδὲ αὐτῶν θεω
ρίαι εἰς τὴν τῶν φιλοσόφων θεωρημάτων νόησιν, καὶ ἀνδρὶ
ταύτης ἐκείνων νοηθῆναι ἀδυνάτον. τοσοῦτον οὖν τὸ ἐκ τοῦ
προκειμένου βιβλίου γέγονε χρήσιμον, ὅτι τὰ πορὰ δὴ
παρὰ τοῖς πρεσβυτέροις ἑρμηνείαι σωθήκαμεν, καὶ ὁμι
λῆ ἡμῖν καὶ σώτομον τὴν παρ' αὐτῶν θεωρίαν ἐποίησαι
το. ὅθεν οὐ δὲ ὁ πορφύριος ἐδιοποιεῖται τὴν δύρεσιν τῆς
παρ' αὐτῶν θεωρίας, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς πρεσβυτέροις, φη
σὶν ἐπελθεῖν περὶ αὐτοῦ. ἴσμεν δὲ ὅτι οὕτως ἐπ' προοιμί
οις ποδὲ τριῶν τούτων διαλέγεσθαι. λέγει γὰρ τίς ἢ πρόθεσις
τοῦ συγγράμματος, ὅτι ποδὲ τῶν πέντε φωνῶν ἐκείνων

βούλεται διαλεχθῆναι, καὶ τί τὸ χρησίμον, ὅτι χρησίμῳ
 οὐ μόνον ἔς τὰς ἀριστέλους κατηγορίας, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς
 εἰπὴν, εἰς πᾶσαν ὑρετικὴν μέθοδον φιλοσοφίας, καὶ τί
 νικέχρηται τρόπῳ διδασκαλίας, ὅτι σαφεῖ καὶ πρέπον
 τι ἡσαγομένων ἀκοῆς. οὐτε γὰρ μείζονα κατὰ τὸ εἰσαγο
 μένους θεωρήματα διδάσκει, οὐτε ἔς μῆκος ἐκτείνει τὸ σύγ
 γραμμα, οὐτ' ἀσαφεῖ τῇ λέξει κέχρηται, ἵνα διὰ τούτων
 προτρέψῃται τὸ νέος εἰς τὴν τοῦ βιβλίου ἐκλόγην. Ὁ
 δὲ, καὶ, σωδεδσμος, σημαίνει ἡμῖν, ὥς οὐ μόνον εἰς τὴν τῇ
 κατηγορίῳν διδασκαλίᾳ συμβάλλεται τὸ βιβλίον, ἀλλὰ
 καὶ ἔς πᾶσαν φιλοσοφίαν. ἄλλως τε, καὶ εἰς τὴν τῶν πα
 ρὰ ἀριστέλει κατηγορίῳν εἰπὴν, ἐπεὶ δὴ συμβάλλεται τὸ
 βιβλίον οὐ μόνον εἰς τὴν διδασκαλίαν τῇ παρὰ ἀριστέ
 λει κατηγορίῳν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἄλλας κατηγορίας. ἡ δὲ
 ναὶ δὲ χρῆ, ὅτι οἱ πολλοὶ τῇ ἀριστέλους ἐκέρων κατὰ τὴν
 λον τοῦ διδασκαλοῦ ἐγραψαν κατηγορίας, καὶ ποῦ ἐρμη
 νείας, καὶ ἀναλυτικὰ. συμβάλλεται οὖν τὸ βιβλίον τοῦτο
 οὐ μόνον εἰς τὰς ἀριστέλους κατηγορίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς
 ἀρχύτον, καὶ εἰς πᾶσας τὰς τῇ φιλοσόφων πραγματεῖ
 ας. Ἀποροῦσι δὲ πνευ εὐθύς ἐν ἀρχῇ, εἰς τὸ, ὄντος ἀνά
 κείνου, ἄλογον μὲν, καὶ οὐκ ἀκλόουθον ἀπορίαν, πλὴν κα
 λῶς ἔχουσιν ἡρῆσαι διὰ τὴν τῇ ὑπελυσέων θεωρίαν
 γλαφυρώτεραν καὶ ὠφέλιμον οὔσαν. ἀποροῦσιν οὖν οὐ
 πως. τοῦ ὄντος, τὸ μὲν, εἶναι ἀναγκαῖον, τὸ δὲ, ἐνδεχόμε
 νον, τὸ δὲ, ὑπάρχον. ἀναγκαῖον μὲν οὖν εἶναι, τὸ ἀε
 ὡσαύτως ἔχον, καὶ ἐξ ἀνάγκης ὄν, οἶον, τοῦ ἡλίου ὑπὲρ
 γλῶ ὄντος, ἡμέρα εἶναι. ἐνδεχόμενον δὲ τὸ δωάμεν ἔ
 χον τὴν τῇ δύο ἀπκείμενων ὑπαρξίν, οἶον, τὴν τοῦ ἀ
 ναγκῶναι, καὶ τὴν τοῦ μὴ ἀναγκῶναι, οὐπὼ δὲ οὐδ' ἔτε
 ρον ὄν, ἀλλ' ἐν τῷ δωάμεν μόνον εἶναι θεωρούμενον. ὑπαρ

χον δὲ εἶπ', τὸ εἰς ἐνδρῆαν προαχθὼν, καὶ οὐδὲς ἐνδε-
 χόμενον. τούτων τοίνυν τὸ ὄν, οὐκ ἔστιν ἐπίσης· οὐ γὰρ ἀν-
 τιστρέφει κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθίαν, ὥς τὸ ἴδιον καὶ ὁ
 ὅρος, κατηγορούμενα ἀλλήλοις ἢ ὑποκείμενα. δὴ οὐ γὰρ ταῦ-
 τε ἐξισάζει τοῖς τε ὑποκειμένοις κατηγορούμενα, καὶ τοῖς
 κατηγορουμένοις ὑποκείμενα, τὸ, τε ἴδιον, καὶ ὁ ὅρος.
 Ποῖον δὲ εἶπ' κατηγορούμενον, καὶ ποῖον ὑποκείμενον, ὑπο-
 κείμενον μὲν, ἐν ᾧ τὸ ἀρθρον πρόσκειται, κατηγορούμενον
 δὲ, ἐν ᾧ τὸ εἶναι, ἢ διακείμεν ἢ ἐνδρῆα σπινθήριον. τῇ γὰρ
 κατηγορουμένων ἢ ὀνομάτων ἢ ῥημάτων ὄντων, τοῖς μὲν
 ὀνόμασιν ἐνδρῆα σπινθήριον ἢ φωνή, τοῖς δὲ ῥήμασι δυ-
 νάμε· οἷον, εἰάν τις ὁ ἀνθρώπος, ὑποκείμενον ἔπουν. εἰάν
 δὲ προδῶ, ζῶν ἐστίν, κατηγορούμενον. Τὸ οὖν ἐπίσης
 οὐκ ἔστιν, οὔτε κατηγορούμενον, οὔτε ὑποκείμενον τῷ ἀναγ-
 καίῳ, ἢ τῷ ἐνδεχομένῳ, ἢ τῷ ὑπάρχοντι, ἀλλ' ὡς πλέον,
 οὐ γὰρ ἀντιστρέφει κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθίαν. πᾶν μὲν
 γὰρ εἶπ' ἐστὶν ἀναγκαῖον, ἢ ἐνδεχόμενον, ἢ ὑπάρχον, τοῦτο
 καὶ ὄν ἐστιν, οὐκ ἔστι δὲ εἶπ' ἐστὶν ὄν, τοῦτο πᾶν τὸς ἢ ἀναγ-
 καῖον ἐστίν, ἢ ἐνδεχόμενον, ἢ ὑπάρχον, ἀλλ' ὅτι ἀν' τούτων
 ἐν τῇ ἢ, τὰ ἄλλα οὐκ ἐστίν, οἷον, εἰάν ἐνδεχόμενον ἢ, οὔτε ἀ-
 ναγκαῖον ἐστίν, οὔτε ὑπάρχον. ἢ τοίνυν οὐκ ἀντιστρέφει κα-
 τὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθίαν τὸ ὄν, ὡς πλέον ἢ ἄρα ἐπὶ τοῦ τε
 ἀναγκαίου, καὶ τοῦ ἐνδεχομένου, καὶ τοῦ ὑπάρχοντος.
 Τί δὴ ποτε οὖν ὁ πορφύριος πάσης κατηγορίας, ἢ ἐπὶ
 πλέον, ἢ ἐπίσης βουλόμενος εἶναι τῷ ὑποκειμένῳ, οὐδέ πο-
 τε δὲ ἐπ' ἐλάττω, αὐτὸς τὸ ἀναγκαῖον ἐπ' ἐλάττω ὄν, τοῦ
 ὡς πλέον κατηγορήσει, λέγω δὲ τοῦ ὄντος, ἢ πᾶν, ὄντος
 ἀναγκαίου, φάμεν οὖν ὅτι ἀληθές μὲν ἐστίν, τὸ μὴ ἐπ' ἐλάτ-
 τον τῇ ὡς πλέον κατηγορεῖσθαι, τὸ μὲν τοῦ ὄν, οὐκ ἔστιν
 ὡς πλέον τοῦ ἀναγκαίου. κυρίως γὰρ ἐκείνα ἐστὶν ὡς πλεόν

ον ὀνόματα, ὅσα κατὰ πολλῶν κατηγορούμενα, καὶ ἐν
 πολλοῖς ἔχοντα ὑπότασιν, ἐν τι πράγμα ἐστὶ, καὶ ἰδίαν
 ὑπότασιν ἔχει αὐτὰ καθ' αὐτὰ θεωρούμενα, ὥς τὸ ζῶον κα-
 τηγορεῖται ὧς καὶ κατὰ κινῶς, καὶ κατὰ ἀνθρώπου, καὶ
 κατὰ ἵππου, καὶ ἔχει μὲν καὶ ἐν τούτοις ὑπότασιν, καὶ
 οὐσίαν μέντοι ἰδίαν ἔχει αὐτὸ καθ' αὐτὸ νοούμενον. ὅρι-
 ζόμετα οὖν τὸ ζῶον, οὐσίαν ἔχει αὐτὸ λέγοντες, ἐμφυ-
 χον αἰδητικῶν. ἐπὶ ὅσῃ μὲν ἔχει ὑπότασιν ἰδίαν, ἀλλ'
 ἑστὶ φωνῶν ὁμώνυμοι, ὥς ὁ κύων, καὶ ὁ αἰῶς, καὶ ὅσα τοι-
 αῦτα, οὐκ ἐστὶν ὑπὸ πλέον, φιλαὶ γὰρ ἑστὶ φωνῶν, καὶ οὐ
 πράγματα. τὸ δὲ ὑπὸ πλέον πινός ἐστι τὶ, διὰ πρότε-
 ρον αὐτὸ καθ' αὐτὸ εἶναι, εἶτα ὑπὸ πλέον ἐτέρων εἶναι. τὸ
 οὖν, ἐπεὶ οὐκ ἔχει ἰδίαν ὑπότασιν, ἀλλ' ὀνόματος
 μόνον ἐστὶν ἐν τούτοις κοινωνία, τῷ τε ἀναγκάει, καὶ
 τῷ ἐνδεχομένῳ, καὶ τῷ ὑπάρχοντι, οὐκ ἐστὶν οὐδενὸς αὐ-
 τῶν ὑπὸ πλέον, φωνὴ γὰρ ἐστὶ φιλή. Εἴπετα δὲ, ὑπὸ
 πλέον λέγουσιν εἶναι τὸ ὄν, ὥς γένος αὐτὸ πάντως ἀ-
 ξιοῦσιν εἶναι ὑπὸ πλέον. τὸ δὲ γένος τιμνόμενον κατὰ
 τὸν αὐτὸν χρόνον τὰ ἑδὴ ποιεῖ ὑφεσθῆναι, καὶ πάντως
 οὐδενὸς οὔτε προτερόντος, οὔτε ὑστερώτερος. ἀνάγκη
 καὶ οὖν αὐτοὺς ὁμολογεῖν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γίνεσθαι,
 τό τε ἀναγκάει, καὶ τὸ ἐνδεχόμενον, καὶ τὸ ὑπάρ-
 χον, ὅπου ἄταπον. τὸ μὲν ὧς ἀναγκάει, τὸ αἰετῶ-
 χι. τὸ δὲ ἐνδεχόμενον, καὶ τὸ ὑπάρχον, τὸ ποτέ.
 οὐκ ἄρα γένος τὸ ὄν τῇ ἐρημένῳ. οὐδ' ἄρα ἐξ ἀνάγκης
 ὑπὸ πλέον. ἐπὶ ὧς τὸ ὄν, φωνὴ ὁμώνυμος καὶ οὐ γένος.
 οὐδὲ φύσις τίς ἀφωρισμένη καὶ κεχωρισμένη ἐκείνης
 τῇ κατὰ μέρος ὑπάρχουσα, ὥς τὰ γένη εἶναι.
 Ἄλλως τε δὲ, ἀπαντα τὰ πράγματα, ἢ ἀπροσδι-
 ρίως λέγομεν, ἢ μετὰ προσδιορισμοῦ. προσδιορισ-

σμοί δὲ εἰσι τέσσαρες, πᾶς, τίς, οὐ πᾶς, οὐδείς. καὶ φα-
 σὶν αὐτοὺς ἐρῆσθαι προσδιορισμούς, διὰ τὸ ἐξ αὐτῶν ὀρί-
 ζειν τὸν διαλεγόμενον, ἢ τε ποῦ καθόλου ὀρίζεται πινός, ἢ τε
 περὶ μερικοῦ. εἰ μὲν γὰρ ἤπῃ, πᾶς, καθόλου σημαίνει,
 εἰ δὲ τίς, μερικόν. τούτων τοίνυν οὕτως ἐχόντων, ἔπει-
 δὴ δέδηκται τοῖς φιλοσόφοις ἄπασι, ὅτι τὸ ἀπροσδι-
 ορίτως τί λέγειν. ἰσοδυναμεῖ τῷ μετὰ προσδιορισμοῦ με-
 ρικῶ, τῷ τίς. τὸ γὰρ τίς ἀνθρώπος ἦλθεν, ταυτὸν εἰ τῷ
 ἀνθρώπος ἦλθεν. εἰ ταῦθ' οὕτω ἔχει, καὶ ὁ πορφύριος ἀρχὴ
 ἀπροσδιορίτως ἐρηκώς, ὄντος ἀναγκαίου, καὶ μὴ προδίδας,
 παντός, μερικόν ἔλαβε τὸ ὄν, ὥσπερ ἔλεγε τί ὄν ἀναγ-
 καῖον εἶναι. μερικόν δὲ ὄν, ἐπίσης εἰ τῷ ἀναγκαίῳ, ὥς καὶ
 αὐτοὶ ὁμολογοῦσιν. ὥς τε ἡ καὶ μὴ φωνὴ ψιλὴ τὸ ὄν ἦν, ἀλλ'
 λα πρᾶγμα εἰδίαν ὑπόσασιν ἔχον, ὥς τὸ ζῶον, οὐ κακῶς
 κατηγόρησε τὸ ἀναγκαῖον τοῦ ὄντος, ἀπροσδιορίτως αὐ-
 τοῦ κατηγόρησας. ἔπει δὲ, ὅτε μὲν τὰ πρᾶγματα βου-
 λόμεθα σημαίνει, κατ' ἀνάγκην πᾶσι αὐτὰ σημαίνοντα
 λέγοντες, ὁ ἀνθρώπος, ὁ ἵππος, ὁ βοῦς, ὅτε δὲ μέρος τί
 τῆς πρᾶγμάτων, ἢ περὶ τὰ πρᾶγματα τί ὑπάρχον, διὰ
 τῆς γενικῆς σημαίνοντα, οἶον, εἰ μὴ ἡμῶν τοῦ σώκρά-
 τους, ἢ τῆς μέρῶν αὐτοῦ τί σημαίνοντα, ὥς τὴν χεῖρα, ἢ
 τὴν κεφαλὴν, ἢ τῆς περὶ αὐτὸν τί, οἶον, τὸν οἶκον, ἢ τὸ βί-
 βλίον. ὁ οὖν πορφύριος εἰ μὲν εἰρήκει, τὸ ὄν ἀναγκαῖ-
 ον εἶναι, διὰ τῆς οὐθείας, τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ἐμελλε σημαίνει
 καὶ οὕτως ἀν' ἰσῶς ἔδοξε τὸ του ὅλου μέρος κατηγόρειν.
 ἐπειδὴ δὲ, ὄντος, ἔπει δὲ τῆς γενικῆς, ἀνάγκη δὴ πού ἢ
 μέρος τοῦ πρᾶγματος, ἢ τῆς περὶ τὸ πρᾶγμα τί δηλοῦν
 μέρος δὲ πινός τῆς περὶ τὸ ὄν, ἐπίσης εἰ τὸ ἀναγκαῖον,
 ὥς ἀνθρώπος ἐπίσης εἰ πινός ζῶου, καὶ ἡ χεῖρ ἐπίσης εἰ
 πινός τῆς τοῦ ἀνθρώπου. καὶ κατὰ τοῦτον οὖν τὸν λόγον,
 εἰ καὶ

εἰ καὶ ἰδίαν ὑπόστασιν ἔχον λέγει τις τὸ ὄν, ὡς κακῶς κατη-
 γόρησε τοῦ ὄντος τὸ ἀναγκαῖον ὁ πορφύριος· ἐπεὶ δὲ καὶ
 τοῦτο δεδωκεμεν· κατὰ ὅς τοῦ ἴσου τὸ ἴσον κατηγόρη-
 σεν· Ἐπὶ μὲν τοι καὶ κατὰ ἄλλον λόγον δέικνυται, μὴ
 ὄν γένος τὸ ὄν, μήτε τῇ προσημεσίῳ τριῶν, τοῦτε ἀνα-
 γκαῖον, καὶ τοῦ ἐνδεχομένου, καὶ τοῦ ὑπάρχοντος, μήτε
 τῆς οὐσίᾳς τε καὶ τοῦ συμβεβηκότος, καὶ τῇ λοιπῶν κα-
 τηγοριῶν· ἐν οἷς ὅς πρῶτον τί καὶ δεύτερον, τοῦτον τὸ
 κοινῶς κατηγορούμενον γένος οὐκ ἔστι· τὸ ὅς γένος ἑδῶν
 ἐστὶ γένος· ταὶ δὲ εἶδη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑφίσταται, καὶ
 ἐν αὐτοῖς ἕκαστον ἔχει τὸ εἶναι, οὐκ ἐν ἀλλήλοις· εἰ δὲ καὶ
 τὸ συμβεβηκὸς δευτέρον ἐστὶ τῆς οὐσίᾳς, καὶ ἐν ἐκείνῃ ἔ-
 χη τὸ εἶναι· καὶ τὸ ὑπάρχον, δευτέρον ἐστὶ τοῦ ἐνδεχομέ-
 νου, καὶ ἐν ἐκείνῳ ἔχει τὸ εἶναι· ὁμωνύμως ἄρα κατὰ τὸν
 τῶν, ἀλλ' οὐ συνωνύμως τὸ ὄν κατηγορηθήσεται· ὡς ἐπὶ γέ-
 νος· ἐπεὶ δὲ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἐν τοῖς φαίνεται
 ταί· Πόθεν δὴλον ὅτι τὸ συμβεβηκὸς ἐν τῇ οὐσίᾳ ἔχει
 τὸ εἶναι, καὶ ἐν τῷ ἐνδεχομένῳ τὸ ὑπάρχον, ἀλλ' οὐκ ἐν
 αὐτοῖς; ὅτι ἀναγκαστικῆς τῆς οὐσίᾳς καὶ τοῦ ἐνδεχομέ-
 νου, σιμωναυρεῖται τὸ συμβεβηκὸς καὶ τὸ ὑπάρχον· εἰ δὲ
 ὡς εἶδη ἐκ τοῦ ὄντος ἀντιδιηρημένα, καὶ μὴ ἐν ἐκείνοις ἔ-
 χη τὸ εἶναι, οὐκ ἀνὰ τούτων τῇ ἑδῶν ἀναγκαστικῶν, οἷον
 τῆς οὐσίᾳς, καὶ τοῦ ἐνδεχομένου, σιμωναυρεῖται τὸ ἔτερον·
 ὡς ὅτι ἔστι εἶδος φθαρτὸν τὸ ζῷον, οἷον, κύνων, ἢ ἵππων, συ-
 ναυρεῖται καὶ τὰ ἔτερα εἶδη, οἷον, ἀνθρώπων, ἢ βοῶν, ἢ κά-
 μηλων, ἢ ἄλλοι τῇ λοιπῶν ἑδῶν· κατὰ τοσούτοις γού-
 τρόσις, καὶ τὸ τῆς ἀπορίᾳς ἄλογον δέδεικται, καὶ τὸ τῇ
 λύσεως γλαφυρόν· Τινὲς πάλιν αἰπῶνται τὴν ἀρχὴν
 ὡς κακῶς ἔχουσιν, καὶ φασίν· εἰ ὅς τὸ ὄν τῇ ὁμωνύμων
 ἐστὶ, τὸ δὲ ὁμωνύμων ἀόριστον, τὸ ὄν ἄρα ἀόριστον· οὐ δὲ δὲ

Α' Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ἀορίστου ποιεῖται + φαρμὰν οὖν, ὅπ οὐκ ἔστιν ὁμῶνυμον τὸ ὄν, ἀλλ' ὡς ἀφ' εἰδὸς μὲν, ὡς ἀπὸ τῆς ἐκτρίκῃς ἱατρικὸν βιβλίον, ἱατρικὸν ἐργαλῆον + πρὸς εὐδὲ βλέπουσι, τὸ ἱατρικὸν ἐργαλῆον, καὶ τὸ ἱατρικὸν φάρμακον, τὴν ὑγίαν + τί δὲ ἐστὶ τὸ ἀφ' εἰδὸς, εὐταῖς κατηγορίας εἰσόμεθα + καὶ διὰ τί τὸ ὄν τοῦ ἀναγκαίου προέταξε; λέγομεν οὖν ὅτι διὰ τρεῖς αἰτίαι, μία μὲν, ὡς καθολικώτερον τὸ ὄν προέταξε, κατὰ δευτέραν δὲ, διὰ τὸ εὐφραδίαι, ἢ ὅτι ἔστιν ἀναγκαῖον ὄντος, οὐχ οὕτως ἐμελλεν εἶναι ἢ φράσις εὐφρονος, ἔχουσα τὸ κεχηνός, κατὰ δὲ τρίτῃ αἰτίαν, ἵνα ἀπὸ τῆς γενικωτάτων ἀρχῶμεθα οὕτως εὐ ἀπὸ γενικωτάτων ἀρχῶμεθα βουλόμενος ὁ πορφύριος, τὸ ὄν προέταξε + διὰ τί δὲ οὐκ ἔπει ἀναθού, ἢ χρησίμου, ἀλλ' ἀναγκαίου; ῥητέον οὖν ὅτι ἀπὸ τίνος διπλῆς διαίρεσεως + ἰστέον δὲ ὅτι τὰ δύο ταῦτα, ἀλλήλοις παρὰ κείμμενα ἔστι, τὸ ἀναθόν, καὶ τὸ χρησίμου + τὸ δὲ χρύσιμον τέμνεται εἰς δύο, εἰς τὸ ὁμῶνυμον τῷ γενεῖ χρησίμου, καὶ εἰς τὸ ἀναγκαῖον + καὶ ἀναθόν μὲν ἐστὶ, τὸ δι' αὐτὸ αἶρεται, ὅιον, ἢ εὐδαιμονία, ἢ εὐσέβεια, χρησίμου δὲ, τὸ ἀντιδιασελλόμενον τῷ ἀναγκαίῳ, ὅπου οὐτε παρὸν σώζει, ἔπει ἀπὸν φθέρει, ὡς ἡ τοιαύτη ἐσθής + ἀναγκαῖον δὲ, ὅ παρὸν σώζει, καὶ ἀπὸν φθέρει, ὡς ἡ ἀναπνοή + πάλιν δὲ τὸ ἀναγκαῖον διπλόν + ἢ τὸ δι' αὐτὸ αἶρεται, ὅπου οὐδὲν τοῦ ἀναθῶ διαφέρει, ὅιον, ἢ εὐδαιμονία, ἢ ὑγία, ἢ τὸ δι' ἄλλο αἶρετον, ὡς τὸ φλεβοτομεῖν, καὶ τὸ φάρμακον + κατὰ οὖν τὸ πρῶτον σημαίνονμενον, ἢ τῆς πέντε φωνῶν γνωστὴς ἀναγκαῖα, διὰ τὸ συμβάλλεσθαι ἡμῖν εἰς τὰς κατηγορίας, καὶ εἰς τὴν λογικὴν μέθοδον + τοῦτο δὲ τὸ ἀναγκαῖον, ἐξαχῶς λέγεται + λέγεται ἀναγκαῖον ἡ ὕλη, λέγεται ἀναγκαῖον καὶ τὸ λογικὸν τῷ ἀνθρώπῳ, λέγεται ἀναγκαῖον καὶ τὸ δι' αὐτὸ

μοῖ δὲ κατὰ
τὴν αὐτὴν
καὶ μὲν
ἐστὶν αὐτὴ
καὶ κατὰ
ἀναγκαῖον
δι' αὐτὸ
ὅτι
ἀριστοφάνης
τοιαύτην
πρὸς βιβλίον
ὅτι
πρὸς φωνῶν
καὶ ἰ
ιδίων ὁ αὐτὸς
καὶ τ
πρὸς διχ
καὶ, σω
χρησίμου
τίνες δὲ
κατηγορίαι
πύτων τῶν
γραφεῖ κα
πρὸς φωνῶν
πὺν γινώσκ
χρησίμος
πρὸς φωνῶν
ἰταῖς τῶν
καὶ τὸ πρῶτον
φύριος τῶν

μὲν φθυκτὸν, δι' ἑπεὶ δὲ αἰρετὸν, λέγεται ἀναγκαῖον καὶ
τὸ δι' αὐτὸ αἰρετὸν, λέγεται πάλιν ἀναγκαῖον καὶ τὸ δι' ἑ
αὐτὸ μὲν οὐτε αἰρετὸν, οὐτε φθυκτὸν, δι' ἄλλο δὲ αἰρετὸν,
ὡς τινὰ τῶν φαρμάκων, καὶ τὸ δι' ἑαυτὸ καὶ δι' ἄλλο αἰ-
ρετὸν. κατὰ τοῦτο οὖν τὸ πεδυταῖον σημαίνοντος τοῦ
ἀναγκαίου ἐπὶ τὸ παρὸν σύγγραμμα ἀναγκαῖον, διὰ τὸ
δι' ἑαυτὸ καὶ δι' ἄλλο ἀναγκαῖον εἶναι.

» Οὗτος ἀναγκαῖον χρυσάριον καὶ ἑς τὴν τῶν παρὰ
» ἀριστέλης κατηγορίαν διδασκαλίαν, τοῦ γινώσκειν τί
» γένος, καὶ τί διαφορὰ, τί τε εἶδος, καὶ τί ἴδιον, καὶ
» τί συνμειβηκὸς.

Οὗτος ἀριστέλης ἐν ταῖς κατηγορίαις ποτὶ γενικῶν
πάντων φωνῶν διαλέγεται, καὶ διαφορῶν αὐτὰς χωρί-
ζει, καὶ ἰδίους. ἢ οὖν ἐκ τῶν ποτὶ γενικῶν καὶ διαφορῶν καὶ
ἰδίων ὁ ἀριστέλης διαλέγεται, τὸ ἄρα γινώσκειν τί ἐπὶ γέ-
νος, καὶ τί διαφορὰ, καὶ τί ἴδιον, καὶ τί εἶδος, χρήσιμον
πρὸς δι' ἑξέρεσιν ἐκείνων κατάληψιν. μέχρηται δὲ τῷ,
καὶ, σω δέσμῳ, ἐπὶ οὐ μόνον εἰς τὰς κατηγορίας ἐπὶ
χρήσιμον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀπὸρ ὑποκατιῶν αὐτὸς λέγει.
Τινὲς δὲ φασιν αὐτὸν ἐρικεῖναι καὶ ἑς τὰς ἀριστέλους
κατηγορίας, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀρχύτου χρησιμθυνοῦς τῆς
τούτων τῶν πέντε φωνῶν γνώσεως. καὶ γὰρ καὶ κῆνος ἐ-
γραφε κατηγορίας. ἄτοπον δὲ τοῦτο λέγειν αὐτοῦ τοῦ
πορφυρίου καὶ τὰ λοιπὰ διασαφῆσαι, εἰς ἃ ἐπὶ ἡτε
τοῦ γένους καὶ τῆς διαφορῆς, καὶ ἡ τῶν λοιπῶν γνώσις
χρήσιμος. Τὴν δὲ διαφορὰν προέταξε τοῦ εἶδους, ἐ-
πὶ φυσικῶς προτιθέναι τοῦ εἶδους. διὰ τί δὲ τὸ γένος προ-
έταξε τῆς διαφορῆς ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, τοῦτο ἐν τῷ οἶ-
κῶ τὸ πῶς ἀπελθόντες δέξομεν. νῦν δὲ ποτὶ ὧν ὁ πορ-
φύριος τίθεται τὴν διδασκαλίαν ποιῆσαι, ταῦτα

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

τα ἑσὶ, γένος, διαφορὰ, ἥδ' οὐκ, ἴδιον, καὶ συμβεβηκός·
 Ἀξίον δὲ ζητῆσαι ἐν ταῦτα τί δὴ ποτε οὕτω κατὰ τάξιν ἐ-
 θηκε τὰς φωνὰς ὁ πορφύριος, οὗ ᾧ ἀνὰ γὰρ ἔχει τοῦτο
 μάτην ποιῆσαι· ἀλλ' εἰ βουλύμεθα τοῦτο γινώσκειν, μικρὸν
 ἀνθρώπων ἀρξώμεθα· Εἰδέναι δὲ ὅτι ἐστὶ πᾶσι ἐν τοῖς πρά-
 μασι καὶ καθόλου καὶ μερικὰ· ἐπεὶ δὲ ᾧ ἔμελλον τὰ με-
 ρικὰ φθίρεσθαι, καὶ οἷον ἀπολύεσθαι, ἐπὶ κοίτης ἡ φύσις
 ἡλικιώτερον τι τούτων πᾶσι λαμβάνον πάντας καὶ διασώ-
 ζον τὴν ἐκάστον μορφὴν· καὶ τοῦτο γένος, ἡ εἶδος καλεῖται·
 Ἰνὰ δὲ μὴ ἀνίστοι αὐτῶν ὅμως, καὶ τῆς τάξεως τὴν αἰτίαν
 μάθωμεν, ἥτοιμας ὡς ἐν παραδείγματι τί ἐστιν ἐκάστον·
 Σωκράτῳ μὲν οὖν, καὶ πλάτωνα, καὶ ἄλλους κατὰ μέρος,
 καλοῦσιν ὁ φιλοσοφοὶ μερικὰ καὶ άτομα· ὁμοίως δὲ καὶ
 ξάνθον, καὶ βαλῖαν, καὶ τὸν δὲ τὸν ἵππον· Τὰ δὲ τῶν
 κατὰ μέρος πᾶσι καὶ προσεχῶς, καλοῦσιν ἡδὲ, οἷον,
 τὸν καθόλου ἀνθρώπον· πορίεχαι ᾧ ὅτι κατὰ μέρος ὁ
 καθόλου· καὶ τὰλλα ὁμοίως· Τὰ δὲ τῶν τούτων πᾶ-
 λιν πᾶσι καὶ, καλοῦσι γέννη, οἷον, τὸ ζῶον· πορίεχαι ᾧ
 καὶ ἀνθρώπον, καὶ ἵππον· Μέσα δὲ τούτων εἰσὶν αἱ διαφο-
 ραί· διαφορὰ δὲ ἐστὶν ὡς αὐτὸς ὁ πορφύριος προΐων ἐστὶν,
 ἡ δὲ διανοήσας ἔτερον ἔτερον· κατὰ τοῦτο ᾧ ἡ διαφορὰ
 τῶν πραγμάτων διαφαίνεται· ἐπεὶ κατὰ γένος ἡδεμία
 γίνεται διαφορὰ ἐκ διηλός οἷον τὸ ζῶον γένος ὑπάρχει,
 καὶ κατ' αὐτὸ ἡδὲν ἄλλο ἄλλως διαφέρει· πάντες ᾧ ζῶα
 καλοῦνται, καὶ ἵππος, καὶ κύων, καὶ βοῦς, καὶ ἀνθρώπος·
 εἰς ᾧ εἰπὼ ὅτι τοῦ ζῶου, τὸ μὲν ἐστὶ λογικόν, τὸ δὲ, ἄλο-
 γον, ὑποδιελὼν ἐποίησα τὴν διαφορὰν καθ' ἡν ἐφαίνετο δια-
 φέρων ὁ ἀνθρώπος ἵππον, καὶ βοῦς, καὶ τῶν λοιπῶν ἁλό-
 γων· λογικὸν μὲν ᾧ λέγεται, τὸ μετὰ λόγου καὶ κρίσει
 ὡς πῶς διάγον, οἷον, ἀνθρώπος, ἄγελος· ἄλογον δὲ, το

χωρίς λόγου καὶ κρίσεως, ὅιον, ἵππος, καὶ βοῦς, καὶ τὰ ἄλ-
 λα ἄλογα ζῶα· ὥς τε αὕτη μερικώτερα μὲν ἐστὶ τῶν ζῶων,
 καθολικώτερα δὲ τῶν ἡδυν, ὅιον, τὸ λογικόν, καὶ τὸ θνητόν.
 τὸ γὰρ λογικὸν μερικώτερον τοῦ ζῶου· περιέχει γὰρ τὸ ζῶ-
 ον, τοῦτο τὸ λογικὸν δηλονότι, καὶ τὸ ἄλογον· καθολικώτε-
 ρον δὲ τοῦ ἡδυν, περιέχει γὰρ πολλὰ εἶδη τὸ λογικόν, ἄγ-
 γελον γὰρ καὶ ἀνθρώπον. ἄλλως τε δὲ, μερικώτερα ἐστὶ τοῦ
 γένους ἢ διαφορὰ, καθὼς ὑπὸ τὸ γένος πέπλωκε· καθολικώ-
 τερα δὲ τοῦ ἡδυν, καθὼς αὕτη δύο πηγὰς ἐστὶ ποδευκτική, τοῦ
 λογικοῦ τε καὶ τοῦ ἀλόγου, ὅφ' ἃ πάντες τὰς ζῶας πέπλω-
 κε· τὸ δὲ εἶδος ἐνὸς μόνου ἐστὶ ποδευκτικόν, ὅιον, ἀνθρώπου,
 ἢ ἵππου, ἢ ἄλλου τινός. Τὸ δὲ ἴδιον, ἐνὶ μὲν εἶδη μόν-
 ω ὑπάρχει, καὶ παντὶ καὶ ἅπ· ὅιον, τοῦ ἀνθρώπου ἴδιον
 λέγεται, τὸ μελαγχρόν· αὐτῷ γὰρ μόνῳ ὑπάρχει, καὶ πάν-
 τι, καὶ ἅπ· Συμβεβηκὸς δὲ ἐστὶ, τὸ διωάμενον δίχα π-
 νὸς βλάβης ἀπογενέσθαι τοῦ ἐν ᾧ ἐστίν, ὅιον, λευκόν, μέ-
 λαν, καθῆσθαι, ἵσταναι. Τούτων οὐκ τὰ μὲν, συμπλη-
 ρωτικά ἐστὶ τῆς οὐσίᾳς τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ, ἐπέσασ-
 τα· καὶ συμπληρωτικά μὲν ἐστὶ τῆς οὐσίᾳς, τὸ γένος, καὶ
 τὸ εἶδος, καὶ ἡ μέση τούτων διαφορὰ. ἅπανα οὐσιώδη κα-
 λῆται· ταῦτα γὰρ συμπληρωτικά ἐστὶ πάντος ζῶου· ἕκα-
 στον γὰρ τούτων τῶν τριῶν μετέχει. ὅιον, σῶκράτης· καθὼς
 μὲν γὰρ ζῶον, ἔχει τὸ γένος, καθὼς δὲ λογικὸν ἐννιτὸν, τὴν δια-
 φοράν, καθὼς δὲ ἀνθρώπος, τὸ εἶδος· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν πλάτων,
 καὶ ἀλκιβιάδης· τὰ δὲ ἄλλα δύο, ἐπουσιώδη καλεῖται,
 καὶ ἐπέσαστα, τό, τε ἴδιον λέγω, καὶ τὸ συμβεβηκός,
 διότι οὐδὲν ἐστὶ τὸν τῆς οὐσίᾳς τοῦ ὑποκειμένου συμβάλλει-
 ναι λόγον· ὧν τὸ μὲν ἴδιον πλησιέστερον ὑπάρχει τῇ οὐσιώ-
 δυν, ἐπειδὴ ἅπ ὑπάρχει τινί, τὸ δὲ συμβεβηκός πᾶσι
 ὑπάρχει, ἐπειδὴ πῇ μὲν ὑπάρχει, πῇ δὲ οὐχ ὑπάρχει.

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

ταῦται δὲ χωρὶς ἀκαλοῦται, ἐπεὶ κατ' ἐπίνοιαν χω-
 ριζόμενα, οὐδὲν λυμάνονται τῇ οὐσίᾳ τοῦ ἀνθρώπου. ἐ-
 πεὶ δὲ εἰ τοῦτο ὡς, ἔδειχεν μέλας μὴ εἶναι ἀνθρώπου,
 ὅπου ἄτοπον. καὶ γὰρ δὲ τὴν δυνάμιν ἀποβάλλομεν,
 οὐδὲν ἦτον ἐσμὲν ἀνθρώποι, πάσας τὰς τῶν ἀνθρώπων
 ἐργασίας ἐργαζώμετες. Τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων, ὅ-
 ρα πῶς ὁ πορφύριος κατὰ τάξιν προήλθε. προέταξε μὲν
 ὅτι τὰ οὐσιώδη καὶ συμπληρωματικὰ τῆς οὐσίας, ὕψι-
 ρον δὲ ἔταξε τὰ ἐπουσιώδη. καὶ πάλιν τῇ οὐσιώδων,
 προέταξε μὲν τὸ γένος ὡς καθολικώτερον ἢ τὰ τῶν δι-
 φοράν, ὡς τοῦτον μερικώτερον, εἶτα τὸ ἔδος, ὡς τὰ
 τῆς μερικώτερον. τῇ δὲ ἐπουσιώδων, ἐπεὶ τὸ μὲν
 ἔδον πλησιέστερόν ἐστι τῆς οὐσίας, προέταξε αὐτὸ, ὡς
 καὶ μάλλον συγγενέστερον τοῖς ἐρημότοις, τὸ δὲ συμβει-
 βηκὸς, τῆς ἐσχάτης τετήχικε τάξεως, ὡς μὴ κοινώσῃ
 τοῖς ἐρημένοτοις, καὶ ὡς αὐτὸ μόνον γινόμενον τε καὶ ἀπο-
 γινόμενον χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθοράς. Ζητῆ-
 σαι δὲ ἄξιον, πῶς ἀντιδιαίρεται τῷ γένει καὶ τῷ ἔδει τὸ
 συμβεβηκὸς, καὶ τοι καὶ αὐτὸ εἰς εἶδη καὶ γένη τεμνόμε-
 νον, λέγω τοίνυν ὡς ἄλλο τι ἐπὶ σκοπεῖν ἕκασον καθ' ἑχ-
 τὸ εἶναι, καὶ ἄλλο ὡς ἀπληφῶς πρὸς ἕτερον ἔχουσιν. ἡνίκα
 μὲν γὰρ αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἕκασον ὅ, τί ποτέ ἐστι σκοποῦμεν,
 φανερὸν τὸ μὲν τοι εἶναι οὐσίαν, τὸ δὲ, ποσόν, τὸ δὲ ποι-
 ὄν, καὶ τὰ λοιπὰ. ὅταν δὲ ἀπιδώμεν εἰς τὰς μετὰ τὴν
 οὐσίαν κατηγορίας, ὡς οὐκ ὑφεικνύας καθ' ἑαυτὰς, ἀλ-
 λά δεσμένους ἐκείνης πρὸς ὑπαρξιν, συμβεβηκέναι αὐ-
 τὰς τῇ οὐσίᾳ φανέν. Πάλιν ἐν ἐκάστῃ τῇ κατηγορίᾳ,
 ὅταν ἀποβλέψαμεν ἰδῶμεν, τὸ μὲν τοι καθολικώτε-
 ρον, τὸ δὲ, ἐδικώτερον, τὸ δὲ, ὡς τὰ ἐδικώτερα τίμνεται
 ἀπὸ τῶν γενικωτέρων, τούτων τὸ μὲν τοι, καλοῦμεν γέν-

νοε, τὸ δὲ, διαφορὰν, τὸ δὲ, εἶδος + ὥς τε τὸ αὐτὸ, ἄλλως μὲν θεωρούμενον, λέγεται γένος, ἢ εἶδος, ἢ διαφορά, καὶ ἂν διαφέρουσι τὰ κατὰ τὰς κατηγορίας· ἄλλως δὲ, τὸ μὲν ποιούσιν, τὸ δὲ, συμβεβηκός.

» Εἰς τε τὴν τῶν ὀρισμῶν ἀπόδοσιν, καὶ ὅλως εἰς τὸ
» ποῦ διαίρεσιν, καὶ ἀποδείξεως, χρησίμης οὐσης τῆς
» τούτων θεωρίας.

Χρὴ εἰδέναι πρῶτον, ὅτι ἄλλῃ εἰν ἢ κατὰ ἀριστοτέλει
διαλεκτική, καὶ ἑτέρα ἢ κατὰ πλάτωνα. ἢ μὲν γὰρ κατὰ
τὸ ἀριστοτέλει διαλεκτική δόξαις ἐπετα πενταχῶς, ὡς
ὅτι τοιαύτης διέταξιν· ἢ δὲ κατὰ πλάτωνα, τετραχῶς γί-
νεται, κατὰ διαίρεσιν, καὶ ὀρισμὸν, καὶ ἀποδείξεσιν, καὶ ἀ-
νάλυσιν, τὸ οὖν χρήσιμον εἰς τε τὴν τῶν ὀρισμῶν ἀπόδο-
σιν, καὶ εἰς τὸ ποῦ διαίρεσιν, καὶ ἀποδείξεως, χρήσιμον εἶ-
ναι δηλονότι καὶ εἰς τὸ κατὰ πλάτωνα διαλεκτικῶν. εἰ γὰρ τὸ
το, δηλονότι καὶ πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν. ἐστὶ δὲ ὡς ἔρη, δι-
αιρετική, ὀριστική, ἀποδεικτική, καὶ ἀναλυτική. οὕτως οὖν
ἐκληπτόν τ' νοῦν τοῦ χωρίου, ὡς ἀνείλεχεν ὁ πορφύριος,
ὅτι τοῦτο τὸ συγγραμμά ἐμόνον εἰς τὰ τ' φιλοσόφων συμ-
βάλλει συγγράμματα, ἀλλ' εἰ καὶ μὴ καὶ συγγράμματα, εἰς
αὐτὰς τὰς τ' φιλοσόφων μεθόδους συμβάλλεται, δι' ὧν δύ-
ναται εὐρύνει οἱ φιλόσοφοι ἑκάστων τῶν πραγμάτων. τί δὲ
ἐκάστων τούτων ὅρον, κατὰ τὰς ἐπὶ ὁμολογίας. Διαιρετική
μὲν γὰρ ὅρον ἐπὶ, τὸ διαίρειν τὸ προτεθέν γένος οὐτά-
κτως εἰς τὰς οἰκείας διαφοράς. ὅσον τὸ ζῶον, εἰς λογικὸν
καὶ ἄλογον, εἰς θνητὸν καὶ ἀθάνατον, καὶ μὴ λέγειν ὅτι τοῦ
ζῶον, τὸ μὲν εἰν ἄνθρωπος, τὸ δὲ, ἵππος, τὸ δὲ, ἄλλο τι,
καὶ ἄλλο + εἰκόσας γὰρ οὗτοι ὡς ὁ θεὸς φησὶ πλάτων, τοῖς
κακῶς τέμνουσι μαγείροις, καὶ μὴ κατ' ἀρετὰ τὰ ὅ-
ψα, τουτέστιν ἐδιώτας καὶ ἀμεθόδους ἀνδράσιν. Ὅρι-

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

σιχῆς δὲ ὄργον ἐστὶ, τὸ ἄν' ὀρισμοὺς οἰκήτως ἐκάστω τ' πραγ
 μάτων ἀποδιδόναι. οὗτος ὅ' ἐπεὶ τῷ διακριτικῷ, πρῶτον
 ὄντι, ἐπειδὴ καὶ χρῆσι αὐτοῦ. οἱ γὰρ ὀρισμοὶ ἐκ γένους εἰσὶ
 καὶ συστατικῶν διαφορῶν. ἐκ τοῦ οὖν διαιρηθέντος ἡ δὴ γέ
 νους ὁ ὀριστικὸς ἐκλέγεται τὰ χρῆσιμα πρὸς τὸν ὀρισμόν.
 οἷον, διακριθέντος τοῦ ἐμψύχου, εἰς ζῶον καὶ φυτὸν, καὶ
 τοῦ ζώου εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον, εἰς θνητὸν καὶ ἀθάνατον, ὁ
 ὀριστικὸς βουλόμενος τὸν ἀνθρώπον ὀρίσασθαι, ἐκλέγεται
 τὸ ζῶον, καὶ τὸ λογικόν, καὶ τὸ θνητόν. Ἀποδεικτικῆς δὲ ὄρ
 γον, τὸ τὴν ἀπόδειξιν τῇν πραγμάτων ποιῆσαι ἐξ αὐτῆς
 τῆς ἰδέας αὐτῶν οὐσίας. οὗ γὰρ ὥς πορ οἱ ῥήτορες ἐξ ἐν
 δόξου καὶ πιθανῶν προσώπων τὰς πείσεις φέρουσι, τοιοῦτόν
 τοι χρῆμα εἶναι ἢ ἀπόδειξις, ἀλλ' ὥς πορ ὁ πλάτων τὸν περὶ
 ῥιᾶθανασίαν τῆς ψυχῆς λόγον ἀποδείξει βουλόμενος,
 τῷ λόγῳ τῆς οὐσίας αὐτῆς ἐχρύσατο, λέγων ὅτι ἡ ψυχὴ
 αὐτοκίνητος, τὸ αὐτοκίνητον ἀκίνητον, τὸ ἀκίνητον ἀ
 θάνατον, ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος. οὕτω δὲ καὶ τὸν ἀπο
 δείξει βουλόμενον ποιῆν. αἱ γὰρ ὄντως ἀποδείξεις ἐκ τῆς
 ὀρισμῶν γίνονται. οἱ γὰρ ὀρισμοὶ δηλοῦσι τίς φύσιν τοῦ
 πράγματος. καὶ δὲ τὰς ἀποδείξεις γίνεσθαι ἐκ τῆς φύ
 σεως αὐτῆς τῇν πραγμάτων, καὶ οὐκ ἐκ τῇν ἔξωθεν παρει
 πομένων οὐκ ἀναγκάτως. ὥς τε τρίτην τάξιν ἔχει ἢ ἀπο
 δείξις, εἴτε τῷ ὀριστικῷ μέχρηται. ὁ δὲ ὀριστικὸς, τῷ δια
 κριτικῷ. Ἀναλυτικῆς δὲ ὄργον ἐστὶ, τὸ τὰ σώματα ἀ
 ναλύειν εἰς τὰ ἀπλά, ἐξ ὧν σύγκεινται. οἷον, τὸ λόγον, εἰς ὁ
 νόματα, καὶ ῥήματα, καὶ ταῦτα εἰς τὰς συλλαβάς, καὶ ταῦ
 τας εἰς τὰ στοιχεῖα. καὶ ταῦτα μὲν, οἱ γραμματικοί. οἱ δὲ
 φυσικοὶ φιλόσοφοι, καὶ τῇν πραγμάτων, οἷον, τὸν ἀνθρώ
 πον, εἰς κεφαλὴν, καὶ χεῖρας, καὶ πόδας, καὶ ταῦτα εἰς
 ὄσας, καὶ σάρκας, καὶ νῆρας, καὶ τὰ τοιαῦτα εἰς τέσσας

Εἰς τὰς Ε· ΦΩΝΑΣ· ΖΙ

ρασοιχείᾳ· καὶ ταῦτα εἰς ὕλην καὶ εἶδος· χρώμεται δὲ τῇ ἀναληπτικῇ καὶ ὑπὸ συναλογισμῶν ἀναλύοντες αὐτοὺς εἰς προτάσεις, καὶ ταύτας εἰς ὅρους, ὡς ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς διδάσκει· πρώτη μὲν οὖν πασῶν ἡ διαιρετικὴ· δεύτερα δὲ ἡ ὀριστικὴ· τρίτη δὲ ἡ ἀποδεικτικὴ· καὶ τετάρτη ἡ ἀναλυτικὴ. Τῶν δὲ τριῶν μόνον ἐμνημόνευσε, διότι τὸ βιβλίον εἰς ταῦτα ἐπὶ χρίσιμον· διδάσκει γὰρ ποῦ γένων καὶ διαφορῶν. Ὁ μὲν γὰρ διαιρετικὸς διαρεῖ ὁπότεκτως τὰς γένων εἰς εἶδη, διὰ τῆν οἰκείων διαφορῶν. Ὁ δὲ ὀριστικὸς ὀρίζει ἐκ γένους καὶ διαφορᾶς. Ὁ δὲ ἀποδεικτικὸς τὰς ἀποδείξεις ποιῆται ἐκ τῶν ὀρισμῶν. οἱ δὲ ὀρισμοὶ ὡς εἴρηται, ἐκ γένους καὶ διαφορῶν. Ἄλλως τε, διὰ τὸ τὰς τρεῖς ἀλλήλων δῆσαι· τῆς μὲν γὰρ διαιρετικῆς χρῆσις ἡ ὀριστικὴ· ἡ δὲ ἀποδεικτικὴ ἀμφοτέρων, εἴγε ὁ ἀποδεικνύων ὅτι ὀρισμοὺς τῆν πραγμάτων λαμβάνει, διὰ τὸ γινώσκειν τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος, ἡ δὲ ὀριστικὴ χρῆσις τῆς διαιρετικῆς· ἡ δὲ ἀναλυτικὴ οὐδεμιᾶς χρῆσις τῇ μὲν γὰρ διαιρετικῇ ἐναντιοῦται, καθὼς ἐκείνη μὲν ἐν λαμβάνουσα πολλὰ ποιεῖ· ἡ δὲ ἀναλυτικὴ εἰς ἐν τελευτᾷ· λαμβάνουσα γὰρ καὶ ἀναλύουσα, ἀναλύει τὸν ἀνθρώπον εἰς μέρη, καὶ ταῦτα εἰς χυμούς, καὶ ὅτι χυμοὺς εἰς σοιχείας, καὶ ταῦτα εἰς ὕλην καὶ εἶδος· τὰς γὰρ σοιχείας ἐξ ὕλης καὶ οἶδους σύγκειται· ἄλλως τε, ὅτι ὁ μὲν διαιρετικὸς πρόησιν ἀπὸ τῆν ἀπλῶν ὑπὸ τὰ σώζεται· ὁ δὲ ἀναληπτικὸς, ἀπὸ τῆν σωθέντων ὑπὸ τὰ ἀπλουτέρων· τῷ δὲ ὀριστικῷ ἐναντιοῦται, καθὼς οὗτος μὲν σωαπτικός ἐστὶ τῆς οὐσίας· ἐκείνος δὲ ἀναλυτικός. ἄλλως τε, εἰ τῷ διαιρετικῷ ἐναντιοῦται, οὐ πινος χείρ· εἰς ὁ ὀριστικὸς εὐ δυνάται ὀρίσασθαι· δῆλον ὅτι καὶ τῷ ὀριστικῷ· ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ ἀποδεικτικῷ· εἰ γὰρ ἡ ἀποδείξις χρῆσις τῆς ὀριστικῆς καὶ διαιρετικῆς, καὶ ταύτας δὲ ἐναντιοῦται

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

ἡ ἀναλυτικὴ, τῇ ἀποδεικτικῇ ἀρᾷ συναπύεται ἡ ἀναλυ-
τικὴ. Καὶ διὰ τὴν ὀριστικὴν πρῶτον ἐμνημόνευσε, καὶ οὐ τῆς
διαρεπτικῆς, καὶ ταῦτα πρῶτης ὑπαρχούσης. Ἐπειδὴ πρὸς
κείμενον ὡς αὐτῶ τῶν προτεθέντων ὅν ὀρισμούς ἀποδοῦ-
ναι. Διαφέρει δὲ ἡ σωθεὶς τῆς ἀναλησέως, κατὰ μὲν
τὸ ὑποκείμενον, οὐδὲν, ὡς οὐ γὰρ τὸ ἀναλυστικὸν πάντως
ἐπὶ καὶ καταντες, οὕτως ἡ ἀναλυστικὴ πάντως ἐπὶ καὶ σωθε-
σις, κατὰ δὲ τὴν ἀχέσιν, διαφέρει. ὅταν μὲν γὰρ ἀνα-
λυστικὴ καὶ ἐκ τῶν πρῶτων ἀρχῶν πρόησιν ὡς τὰ ἔχοντα, σω-
θεὶς ἐστίν. ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἔχοντων ὡς τὰς πρῶτας ἀρχὰς
ἀναβαίνει, ἀναλυστικὴ. καὶ ὅτι μὲν ἡ σωθεὶς, πρὸς τὸ σω-
θετὸν πελυντᾷ, ἡ δὲ ἀναλυστικὴ, πρὸς τὸ ἀπλοῦν. ὁ γὰρ ἀ-
ναλυστικὸς, σωθετὸν π ἀναλυστικὴ, εἴτε μὴ μέλλοι τελευτᾶν
καὶ ἀδυνάτου μοχθεῖν, ἀπλοῦ ἀναλυστικὸς πελυντᾷ. τὸ δὲ
σωθετὸν ἐκ πλείονων ἀπλῶν σύγκειται. οὕτως δὲ ἀνα-
λυστικὸς εἰς πλείονα ἀναλυστικὴ, φύσει οὐκ ἔστιν ἀπλοῦν, τὸν ἀνα-
λυστικὸν ἢς οὐκ ἀπλοῦν ἀναλυστικὸν τὸ σωθετὸν. τοῦτο μὲν
ἐγγύς ὡς ἀληθείας. πλὴν ἐστὶν ἐπεὶ, ὅτι εἰς προσεχὴ
μὲν πλείονα ἀναλυστικὴ, τὸ δὲ ἔχοντα, ἢς οὐκ. δὲ οὐκ ἔστι
δυνάμις ὡς σαφῶς ἐπεὶ, ὅτι τὸ ἀπλοῦ μὲν, εἰς σολι-
λὰ σιωτίζεται, εἰς οὐδὲν δὲ ἀναλυστικὴ, τὸ δὲ ἔχοντα
σιωπῆται, ἀναλυστικὴ μὲν ἢς προσεχὴ πλείονα, εἰς τὸ ἀ-
νώτατον δὲ ἐν σιωτίζεται οὐκ ἐπὶ. Ἀποροῦσι δὲ πρὸς,
διὰ τὴν τὸν ὀρισμὸν ὑπερον ὄντα, τῆς διαρίσεως πρότεξε,
καὶ φάμεν, ὅτι πρῶτον μὲν ὡς ἐν ὑποκειμένῳ ἀδιαφορὸν
ἐπὶ τὸ ὁ πῶσιν σιωτῆται, ἐπεὶ δὲ, καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς
πρῶτον ἐπὶ τὰ σωθετὰ τὰ διὰ τοῦ ὀρισμοῦ γνωρίζομενα.
ὡς πᾶσι καὶ μὴ ἐκῆσιν ὡς ἐπὶ, ἐκότες τὸν ὀρισμὸν προί-
ταξε. Τὴν δὲ ἀναλυστικὴν διὰ τοῦτο παρέλιπε ἐπεὶ ἴ-
σως, ὅτι ταυτὸν ἐπὶ τῇ σωθεσὶ τῷ ὑποκειμένῳ, κατὰ τὴν

ἡ ἀναλυτικὴ
καὶ τῆς πρῶτης
ἀποδοῦναι
Σωτὸς μὲν
ἀναλυστικὴν,
πρὸς βυτῶν
ἀποδοῦναι
ἐπὶ σωτῶν
ἡ πρὸς σωτῶν
Τὸν μὲν
Τὴν ἡσὶ
ἡ τυγχάνει
τῶν λεγομένων
ἡσὶ, καὶ τῶ
πρὸς τῆς
τῶν ἀπλοῦν
ἡ ἔχοντα
τῶν μὲν
μὲν βυτῶν
τῶν ἀπλοῦν
τῶν, τῶν δὲ
οὐκ ἐπὶ
καὶ ὁμοῦ
καὶ ὡς
τῶν δὲ
Τὸν οὐκ
πρὸς τὸ
ἡ δὲ πρὸς
μοῦς τῆς
οὐκ ὁ φιλ

» ἔστιν μόνον ὡς προέφηται· διαλάττουσα· χρησίμης οὐκ
 ἰσχύος τῆς τούτων θεωρίας· ἀντί τοῦ τῆς τούτων γνώσεως·
 θεωρίας ὅτι καλοῦσιν οἱ φιλόσοφοι τὴν γνώσιν.

» Σωτομόν σοι παρὰ δόσιν ποιούμενον, πηρότομαι διὰ
 » βραχέων, ὡς ἐν εἰσαγωγῇς τρέπω, τὰ παρὰ τοῖς
 » πρεσβυτέροις ἐπελθόν· Ἐπειδὴ καὶ ἄλλοι σωτομός παρ
 » ράδοσις ἐπὶ ὑπομνήσεως χάριν κεφαλαῖωδης, ἡ σφόδρος
 ἐπὶ σωτομός, καὶ πάντι διὰ βραχέων γινομένη, διὰ τοῦτο
 εἶπε σωτομόν, ὡς ἐν εἰσαγωγῇς τρέπω.

» Τῶν μὲν βαθυτέρων ἀπεχόμενος ζητημάτων·

Τρία εἰσὶ τὰ ὀκνηρότερος ποιοῦνται· ἓν νέους πρὸς τὸ
 ἐν τυγχάνειν τοῖς τῶν παλαιῶν συγγράμμασι, τὸ μήκος
 τῶν λεγομένων, τὸ ἀσαφές τῆς λέξεως, ὡς τὸ πᾶσι ὁρμη
 νήας, καὶ τὸ βάθος τῆς νοημάτων, προτρεπόμενος οὖν ὁ
 πορφύριος τὸν ἀκροατὴν, ἐπαγγέλλεται τὸ βιβλίον τού
 των ἀπὸ πλάγχθαι, καὶ μήτε πολὺ σοιχὸν εἶναι, μήτε ἀσάφει
 αὐτὸν ἔχον πᾶσι τὴν λέξιν, ὡς δηλοῖ τὸ, ἐν εἰσαγωγῇς τρέ
 πω· μήτε ζητήματα βαυτέρα· ἀλλὰ διὰ τὸ εἶπεν, τῶν
 μὲν βαθυτέρων ἀπεχόμενος ζητημάτων, ἐδήλωσεν αὐ
 τὸ ἀπὸ πλάγχθαι τοῦ βάθους τῆς νοημάτων, διὰ δὲ τοῦ εἶ
 πέν, τῶν δὲ ἀπλουτέρων, ἐδήλωσεν αὐτὸ ἀπὸ πλάγχθαι τῆς
 δυσκολίας τῶν λέξεων, διὰ δὲ τοῦ εἶπέν, συμμέτρως σο
 χαζόμενος, ἐδήλωσεν αὐτὸ ἀπὸ πλάγχθαι τοῦ μήκους τῶν
 πολλῶν σίχων.

» Τῶν δὲ ἀπλουτέρων συμμέτρως σοχαζόμενος·

Τοῦτο οὐ πρὸς τὰ πράγματα εἶπεν, οὐ γὰρ ἐστὶ φιλο
 σοφου τὸ σοχαζεῖν, ἀλλ' ὡς ἡμῶν πᾶσι δεικνύειν·
 ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀκροατὴν χρῆσάριον, τουτέστι σοχαζό
 μος τῆς σῆς διανοίας· ὁ ὅστις ἀν' προτίθεται διδά
 σκεν ὁ φιλόσοφος, οὐ σοχατικῶς, ἀλλ' ὡς ἡμῶν μονικῶς

21 παρὰ δὲ δῶσιν· αὐτίκα ποτὶ γενῶν τε καὶ ἡδῶν, τὸ μὲν
 22 ἦτε ὑφέσκηται, ἦτε καὶ ἐν μόναις ψιλαῖς ὑπνοῖαις κῆται·
 23 ἦτε καὶ ὑφέσκηται, σώματα ἐπὶ, ἢ ἄσώματα, καὶ πότε
 24 ρον χωρίσας, ἢ ἐν ταῖς αἰδητοῖς, καὶ περὶ ταῦτα ὑφίσταται,
 25 παρὰ τήσομαι λέγειν, βαθυτάτης οὐσης τῆς τοιαύτης
 26 πραγματείας, καὶ ἄλλης μείζονος δεομένης ἐξετάσεως.

ὧς πέχετο ὁ πορφύριος σώτομον ποιῆσαι τὴν διδασκαλίαν, καὶ τὴν λέγειν σαφῆ, καὶ τῇ βαθυτέρῳ ἀπέχει
 ὁδηγημάτων· ἵνα οὐ μὴ τις εἴπῃ, ὅτι οὐκ ἔστι βαθυτέρον
 ζήτημα περὶ τούτων, αὐτὸ τοῦτο βούλεται παραστήσαι ὁ
 φιλόσοφος ἡμῖν διὰ τούτων· ὅτι ἡ μὲν οὐ βαθυτέρον ζή-
 τημα περὶ τούτων, ἐξεπίτηδες δὲ παρέλιπον, ἵνα δὲ σα-
 φές γένηται τὸ λεγόμενον, εἰπωμεν οὕτως· τῶν ὄντων
 τὰ μὲν ὑφέσκηται, τὰ δὲ, ἐν ψιλῇ ὑπνοίᾳ ὑπάρχει· πάλ-
 λιν τῇ ὑφέσκηται τὰ μὲν ἐπὶ σώματα, τὰ δὲ, ἄσώματα.
 Καὶ πάλιν τῇ ἄσώματων, τὰ μὲν, χωρίσας, ὡς ἡ
 λογικὴ ψυχὴ, καὶ ὁ ἄγγελος, τὰ δὲ, σώματος ἀχώριστα,
 ὡς λευκότης, μελανία, καὶ ὡς ἄλογοι ψυχαί· τῶν δὲ καθ'
 αὐτὰ, τὰ μὲν, πρὸ τῇ πολλῶν, τὰ δὲ, ὑπεροχῇ καὶ ἐν τῇ
 ψυχῇ τῇ ἡμετέρᾳ· ἄλλως τε τῶν ὄντων τὰ μὲν, ὑφέσκη-
 καί, τὰ δὲ, ἐν ψιλῇ ὑπνοίᾳ λέγεσθαι εἶναι, ἅπαντα ὑπνοοῦμεν
 να μὲν, ὑφίστανται, μὴ ὑπνοοῦμενα δὲ, οὐχ ὑφίστανται, ἀλλὰ
 παυσάμενης τῆς ὑπνοίας, καὶ αὐτὰ συμπάντες, οἷον, ἵππο-
 κένταυρος, οὐ γὰρ ἐπὶ ἐν ὑπστάσει, ἀλλὰ θεασάμενοι ἵπ-
 πον καὶ κένταυρον, ἀνεπλάσασθαι τῇ διακνοίᾳ σώθετον π-
 τοῦτον τὸν ἵπποκένταυρον· ὁμοίως καὶ τρέχον μὲν ἐποίη-
 σαι ἢ φύσις, καὶ ἔλαφον· ἀνεπλάσασθαι δὲ καθεαυτοὺς
 τῇ διακνοίᾳ, ἀνεπλάσασθαι π- σώθετον τρεφέλαφον· καὶ
 ταύτῃ τὸ εἶναι εἶχει· ὁ τοίνυν ἀντιθένης ἔλεγε τὰ γέ-
 νη καὶ τὰ ἡδῶ ἐν ψιλαῖς ὑπνοῖαις εἶναι, λέγων ὅτι ἵπ-

πον μὴ ὄρω, ἰππότητα δὲ οὐχ ὄρω· καὶ πάλιν, ἀνέρω
 πον μὲν ὄρω, ἀνέρω πότητα δὲ οὐχ ὄρω. ταῦτα ἐκείνος ἐ-
 λεγε τῇ αἰδήσει μόνῃ ζῶν, καὶ μὴ δυνάμενος τῷ λόγῳ εἰς
 μήζονα δύρεσιν ἑαυτὸν ἀνσπεύκην. Τῶν οὖν ὑφεισκηό-
 των τὰ μὴ, σώματα ἐστὶ· τὰ δὲ, ἀσώματα. ὅλως δὲ τῶν
 παλαιῶν οἱ μὴ, ἔλεγον εἶναι ταῦτα· οἱ δὲ οὐκ εἶναι. τῶν
 δὲ λεγόντων εἶναι, οἱ μὴ ἔλεγον εἶναι σώματα· οἱ δὲ ἀσώ-
 ματα. Καὶ οἱ μὲν λέγοντες σώματα εἶναι, πάντες ὑπὸ
 τῆς αὐτῆς δόξης ἔμεναν. Τῶν δὲ λεγόντων εἶναι ἀσώ-
 ματα, ἐπειδὴ τὰ ἀσώματων ὡς ἡδὴ διήρηται, τὰ μὲν καθ'
 ἑαυτὰ ὑφεισκηον, ὡς ἄγγελος, θεός· τὰ δὲ ἐν ἐτέροις, ὡς
 ἡ λουκότης, καὶ τὰ χήματα· ταῦτα οὖν οἱ μὲν καθ' ἑαυτὰ,
 οἱ δὲ ἐν τοῖς αἰδητοῖς ὑφεισταναι ἔλεγον. Πάλιν δὲ ἐπει-
 δὴ τὰ ἐν τοῖς αἰδιτοῖς ὑφειστώτα ἀσώματα, ἢ δι' ὅλου εἰ-
 σίν, ὡς ἡ ἐν τῷ ψιμμιβίῳ λουκότης, ἢ κατὰ τινὲς ὑποφά-
 νηαι ἐστίν, ὡς τὸ σφαιροειδὲς χήμα· οἱ μὲν αὐτὰ δι' ὅλου ἔ-
 λεγον εἶναι· οἱ δὲ κατὰ τινὲς ὑποφάνηαι. Ἐπεροὶ δὲ πο-
 λιν ποῦ τὰ αἰδητὰ ἔλεγον αὐτὰ ὑφεισταναι· τί δὲ ἐστὶ ποῦ
 ταῦτα ὑφειστώτα, οἷον, ὡς ὅ, τε τύπος, οὗτος γὰρ ποῦ εἶχε
 τὰ αἰδητὰ, καὶ ὁ χρόνος. Τοσούτων οὖν οὐσῶν αἰρέσεων
 ποῦ τοῦ εἶναι ταῦτα καὶ μὴ εἶναι, διασπῶν τὴν ζητήν ποῦ
 γίνονται καὶ εἰδῶν, εἴτε εἰσίν, εἴτε ἐν ψιλῇ ὑπνοῖα κῆνται,
 οὕτω γὰρ ὁ ἀντιθένης ὤετο. Καὶ οὐρῶν δὲ αὐτὰ ὑφεισκη-
 κότα, ἢ δι' ὡχτο πάλιν ζητῆν, εἴτε ἀσώματα ἐστίν, εἴτε σώ-
 ματα, κλονάσι γὰρ ἐκαστέρου τῆς διαρρέσεως τμήματος
 προσάται. Πάλιν δὲ οὐρῶν αὐτὰ, εἰ τύχη, ἀσώματα, ζη-
 τῆν ἢ δι' ὡχτο, εἰ ἀχώριστά ἐστὶ τῆς ὕλης καὶ ἐν τοῖς πολλοῖς,
 ἢ τούτων κεχώρισται. Ἰνα δὲ σαφέες ἦ τὸ λεγόμενον, δὲ
 ὑποδείγματος διεξέλθωμεν τῷ λόγῳ. οὐ δὲ γὰρ ἀπλῶς
 οὕτω καὶ ὡς ἔτυχεν, οἱ μὲν σώματα αὐτὰ λέγουσιν, οἱ

δὲ ἀσώματα, ἀλλὰ μετὰ λογισμοῦ πνός, οὐ δὲ ἐνακτοῦν
 ται ἀλλήλοις, ἡκότως ὅτι ἔκαστοι λέγουσιν. ἐνοήσω τοί-
 νυν δακτύλιός τις ἐκτύπωμα ἔχων, ἢ τύχοι, ἀχιμῆως,
 καὶ κηρία πολλὰ παρακήμενα. ὁ δὲ δακτύλιος σφραγι-
 ζέτω οὗ κηρούς πάντας. ὕστερον δὲ τις ἐτελθὼν καὶ θεασά-
 μενος τὰ κηρία, ὑποστήσας ὅτι πάντα ἐξ ἐνός ἔστιν ἐκτυπώ-
 ματος, ἔχεται παρ' αὐτῷ τὸ ἐκτύπωμα τῇ διακρίσει. Ἡ
 τοίνυν σφραγίς ἢ ἐν τῷ δακτυλίῳ λέγεται πρὸ τῆς πολ-
 λῶν εἶναι, ἢ δὲ ἐν τοῖς κηρίοις, ἐν τοῖς πολλοῖς. ἢ δὲ ἐν τῇ
 διακρίσει τοῦ ἀπομαξαμένου, ὑπὸ τοῖς πολλοῖς, καὶ ὕστερον
 νῆς. Τοῦτο οὖν ἐνοήσω καὶ ὑπὸ τῆς γενῶν καὶ ἡδῶν. ὁ
 ὅς δὲ δημιουργὸς ποιῶν πάντα, ἔχει παρ' αὐτῷ τὰ πάντων
 παρὰ δόγματα, οἷον, ποιῶν ἀνθρώπον, ἔχει τὸ εἶδος παρ'
 αὐτῷ τοῦ ἀνθρώπου, πρὸς ὃ ἀφορῶν πάντας ποιεῖ. ἡ δὲ
 τις ἐν γὰρ λέγων, ὡς οὐκ ἔστι παρὰ τῷ δημιουργῷ τὰ ἡ-
 δι, ἀκούετω ταῦτα, ὡς ὁ δημιουργὸς δημιουργῇ, ἢ ἡδῶς
 τὰ ὑπ' αὐτοῦ δημιουργούμενα, ἢ οὐκ ἡδῶς. ἀλλ' ἢ μὲν μὴ
 ἡδῶς, οὐκ ἀν' δημιουργήσῃ, τίς ὅς μέλων ποιήσῃ τί,
 ἀγνοῇ ὃ μέλει ποιῆν, οὐ ὅς ὡς ἢ φύσις ἀλόγως διατάξει
 ποιῇ. ὁ δὲ καὶ ποιῇ ἢ φύσις, οὐκ ἐφισκένουσα γνώσκῃς τῷ
 γινόμενῳ. ἡ δὲ πὶ καθ' ἕξιν λογικῶς ποιεῖ, οἷον, πᾶν τῶς
 τὸ γινόμενον ὑπ' αὐτοῦ. ἢ τοίνυν μὴ χεῖρον ἢ κατὰ ἀνθρώ-
 πων ὁ θεὸς ποιεῖ, οἷον, τὸ ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. ἢ δὲ ἡδῶν ὁ
 ποιεῖ, αὐτόθι δὴ ἡδῶν, ὡς ἔστιν ἐν τῷ δημιουργῷ, τὰ ἡδῶν. ἔστι
 δὲ τὸ εἶδος ἐν τῷ δημιουργῷ ὡς ὁ ἐν τῷ δακτυλίῳ τύπος.
 καὶ λέγεται τοῦτο τὸ εἶδος πρὸ τῆς πολλῶν, καὶ χωρὶς τῶν
 τῆς ὕλης. ἔστι δὲ τὸ εἶδος τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐν τοῖς
 καθ' ἕκαστον ἀνθρώποις, ὡς τὰ ἐν τοῖς κηρίοις ἐκτυπώμα-
 τα. καὶ λέγεται τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς πολλοῖς εἶναι, καὶ ἀ-
 χωρίτως τῆς ὕλης. Θεασάμενοι δὲ τοὺς κατὰ μέρος ἀν-

θρώπους, ὅτι πάντες τὸ αὐτὸ εἶδος τοῦ ἀνθρώπου ἔχουσιν, ὡς ὑπὸ τοῦ ὕπερον ἐλθόντος, καὶ θείας αἰσίου τῆς κηρίας, ἀνέμαξάμετα αὐτὸ ἐν τῇ διακοίᾳ· καὶ λέγεται τοῦτο ὑπὸ τοῖς πολλοῖς, ἡγοῦμαι μετὰ τὰ πολλὰ, καὶ ὑπεροχυνέας· ἡσὶ δὲ τὰ τοιαῦτα σώματα μὲν χωριστὰ, οὐ γὰρ ἐν σώματι ὑφέσκησιν, ἀλλ' ἐν ψυχῇ, οὐ πάντως δὲ ἀχώριστα, οὐ δὲ γὰρ αὐτὰ καθ' αὐτὰ χωρίζεσθαι δύναται, οἷα τὰ πρὸ τῆς πολλῆς ἔστιν ὑποτίθεται ὁ πλάτων· οὐ δὲ γὰρ ἀπλῶς νοήσας αὐτὰ εἶναι τοῦ δημιουργοῦ βούλεται, ἀλλὰ πάντως οὐσίαν ἀσπινὰς νοητὰς, πρὸς αἷς ἀφορῶντα τὴν δημιουργὸν ὡς πρὸς ἀρχεῦτόν· οὐκ ἔστιν ὅτι τῇ δὲ ποιῆν· τοῦτο οὖν φησὶ Ζητεῖν, ἢτε ἀσώματα ὄντα, χωριστὰ ἔστι τῆς ὕλης, ὡς τὰ παρὰ τὴν δημιουργὸν, ἢ ἀχώριστα, ὡς τὰ ἐν τοῖς πολλοῖς, ἢ μετὰ τὰ αἰδητὰ, τουτέστι, τὰ ὑπὸ τοῖς πολλοῖς· ταῦτα δὲ πάντα παραιτῆται λέγειν· ἴσμεν ὅτι πᾶσι ταῦτα δοκῶσιν ἀριστοτέλης καὶ πλάτων διαφώνειν· ὁ μὲν γὰρ ἀριστοτέλης ἀχώριστα αὐτὰ τῆς ὕλης εἶναι φησὶν, ὁ δὲ πλάτων χωριστὰ· ἢτε δὲ διαφώνουσι πρὸς αὐτοὺς οἱ φιλόσοφοι, ἢτε μὴ, δοκεῖ γὰρ τοῖς τοῖς ἀριστοτέλης ὡς φυσικοῖς κεχρηῖσθαι, οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ ὑποσκοπεῖν.

Τὸ δὲ ὅπως ποιεῖ αὐτῶν· Ὑπόχρεσις ἡ τῷ φιλοσόφῳ χρῆσιμον ποιῆσαι τοῦτο τὸ βιβλίον καὶ εἰς τὰς ἀριστοτέλους κατηγορίας, αἵ πινθὶ ὁδοὶ εἰσι καὶ προαίλια εἰς πᾶσαν τὴν φιλοσόφων λογικὴν θεωρίαν· τὰ δὲ λόγου πολλὰ ἔστι μέρη, ἀποφαντικόν, δυνκτικόν, κλητικόν, προστακτικόν, πυσματικόν, καὶ ἄλλα δέεσιν, ἢ κατὰ λεπτὸν σκοπεῖσθαι· ἀλλ' ἐν τῇ λογικῇ πραγματείᾳ ἔστι πᾶντων διαλέγεσθαι, ἀλλὰ ποῦ μόνον τὰ ἀποφαντικὰ, οὗτος γὰρ ἔστιν ὁ τῇ γνώσεως ψυχῆς ἀγγελος· οἱ γὰρ ἄλλοι τὴν ὁρητικὴν ψυχῆς ὑπάρχουσιν· ὁ γὰρ δυνάμενος ὁρεγόμενος πινὸς δύχεσθαι.

καὶ ὁ προσαγορεύων πνῶ, ὁρεγόμενος πνῶς προσαγο-
 ρεύει· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ προστάτης καὶ ὁ προσφώνων πνί·
 μόνος δὲ ὁ ἀποφαντικός λόγος πνέει τὴν ἀλήθειαν καὶ
 τὸ ψεύδος· οἱ γὰρ ἄλλοι οὔτε ἀληθεύουσιν, οὔτε ψεύδονται·
 ὁ δὲ ἀποφαντικός λόγος ἢ ἀληθεύει, ἢ ψεύδεται· οἷον, ἀποφαί-
 νει· πνέει τὴν ψυχῆς, ὅτι θνητὴ ὑπάρχει, ἢ ἀθανάτος· καὶ πάν-
 τως ἢ ἀληθεύει, ἢ ψεύδεται· ἀποφαντικός γὰρ λόγος ἐστίν, ὁ ἄλ-
 λω ἄλλο τι ὡς ὑπάρχον ἢ μὴ ὑπάρχον ἀποφαινόμενος, πε-
 ρίεχται ὅμως αὐτῷ δύο πνῶ, τὸ, τε κατηγορούμενον, καὶ
 τὸ ὑποκείμενον· ἵνα δὲ σαφὴς γένηται ὁ λόγος ἡμῖν, ἐπι-
 μνησθῶμεν· ἡ εἰδέναι ὅτι ὑποκείμενον λέγεται, τὸ πνέει οὗ
 ὁ λόγος· κατηγορούμενον δὲ, τὸ πνέει ἐκείνου λεγόμενον·
 οἷον, ἀνθρώπος ζῶν ἐστίν· ὑπόκειται μὲν ὁ ἀνθρώπος, κατη-
 γορεῖται δὲ τὸ ζῶν· ὁμοίως δὲ καὶ πνέει ψυχῆς· ὅτι ἀθανά-
 τος ἐστίν· πνέει τίνος δὲ νῦν δηαλέγομαι; ἡ δὴλον ὅτι πνέει
 ψυχῆς· καὶ ὑπόκειται μὲν ἡ ψυχὴ, κατηγορεῖται δὲ αὐτῆς
 τὸ ἀθανάτον· ὡς τε οὕτως καλῶς εἴρηται, ὅτι ὁ ἀποφαντι-
 κός λόγος καὶ ὑποκείμενον ἔχει καὶ κατηγορούμενον·
 Διωκτὸν μὲν οὕτως πνέει γενῶν τε καὶ εἰδῶν καὶ θεολογικῶς μὲν
 διαλέγεσθαι, ὅποτεν ζητῶμεν ὅτι ἄρα ὁ θεὸς ἔχει παρ' ἐ-
 αυτῷ τῇ γενῶν τε καὶ εἰδῶν τὸ ἐκτύπωμα, ἢ οὐκ ἔχει, ἄ-
 ρα ἀληθὲς ἐστίν ἡ πλάτωνος δόξα, ὅτι εἶναι αἱ εἰδέαι νοηταὶ
 καθ' ἑαυτὰς ὑφ' ἑωσται, ἄς καὶ ὄντως οὐσίαι, καὶ πρῶτως
 οὐσίαι καλεῖται, ἢ οὐ, ὡς καὶ ἀριστοτέλει δοκεῖ; Φυ-
 σικῶς δὲ ὅταν ὑποσκοπῶμεν, ἄρα ἡ φύσις αὐτῇ
 ἔχει τὸν λόγον τῇ εἰδῶν τε καὶ τῇ γενῶν· ἢ οὐκ ἔχει;
 οὐδὲ γὰρ ὥστε ἡ χιτὼν ἀλόγως ψύχει, ἢ ὥστε καὶ τὸ
 πῦρ καίει, οὕτω καὶ ἡ φύσις ποιεῖ, ἀλλὰ δηλονότι λογισ-
 μῷ πνί πάντα εἰ καὶ μὴ γινώσκουσα αὐτοῖς· ἄλλως
 τε καὶ οὕτως ἐπὶ πνέει αὐτῇ φυσικῶς ζητῶν· ἄρα ἐπὶ

ταῦτα

ταῦτα ἐν τοῖς πολλοῖς, τὸ ἀπλῶς ζῶον ἐν πᾶσι τοῖς κα-
θέκαστα, καὶ ὁ ἀπλῶς ἀνθρώπος, ἢ οὐ, καὶ τίς κοινὴ οὐσία
ἐν πᾶσι τοῖς καθέκαστα θεωρουμένη, ἢ οὐ, ἀλλὰ πᾶν εἶπε θεω-
ρεῖται ἐν τοῖς καθέκαστα, ἄτομόν ἐστιν. Ἐπὶ δὲ καὶ λογι-
κῶς ποδὲ τούτων, τουτέστιν ἀποφαντικῶς καὶ πρεπόντως
τῇ λογικῇ θεωρίᾳ ζητῆν, τίνα μὲν τούτων τίσιν ὑπόκει-
ται, τίνα δὲ τούτων τίνων κατηγορεῖται, ὅτι κατηγορεῖται
τὰ γένη τῇ διαφορᾷ καὶ τῶν εἰδῶν, οὐ μὲν ἔμπροσθεν. Ἡ
ἐρήκαμεν γὰρ ὅτι πᾶν πρὸς ἀποσώζουσιν ἕως ἀλλήλων, τὸ γε-
νος, καὶ ἡ διαφορὰ, καὶ τὸ εἶδος. καὶ ὅτι πρῶτον μὲν τὸ
γένος, δευτέρᾳ δὲ τῇ ἐξέτι ἔχει τὸ εἶδος, μέσῳ δὲ ἡ δια-
φορὰ, καὶ δεῦτε μὲν ἀπὸ τῇ ὑποκάτω κατηγορεῖσθαι,
οὐ γὰρ τὰ ὑποκάτω τῇ ἐπάνω. οἷον, ἐὰν ἐπώμεν, πᾶς
ἀνθρώπος ζῶον, ἀληθόνομεν· ἐὰν δὲ ἀντρεψόμεν καὶ ἐ-
πώμεν, πᾶν ζῶον ἀνθρώπος, ψευδόμεθα. καὶ πάλιν, ἐὰν
ἐπώμεν, πᾶς ἵππος ἀλογον, ἀληθόνομεν· ἐὰν δὲ ἀντρε-
ψόμεν, πᾶν ἀλογον ἵππος, ψευδόμεθα. οὐ
γὰρ ἐπὶ τὸ τυχόν ποιεῖται ὑποκείμενον. οὐ γὰρ ἐπὶ τὸ ζῶ-
ον εἶπεν ἀνθρώπος ἐστίν, ὡς ἡδη εἴρηται. δεῦτε μὲν εἶπεν ποῖα
χρὴ ποιεῖν ὑποκείμενα, ποῖα δὲ κατηγορούμενα, ἃ καὶ δε-
δάξει ὁ φιλόσοφος. καὶ διὰ τοῦτο εἶπε λογικώτερον, ἀπὸ
τῆ τοῦ πρεπόντως τῇ λογικῇ πραγματείας.

» Τὸ δ' ὅπως ποδὲ αὐτῶν τε καὶ τῇ προκειμένων, λογι-
» κώτερον οἱ παλαιοὶ διέλαβον.

Λογικώτερον μὲν λέγεται κυρίως διαλαβεῖν, τὸ, πρὸς
συμβεβηκότα ζητῆν τῇ πραγματείᾳ. Φυσικῶς δὲ, τὸ,
τὰς οὐσίας ζητῆν. Θεολογικῶς δὲ ἐπὶ ζητῆν, τὸ ὅθεν
ἦλθεν ἅπαντα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς συστάσεως ἐκείνου.
Ἐπὶ οὖν εἶπε φυσικῶς διαλαβεῖν, ὡς ἀρτίως ἐρήκαμεν
πρὸς μὲν ἄν, καὶ εἰδῶν, καὶ τῶν λοιπῶν, ὡς ὅταν πρὸς τῇ

ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ζητῶμεν, ὥς καὶ ἀριστοτέλης διέλαβε πε-
ρὶ αὐτῶν, καὶ θεολογικῶς δὲ, ὥς ὅταν ποῦ τῇ ἐν τῇ δημι-
ουργῷ ζητῶμεν, ὥς ποῦ ὁ πλάτων ἐν τῷ παρμενίδῃ διέ-
λαβεν, ἔστι δὲ λογικώτερον διαλαβεῖν ποῦ αὐτῇ, ἐπεὶ
δὴ ἐν τῇ λογικῇ πραγματείᾳ δεόμεθα τῇ ἀποφαντι-
κῶν λόγων. ἐν δὲ τοῖς ἀποφαντικοῖς λόγοις, τὰ μὲν ὑ-
πόκειται, τὰ δὲ κατηγορεῖται, τὸ δὲ ὑποκείμενον καὶ κα-
τηγορούμενον, ἢ γινώσκον, ἢ εἶδος, ἢ διαφορὰ, ἢ ἴδιον, ἢ
53 συμβεβηκός. Τὸ δὲ, ὅπως ποῦ αὐτῇ. ἀπὸ τοῦ ποῦ
τῇ γινώσκον καὶ τῇ εἰδῶν. καὶ ὅπως προσεχῶς ποῦ αὐ-
τῇ ἐπειεῖτο τὸν λόγον. προδίδει δὲ, καὶ τῇ προκατα-
εσήμεν καὶ τὰ λοιπὰ τρία, τὴν διαφορὰν φησὶ, καὶ τὸ
ἴδιον, καὶ τὸ συμβεβηκός. ἢ τὸ ἀνὰ πάλιν εἰς λέγειν,
ὅτι ἑρμηκῶς μὲν, τὸ ὅπως ποῦ αὐτῇ. εἰδήλωσε τὸ μένος,
καὶ τὴν διαφορὰν, καὶ τὸ εἶδος, ἑρμηκῶς δὲ πάλιν καὶ
τῇ προκατα-εσήμεν, εἰδήλωσε τὸ ποῦ τῇ ἄλλων δύο, τοῦ
τε ἴδιου, καὶ τοῦ συμβεβηκότος.

53 Καὶ τούτων μάλιστα οἱ ἐκ τοῦ ποῦ πατέτον, νῦν σοὶ πη-
52 ρᾶσομαι δεικνύσαι.

Ὁ φιλόσοφος πορφύριος, οὐκ εἰς ἑαυτὸν ἀνάγει τὴν
δύρεσιν καὶ τὴν διδασκαλίαν, ἀλλὰ φησὶν ὅτι τῇ πάλαι
διαλαβόντων λογικῶς ποῦ αὐτῇ, οἱ ποῦ πατετικοὶ μᾶ-
λιστα τὰ ποῦ τούτων ἐξηκριβώσαντο. τὸ δὲ τῇ ποῦ πατε-
τικῶν ὄνομα ἐκ τοιαύτης γέγονεν αἰτίας. φασὶν ὅτι ὁ θά-
ρος πλάτων ἐν ἀκαδημία βαδίζων ἐποιεῖτο τὰς πρὸς αὐ-
εταίρους σωουσίαν διὰ τὸ, τὸ σῶμα ὑπὸ τῆς ποιεῖν
διὰ τῇ γυμνασίᾳ πρὸς ἐκλαμψιν τῆς ψυχῆς. ὥς ὅτι
ἔχοι τὸ ὄργανον, οὕτω καὶ ἡ ἐνδύγηα τοῦ τεχνήτου δια-
φαίνεται. καὶ τούτου χάριν ἐλέγοντο ποῦ πατετικοί. με-
τὰ τοῦ τὴν τοῦ πλάτωνος τελευτῆς διεδέξαντο τὴν δια-

τριβλῷ ὃ, τε ἀριστέλης, καὶ ὁ ξυνοκράτης ὁ μὲν ἀριστέ-
 λης ἐκ λυκείῳ, ὁ δὲ ξυνοκράτης ἐκ ἀκαδημίας. ἐλέ-
 γοντο οὖν οἱ μὲν τοῦ ἀριστέλους περὶ πατητικοί ἐκ λυκεί-
 ου· οἱ δὲ τοῦ ξυνοκράτους περὶ πατητικοί ἐκ ἀκαδημίας.
 ὕστερον δὲ οἱ μὲν τοῦ ἀριστέλους ἀπέλαβον τὴν ἐκ τῆς ἐνδρα-
 γείας ἐπ' αὐνυμίας, ἀπολέσαντες τὴν ἐκ τοῦ τόπου, καὶ ἐ-
 κλήθησαν περὶ πατητικοί· οἱ δὲ τοῦ ξυνοκράτους τὴν ἐκ τοῦ
 τόπου ἀπολαβόντες, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἐνδραγείας ἀπολέσαν-
 τες, ἐκλήθησαν ἀκαδημιακοί. Ἐπεὶ οὖν ὁ φιλόσοφος
 ἔμελλε πινὰ ὑπόληψιν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἔχεν τῇ ὑπὸ
 πλάτωνος ἡρημύων, πλάτωνικός ὢν καὶ αὐτὸς, καὶ χρήσι-
 μον ἕως τὰς ἀριστέλους κατηγορίας γράψαν τὸ βιβλίον,
 εἶπεν ὅτι διδάξω περὶ αὐτῶν, ὥς οἱ παλαιοὶ δέλαβον,
 καὶ τούτων, οἱ ἀριστελικοί. διὰ τοῦτο ἔπε καὶ μάλιστα οἱ
 ἐκ τοῦ περιπαίου. Δέκα εἰσὶ γνηκώτατα γένη, οὐσία,
 ποσὸν, ποιόν, καὶ τὰ ἄλλα. ὧν ἡ μὲν οὐσία πρᾶγμα αὐ-
 θύπερκτον· τὰ δ' ἄλλα, συμβεβηκότα· ἀποδίδονται οὖν τῷ
 γένει ὑπογραφήν, ἥ τις ἀρμόση καὶ τοῖς δέκα· καὶ μὴ λέγε-
 πῶς τῇ οὐσίᾳ ἀρμόση καὶ τοῖς συμβεβηκόσι, διαφόροις
 οὐσι κατὰ τὸ εἶναι. ὅπου γὰρ ὑποσυμβέβηκε τῇ οὐσίᾳ, του-
 τέστι τὸ ὡς γένος εἰς εἶδη διαρεῖσθαι τὰ ὑπ' αὐτὴν, τὸ αὖ-
 τὸ καὶ τοῖς ἄλλοις συμβέβηκε· διαρεῖσθαι γὰρ καὶ τὰ
 ἄλλα ἕως τὰ ὑπ' αὐτὰ εἶδη, ὡς γένη· ἄλλο τοίνυν ἐπὶ σκο-
 πῇ τὰ αὐτὰ ὡς οὐσίαι καὶ συμβεβηκότα· καὶ ἄλλο τὸ ὡς
 γένη γνηκώτατα· κοινὴν γὰρ ἔχουσι τοῦτο.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΟΥΣ

Εἰοικε ὅ μὴ περὶ γένος, μὴ περὶ τὸ εἶδος ἀπλῶς λέγεσθαι.
 Εἰρηκῶς τὴν σκοπὸν, καὶ τὸ χρήσιμον, τίς τε ὁ ἑσάγω-
 γικός τρόπος, ὅτι τῇ μὲν βελυτέρων ἀπέχεσθαι μέλλει
 τμημάτων, τῇ δὲ ἀπλουτέρων σοχάζεσθαι, καὶ τίνα τὰ ἀπλά-

εἶρα, καὶ τινὰ τὰ βαθύτερα, ἀκολουθῶς ὑπὸ τῶν κατὰ μέ
 ρος διδασκαλῶν ἐσέβηλε. καὶ πρῶτον ποῦ γένους
 διαλαμβάνει, ὅτι πρῶτην τάξιν ἔχει τὸ γένος ἐν τοῖς
 ἀπυριθμημένοις, καὶ ὅτι πλεονάζει ἐν ποσειτικῶν ἡδῶν.
 Πρῶτον δὲ ἐστὶ τὸ γένος τῆς ἡδῶν κατ' αἰτίαν. καὶ τοι
 τῇ πρὸς πῖσι τὸ γένος καὶ τὸ ἡδός. ἀλλ' ἐστὶν τινὰ τῇ πρὸς
 τι, ἐν οἷς τὰ ἔτερα τῇ ἐτέρων πρὸς βύπερα καὶ αἰτία λέ
 γομεν. ὅσον, τὸν πατέρα τοῦ υἱοῦ καθὸ ἀνθρώποι, αἶτιον
 φαιδρὸν καὶ πρῶτον. καὶ τοι ἅμα γινώσκομεν ὧν, καὶ ἀλ
 λήλων συστατικῶν γινόμεν τῇ πρὸς τι, ἢ πρὸς τι ἐστὶ.
 τὰ γὰρ πρὸς τι, ἀνάγκη πρότερον οὐσίας τινὰς εἶναι, σκο
 ποῦντες οὖν τῶν προὔπαρχουσιν αἰτίαν τῇ πρὸς τι ἢ
 αὐτοῦ προὔφεινται δυνάμει, ἢ χρόνῳ, ἢ φύσει, ἐκένω κα
 τ' αἰτίαν πρὸς βύπερα λέγομεν. ἐν γὰρ τῷ πατρὶ καὶ
 υἱῷ πρὸς βύπερος ἐστὶν ὁ πατὴρ χρόνῳ, καθὸ ἀνθρώπος ἐστὶν.
 ὁ πater ἐστὶν. αὐτὸ ἢ οὐσία, ἢ πῃ συστατικὴ γίνεται τῆς τοῦ
 υἱοῦ οὐσίας. διὰ τοῦτο οὖν τὸν πατέρα πρὸς βύπερον λέ
 γομεν εἶναι τοῦ υἱοῦ, καὶ τοι πρὸς ἀλλήλα λεγομένων. ὁ
 δὲ ἀρχὼν τοῦ ἀρχομένου, καὶ ὁ διδάσκαλος τοῦ μαθη
 τοῦ, κατὰ μόνον αἰτίαν πρὸς βύπεροι, οὐ τῷ χρόνῳ. τῷ
 χρόνῳ γὰρ ἔδ' ὅτι καὶ ὕστεροι εἶεν ὡς ἀνθρώποι, ὁ ἀρχὼν
 τοῦ ἀρχομένου, καὶ ὁ διδάσκαλος τοῦ μαθητοῦ. τὸ αὐτὸ
 τὸ οὖν καὶ ὑπὸ τοῦ γένους καὶ τοῦ ἡδός. τὸ γὰρ γένος καὶ τὸ ἡ
 δός, τῇ πρὸς τι. τὰ δὲ πρὸς τι ἀνάγκη οὐσίας πρότε
 ρα εἶναι. τὸ δὲ γένος κατὰ τῶν οὐσιῶν φύσει προὔφεινται
 κεν, οὐ χρόνῳ. καὶ συστατικὸν γίνεται τῆς οὐσίας τοῦ ἡ
 δός. τὸ γὰρ γένος τίμνεται ἢς ἡδῶν. πάντες δὲ πεμνόμενοι,
 καὶ φύσει πρότερον τοῦ τμήματος, καὶ συστατικόν. οὐ
 καὶ εἰ πρότερον κατὰ τῶν οὐσιῶν τὸ γένος τοῦ ἡδός,
 τὰ δὲ πρότερα κατὰ τῶν οὐσιῶν τῇ πρὸς τι κατ' αἰτίαν

ἡδῶν καὶ
 πρὸς αὐτὸ π
 ὅτι γένος
 εἶμα πρὸ
 ἴστα, καὶ αὐ
 καὶ ὑπομεί
 γον παρὰ
 σία, πρὸς
 συστατικῶν
 καὶ αὐτῶν
 ἡδῶν δὲ κατ'
 ἡδῶν τοῦ ἡδ'
 μόνον οὖν
 καμῶν, καὶ
 ἐν γένος κα
 γένος ἐν γὰρ
 ποῦ ἡδῶν
 καὶ τοῦ μνη
 χηται ὁ πο
 λυτα ποίη
 πῶν ἡδῶν
 τὸν τὰ ὑπὸ
 ἡδῶν ποῦ
 πα, ἢ γὰρ ὁ
 γὰρ, τὸν με
 νομα τοῦτο
 ἀσκητικῶν
 διδασκῶν
 ἢ διακρίνη
 πῶν καὶ

πρόπερα· πρεσβύτερον ἄρα τὸ γένος τοῦ εἶδους· καὶ ἐκ
 τῶς αὐτῆς προτάξει τῆν ἄλλην. Ταύτη γὰρ καὶ ἡ φύσις
 ἐν τῇ γενέσει τῇ ταύτῃ κέχρηται· παραλαβούσα γὰρ τὸ
 πῆμα πρῶτα μὲν ζωοποιεῖ αὐτὸ καὶ ἐμψυχοῖ, ἔπειτα προῖα
 οὔσα, καὶ αἰδοῦσιν παραχούσα ποιεῖ τὸ ζῶον, ἔπειτα θυμὸν,
 καὶ πνεύματι, καὶ ποιεῖ ἄλλον ζῶον, ἔπειτα τέλειον τὸν λόγον
 παραχούσα ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον. Ὡς τε, ὡς μὲν οὐ
 σία, προῦπαρχει τὰ γένη τῶν εἰδῶν, ὡς δὲ γένη καὶ εἶδη,
 σωτηρίας ἑσθλῶν, καὶ σωτηρίας αἰρεῖται, τῆς γὰρ πρὸς ἄλ
 ληλα αὐτῶν χεῖρες, ὁνόματά ἐστι τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος.
 Ἄξιον δὲ σημειῖσαι, διὰ τί ποτε τοῦ γένους διδασκῶν, ἐμ
 νήδη τοῦ εἶδους, καὶ μὴ τῆς διαφορᾶς, ἢ τῶν ἄλλων; φασ
 μὲν οὖν, ὅτι τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος πρὸς τι ἐστὶ, καθάπερ ἐρη
 μα μὲν, καὶ γὰρ τὸ εἶδος, γένους ἐστὶν εἶδος, καὶ τὸ γένος, εἶδους
 ἐστὶν γένος· καὶ διὰ τοῦτο ἐκ τῶν ἐμνήδη τοῦ εἶδους ἅμα τῷ
 γένει· ἐν γὰρ τῇ τῇ πρὸς τι διδασκαλίᾳ ἀνάγκη πάντας τῶν
 ποτε θατέρου τούτων διδασκόντας καθ' ὅ πρὸς τι ἐστὶ, καὶ τοῦ
 λοιποῦ μνησθῆναι. Κανόνι δὲ ἐν ταῦθα ἀριστοτελικῶς κέ
 χρηται ὁ πορφύριος· ἐστὶ δὲ ὁ κανὼν οὗτος· Δὲ τὸν μέλ
 λοντα ποιήσασθαι διδασκαλίαν πορίππος ὁ μωνύμου, του
 τῆς ἐν τῷ αὐτῷ ὀνόματι πολλὰ σημαίνει, διελείν πρῶ
 τον τὰ ὑπὸ τοῦ ὀνόματος πολλὰ σημαίνοντα· ἢ οὕτως
 εἴπῃ ποτε ποῖον τῶν σημαίνοντων τὴν διδασκαλίαν ποιεῖ
 ται, ἢ γὰρ ὁ μωνυμία ἢ ὁ ἀσάφεια καὶ πλάγιον γέν
 ναν, τοῦ μὲν διδασκόντος ὑπὸ ἄλλου σημαίνοντος τὸ
 ὄνομα τοῦτο διδασκόντος καὶ λαμβάνοντος, τοῦ δὲ δι
 δασκομένου ἐπ' ἄλλου; ὅσον, ἢ τις ποτε τοῦ ἀσώτου κωδὸς
 διδασκῶν βουλόμενος ἔποι, ὁ κύων κώματα ποιεῖ,
 ἢ διακρίνει οὐ καρπὸν, μὴ πρόπερον εἰπὼν ποτε
 ποῖον κωδὸς ποιεῖται τὸν λόγον, πλάγιον ἐμποιήσει τῷ

ἀκροατῇ. δὲ οὖν πρότερον ἀπαριθμήσασθαι τὰ σημαίνον-
 μενα τοῦ κωδός· καὶ ὅτι μὲν, ἀεθῶς ἐστίν, ὁ δὲ, χερσαῖος,
 ὁ δὲ, θαλάσσιος, ἔτακτον φιλόσοφον εἶπεν, ὅτι πόρι τοῦ ἀε-
 θῶς ποιούμεναι τὸν λόγον· τοῦτο οὖν φιλοσόφως ποιῶν ὁ
 πορφύριος ἀπαριθμῆται τὰ σημαίνονμενα τοῦ γένους, καὶ
 δηλοῖ πόρι πάλιν αὐτῶν ὁ λόγος. Τὸ, εἰκοσι, οὐχ ὡς ἐνδοι-
 ἀζων λέγει, ἀλλ' ἀντί τοῦ φαίνεται. Τὸ δὲ, ἀπλῶς, τετρα-
 χῶς λέγεται· σημαίνει ὅτι τὸ καθόλου, ὡς φασιν οἱ ῥήτο-
 ρες· ὡς ἀπλῶς εἶπεν, ἀντί τοῦ καθόλου εἶπεν. Καὶ τὸ
 κυρίως, ὡς ὅταν εἶπῃ ὁ ἀριστοτέλης· ἢ ἀπλῶς γένεσις, του-
 τέστιν ἢ κυρία· καὶ τὸ μάτην, καὶ αὐτοῦ πινός λόγου, ὡς τὸ
 ἀπλῶς αὐτὸν τύπῃ. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ μοναχῶς, ὡς
 ὅταν εἰπῶμεν, ἀπλῶς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας· ἐφύ· νῦν δὲ
 ἀντί τοῦ μοναχῶς κῆται· λέγει ὅτι φαίνεται μήτε τὸ
 ἦδος, μήτε τὸ γένος, μήτε τὰ λοιπὰ μοναχῶς λεγόμενα.

Ἔνως ὅτι λέγεται καὶ ἡ πινὴν ἐχόντων πῶς πρὸς ἐν π,
 καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀθροισίς.

Πρῶτον σημαίνονμενον φησὶ τοῦ γένους· τοῦτο δὲ ἐπὶ,
 καθ' ὃ δύο χεῖρες λαμβάνει, πλῆθος πρὸς πλῆθος, καὶ
 πλῆθος πρὸς ἑνα, ὅτιον, τῶν ἡρακλειδῶν πρὸς ἡρακλέα, κα-
 θ' ὃ ἐξ ἐκείνου λέγονται ἔχον τὸ γένος, καὶ αὐτῶν τεύτων
 πρὸς ἀλλήλους, καθ' ὃ ἀλλήλοις λέγονται θεοί, καὶ ἀνέψιοι,
 ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως. Τὸ δὲ πῶς, καλῶς προστέθηκεν·
 ἀλλ' ὅτι ἄλλω ἔστι χεῖρις τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ὄντων· ἢ
 ὅτι θεοὶ εἰσὶν ἄλλοι ἄλλων, ἢ τέκνα, ἢ ἀδελφοί, ἢ ἄλλοι τι
 τῶν τοιούτου γένους συμπληρωματικῶν.

Καθ' ὃ σημαίνονμενον τὸ τ' ἡρακλειδῶν λέγει γένος, ἐκ
 τ' ἀφ' οὗ χεῖρις, λέγω δὲ τοῦ ἡρακλείους, καὶ τ' πλῆθος
 τ' ἐχόντων πῶς πρὸς ἀλλήλους τ' ἀπ' ἐκείνου οἰκισίτηται.

Τὸ ὅτι εἶπεν ἡρακλειδῶν, χωρίζῃ αὐτὸ τῶν ἄλλων γέ-
 νος, καθ' ὃ λέ-

νῶν, οἶον, πικτυλιδῶν, καὶ τῶν ἄλλων, καὶ τῆς ἀφ' ἐνός
 σχέσεως. λέγω δὲ τοῦ ἡρακλέους, καὶ τοῦ πλήθους τ' ἐχόν/
 των πῶς πρὸς ἀλλήλους τὴν ἀπ' ἐκείνου οἰκειότητα.

Κατὰ ἀποτομίῃ τ' ἀπὸ τ' ἄλλων γενῶν κεκλημένον.

Ἰσέον δὲ ὅτι, αἰσηματικαὶ φωναὶ καὶ τὰ ὀνόματα
 ἐνώτασι χωρίζον τὰ πράγματα ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ὅτι ἡ
 φύσις ἐπενόησε τὸ δὲ πικτυλιδῶν καλεῖσθαι, ἢ κύνα, ἢ ἄλ
 λόπι, ἵνα διὰ τούτων ἀποχωρίσῃ ἕκασον ἀπ' ἀλλήλων.
 καὶ ὅτι ἕκαστη τῶν περὶ αὐτῶν ὡς μέλουσά τι καινότερον καὶ
 ξειοπρεπὲς παρὰ τὰς ἄλλας τέχνας διδάσκειν, τοῖς οἰ/
 κείοις ὁργανοῖς ὀνόματα ὑποτίθῃσιν, ἵνα ἔχη πῶς αὐτὰ
 σφηνίσαι. οὐτῶ ὅτι καὶ οἱ καυμέτραι πολλὰς διαφορὰς
 τριγώνων ὀνομάζουσιν, οἶον, τὸ μῆν, ἴσας ἔχον τὰς τρεῖς
 πλευράς, τὸ δὲ τὰς δύο μόνον, τὸ δὲ, τὰς τρεῖς ἀνίσους, ὁ/
 νόμασιν οἰκείοις κέχρηται, τὸ μῆν ἴσας ἔχον τὰς τρεῖς
 πλευράς, ἐκάλεσαν ἰσόπλευρον, τὸ δὲ τὰς δύο μόνον ἴ/
 σας, ἰσοσκελές, τὸ δὲ τὰς τρεῖς ἀνίσους, σκαλιῶν, βου
 λόμενοι διὰ τῶν ὀνομάτων ἕκασον τούτων δηλῶσαι. οὐτ/
 ῶς ἄρα τὰ ὀνόματα σημαίνουσι τὰ πράγματα.

Λέγει δὲ καὶ ἄλλως πάλιν γένος, ἢ ἐκαστοῦ τ' γενέσεως
 ἀρχή, ἢ τε ἀπὸ τοῦ πικτυλιδῶν, ἢ τε ἀπὸ τοῦ τόπου, ἢ ὡς πε/
 ρὶ γένος. οὐτῶ ὅτι ὁρῶμεν μῆν ἀπὸ πικτυλιδῶν φασὶν ἔχειν
 τὸ γένος. ὅλον δὲ ἀφ' ἡρακλέους. καὶ πάλιν, πίνδαρον μὲν
 θηβαῖον εἶναι τὸ γένος, πλάτωνα δὲ ἀθηναῖον, καὶ ὅτι πα/
 ρὶς ἀρχὴ τίς ἐστι τ' ἐκαστοῦ γενέσεως, ὡς πρὸς καὶ ὁ πατήρ.

Καθ' ὃ πάλιν δύο σχέσεις λαμβάνον, εἰς πρὸς εἶνα,
 αἰτίου καὶ αἰτιατοῦ, οἶον, τοῦ ἡρακλέους πρὸς πικτυλιδῶν ἡρα/
 κλειδῶν. αἰτίου μὲν ὄντος τοῦ ἡρακλέους, αἰτιατοῦ δὲ τῶν
 ἀπ' ἐκείνου, ἢ τῆς πατρίδος, καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ τραφεῖσ/
 τος, καθ' ὃ λέγομεν, πλάτωνα μὲν, ἀθηναῖον τὸ γένος,

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

πίνδαρον δὲ θηβαῖον. Ἰσέον δὲ ὅτι ἡ χέσις κατὰ τεσσά-
ρασ' τρόπους λέγεται, ἢ κατὰ τέχνῳ, ὡς τοῦ διδασκάλου
πρὸς τὸν μαθητὴν, ἢ κατὰ τύχῳ, ὡς τοῦ δευπύτου
πρὸς τὸν δούλον, ἢ κατὰ προαίρεσιν, ὡς τοῦ φίλου πρὸς
τὸν φίλον, ἢ κατὰ φύσιν, ὡς τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱόν, ἢ
οὕτως τῶν ἡρημένων χέσις φύσις ἐστίν.

- » Τούτο δὲ εἰσὶν πρόχρηρον εἶναι τὸ σημαίνον. ἡρα-
» κληδαὶ γὰρ λέγονται οἱ ἀπὸ γένους κατὰ λόμους ἡρακλέ-
» ους, καὶ κερροπίδαι οἱ ἀπὸ κέρροπος, καὶ οἱ τούτων ἀλχι-
» σῆς. καὶ πρότερον γε ὠνομάσθη γένος ἡ ἡκάστου τ' ἡμέτερος
» ἀρχή, μετὰ δὲ τούτων καὶ τὸ πλήθος τῶν ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς,
» υἱὸν ἡρακλέους. ὁ ἀφορίζοντες, καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων χωρίζον
» τις ἐφάμεν τὸ ὅλον ἄνθρωπον ἡρακλεϊδῶν γένος.

Α' σάφηναι τινὰ ἐποίησεν ὁ φιλόσοφος ἀμέσως ἕως τὸ
πρῶτον σημαίνον. τοῦ γένους ἐπελάθων, καὶ μὴ ὑποση-
μινάμενος αὐτὸ τοῦτο. ὡφθαλμοὶ γὰρ διορίσασθαι ποῦ ποῖ-
ου σημαίνον. τοῦ γένους λέγει. ὅτι γὰρ ποῦ προτέρου
ποιεῖται τὸν λόγον, καὶ οὐ ποῦ τοῦ προσεχῶς ἡμῖν ἡρημέ-
νου διηλοῖ τὰ ὑποδείγματα ἀτίθησι. φησὶ γὰρ, ὅτι τοῦ-
το τὸ σημαίνον. τοῦ γένους πρόχρηρον εἰσὶν ἡμῖν ἐκ
τῆς σαυνθείας εἶναι, καὶ γνωριμώτερον. πρόχρηρον δὲ τῆ
σαυνθείας λέγει σημαίνον. τίνα ἀφ' ἑνὸς τῶν πολλῶν,
ἢ εἰς ἅν πολλοὺς χέσιν. Α' ξίον δὲ ἀπορήσας, διὰ τί
τὸ πρῶτον ἀποδοθεὶς γένος πρόχρηρον ἔπει, καὶ μὴ τίνα
τοῦ ἑνὸς πρὸς ἑνὸς χέσιν, λέγω δὴ τὸ δεύτερον. τοῦτο
γὰρ πρότερον οἱ δὲν ἡ φύσις ἑνὸς γὰρ ἐξ ἑνὸς πρῶτον ποι-
εῖ. καὶ οὕτως πολλοὺς ἐκ πολλῶν. Ε' ρούμεν οὖν πρὸς τοῦ-
το, ὅτι τὸ μὲν δεύτερον σημαίνον. τοῦ γένους, ὅ ἐστιν
ὡς πρὸς ἡμᾶς δεύτερον, τῆ φύσις πρῶτον ἐστίν. ἀπὸ γὰρ
τῶν ἡρακλέους, πρότερον ἢς γίνεται, ἢ οὐ τοῦ τοῦ πλήθους.

τὸ δὲ πρῶτον σημαίνοντα τῇ φύσει, ἡμῖν ἐπὶ δεύτερον,
καὶ τὸ τῇ φύσει δεύτερον, ἡμῖν πρῶτον· καὶ καθ' ὅλου τὰ
τῇ φύσει πρῶτα, ἡμῖν δεύτερα ἐπὶ, τὰ δὲ τῇ φύσει δέυ-
τερα, ἡμῖν πρῶτα, οἷον, φύσει πρῶτον ἡ ὕλη καὶ τὸ εἶδος,
ἐπὶ τὰ τέσσαρα σοιχῆα· ἐπὶ τὰ σάρκες καὶ ὀστέα, καὶ
τὰ λοιπὰ τῶν ὁμοιομερῶν· εἶτα ἄνθρωπος· καὶ ἡμεῖς φύ-
σις, οὕτως ἀπὸ τῆς ἀνωτέρων εἰς τὰ δεύτερα φέρεται· ἡ-
μεῖς δὲ ὡς ἅτε κατώτερα νόοντες, καὶ ὑπὲρ βλεπόντες,
καὶ ἀπὸ τῆς προτεχέμενων ὑπὲρ τὰ πορφέατα, καὶ ἀπὸ τῶν
ἐνυλοτέρων ὑπὲρ τὰ αὐλότερα βουλόμενοι ἀνέρχεσθαι, πρῶ-
τον μὲν γινώσκοντες τὸν ἄνθρωπον· εἶτα ὅτι σύγκηται
ἐξ ὀστέων καὶ σαρκῶν, ἐπὶ τὰ ὅτι ταῦτα ἐκ τῶν τεσσάρων
σοιχῶν, εἶτα ὅτι ταῦτα ἐξ ὕλης καὶ εἶδους· ὥστε τὰ τῇ
φύσει πρότερα, τῇ γνώσει ἡμῖν ὕστερα γίνονται· καὶ τὰ
τῇ φύσει ὕστερα, ἡμῖν τῇ γνώσει πρότερα· σαφέστερον οὖν
τὸ πρῶτον· ἀταφέστερον δὲ τὸ δεύτερον· διὰ τοῦτο τί-
μι πρὸς αὐτῶν διδασκαλίαν οὕτω προεχειρίσαστο ὁ πορφεύ-
ριος· δὲ ἡμεῖς ἐκ τῶν σαφετέρων ἡμᾶς ποιῆσαι τίμι δι-
δασκαλίαν· ἄξιον δὲ ἀπορῆσαι, δι' ἡμᾶς αὐτῶν ὄντων
καὶ ἐτέρων συμαινομένων τοῦ γένους, αὐτὸς μόνος ταῦ-
τα ἀπὸρῆσαστο· ὅτι δὲ ἐπὶ καὶ ἕτερα σημαίνοντα,
δήλον ἐντεῦθεν, ὅτι πλάτων γέννησεν τοῦ ὄντος, οὐ-
σίαν, ταυτότητα, ἐτερότητα, κίνησιν, καὶ στάσιν· ταῦ-
τα οὖν γὰρ οὐκ ἀπὸρῆσαστο, ἐπεὶ δὴ προέκειτο αὐτῷ, κα-
θὰς προεσήμακε πρὸς τῶν τῷ ἀριστοτέλει δοκούντων γρά-
ψαι· φαίνεται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ ἀριστοτέλης γένος καλῶν ἐν
τῇ φυσικῇ τῶν ἐν ἐκάστῃ τέχνῃ ὑποκειμένην ὕλην, ὡς ἐν
τῇ τεκτονικῇ τὰ ξύλα, καὶ ἐν τῇ ἰατρικῇ τὰ ἀνθρώπινα
σώματα· καὶ ἐν τοῖς φυσικοῖς ἀπασιν τίμι πρῶτον
ὕλην· ἀλλ' οὐ πρόκειται τῷ πορφευρίῳ πρὸς τούτων

φυσικῶς σκοπεῖν, ἀλλὰ πρεπόντως τῇ λογικῇ πραγμα-
τεία. Καὶ ὅτι τὸ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις γένος ποῦ οὐ
ὁ λόγος, εἰκε τοῖς εἰρημύοις γένεσι, καὶ ὁμοιότητι πνὰ
πρὸς ταῦτα ἔχει.

32 Ἀλλῶς δὲ πάλιν γένος λέγεται, ὡς ὑποτάσσεται τὸ
33 εἶδος, καὶ ὁμοιότητι ἴσως τούτων εἰρημύον. καὶ ὅτι
34 ἀρχὴ τίς ἐστὶ τὸ τοιοῦτον γένος τῇ ὑφ' αὐτὸ, καὶ δοκῇ καὶ
35 τὸ πλῆθος πορεύεσθαι πᾶν τὸ ὑφ' αὐτό.

Τρίτον ἀπαριθμῆται σημαίνοντον τοῦ γένους, ποῦ οὐ
καὶ τοῖς φιλοσόφοις ὁ λόγος. ὁμοιότητι δὲ πνὰ ἔχει πρὸς
τὰ πρὸ αὐτοῦ. ὡς ποῦ ὅτι τὸ πρῶτον σημαίνοντον τοῦ
γένους δύο πνὰ ἔχει χείσεως τὴν πολλὰν πρὸς εἶδος, καὶ τὴν
αὐτῇ πρὸς αὐτὸ, οὕτω καὶ τὰ εἶδη χείσιν ἔχει καὶ πρὸς
τὸ γένος, καὶ πρὸς ἄλληλα. πάλιν ὡς ποῦ τὸ δεύτερον ση-
μαίνοντον χείσιν ἔχει ἐνὸς πρὸς εἶδος τὴν τοῦ αἰτίου καὶ
αἰτιατοῦ, οὕτω καὶ τοῦτο χείσιν ἔχει εἶδος πρὸς εἶδος. ὅσον,
τοῦ ζώου πρὸς ἀνθρώπον, καὶ αἰτιατοῦ πρὸς αἶψον. ἴσως
μὲν οὖν οἱ ὀνοματοῦνται πρῶτοι τὰς διαφόρους τῇ ἀν-
θρώπων γενέσεως διακρίναι βουλόμενοι, ἐκάλισαν τὸ μὲν
ἡρακλειδῶν γένος, τὸ δὲ, αἰακιδῶν, τὸ δὲ, πελωπιδῶν,
ἢ ὅτι ὕστερον οἱ φιλόσοφοι κατὰ τὴν τούτων μίμησιν, τὰ παρ'
αὐτοῖς ὀνόμασαν γένη. ὡς ὅτι ἡρακλειδῶν γένος οἱ ἐξ ἡ-
ρακλέους γενόμενοι, οὕτω δὲ λέγεται καὶ τὸ ζῶον γένος.
τῇ μερικῶν ζώων, ἀνθρώπου, κωῶς, ἵππου, καὶ τῇ
λοιπῶν, γένος λέγεται τὸ ἀπλῶς ζῶον. πολλὰς δὲ οἱ φι-
λόσοφοι ὄντων πρότερον τὰ παρ' ἑαυτοῖς γένη, ἔπειτα ὕστερον
ὑπογινόμενοι οἱ ὀνοματοῦνται κατὰ μίμησιν τούτων, τὰ
ἐν τῇ σιωπῇ τῇ ἀνθρώπων γένη ὀνόμασαν. διωκτὸν
ὅτι ἐκάτερον ὑπονοεῖν. ἐπὶ οὖν ἀμφίβολον ὑπάρχει τοῦ
το, εἴτε οἱ φιλόσοφοι ὄντων τὴν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης ὀνό-

μασίᾳ, εἴτε οἱ ὀνομαζέται, διὰ τοῦτο, ἴσως, ἔπειτα
ἀμφιβάλλων καὶ αὐτός·

22 Τρικῶς οὖν τοῦ γένους λεγομένου, ποῦ τοῦ τρίτου πα-
23 ρὰ τοῖς φιλοσόφοις ὁ λόγος·

Α' παρὲς μὴ σάμενος ὁ πορφύριος τὰ σημαίνοντα τοῦ
γένους, φησὶ ποῦ τοῦ τρίτου ἵνα παρὰ τοῖς φιλοσόφοις
τὸν λόγον·

22 Α' καὶ ὑπογράφοντες ἀποδεδώκασι, γένος ἵνα λέ-
22 γοντες, τὸ κατὰ πλεόνων καὶ διαφερόντων τῷ ἔδει·
23 ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον, ὅιον, τὸ ζῶον·

Δεῖ οὖν ἡμᾶς πρότερον εἶπαι τί ἐστιν ὑπογραφή, καὶ τί
ῥος, καὶ τί διαφέρει ὁ ὀρισμός ὑπογραφῆς, ἢ ἔξῃς τῷ
αὐτίκῃ ζητῆσαι, τίος ἐνεκεν δι' ὑπογραφῆς αὐτὸ διδάσ-
κει, καὶ μὴ δι' ὀρισμοῦ· καίτοι καὶ εἰώθεσιν οἱ ὀρισμοὶ τὴν εἰ-
σίαν τοῦ ὑποκειμένου πράγματος σημαίνειν, καὶ πορικλῆ-
σθαι τὰ οἰκεία, ἔθεν δὲ ἀφαιρεῖσθαι τῇ ἀλλοτρίῳ·

Ἐν τῷ οὖν ὡς ἕκαστον τῇ πράγματι καὶ ἐν ἐπὶ καὶ πολ-
λά· καὶ διὰ τοῦτο σημαίνεται ἕκαστον, καὶ δι' ὀνόματος, καὶ
διὰ λόγου, δι' ὀνόματος μὲν, ὅταν ὡς ἐν πειραίνεται, διὰ λό-
γου δὲ, ὅταν ὡς πολυμερές· ὅιον, τὸν ἀνθρώπον σημαίνειν
μὲν καὶ διὰ τοῦ ἀνθρώπου ὀνόματος, καὶ διὰ τοῦ λόγου τῷ
λέγοντος, ζῶον λογικὸν θνητὸν· οὗτος δὲ ὁ λόγος ὁ σημα-
τικὸς τῇ ὑποκειμένων πραγμάτων, ἢ ἐκ τῇ κατ' οὐσίαν
ὑπαρχόντων τοῖς πράγμασιν ἐλημμένος ἐστίν, ἢ ἐκ τῇ
συμβεβηκότων αὐτοῖς· εἰ μὲν οὖν ἐκ τῇ οὐσιᾷ ὡς ὑ-
παρχόντων αὐτοῖς λαμβάνεται, καλεῖται ὀρισμός, ὡς ζῶ-
ον λογικὸν θνητὸν· συμπληροῦν τὰ αὐτὰ τὴν οὐσίαν τοῦ
ἀνθρώπου· εἰ δὲ ἐκ τῇ συμβεβηκότων αὐτοῖς ἐλημμέ-
νος ἦν, καλεῖται ὑπογραφή, ὅιον, ἀνθρώπος ἐπὶ ζῶον ὀρθο-
ποδὶ πατητικόν, πλατύονυχον, χροσίχρῳμον· ταῦτα

ὅτι ὑποσυμβέβηκε τῇ ἀνθρώπου οὐσίᾳ. οὐ γὰρ συμπλη-
 ροῖ ταῦτα τὴν τοῦ ἀνθρώπου οὐσίαν, ἀλλ' ὑποσυμβέβηκε
 καὶ αὐτῇ. Ταύτη οὖν διαφέρει ὁ ὀρισμὸς τῆς ὑπογρα-
 φῆς, τῷ, τὸν μὲν ὀρισμὸν ἐκ τῆς οὐσίας δεκνύναι τὰ πρᾶ-
 ματα, τὴν δὲ ὑπογραφὴν, ἐκ τῆς συμβεβηκότων.
 Ὑπογραφὴ δὲ λέγεται, εἰον σκιαγραφία τίς οὐσα. ὥς
 πορ γὰρ ἡ παρὰ τοῖς γραφδοῖσι σκιαγραφία δηλοῖ μὲν τὸ
 μίμημα τῆς εἰκόνος, οὐ μὴν διηρθεωμένως· οὕτω καὶ ἡ ὑ-
 πογραφὴ δηλοῖ μὲν πῶς τὸ πρᾶγμα, οὐ μὲν τοι διηρθεω-
 μένως. ὁ δὲ ὀρισμὸς, αὐτὸ ἡμῖν τὸ πρᾶγμα σαφῶς πα-
 ρείησιν. ἀναλογοῖ οὖν ὁ μὲν ὀρισμὸς τῇ τελείᾳ γραφῇ·
 ἡ δὲ ὑπογραφὴ τῇ σκιαγραφίᾳ. διὸ καὶ ὑπογραφὴ λέ-
 γεται. Ἐπεὶ οὖν οἱ ὀρισμοὶ λαμβάνονται ἐκ γένους
 καὶ διαφορῶν συσσηπικῶν, τοῦ δὲ καθολικώτερον γένους
 οὐκ ἔστι γένος, εἴνα ἐξ αὐτοῦ, καὶ τῆς διαφορῶν, τὸν τοῦ γέ-
 νους ἀποδώσῃ ὀρισμὸν· ποῦ δὲ τοῦ καθολικώτερον γέ-
 νους νῦν αὐτῷ ὑπάρχει ὁ λόγος· διὰ τοῦτο μὴ δυνάμενος
 ὀρισμὸν τοῦ γένους ἀποδοῦναι ὁ περφύριος, δι' ὑπογρα-
 φῆς αὐτὸ ἐσημαίνα· ἐφ' ὧν γὰρ πρᾶγμα τῶν μηδ' αὐτῷ
 δυνάμεθα ὀρισμοὺς ἀποδοῦναι, ἀρχαῖον μὲν δι' ὑπογρα-
 φῆς αὐτῶν σημαίνει· ἀποροῦμεν δὲ ὀρισμὸν ὑπὸ τοῦ γένους
 ἀποδοῦναι, πρῶτον μὲν ὡς ἡδὴ ἔπομεν, διότι ποῦ τοῦ
 ἀπλῶς γένους ποιούμεθα τὸν λόγον, τοῦ παντὶ γένει ἐφαρ-
 μόσαι δυνάμεν· οὐκ ἔστι δὲ τοῦ καθολικώτερον γένους
 οὐρανὸν γένος· οὕτω γὰρ οὐκ ἔστι καθολικώτερον· γένους
 δὲ μὴ ὄντος οὐ δὲ ὀρισμὸν εἶναι ἐνδέχεται, πᾶς γὰρ ὀρι-
 σμὸς ἐκ γένους σύγκειται καὶ διαφορῶν συσσηπικῶν τοῦ ὀρι-
 ζομένου, γένους δὲ μὴ ὄντος, οὐ δὲ τὰς συσσηπικὰς δια-
 φορὰς εἶναι ἐνδέχεται, αἱ γὰρ συσσηπικαὶ διαφοραὶ τῆς ἐν-
 δῶν, αἱ αὐταὶ τῆς γένων εἰσιδιαιρητικαὶ, ὡς προϊόντες ἐν

σόμεθα. οὐ ἄρα μὴ ἐπὶ γένος, τούτου οὐδὲ τὰς διαφορὰς
 τὰς συστατικὰς εἶναι ἐνδέχεται. μήτε οὖν γένους ὄντος,
 μήτε σπαστικῶν διαφορῶν τοῦ καθολικώτατου γένους,
 οὐδὲ ὁρισμὸν εἶναι τούτου ἐνδέχεται. πρῶτα μὲν οὖν
 διὰ τοῦτο οὐκ ἐπὶ ὁρισμὸν τοῦ γένους ἀποδοῦναι. ἐπει-
 τα δὲ καὶ διότι ὁμώνυμον ἐπὶ τὸ γένος, δεκαχῶς ἤ λέ-
 γεται, ὡς ἐν ταῖς κατηγορίαις ἐπὶ μαθεῖν, τῇ δὲ ὁμώνυ-
 μῶν ὄρους οὐκ ἐπὶ ἀποδοῦναι, ἐπεὶ καὶ ὀνόματα μόνά ἐ-
 στί φιλάτοις πράγμασι τοῖς ὑπὸ τῇ σημαυνομένοις δια-
 φέροντα. ὁ δὲ ὁρισμὸς, οὐσίαν σημαίνει. ὧν δὲ ὁρισμοὶ οἱ
 αὐτοί, τούτων καὶ τὰ πράγματα τὰ αὐτά. οὐκ ἄρα ἐν δέ-
 χεται τῇ ὁμώνυμῶν ἕνα κοινὸν ὁρισμὸν ἀποδοῦναι, ὅθεν
 καὶ δι' ὑπογραφῆς αὐτὰ σημαίνουσιν. ἐνδέχεται ἤτοι τοῖς
 κατ' οὐσίαν διαφέρουσι τὰ αὐτὰ συμβιβαστικῶς ὑπάρ-
 χειν. ὡς πορ οὖν καὶ ταῦτα πολλαῖς οὐσίαις διαφόροις κα-
 τ' οὐσίαν τοῖς γένεσι, μία καὶ ἡ αὐτὴ χέσις αὐτοῖς συμ-
 βέβηκε πρὸς τὰ ὑποβεβλημένα αὐτοῖς εἶδη, καθ' ἃ τὰ
 μὲν, γένη κέκληται, τὰ δὲ, εἶδη. διὰ ταῦτα οὖν ὁ πορ-
 φύριος οὐκ ὁρισμὸν τοῦ ἀπλῶς γένους, ἀλλὰ ὑπογραφίῳ
 ἀποδέδωκεν, ἵνα κατὰ τῇ δέκα γενῶν αὐτῶν ἀρμό-
 σαι δύναται. ἴσως δὲ τις καὶ πρὸς ταῦτα ἡμῖν ἀπο-
 ρήσκει, ὅτι εἰ τὰ ὁμώνυμα οὐκ ὁρίζομεθα, ὁ ἤ ὁρισμὸς
 οὐσίαν σημαίνει, ἐκεῖνα δὲ φιλά ἐπὶ ὀνόματα, διὰ τί αὐ-
 τῇ ὑπογραφῇ ἀποδίδομεν; καὶ ἤ ὑπογραφὴ διὰ τὴν
 τῇ συμβιβαστικὴν σαυδρομῆς τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς
 οὐσίαν σημαίνει, εἰς ἐννοίαν ἤτοι ἡμᾶς τῆς οὐσίας, ἢ
 ταῦτα συμβέβηκεν. ἐπεὶ οὖν μία ὑπογραφὴ τῇ ὁ-
 μωνύμων ἀποδίδομεν, καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς εἰς ἐν-
 νοίαν τῆς ὑποκειμένης οὐσίας ὀρχόμεθα, διεβήσεται οὐ-
 μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ πράγματα τὰ αὐτά, ὅπου,

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

ἄτοπον· ὑρεθήσεται γὰρ τὰ δέκα γένη ταῦτα, ἡ ζῴα, καὶ
τὸ ποσόν, καὶ τὸ ποιόν, καὶ τὰ ἄλλα, οἷς ἐστὶ τὸ γένος ὁμώ-
νυμον. ἡ μὲν ἀπορία τοιαύτη· δυνάμει δὲ αὐτὴν ἀρτίως
προαπελυσάμεθα, ἐν οἷς ἐλέγχμεν, ὅτι ἐνδέχεται καὶ τοῖς
διαφέρουσι κατ' οὐσίαν τὰ αὐτὰ συμβεβηκέναι, καθ' ἃ καὶ
ὑπογραφὴ γίνεται· ὥς περ οὖν καὶ ταῖς δέκα κατηγορίαις
τὴν αὐτὴν σωζέβη πρὸς τὰ ὑπ' αὐτὰ χέουσιν ἀνὰ δέκαται.
ὥς γὰρ ἡ οὐσία περιεκτικὴ οὐσα σώματος καὶ ἀσώματος
γένος αὐτῶν εἶναι, ἐκείνων εἰδῶν ὄντων· οὕτω καὶ τὸ ποσόν
δύο εἰδῶν τοῦ σωζέχους, καὶ τοῦ διακρισμένου, πορικτι-
κὸν ὄν, γένος αὐτῶν ἐστὶ καὶ τὸ ποιόν ὡσαύτως πλήθους ἢ
μὴ ποριέχον γένος αὐτῶν ἐστὶ, καὶ ὑπὸ τῇ ἄλλων ὁμοίως·
ὥς τε ἡ αὐτὴ χέσις πάσαις ταῖς κατηγορίαις συμβέβη-
κε. Καὶ οὐδ' εἰ θαυμάζειν εἰ τῶν κατ' οὐσίαν διαφέρον-
των ἐνδέχεται μίαν ὑπογραφὴν ἀποδιδόναι, καὶ μὴ τὰ
αὐτὰ ποιεῖν τὰ ὑπογραφόμενα πράγματα· αὐτίκα ῥα
ἐν τοῖς δέκα γένεσιν ὁμοιον πρόσκει τὸ κατὰ πλεόν-
των κατηγορεῖται, ἀλλ' οὐ κατὰ τῇ αὐτῶν, ἢ κατ'
τὰ ποσούτων· τὸ μὲν γὰρ, εἰ τύχοι, κατηγορεῖται κατ'
τὰ πεσάρων εἰδῶν· τὸ δὲ, κατὰ τοςῶνδε, ἢ τοςῶνδε· καὶ
πάντα ὁμώνυμά ἐστι, καὶ κατὰ πλεόνων κατηγορεῖται, οὐ
μὴν ἢ τῶν αὐτῶν, ἢ τοςούτων· ἡ μὲν οὖν ὑπογραφὴ λαμ-
βάσεται ἢ ἐξ ἐτυμολογίας, ἢ ἐκ τῆς τῶν συμβεβηκότων
συνδρομῆς, ἢ καὶ κυρίως ὑπογραφὴ λέγεται· ἐξ ἐτυμολο-
γίας μὲν, οἷον, ἀνθρώπος ἐστὶ τὸ δυνάμενον ἀνὴρ ἀθρεῖν,
ἢ τὸ ἀναθεωρεῖν ἄσπῳμεν, ἢ τὸ ἀνῶμεν ἔχον ὅτι ὥπας·
ἐκ συμβεβηκότων δὲ, οἷον, ἀνθρώπος ἐστὶ ζῶον ὁρθοπορι-
πατητικὸν πλατυόνυχον, ὥς ἐφθήμεν ἡδὴ ἐπόντες· ὁ δὲ
ὀρισμός, ἢ ἐξ ὕλης λαμβάνεται, ὥς ὅτε ὀρίζόμεθα τὸν θυ-
μὸν, ζέσιν τοῦ πορικαρδίου αἵματος, ἢ ἐξ εἰδῶς, ὥς τὸ,

ὀρεῖν ἀπλυνήσεως, ἢ ἐκ τοῦ σωαμφοτέρου, ὡς τὸ, ζέει
 σιν τοῦ ποῦ τὴν καρδίαν αἵματος δ' ὀρεῖν ἀπλυνήσει
 ως. καὶ ὅτε μὲν ἐξ ὕλης μόνης, ἢ ἑδους μόνου ἐλήφθῃ, ἀπ-
 λυῖται ἐπὶ, ὅτε δὲ ἐκ τοῦ σωαμφοτέρου, τὸ τε ἐπὶ τέλει
 ὅρος, ἐπεὶ δὴ τὸ σωαμφοτέρου σημαίνει. ἐπὶ δὲ τέλει ὅ-
 ρος, ὅ ἐκ γένους καὶ συστατικῶν διαφορῶν, ἐπέχει ὅλην
 μὲν τῆς ὕλης τάξιν, τὸ γένος, τὴν δὲ τοῦ ἑδους, αἰδι-
 φοραί. τῶτον τοίνυν τὸν ὅρον τὰ μέσα τῶν πραγμάτων ἐ-
 πιλαμβάνεται. οὔτε γὰρ τὰ πρῶτα, οὔτε τὰ ἔχοντα γέννη-
 χη, οὔτε μὲν συστατικὰς διαφορὰς, ἀλλ' εἶδη, ὅσον, τὰ αἰ-
 τομα. ὅθεν καὶ αὐτῶν ὑπογραφαὶ καὶ οὐχ ὀρισμοὶ ἀπο-
 δίδουσι. ὅσον, σώκρης ἐστὶν ὅς σὺ φρονίσκου, ἀθηναῖος,
 φιλόσοφος, προγέστωρ, φαλακρός, γρυπός, καὶ ἔτι ἄλλο
 συμβέβηκεν αὐτῷ. ὅσοι δὲ λέγουσι διαφορὰς ἔχοντα
 γνηκώτατα συστατικὰς, ἐκ ὁρθῶς λέγουσιν. οὐ γὰρ συστα-
 τικὰς ἔχει διαφορὰς, ἀλλὰ διαιρετικὰς, εἴ γε πᾶν τὸ συστα-
 τικὸν περισβύτερον ἐπὶ τοῦ συνισταμένου. ὡς γὰρ καὶ πρὸ βρα-
 χέος ἔπον, αἰ συστατικὰ τινῶν διαφορὰ πολλὰ πρότερον
 τῶν γνηκώτατων ἐστὶ διαιρετικὰ. τὸ γὰρ λογικόν, καὶ
 τὸ θνητόν, συστατικὰ τῷ ἀνθρώπῳ ὄντα, καὶ τὸ θνητόν καὶ
 ἄλογον, τοῦ ἵππου, διαιρετικὰ ἐστὶ τῷ γένει, λέγω τοῦ
 ζώου. τῶτο γὰρ διαιρεῖται εἰς λογικόν καὶ ἄλογον, εἰς θνη-
 τὸν καὶ ἀθάνατον. καλῶς ἄρα ἔρηται ὅτι αἰ συστατικὰ τι-
 νῶν διαφορὰ περισβύτεραι αὐτῶν εἶναι βούλονται. τοῦ δὲ
 γνηκώτατου περισβύτερον ἔδεν. τούτων οὕτως ἔχον-
 των, ἐκόντως τὴν τοῦ γένους τοῦ καθ' ὅλου διδασκαλίαν
 δι' ὑπογραφῆς ποιεῖται, ὀρισμὸν αὐτῶν ἀποδοῦναι μὴ ἔ-
 χων. ἵνα δὲ μάθωμεν τίς ποτέ ἐστιν ἡ ἀποδοθεῖσα ὑπο-
 γραφή, καὶ πόθεν ἐλήφθη, ῥητέον οὕτως. ἅμα δὲ μαθησώ-
 μεθα, ὅτι ἔκαστὰ τυχὼν ὁ πορφύρεος τὰς πέντε ταύτας

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

φώνους παρέλαβον, ἀλλ' ὅτι ἀνάγκη τρόπον τινα παῖσιν
φώνην ὑπὸ μίαν τῶν ἀνάγκων τῶν φωνῶν. Τῶν φωνῶν
αἱ μὲν εἰσὶν ἄσημοι, οἷον, κνάξ, βλίτυρι· αἱ δὲ σημασιπικαί,
αἱ τινες ἢ καθ' ἑνὸς λέγουσι, ὥς ὅταν ἡρώμεν πλάτωνα, ἢ
σώκράτην, ἢ πνὰ τ' καθ' ἑκάστη, ἢ κατὰ πλείονων. Αὐ-
ταὶ δὲ αἱ κατὰ πλείονων, ἢ οὐσιώδεις καταγορεύονται, ἢ
ἐπουσιώδεις. Καὶ ἡ οὐσιώδεις, ἢ ἐν τῷ τί ἐστιν, ἢ ἐν
τῷ ὅποιον τί ἐστι. Καὶ μὲν ἐν τῷ ὅποιον τί ἐστιν, ἐστὶν ἡ
διαφορά. Εἰ δὲ ἐν τῷ τί ἐστιν, ἢ κατὰ τῶν διαφερόν-
των τῶν εἰδῶν, ὥς τὸ γένος, ἢ κατὰ διαφερόντων τῶν ἀριθμῶν,
ὥς τὸ εἶδος. Εἰ δὲ ἐπουσιώδεις, ἢ καθ' ἑνὸς εἶδους κα-
τηγορεῖται, ὥς τὸ ἴδιον, ἢ κατὰ πλείονων, ὥς τὸ συμβεβη-
κός. Καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαιρέσεως φαίνεται ὅτι ἀνά-
γκη παῖσιν φωνῶν πέντε εἰρημοναίαις πέντε φωναῖς κεχρη-
σθαι, καὶ οὐτε πλείοσιν, οὐτε ἐλάττωσιν. εἰρημοναίαν γὰρ ὅ-
τι τῶν φωνῶν αἱ μὲν εἰσὶν ἄσημοι, αἱ δὲ, σημασιπικαί, καὶ
τῶν σημασιπικῶν, αἱ μὲν καθ' ἑνὸς καταγορεύονται, αἱ δὲ,
κατὰ πλείονων. τῶν δὲ κατὰ πλείονων, τὸ γένος ἐστὶ, καὶ τῶν
εἰδῶν, καὶ ἡ διαφορά, καὶ τὰ λοιπὰ δύο. ἐπὶ αὐτῶν οὖν οὐσῶν
φωνῶν, τῶν ἀσμήμων, καὶ τῶν καθ' ἑνὸς λεγομένων, καὶ τῶν
κατὰ πλείονων, γένους λέγω, καὶ διαφορᾶς, καὶ εἶδους,
καὶ ἴδιον, καὶ συμβεβηκός, τῶν δύο ἐξαριθμησῶν φω-
νῶν, αἱ πέντε μόναι ἀπολείπονται. Ἐξαριθμοῦται μὲν
γὰρ αἱ ἄσημοι, ὥς μηδὲν συμβαλλόμεναι, μήτε γραμμα-
τικαῖς, μήτε ῥήτορσι, πολλῶν δὲ μάλλον φιλοσόφοις. Ἐκ
βαλλοῦνται δὲ καὶ αἱ καθ' ἑνὸς, ἐπειδὴ μερικαὶ ὑπερέχουσι.
τὰ δὲ κατὰ μέρος, ἀπειρα καὶ ἀπορίληπτα. οἱ δὲ φιλόσο-
φοι ὑποσημονικῶς πάντες ἐπαγγέλλονται ἐπίσταται. ὥς
δέ φησιν ὁ πλάτων ἐν τῷ κρατύλῳ, ὅτι ὑπερῆμι εἴρηται
παρὰ τὸ εἰς ἐπίστασιν πνὰ ἡμᾶς καὶ ὅρον ἄγειν τῶν ζητή-
σεων.

σεῶν· ἐπεὶ οὖν τὰ κατὰ μέρος πολλὰ ὄντα καὶ ἄπειρα ὑπὸ
 σήμην οὐ ποιοῦσιν, αἱ δὲ καθ' ἑνὸς κατηγοροῦμεναι τῇ μερι
 κῶν κατηγοροῦνται· εἰκότως ἐκβάλλονται· καὶ λοιπὸν κα
 ταλείπονται αἱ πέντε φωναί, τὸ γένος, τὸ εἶδος, καὶ ἡ μέ
 ση τούτων διαφορά, τὸ ἴδιον, καὶ τὸ συμβεβηκός· ὑφ' ἧς
 φωνᾶς δυνήσκεις ἅπαντα τελοῦνται, καὶ πᾶσαι ἄλλῃ φῶ
 νῷ, καὶ κίνησιν εἴπης, καὶ ἄπειρον· καὶ ταῦτα μὲν εἴρη
 τα κεφαλαιωδῶς ἐν τῇ διαίρεσει· τῶν δὲ πλατυκωτέ
 ρων αὐτῇ ἐξηγήσιν ἐφεξῆς ἐξετάσωμεν· Τῶν γὰρ φῶ
 νῶν, αἱ μὲν εἰσὶν ἄσημοι, ὅσον κνᾶξ, βλίττηρι, αἱ δὲ, σημε
 πικαί· καὶ οὐδὲς ἡμῖν ποδὲ τῇ ἄσημων λόγος· λέγονται
 οὖν αἱ μὲν ἄσημοι, ἀκατηγόρητοι, ὥς μὴ κατὰ πῶς ἀγο
 ρεῖσθαι, ἢ λεγέσθαι· τῇ δὲ σημεπικῶν· αἱ μὲν, κα
 θ' ἑνὸς λέγονται εἶναι, ὡς σώκράτης, πλάτων· αἱ δὲ, κατὰ
 τὰ πλεόνων, ὡς τὰ γένη, καὶ τὰ εἶδη, καὶ αἱ διαφοραί,
 καὶ τὰ ἴδια, καὶ τὰ συμβεβηκότα· εἴρηται δὲ ὅτι ποδὲ τ
 μερικῶν οὐδὲς λόγος τοῖς φιλοσόφοις· Τῶν δὲ κατὰ
 πλεόνων λεγομένων, αἱ μὲν, οὐσιωδῶς κατηγοροῦνται,
 ὡς τὰ γένη, καὶ αἱ διαφοραί, καὶ τὰ εἶδη· συμπληρώπι
 καὶ γὰρ ἐπὶ τῆς οὐσίας· αἱ δὲ, οὐκ οὐσιωδῶς, ὡς τὰ ἴδια,
 καὶ τὰ συμβεβηκότα· οὐ γὰρ συμπληροῖ ταῦτα τὴν τῇ
 ὑποκειμένων οὐσίαν· Τῶν δὲ οὐσιωδῶς κατηγορου
 μένων, τὰ μὲν, κατὰ διαφερόντων πῶς ἔστι λεγέται, ὡς
 τὰ γένη, καὶ αἱ διαφοραί· τὰ δὲ, κατὰ διαφερόντων πῶ
 ἀριθμῶ, ὡς τὰ ἄτομα· ὅτι πῶς διαφέρει ἀκλήλων οὐ πῶ
 εἶδη, ἀλλὰ τῇ ὕλῃ, ἢ πῶς ἀριθμῶ· ὅσον ὁ ξανθὸς ἵππος, καὶ
 ὁ βαλίσκος· οὗτοι γὰρ οὐ πῶς ἔστι διαφέρουσιν ἀκλήλων,
 ἀλλὰ τῇ ὕλῃ, ἢ πῶς ἀριθμῶ· καὶ πάλιν, ὁ δὲ καὶ ἀριθμὸς σὺν
 κηται ἐκ δέκα μονάδων οὐ σὺν κεχυμένῳ, ἀλλὰ ἀκλή
 λων ἀποκεχωρισμένων· εἰ γὰρ συνεχέοντο αἱ μονάδες,

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

οὐκ ἔχομεν ἐκ μονάδων λέγειν συγκαταθεῖν τὸν δὲ καὶ ἀριθ-
μὸν· καὶ πῶς ἐκ τούτου ἔχομεν τὴν διαφορὰν τούτου ἢ
δου, καὶ τοῦ γένους, καὶ τῆς διαφορᾶς· διαφέρει γὰρ ἀλλή-
λων, τῷ τὸ μὲν εἶδος, κατὰ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ κα-
τηγορεῖται, τὸ δὲ γένος καὶ τὴν διαφορὰν, κατὰ διαφε-
ρόντων τῷ εἶδει κατηγορεῖται· καὶ τὸ μὲν ἐν τῷ τί ἐστι κα-
τηγορεῖται, καὶ ποιεῖ τὸ γένος· Ἐν τῷ τί δὲ ἐστι κατηγο-
ρεῖται λέγομεν, ὅταν ἐρωτῶμενοι τὸ, τί ἐστιν ἀνθρώπος,
ἢ τύχοι, εἰπώμεν, ὅτι ζῶν, ὅπερ ἐπὶ γένος· ὥς τε τὸ γένος,
ἐν τῷ τί ἐστι λέγεται κατηγορεῖται· Τὰ δὲ ἐν τῷ ὁποῖον
τί ἐστιν ὑπάρχει, ὥς ὅταν ἐρωτηθέντες, ὁποῖον τί ἐστι ζῶν
ὁ ἀνθρώπος, εἰπώμεν, ὅτι λογικόν, ὅπερ ἐπὶ διαφορὰ·
ὥς τε ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστιν ἡ διαφορὰ κατηγορεῖται· καὶ ἐν
τούτοις ἀνεφαίνῃ ἡμῖν καὶ ἡ τοῦ γένους καὶ τῆς διαφορᾶς
διαφορὰ· κατὰ τοῦτο γὰρ ἀλλήλων διαφέρουσι, καθὼς τὸ
μὲν γένος ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται, ἡ δὲ διαφορὰ ἐν τῷ
ὁποῖον τί ἐστι· Τῶν δὲ μὴ οὐσιωδῶς λεγομένων, τὰ μὲν
ἐν τῷ ὑπάρχει εἶδει, ὥς τὰ ἴδια, τὰ δὲ, ἐν πλείοσιν, ὥς
τὰ συμβεβηκότα, ἐκ ταύτης οὐκ ἔστι διαφορᾶς ἀνεφαί-
νη ἡμῖν καὶ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ συμβεβηκότος διαφορὰ· κα-
τὰ τοῦτο γὰρ διαφέρει, καθὼς τὸ μὲν ἴδιον ἐν εἶδει ὑπάρ-
χει, τὸ δὲ συμβεβηκὸς πλείοσιν· ἐκ ταύτης τοίνυν τῆς
διαφορᾶς δῆλον ὅτι ἀνάγκη πάσαν φωνὴν ὑπὸ μίαν
τούτων τῇ πεντε φωνῶν τελεῖν· καὶ ἅμα δῆλον ὅτι διώα-
τον ἐκ τῆς προκειμένης διαφορᾶς τὸν ἐκάστου ὄρισμον,
ἢτοι ὑπογραφήν ἀποδοῦναι, ἐκ λεγομένων τὰ χρησιμα
πρὸς τὴν ἐκάστου ἀπόδοσιν· ὥς καὶ αὐτὸς ἐποίησε· φησὶ
γὰρ, ὅτι γένος ἐπὶ τὸ κατὰ πλείονων καὶ διαφερόντων τῷ
εἶδει ἐν τῷ τί ἐστι, κατηγορούμενον· Τὸ μὲν γὰρ κατὰ
πλείονων, διακρίνει αὐτὸ τῇ ἀτόμων, ἐκόνων καθ' ἑνὸς λε-

γομένων. Τὸ δὲ διαφερόντων τῶ ἥδι, διακρίνει αὐτὸ
 ἥδους καὶ ἰδίου. Τὸ δὲ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον,
 διακρίνει αὐτὸ καὶ διαφορᾶς καὶ συμβεβηκότος. Καὶ
 ἡμῆς μὲν οὕτω πλατυκώτερον ἀποδιδώμεν τὴν διαί-
 ρεισιν, βουλόμενοι διδάξαι τὴν διαφορὰν τῇ φωνῶν, καὶ
 ὅτι πᾶσα ἀνάγκη ἐπὶ τῷ ἀριστέλει ταύτας μόναις πέντε
 πέντε φωναῖς χρῆσασθαι, καὶ οὔτε πλήσιν, οὔτε ἐλάττο-
 σιν. ἐπὶ αὖ ὑπαρχουσὼν τῇ φωνῶν πασῶν, καὶ τῶν
 δύο ἐξαριθμησῶν, αἱ πέντε μόναι ὑπολείπονται. Οὗ δὲ
 φιλόσοφος πορφύριος μὴ βουλόμενος ἀποδέξαι τοῦτο
 νῦν, διὰ τὴν πέντε φωναῖς μόναις ἐχρήσατο ὁ ἀριστο-
 τέλης, ἀλλὰ τὴν διαφορὰν μόνῳ τῇ πέντε σημαντικῶν
 φωνῶν ἐκιστότερον ποιοῦμενος τὴν διαίρεισιν λέγει οὕτως.
 Τῶν σημαντικῶν φωνῶν, αἱ μὲν, καθ' ἑνὸς λέγονται, αἱ
 δὲ, κατὰ πλείονων. καταλιμπάνει γὰρ τὸ ἀνώτερον μέ-
 ρος τῆς διαίρεσέως. καὶ καθ' ἑνὸς μὲν κατηγοροῦνται, ὡς
 τὰ άτομα, ὄιον, σῶκράτης, πλάτων, ἀλκιβιάδης. Τῶν
 δὲ κατὰ πλείονων, αἱ μὲν, κατὰ διαφερόντων τῶ ἥδι,
 αἱ δὲ, κατὰ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ. Καὶ κατὰ δια-
 φερόντων τῶ ἥδι κατηγοροῦνται, τὸ γένος, καὶ ὁ διαφο-
 ρὰ, καὶ τὸ συμβεβηκός. καὶ γὰρ τὸ γένος, ὄιον τὸ ζῶον, κα-
 τηγορεῖται κατὰ πολλῶν εἰδῶν, ὄιον, ἀνθρώπου, καὶ ἵππου,
 καὶ κωῆς. καὶ ἡ διαφορὰ δὲ, ὄιον τὸ λογικόν, κατηγορεῖται
 καὶ κατὰ ἀγγέλων, καὶ κατὰ ἀνθρώπων, καὶ τὸ θνητὸν κα-
 τὰ ἀλόγων, ἵππου τε καὶ ἄλλων ζῴων. καὶ τὸ συμβεβηκός
 δὲ, κατὰ πολλῶν εἰδῶν κατηγορεῖται, κατὰ τε λευκότητας,
 καὶ μέλανός, καὶ κατὰ τοῦ ἐστάναι, καὶ τοῦ καθεζεσθαι. Τῶν
 δὲ κατὰ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ, κατηγορουμένων ὑπάρ-
 χει τὸ ἰδίον, καὶ τὸ εἶδος. Τῶν γὰρ κατὰ διαφορόντων τῶ
 ἥδι κατηγορουμένων, τὰ μὲν, ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται,

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

τὰ δὲ, ὡς τῷ ὁποῖον τί ἐστι, καὶ πῶς ἔχον ἐστὶ· καὶ ἐν μὲν
τῷ τί ἐστι, τὸ γένος· ἐν δὲ τῷ ὁποῖον τί ἐστι, ἡ διαφορὰ, καὶ
τὸ ἀχώριστον συμβεβηκός, ἐν δὲ τῷ πῶς ἔχον ἐστὶ, τὸ χω-
ριστὸν συμβεβηκός, ἐρωτώμενοι ὅτι πῶς ἔχει ὁ πλάτων,
φαμὲν ὅτι ὑγιαίνει, ἢ νοσεῖ, ἢ κἀβηται, ἢ ἴσταται, καὶ ἄλλα
τοιαῦτα· Ἀξίον δὲ ἀπορῆσαι, εἰ ὑπὸ τίνι φωνῇ ὡς γέ-
νος ἀνάγονται αἰετῆρμαίαι πέντε φωναί, τὸ δὲ γένος ὑπὸ
ταύτης ἀνάγεται, ἔστι τῇ γενικῶτατων γενῶν γένος, ὅς
ἐστιν ἄτοπον· φαμὲν οὖν ὅτι, οὐχ ὡς πράγματα τὰ γένη
ἀνάγεται ὑπὸ ταύτῃ τινι διάρσειν, ἀλλ' ὡς φωναί· ὡς
μὲν τοι πράγματα γενικώτατα, οὐκ ἐπὶ ἐπὶ κοινότερον
ἀνάγεται.

» Τῶν ὅρων κατηγορουμένων, τὰ μὲν, καθ' ἑνὸς λέγεται
» μόνον, ὡς τὰ άτομα, ὅσον Σωκράτης·

Διὰ τούτων δηλοῖ πῶς ἡ ἀποδοθεῖσα τοῦ γένους ὑπο-
γραφή χωρίζει αὐτὸ τῇ ἄλλων ἀπάντων·

» Καὶ τὸ, οὐτος καὶ τὸ, τοῦτο·

Καὶ ὅτι καὶ ταῦτα μερικὰ ὑπάρχει· καθ' ἑνὸς ὅρων μόνου
λέγεται· διηκνύοντες ὅτι φαμὲν, τοῦτο, καὶ ἐκεῖνο, καὶ
τὸ ἄλλο· καὶ καλῶς οἱ φιλόσοφοι κατὰ τῇ μερικῶν ἡγε-
γον τὸν λόγον τοῦτον· ταῦτα ὅτι καὶ τῇ δέξει, καὶ τῇ αἰδή-
σει ὑποπίπτουσιν· ὁ ὅτι καθόλου ἀνθρώπος, καὶ τὸ καθόλου
ζῶον, καὶ τὰ λοιπὰ τῇ καθόλου ἐν τῷ δημιουργῶ ὄντα,
οὔτε τῇ δέξει, οὔτε τῇ αἰδήσει ὑποπίπτουσι· καλῶς οὖν τὰ
καθέκαστα ὑπὸ τίνι δέξειν ἀνήγαγον οὐ ὅτι τὰ καθόλου·

Ἄτομα δὲ λέγεται ταῦτα, ἐπεὶ οὐ τέμνεται, οὔτε εἰς ὁμοθε-
δῆ, οὔτε εἰς ἀνομοθεδῆ, ὡς πρὸς τὰ γένη, καὶ τὰ εἶδη, ἀλλ' ἅ-
μα τῇ τομῇ φθάνεται· τὸ ὅτι ἐν ἐμοὶ ζῶον, οὐκ ἐστὶ κοινόν,
ἀλλ' ἐν ἐμοὶ ποδὶ γράπτει, ὁμοίως καὶ τὸ λογικόν, καὶ τὸ
ἐκ πάντων σύγκριμα ὁ ἀνθρώπος ποδωρίζεται.

Τὰ δὲ κατὰ πλεόνων, ὡς τὰ γένη, καὶ τὰ εἶδη, καὶ αἱ
 διαφοραὶ, καὶ τὰ ἴδια καὶ τὰ συμβεβηκότα κοινῶς, ἀλλὰ
 μὴ ἰδίως πνί.

Οἶον, ἢ λουκότης, καὶ ἡ μελκνία· τὰ γὰρ μερικά, οὐ κα-
 τὰ πλεόνων λέγεται· οἶον, ἢ ἐν τῷ δὲ τῷ σώματι λουκό-
 της, ἢ ἐν τῷ ὀδυσσεύει οὐλῇ, ἀφ' ἧς αὐτὸν ἡ τροφὸς ἐπέγνω·
 καὶ γὰρ αὐτὴ αὐτῷ μόνῳ ὑπῆρχεν· εἰ μὴ γὰρ αὐτῷ μόνῳ,
 πῶς ἔχεν αὐτὸν ἐξ αὐτῆς ὑπὸ γνῶναι; διὰ τοῦτο οὖν εἶπε
 τὰ κοινῶς συμβεβηκότα, ἀλλὰ μὴ ἰδίως πνί ὑπάρχον-
 τα· ἀπὲρ τοῦ τὰ καθόλου, καὶ μὴ τὰ μερικά.

Ἐπὶ δὲ γένος μὲν οἶον, τὸ ζῶον, εἶδος δὲ οἶον, ὁ ἀνθρώ-
 πος, διαφορὰ δὲ οἶον, τὸ λογικὸν ἰδίον δὲ οἶον, τὸ κελασι-
 κόν, συμβεβηκὸς δὲ οἶον, τὸ λουκόν, τὸ μέλαν, τὸ ἴσκαδαι,
 τὸ καθεζεῖσθαι.

Ἐσκιαγραφημένην οἶον πνα πόδ' αὐτῶν ποιεῖται τὴν
 διδασκαλίαν, διὰ παρὰ δὲ ἡμᾶς ἐκασον ἡμᾶς διδά-
 σκων τῇ πέντε.

Τῶν μὲν οὖν καθ' ἑνὸς μόνου κατηγορευμένων διαφέ-
 ρητὰ γένη, τῶν ταῦτα κατὰ πλεόνων λέγεσθαι, τῇ δ' αὖ
 κατὰ πλεόνων, τῶν μὲν εἰδῶν, ὅτι τὰ μὲν εἶδη εἰ καὶ κα-
 τὰ πλεόνων κατηγορεῖται, ἀλλ' οὐ διαφερόντων τῶν εἰδῶν,
 ἀλλὰ τῷ ἀριθμῷ· ὁ γὰρ ἀνθρώπος εἶδος ὢν, κατὰ σώκρά-
 τους, καὶ πλάτωνος κατηγορεῖται, οἱ οὐ τῶν εἰδῶν διαφέρου-
 σιν, ἀλλὰ τῷ ἀριθμῷ.

Διὰ τούτων δέκνυσσι πῶς ὁ ἀποδοθεὶς ὁρισμὸς τοῦ γέ-
 νους, ἢ τοῦ ὑπογραφῆ, χωρίζῃ αὐτὸ τῇ ἄλλων ἀπάντων·
 κατηγορεῖται μὲν γὰρ τὸ γένος κατὰ πλεόνων καὶ δια-
 φερόντων, ἀλλ' οὐ τῷ ἀριθμῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰδῶν· τὸ
 δὲ εἶδος, κατὰ διαφερόντων μόνον τῷ ἀριθμῷ· ὥστε οὖν
 εἶ ποιεῖται ἐκάστης φωνῆς τὸν ὁρισμὸν, ἢ τοῦ τῶν ὑπογρα-

φῆν οὕτως: ὅτι γένος μὲν ἐστὶ φωνὴ σημαστικὴ κατὰ πλεονό-
νων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορουμένη.
Διαφορὰ δὲ ἐστὶ σημαστικὴ φωνή, κατὰ πλεονόνων καὶ δια-
φερόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστὶ κατηγορουμένη. Εἰ-
δος δὲ ἐστὶ φωνὴ σημαστικὴ, κατὰ πλεονόνων καὶ διαφε-
ρόντων τῷ ἀριθμῷ, ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορουμένη. Ἰδίον
δὲ ὑπάρχει, φωνὴ σημαστικὴ ἐπουσιώδης καθ' ἑνὸς εἶδους
κατηγορουμένη. Συμβιβηκὸς δὲ ἐστὶ σημαστικὴ φωνή
ἐπουσιώδης κατὰ πλεονόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει ἐν
τῷ ὁποῖον τί ἐστὶ, ἢ ἐν τῷ πῶς ἔχον ἐστὶ, κατηγορουμένη.

» Τὸ δὲ ζῶον γένος ὄν, ἀνθρώπου, καὶ ἵππου, καὶ βοῦς,
» κατηγορεῖται, οἱ διαφέρουσι καὶ τῷ εἶδει ἀλλήλων, ἀλλ' οὐ
» τῷ ἀριθμῷ μόνον. τοῦ δ' αὖ ἰδίου διαφέρει τὸ γένος, ὅτι
» τὸ μὲν ἰδίον καθ' ἑνὸς μόνου εἶδους, οὗ ἐστὶν ἰδίον κατηγο-
» ρεῖται, καὶ τῇ ὑπὸ τὸ εἶδος ἀτόμων, ὡς τὸ ῥαπτικὸν ἀν-
»θρώπου μόνου, καὶ τῇ κατὰ μέρος ἀνθρώπων, τὸ δὲ γί-
» νος οὐχ ἑνὸς εἶδους κατηγορεῖται, ἀλλὰ πλεονόντων καὶ
» διαφερόντων.

Ἰστέον δὲ ὅτι, τὰ τῷ εἶδει διαφέροντα ἀλλήλων, καὶ τῷ
ἀριθμῷ διαφέρουσι, τὰ δὲ τῷ ἀριθμῷ διαφέροντα, οὐ
κέπαι καὶ τῷ εἶδει, οὐ γὰρ ἀντιστρέφει ὁ λόγος. Εἰ δὲναί γὰρ
εἶναι, ὅτι τὸ ταυτὸν τριπλὸν ὑπάρχει, ἢ γὰρ τῷ γένει ἐπὶ ταυ-
τὸν, ἢ τῷ εἶδει, ἢ τῷ ἀριθμῷ. Καὶ τῷ γένει μὲν ἐπὶ ταυ-
τὸν, ὡς ἀνθρώπου, ἵππου, κύων, βοῦς. ταῦτα γὰρ τῷ γένει
ταυτὸν ὑπάρχει. ἅπαντα μὲν ζῶα ἐστὶ. Τῷ δὲ εἶδει
ταυτὸν ἐστὶν, ὡς θεῶν, καὶ πλάτων, καὶ ἀλκιβιάδης. οὗτοι
γὰρ οἱ αὐτοὶ ἐν τῷ εἶδει ὑπάρχουσιν. Τῷ δὲ ἀριθμῷ
ταυτὸν ἐστὶν, ὡς ἀνθρώπου καὶ βροτῶς ἢ ὡς ξίφος καὶ μά-
χαυρα. Εἰ οὖν τὸ ταυτὸν τριπλὸν ὑπάρχει, ἐξ ἀνάγκης
καὶ τὸ ἕτερον τριπλὸν ὑπάρχει. ἢ γὰρ τῷ γένει πᾶσι δια-

φέρει καὶ ἐπεὶ ἐπὶ ἀλλήλων, ἢ τῷ εἶδει, ἢ τῷ ἀριθμῷ·
καὶ τὰ μὲν τῷ γένει διαφέροντα ἀλλήλων, πάντως καὶ τῷ
εἶδει διαφέρουσι, καὶ τῷ ἀριθμῷ· οἷον, τῷ γένει διαφέρει
ἀλλήλων, ὁ ἀνθρώπος καὶ τὸ λευκόν, ὁ μὲν γὰρ ἀνθρώπος
ζῶον ὑπάρχει, τὸ δὲ λευκόν, ποῖον, ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ εἶδει,
ἄλλο γὰρ εἶδος ἀνθρώπου, καὶ ἄλλο λευκόν· ὁ μὲν γὰρ ἀν-
θρώπος εἶδος ἐστὶ τοῦ ζῴου γένους ὄντος, τὸ δὲ λευκόν εἶ-
δος ἐστὶ τῆς ποιότητος καὶ τοῦ χρώματος· ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ
ἀριθμῷ· ὁ γὰρ αὐδητὸς ἀνθρώπος, οἷον ὁ σωκράτης, ἕτε-
ρος ἐστὶ τοῦ πλάτωνος· ὥς τε οὐ καλῶς εἰρήκαμεν ὅτι τὰ
τῷ γένει ἀλλήλων διαφέροντα, καὶ τῷ εἶδει διαφέρουσι,
καὶ τῷ ἀριθμῷ· τὰ δὲ τῷ εἶδει διαφέροντα, διαφέρει μὲν
πάντως τῷ ἀριθμῷ, οὐκ ἐπὶ καὶ τῷ γένει· οἷον, ἀνθρώπος,
ἵππος· ταῦτα γὰρ διαφέρει ἀλλήλων τῷ εἶδει· ἄλλο γὰρ εἶ-
δος ἀνθρώπου, καὶ ἄλλο ἵππου· ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ ἀριθμῷ·
ἄλλη γὰρ ὕλη ἵππου, καὶ ἄλλη ἀνθρώπου, οὐ μὲν καὶ τῷ γέ-
νει διαφέρουσιν, ἀμφότερα γὰρ ζῶα ὑπάρχει· τὰ δὲ τῷ
ἀριθμῷ διαφέροντα, οὐτε πάντως τῷ εἶδει, οὐτε τῷ γένει
διαφέρουσιν ἀλλήλων· διὰ τοῦτο εἶπεν, οἱ διαφέρουσι καὶ
τῷ εἶδει ἀλλήλων, ἀλλ' οὐ τῷ ἀριθμῷ μόνον· ὥς δὴ λου-
όντος, ὅτι τὰ διαφέροντα τῷ εἶδει ἀλλήλων, καὶ τῷ ἀριθ-
μῷ πάντως διαφέρει·

- » Τῆς δ' αὖ διαφορᾶς καὶ τῆ κοινῆς συμβεβηκότων δια-
» φέρεται τὸ γένος, ὅτι καὶ κατὰ πλείονων, καὶ διαφερόντων
» τῷ εἶδει κατηγοροῦνται αἱ διαφοραὶ, καὶ τὰ κοινῆς συμ-
» βεβηκότα, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγοροῦνται, ἀλλ' ἐν τῷ
» ὅποιον τί ἐστὶ· ἐρωτήσαντων γὰρ τινῶν τί ἐστὶ ἐκείνο καθ' ὃ
» κατηγορεῖται ταῦτα, τὸ γένος ἀποκρινόμεθα· τὰς δὲ διαφο-
» ρὰς καὶ τὰ κοινῆ συμβεβηκότα οὐκ ἀποκρινόμεθα· οὐ γὰρ
» ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγοροῦνται τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ μάλλον

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

- » ἐν τῷ ὁ ποῖον τί ἐστιν. ἐν γὰρ τῷ ἐρωτᾶν ὁ ποῖον τί ἐστιν ὁ ἀν-
 » θρώπος, φασὲν ὅτι λογικόν· καὶ ἐν τῷ ὁ ποῖον τί ἐστιν ὁ κῶ-
 » ραξ, φασὲν ὅτι μέλαν· ἐπὶ δὲ τὸ μὲν λογικόν, διαφορὰ·
 » τὸ δὲ μέλαν συμβεβηκός· ὅταν δὲ τί ἐστιν ἀνθρώπος, ἐ-
 » ρωτηθῶμεν, ζῶν ἀποκρινόμεθα· ὡς δὲ ἀνθρώπου γέ-
 » νος τὸ ζῶν·

Τῶν διαφορῶν φησὶ καὶ τῇ καθόλου συμβεβηκότητι
 διαφέρει τὸ γένος, τῷ ταῦτα μὲν, ἐν τῷ ὁ ποῖον τί ἐστιν, ἢ πῶς
 ἔχον ἐπὶ κατηγορεῖται, τὸ δὲ γένος, ἐν τῷ τί ἐστιν· τῇ δὲ
 ἐν τῷ τί ἐστιν κατηγορουμένων διαφέρει τὸ γένος, τοῦ μὲν
 ἑδῶς, ὅτι ἐκείνῳ μὲν κατὰ πλεονόν καὶ διαφερόντων τῶ
 ἀριθμῷ κατηγορεῖται, τοῦτο δὲ κατὰ πλεονόν καὶ διαφε-
 ρόντων τῶ εἶδη, οἷον, τὸ γένος, τοῦ δὲ ἰδίου, ὅτι τοῦτο μὲν
 ἐν ἑδῇ ἀρμόζει, τὸ δὲ γένος πολλοῖς ἑδεσιν.

- » Ὡς τε τὸ μὲν κατὰ πλεονόν λέγεται τὸ γένος, δια-
 » σέλλει αὐτὸ ἀπὸ τῇ καθ' ἑνὸς μόνου τῇ ἀτόμων κατηγο-
 » ρουμένων· τὸ δὲ διαφερόντων τῶ εἶδη διασέλλει αὐτὸ
 » ἀπὸ τῇ ὡς εἰδῶν, ἢ ὡς ἰδίων κατηγορουμένων· τὸ δὲ
 » ἐν τῷ τί ἐστιν κατηγορεῖται χωρίζει αὐτὸ ἀπὸ τῇ διαφο-
 » ρῶν, καὶ τῶν κοινῇ συμβεβηκότητων, ἀοὺκ ἐν τῷ τί ἐστιν, ἀλ-
 » λ' ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστιν, ἢ πῶς ἔχον ἐπὶ κατηγορεῖται·

Ἐν σωτομόρῳ δὲ κενύσι πῶς ἔκαστον τῇ παραληφθέν-
 των εἰς τὴν τοῦ γένους ὑπογραφῇ δόντως ἔληπται· *
 ἀοὺκ ἐν τῷ τί ἐστιν, ἀλλ' ἐν τῷ ὁ ποῖον τί ἐστιν, ἢ πῶς ἔχον
 ἐπὶ κατηγορεῖται· ἢ δὲ διαφορὰ καὶ τὰ συμβεβηκότης, οὐ
 μόνον ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστιν κατηγορεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ
 πῶς ἔχον· ἐρωτηθέντες γὰρ πῶς ἔχει σωκράτης, ἀποκρι-
 νόμεθα ἢ ὑγιαίνει, ἢ νοσῇ· αἱ γὰρ ἄλλαι διαφοραὶ, πρὸς
 τοῖς συμβεβηκόσιν εἰσὶν, οἷον, τὸ σιμόν, τὸ γρυπὸν, καὶ τὸ
 φαλακρόν· τὸ δὲ ἐν τῷ τί ἐστιν κατηγορεῖται, χωρίζει

ἀπὸ τῆς διαφορῶν, καὶ τῆς κοινῶς συμβεβηκότων, ἀὐτὸς οὐκ ἐπὶ τῷ τί ἐστιν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὁποῖον τί ἐστιν, ἢ πῶς ἔχον κατηγορεῖται ἑκάστων κατηγορεῖται. ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστιν ἡ διαφορά κατηγορεῖται. ἐν δὲ τῷ πῶς ἔχον, τὰ κοινῶς συμβεβηκότα. Φασὶ δὲ πνευσιπείπων, ἢ πῶς ἔχον, ποτε ἐλαβε καὶ τὰ ἰδίως τινὶ συμβεβηκότα· λέγουσιν οὖν ὅτι, ἢ καὶ ἐπὶ τῷ πῶς ἔχον ἐπὶ κατηγορεῖται καὶ αὐτὰ, ἀλλ' ὁμῶς τῆς καθ' ἑνὸς ἐπὶ κατηγορουμένων. ἐκείνων δὲ αὐτῶ ἔχωρῖσε τὸ γένος, εἰρηκῶς, τὸ μὲν κατὰ πλειόνων λέγεσθαι τὸ γένος, διασέλλει αὐτὸ ἀπὸ τῆς καθ' ἑνὸς μόνου καὶ τῆς ἀπὸ μὲν κατηγορουμένων.

« Οὐδὲν ἄρα ποτε πᾶν οὐδὲ ἐλαττον ποτε ἔχει ἡ τοῦ γένους
» ῥηθῆσα ὑπογραφὴ πῶς ἐννοίᾳσθαι.

Οἱ ὅρισμοί βούλονται καὶ μόνον ἐφαρμόζεν τῷ πράγματι, καὶ ὅλον αὐτὸ ποτε λαμβάνειν. διὰ τοῦτο ἔστι καὶ ὅρισμοί λέγονται, ὡς ποτε λαμβάνοντες τὸ ὅριστον ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς χωρίοις ὅρων μεταλημμένοι. γίνονται δὲ οἱ ὅρισμοί ἀσύμμετροι κατὰ δύο τρόπους, ἢ ποτε πᾶν ὄντες, ἢ ἐλαττον ὄντες. καλῶς ἔστι ἔρηται τοῖς φιλοσόφοις, ὅτι ἐκάστη συμμετρία μία τις οὕσα δύο ἔχει ἀμετρίαν παρακειμένην. οὕτω ἔστι καὶ ἡ δικαιοσύνη. μία μὲν τις ὑπάρχει ἀρετὴ, παρέρχεται δὲ αὐτῇ ἡ μειονεξία, καὶ ἡ πλεονεξία. καὶ μεθ' ἐκείνης μὲν ἐστίν, ὃ ἦν τοῦ δέοντος ἐαυτῷ πᾶν ποτε ποιοῦν. πλεονεξίας δὲ, ὃ πλεον τοῦ δέοντος. καὶ πάλιν ἡ ἀνδρεία ἀρετὴ ὑπάρχει. παρέρχεται δὲ αὐτῇ ἡ τε δειλία, καὶ ἡ θρασύτης. ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ σώφροσύνη ἀρετὴ ὑπάρχει. παρέρχεται δὲ αὐτῇ ἡ τε ἡλιθιότης, καὶ ἡ ἀκολασία. καὶ ἡλίθιος μὲν ἐστίν, ὃ ἦν κινούμενος, ἀκόλαστος δὲ, ὃ μάλλον καὶ ἀπὸ τῶν κινούμενων. ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ φρόνησις ἀρετὴ ἐστίν. παρέρχεται δὲ αὐτῇ ἡ τε ἀφροσύνη, καὶ ἡ ὑπερηφανία.

ΑΜΜΟΝΙΟΥ

μοι, πρὸς
 τις πα-
 ρεῖς ἐν τῇ
 ἀφ᾽ οὐρα-
 νῶν, οὐτε
 τοῖς πολλοῖς
 πῶν καὶ
 πικρὸν γένος
 λαμβάνει
 καρπὸν
 καὶ πρὸς αὐτὸν
 ἐλθὼν λόγος
 τῆς τῆς ἐν
 τῷ γένους

τὸ δὲ
 καὶ ὁ ἄρτος
 Περὶ
 ἐν ἔχοντος
 καὶ τὸ
 τὰν τὸ
 τικλὺ τὰ
 ἐπὶ ἐν τῇ
 δους· καὶ
 καὶ τὸν ἀκρ
 μοῦς ἵπτε
 δους πάντες
 καὶ τὸν λόγ
 εἰς οὐ π
 τῷ ἑαυτοῦ

μὲν, πρὸ τῆν πολλῶν· τὰ δὲ, ἐν τοῖς πολλοῖς, τὰ δὲ, ὑπὸ τοῖς πολλοῖς, ἃ καὶ ὑπεροχὴν λαλεῖται, καὶ ἐννοημαπικῆ, ὡς ἐν τῇ διανοίᾳ ὄντες τῇ ἡμετέρᾳ· πρόκειται οὖν τῷ πορφύριῳ διδάξαι πᾶσι γενῶν, οὔτε πᾶσι τῆν πρὸ τῶν πολλῶν, οὔτε πᾶσι τῆν ἐν τοῖς πολλοῖς, ἀλλὰ πᾶσι τῆν ὑπὸ τοῖς πολλοῖς, τοῦτέστι πᾶσι τῆν ἐννοημαπικῶν· διὰ τοῦτο τοίνυν εἶπεν ὑπογραφήν τῆς ἐννοίας, τοῦτέστι τοῦ ἐννοημαπικοῦ γένους· ἐννοημαπικὸν δὲ γένος ἐστὶ, καθ' ὃ ἐννοιασλαμβάνοντες τὰ πράγματα πρὸς αὐτὴν ὀρίζομεθα· οἷον, λαμβάνομεν κατὰ τὴν οἰκίαν διανοίαν τὸν ἀνθρώπον, καὶ πρὸς αὐτὴν ἀναλογιζόμεθα λέγοντες, ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἐστὶ ὡς λογικὸν θνητόν· φησὶν οὖν ὁ πορφύριος, ὅτι ταύτης τῆς ἐννοίας οὐδὲν ὑπερβάλλον, οὐδὲ ἐλλείπον ἔχει ἢ τοῦ γένους ὑπογραφή·

ΠΕΡΙ ΕΪΔΟΥΣ·

» Τὸ δὲ ἥδος, λέγεται μὲν καὶ ὑπὸ τῆς ἐκείνου μορφῆς,
» καθ' ὃ ἔρηται· πρῶτον μὲν ἥδος ἄξιον τυραννίδος·

Πεπληρωται ὁ πᾶσι τοῦ γένους λόγος· διδύραται οὖν τὰ ξιν ἔχουσιν ἐν τούτοις αἱ διαφοραὶ· ἀλλ' ἐπειδή περ τὸ γένος καὶ τὸ ἥδος πρὸς πᾶσι ἅμα ὑφίσταται, καὶ ἅμα νοεῖται, διὰ τοῦτο τὸ ἥδος τῆν διαφορῶν προέταξεν, οὐδὲν τιμὴ φυσικῶς τὰ ξιν, ἀλλὰ διὰ τὴν διδασκαλικὴν ἀκολουθίαν, καὶ ὅτι ἐν τῇ τοῦ γένους διδασκαλίᾳ, ἐμνημόνους καὶ τοῦ ἥδους· καὶ εἴ μὴ ὑπὸ πολλῷ χρόνον ἀνεμνήσθητον τούτου εἶναι τὸν ἀκροατὴν· τῷ δὲ εἰωθῶσι καὶ νῦν κακόν τι χρεῖος ἀπαριθμεῖται πρότερον τὰ σημαίνοντα τοῦ ἥδους πάντα, εἴθ' οὕτως προσδιορίζεται πᾶσι τοῖς ποιῆσθαι τὸν λόγον· εἰς γὰρ ἕτερα σημαίνοντα τοῦ ἥδους, περιέων οὐ πρόκειται λέγειν, ἀλλ' ἐκείνα καταριθμεῖται τοῦ ἥδους τὰ σημαίνοντα, τὰ πρὸς τὴν λογικὴν ἀρετήν.

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

μόζοντα πραγματεία. Λέγει οὖν ὅτι διπλὸν ὑπάρχει
τὸ σημαίνοντον τοῦ ἡδους. ἡδους μὲν ὅτι λέγεται, καὶ
ἡ ἐκείνου μορφὴ. καὶ ὁ σημαίνοντον λέγομεν ὅτι οὐδὲν
δῆς τε καὶ δυσηδέης. Εἶδος δὲ λέγεται, καὶ τὸ ὑπὸ τὸ
γένος πεπρωκός, ἢ οὐ τὸ γένος ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται.
ἀλλ' οὗτος ὁ ὁρισμός ἐστι καὶ τοῦ εἰδικώτατου ἡδους, καὶ τοῦ
μὴ εἰδικώτατου. Λέγεται δὲ καὶ ἄλλως εἶδος, τὸ καὶ
τὰ πλείονων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἐστι, καὶ
κατηγορούμενον. Ἐπειδὴ δὲ τὰ τῶν ὀνομάτων τούτων ση
μαινόμενα, λέγω δὴ τὸ μὴ εἰδικώτατον εἶδος καὶ εἰδικώ
τατον ἀσαφὴ ὑπάρχουσι τῇ κοινῇ σωληθείᾳ, προϊόντος τοῦ
λόγου σαφηνίσῃ αὐτὰ προχειρίζομενος τὴν καλίστην τῶν
κατηγοριῶν, λέγω δὴ τὴν οὐσίαν, ἢ πῃς αὐθιπόστατον ὑπ
πάρχει πᾶν, καὶ γενικώτατον γένος. αἱ ὅτι ἄλλαι κατ
γορίαι συμβεβηκότα αὐτῆς ὑπάρχουσιν, εἰ ὅτι πᾶσαι αἱ
ἄλλαι ἐν τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχουσι καὶ ἐν αὐτῇ θεωροῦνται, καὶ
χωρὶς αὐτῆς συστῆναι οὐ δύναται, διὸλον ὅτι ἡ μὲν οὐσία,
εἰν αὐθιπόστατον, αἱ δὲ ἄλλαι ἐγγεῖα κατηγορίαι συμβεβη
κασιν αὐτῇ. Λαμβάνει οὖν τὴν οὐσίαν, καὶ πλέκει ἐξ
αὐτῆς σφαιρὰν τοιαύτην. ὅτι τῆς οὐσίας, τὸ μὲν ἐστὶ σῶμα,
τὸ δὲ, ἀσώματον. Καὶ τοῦ σώματος, τὸ μὲν ἐστὶ ἐμ
ψυχον, τὸ δὲ, ἀψυχον. Καὶ τοῦ ἐμψύχου, τὸ μὲν, ζῶ
ον, τὸ δὲ, φυτὸν, τὸ δὲ, ζῶόφυτον. Καὶ τοῦ ζῶον, τὸ μὲν,
λογικόν, τὸ δὲ, ἄλογον. Καὶ τοῦ λογικοῦ, τὸ μὲν, ἀν
θρώπος, τὸ δὲ, ἀνθρώπος, τὸ δὲ, δαίμων. Ἐν τούτοις οὖν
γενικώτατον μὲν γένος ὑπάρχει, ἡ οὐσία, εἰδικώτατον δὲ,
ὁ ἀνθρώπος, τὰ δὲ μέσα, γένη καὶ αὐτὰ καλοῦνται, καὶ εἰ
δὴ, εἰδὴ μὲν, πῶν πρὸ αὐτῶν, γένη δὲ, πῶν μετ' αὐτὰ. Κοι
νῶς μὲν οὖν πάντα τὰ εἶδη, τὰ τε εἰδικώτατα καὶ τὰ ὑ
πᾶλλα, ἢ προτέρα ὑπογραφήν πορίεχεν, ἢ λέγουσα εἶδος

εἶναι τὸ ὑπὸ τὸ γένος πεπρωκός, ἢ οὐ τὸ γένος ἐν τῷ τί ἐστι,
 κατηχεῖται. τούτων ὅτι ὑπογραφῶν ἑκατέρω, τῷ
 μὲν ὑποκειμένῳ ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ λοιπῇ. τῇ δὲ χέσει μόνον ἀλ-
 λήλων διαφέρουσι. πολλὰ γὰρ ἐστὶ καὶ ἄλλα πράγματα, ὅ-
 τινα τῷ μὲν ὑποκειμένῳ ταῦτά ἐστι, τῇ δὲ χέσει, διάφο-
 ρα, ὥς ἡ ἀνάβασις τε καὶ ἡ κατάβασις. τούτοις ὅτι
 πράγμασιν ὑπόκειται μὲν τὸ αὐτὸ, ἡ κλίμαξ. δια-
 φέρει δὲ ἡ ἀνάβασις τῆς καταβάσεως τῇ χέσει μόν-
 νῃ, ὅτι ἡ μὲν κατάβασις, ἀπὸ τῆς ἀνω πρὸς τὴν κα-
 τὰ ὄψα, κάθοδον ὑπάρχει, ἡ δὲ ἀνάβασις, ἀπὸ τῆς κα-
 τὰ ὄψα ἀνω, ἀνόδου. καὶ τὸ σπέρμα δὲ καὶ ἡ καρπὸς, τῷ
 μὲν ὑποκειμένῳ τὰ αὐτὰ ἐστὶ, τῷ λόγῳ δὲ καὶ τῇ χέσει, δια-
 φορὰ. ὥς πορὶ ὧν πρὸς τοῦτον ἔχει, οὕτω καὶ πρὸς τοῦ διηποῦ
 ὑπογραφῆς τοῦ εἶδους. διαφέρουσι ὅτι ἀλλήλων, τῷ τί
 μὲν, ἀπὸ τοῦ γένους ἀρχεῖται, λήγειν δὲ ἐς τὸ εἶδος. τί
 δὲ ἑτέραν, ἀπὸ τοῦ εἶδους μὲν ἀρχεῖται, λήγειν δὲ ἐς τὸ
 γένος. ὥς τε οὕτω καὶ ταῦτα τῇ χέσει μόνῃ διαφέρει ἀλλή-
 λων τῷ δὲ ὑποκειμένῳ ταῦτά ἐστιν. Ἀρχεται δὲ πᾶς
 λιν ἀπὸ τοῦ γνωριμώτερου σημασινομένου τοῦ εἶδους, διότι
 ὁμοιότητά ἐχει πρὸς τὸ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις. ὥς πορὶ ὅτι
 τὸ εἶδος ἀπὸ τῆς μορφῆς ποριεκτικόν ἐστὶ πάντων τῶν με-
 ρῶν, οὕτω καὶ τὰ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις τῶν κατὰ μέρος.
 τὸ δὲ εἶδος, λέγεται μὲν καὶ πρὸς τῆς ἐκάστου μορφῆς. ὥς
 πορὶ πρὸς τοῦ γένους πρὶν διδάξαι τί ποτέ ἐστι γένος, ἢ ποῖόν
 ἐστὶ, τίς ὁμωνυμία αὐτοῦ διεσέλατο, καὶ πρῶτον ποῖόν ἐστι
 οὐ προέκειτο αὐτῷ εἰδίστασι σημασινομένων τοῦ γένους, εἴθ'
 οὕτω ποῖόν τοῦ προκειμένου. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν ταῦτα
 τίς ὁμωνυμία πρῶτον διασέλλεται, εἴθ' οὕτω ποῖόν ἐστι
 εἶδος λέγειν, καὶ ποῖόν αὐτοῦ τὸ σημασινόμενον.

λέγεται δὲ εἶδος, καὶ τὸ παπόμενον ὑπὸ τὸ ἀποδοθεῖν

- 23 γένος, καθ' ὃ εἰώθαμεν λέγειν, τὸν μὲν ἄνθρωπον, εἶδος
 24 τοῦ ζώου, γένος ὅντος τοῦ ζώου, τὸ δὲ λευκὸν, τοῦ χρώματος
 25 τὸς εἶδος, τὸ δὲ τρίγωνον, τοῦ σχήματος εἶδος.

Εἰρηκώς τὰ σημαίνοντα τοῦ εἶδους, καὶ πᾶσι οὐ πρόκει-
 ται αὐτῷ λέγειν, νυνὼς δὲ παραδείγματι τὸ προκείμενον
 τοῦ εἶδους σημαίνοντα διδάσκει. πῶς ὑπὸ τὸ γένος ἀ-
 νάηται τὸ εἶδος· λαμβάνει γὰρ τὸ τρίγωνον, καὶ τὸ σχή-
 μα, τὸ μὲν σχῆμα, ὡς γένος, τὸ δὲ τρίγωνον, ὡς εἶδος. Ε-
 πὶ λαμβάνονται δὲ πινες αὐτοῦ, ὡς μὴ κυρίως ἐρηκότες τὸ
 σχῆμα τοῦ τριγώνου γένος, ἢ τὸ τρίγωνον τοῦ σχήματος εἶ-
 δος. Εἰς οἷς πρῶτον τι καὶ δεύτερον, φασί, τούτων τὸ κοι-
 νῶς κατηγορούμενον, γένος οὐκ ἔστι, τὸ δὲ τρίγωνον τοῦ τε-
 τραγώνου πρῶτον, τὸ μὲν γὰρ ἐκ τριῶν ἐπιγραμμῶν, τὸ
 δὲ ἐκ τετάρων· τὰ δὲ τρία, τῇ τετάρτῃ πρῶτα. Καὶ
 ἄλλως, πᾶν τετράγωνον ἕως δύο τρίγωνα ὀρθογώνια διαι-

α

δ

βρεῖται. ἢ γὰρ τοῦ α β γ δ τετραγώνου
 ἐπίσθους, τῇ α γ διαμέτρῳ διαμεθίσ-
 ται ἕως δύο τρίγωνα ὀρθογώνια, τὸ τε α
 β γ, καὶ τὸ α δ γ. ὡς τε ἀφαιρουμένου
 μὲν τοῦ τετραγώνου, οὐκ ἀφαιρῆται τὸ
 γ τρίγωνον, τρίγωνον δὲ ἀφαιρεθέντος, ἄδύ-
 νατον εἶναι τετράγωνον. ὡς τε πρῶτον τῇ φύσει τὸ τρίγω-
 νον τοῦ τετραγώνου. τῷ αὐτῷ δὲ τρόπῳ καὶ τῇ λοιπῇ
 πάντων δύο γραμμῶν σχημάτων πρῶτον διηχθήσεται,
 πενταγώνου φέρεται πᾶν, καὶ ἑξαγώνου, καὶ τῇ λοιπῇ. ἐ-
 κασον γὰρ τούτων ἕως τρίγωνα διαμεθίσται. ἔτι οὖν τὸ μὲν
 τρίγωνον πρῶτον, τὸ δὲ τετράγωνον, καὶ τὰ λοιπὰ, δεύτε-
 ρα· τὸ ἄρα τούτων κοινῶς κατηγορούμενον, λέγω δὴ τὸ
 σχῆμα, οὐκ ἔστιν αὐτῇ γένος. οὐκοῦν οὔτε ταῦτα ἐκείνου εἶ-
 δος. λείπεται τοίνυν μὴ κυρίως ἐρηκέναι τὸν πορφύριον τὸ

τρίγωνον τοῦ χήματος εἶδος. πρὸς τοῦτο πάντες ἠπόρησαν ἀπολογίᾳ οἱ ἐξηγηταὶ καὶ φασὶν αὐτὸν ὑποδείγματι τὸς χάριν καταχρηστικῶς πρὸν γένος καλέσαι τοῦ τριγώνου τὸ χήμα. Ἐπιλύμενοι δὲ ἡμεῖς τὴν ἀπορίαν φασίμεν, ὅτι ἡμεῖς σοιχῆα ἢ πῶ ὄντι τοῦ τετραγώνου τὰς τρίγωνα, ὥς μὴ ἄλλως τετραγώνον ἐνδέχεται γινέσθαι, ἢ μὴ ἐκ τριγώνων σύγκηται, ὥς καὶ ἐν τιμαίᾳ δοκῇ λέγεται ὁ πλάτων, πάντες τὰ δυνάμειν ἄλλα, ὥς ἡς σοιχῆα ἢ πλούστατα τὰ τρίγωνα ἀναλύων, ἀληθῆς ἀνὴρ τὸ λεγόμενον· καὶ πρῶτον ὑπῆρχε τῇ χημάτων τὸ τρίγωνον, καὶ ἔκ αὐτοῦ τὸ χήμα γένος αὐτῇ, ἢ πορ ἀκμήδης ὅτι ἐν οἷς τὸ πρῶτον καὶ τὸ ὑσέρον, τούτων τὸ κοινὸς κατηγορούμενον ἔκ ἐστι γένος. νῦν δὲ οὐδεμία ἐστὶν ἀνάγκη ἵνα γέννηται τὸ τετράγωνον, πῶ πρὸς ποκῆται τρίγωνον, ἢ τὰ τῇ σωθέσει τούτων τὸ τετράγωνον γινέσθαι, ὥς ὁ οὐκλήδης ἐν τῷ τεσαρακκοσῶ ἔκτῳ αὐτοῦ θεωρήματι, ἀνὰ τρίγωνον τὸ τετράγωνον διδύμιας ἀναγράφειν διδάσκει οὐδὲν γὰρ κωλύει καὶ τρίγωνον μὴ ὄντος, τεσαρακκοσῶ διδύμιας ὑπερβύξαντας ποιῆσαι τετράγωνον. ὥστε οὐκ ἀληθῆς τὸ ἀναιρουμένου τοῦ τριγώνου σωαναιρῆσθαι καὶ τὸ τετράγωνον. Εἰ δὲ ὅτι τὸ διὰ μέτρον ὑπερβύξαντες διαιροῦμεν τὸ τετράγωνον εἰς δύο τρίγωνα, διὰ τοῦτο φασὶ πρῶτον ἦναι, καὶ ὅσον σοιχῆον, ἢ μέρος τοῦ τετραγώνου τὸ τρίγωνον, ἐπειδὴ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ τετράγωνον, καὶ ἡς δύο ἑτερομήκη διελεῖν τὰς ἀπικεμένους

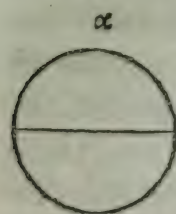

γ πλὴν ἄς διίχα διαιροῦνται καὶ ὑπερβύξαντες, ὅσον, ἀπὸ τοῦ α, ὑπὲρ τὸ β, καὶ ποιῆσαι δύο ἑτερομήκη χωρία τὸ γ καὶ τὸ δ, λέγουσιν καὶ τὰς ἑτερομήκη πρῶτα εἶναι τοῦ τετραγώνου. οὗτοι δὲ καὶ τὸ ἐναντίον β τὸ τετράγωνον πρῶτον εἶναι τοῦ ἑτερομήκη

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

ρομήκους, εἰ ἐπερὸ μνηκας τὸ τὴν μίαν ἔχον πλὴν διὰ πλά
σίονα τῆς ἐπέρας διελώντων δίχα εἰς δύο τετράγωνα.

Α' ἄλλὰ δὴ καὶ εἰ τοῦ κύκλου τὴν διάμετρον τίς ἀνάγκη δια

ρήσει τὸν κύκλον εἰς δύο ὁμικυκλίαι, τὸ τε

α, καὶ τὸ β. καὶ δὴλον ὅτι ἕκαστον τῶν ἡ

μικυκλίων, ὅλημά ἐστιν ἐκ περιφερείας τ

τοῦ ἡμικυκλίου γραμμῆς. καὶ οὐθέν αὖ τῆς

διαμέτρου συγκείμενον. ὥστε συμβήσε

ται τὸ ἀπλοῦν ὅλημα τῶν κύκλων ἐκ μί

τῶν ἡμικυκλίων συγκείμεναι, καὶ τοῦ ἀπλοῦ, λέγω τοῦ κύ

κλου, πρῶτον φύσει ἔσεσθαι τὸ μικτόν. ὥς περ οὐ αὖ τὸν

των ἡ ἐπίνοια ἡ ἡμετέρα τὴν τοιαύτην ποιεῖται διαίρεσιν,

καὶ οὐχὶ διὰ τοῦτο ἀνάγκη τοῦ τετραγώνου πρῶτα εἶναι

τῆ φύσει τὰ ἐπερομήκη, ἐπεὶ δὴ καὶ τὰ ἐπερομήκη ἐνδέχεται

ταῖς διελῆναι εἰς δύο τετράγωνα, ἢ περὶ ἡ ἐτέρα τῶν πλὴν διὰ

διπλασίων ἢ τῆς ἐπέρας. Εἰ γοῦν πάλιν τοῦ κύκλου τὰ

μικτὰ ὅληματα ἐξ οὐθένων καὶ περιφερειῶν συγκείμενα

πρῶτά ἐστιν, οὕτω δὴ τὸ τετράγωνον ἐνδέχεται τῇ διαμέ

τρῳ εἰς δύο τρίγωνα διελῆναι, ἢ διὰ τοῦτο καὶ ἐκ τριγώνων

αὐτὸ συγκεῖσθαι ἀνάγκη, καὶ πρῶτα εἶναι αὐτοῦ τῆ φύσει

τὰ τρίγωνα. Καλῶς ἄρα ὁ πορφύριος μένος εἶπεν εἶναι

τοῦ τετραγώνου τὸ ὅλημα.

Εἰ δὲ καὶ τὸ μένος ἀποδιδόντες, τοῦ εἶδος ἐμνημέ

θα, ἐπόντες τὸ κατὰ πλεονόν καὶ διαφερόντων τῶ εἶδος

ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεύμενον, καὶ τὸ εἶδος φάμεν τὸ κατ

τὸ μένον ὑπὸ τὸ ἀποδοθῆναι μένος, εἰδέναι χρὴ, ὅτι ἐπεὶ καὶ

τὸ μένος πινός ἐστιν μένος, καὶ τὸ εἶδος πινός ἐστιν εἶδος, ἕκασ

τερον ἕκαστερον, ἀνάγκη καὶ ἐν τοῖς ἀμφοτέρων λόγοις καὶ

χρῆται ἀμφοτέροις.

Εἰ δὲ, φησι, καὶ τὰ μένος ἀποδιδόντες τοῦ εἶδους ἐμνη

μνήμεθα,

μνήμεθα, εἰπόντες τὸ κατὰ πλεόνων καὶ διαφέροντων τῷ
 ἥδιον τῷ τί ἐστιν, κατηγορούμενον, καὶ τὸ ἥδος ὀριζόμε-
 νοι, πάλιν μένους ἐμνημέθα, φάσκοντες, ἥδος ἐπὶ καὶ τὸ
 πεπόμενον ὑπὸ τὸ ἀποδοτὸν γένος, μηδὲς μέμψοιτο·
 κατὰ ἀλήθειαν γὰρ ταῦτα λέγων ὁ πορφύριος, νομίζεσκε
 τῇ διαλλήλῳ δέξει κεχρηῶται· ἡ δὲ διαλλήλος δέξει, δια-
 βέβληται παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, ὡς τὰ αὐτὰ καὶ πρῶτα
 καὶ δεύτερα ποιοῦσα, καὶ ἀμείβουσα τὴν τάξιν τῇ
 ταύσεων καὶ τῇ συμπράσματος, ποιεῖ γὰρ τὸ μὲν δύν-
 ρον, πρῶτον, καὶ τὸ πρῶτον, δεύτερον, καὶ τὰ αὐτὰ τῇ αὐ-
 τῇ σαφές ἐστι ποιεῖ, καὶ ἀσαφές ἐστι· οἶον, εἰ ἦ
 πη μοι τίς, ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, λέγω αὐτῷ, ναὶ πῶς;
 ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοκίνητος, τὸ αὐτοκίνητον, ἀκίνητον, τὸ ἀ-
 κίνητον, ἀθάνατον, ἡ ψυχὴ ἀρὰ ἀθάνατος· εἰ δὲ εἴ-
 μοι, πόθεν δῆλον ὅτι αὐτοκίνητος ἡ ψυχὴ; εἶτα τοῦτο δέ-
 ξαι βουλόμενος εἰπὼν· ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, τὸ ἀθάνατον,
 ἀκίνητον, τὸ ἀκίνητον, αὐτοκίνητον, ἡ ψυχὴ ἀρὰ αὐτο-
 κίνητος· ἡ τοιαύτη δέξει, διαλλήλος λέγεται· βουλόμενος
 γὰρ δέξει, ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, ἔλαβον τὸ αὐτοκίνητον
 πρῶτον, σωεπέρανα δὲ τὸ ἀθάνατον, βουλόμενος δὲ πάλ-
 λιν δέξει, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοκίνητος, ἔλαβον πρῶτον τὸ ὕ-
 ρον λεχόν, τὸ ἀθάνατον, καὶ σωεπέρανα ὅτι αὐτοκίνη-
 τος, τὸ πρῶτον ὕψιον ποιήσας· ὡς τε διαλλήλος δέξει ἐπὶ,
 ἡ τὰς προτάσεις συμπέρασματα ποιῶσα, καὶ πάλιν, τὰ
 συμπέρασματα ποιῶσα προτάσεις· ὅθεν καὶ διαβέβληται·
 πάντα γὰρ ἀπὸ δέξει τὰς μὲν προτάσεις σαφῆς καὶ ὁμολο-
 γουμένους λαμβάνει, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀσαφές ὃν σαφὴ
 νύξι καὶ φανερόν ποιεῖ διὰ τῇ προταύσεων· ἐκότες οὖν
 διαβολῆς ἀξία ἡ τὴν τάξιν τούτων ἀντιστρέφουσα· καὶ
 τὸ μὲν συμπέρασμα ὅπου πρότερον ὡς ἀσαφές ἔλαμ-

βάνετο, σαφές ποιῶσα τῷ εὖ τάξει προτάσειως παραλαμ-
 βάνειν: τὴν δὲ πρότασιν ἡμεῖς ὁμολογουμένως πρὶν ἐλαμ-
 βάμεν, νῦν ἄδηλον συμπέρασμα ποιοῦσα. Πάλιν
 αὖ βουλευέντες δῆξαι, ὅτι ἢ δὲ ἡ γυνὴ γάλα ἔχει, ἢ πῶμος
 ὅτι ἢ δὲ ἡ γυνὴ τέτοκεν, ἢ δὲ τετοκῆς, γάλα ἔχει, ἢ δὲ ἀρ-
 ᾱ γυνὴ γάλα ἔχει βουλευέντες δὲ αὐτὸ τοῦτο δῆξαι πάλιν
 ὅτι τετοκῆς, ἢ πῶμος, ἢ δὲ ἡ γυνὴ γάλα ἔχει, ἢ γάλα ἔχει
 σα, τέτοκεν, ἢ δὲ ἀρᾱ ἡ γυνὴ τέτοκεν. εὐταῦθα δὲ πάλιν
 τὰ αὐτὰ τῇ αὐτῇ καὶ πρότερον ἐλάβομεν, καὶ ὕστερα; καὶ
 σαφέστερα, καὶ ἀσαφέστερα. πρότερον γὰρ ἐλαμβάνομεν
 σαφές μὲν καὶ πρότερον, τὸ τετοκῆσαι, ἀσαφές δὲ καὶ ὕ-
 στερον, τὸ γάλα ἔχειν. ὕστερον δὲ ἐλάβομεν σαφές μὲν καὶ
 πρότερον, τὸ γάλα ἔχειν, ἀσαφές δὲ καὶ ὕστερον, τὸ τετοκῆ-
 ναι. ὥς τε εὖ τῇ τοιαύτῃ δέξει τὰ αὐτὰ τῇ αὐτῇ καὶ πρό-
 τερον λαμβάνεται καὶ ὕστερα, καὶ σαφέστερα καὶ ἀσαφέστε-
 ρα. Πᾶσα γὰρ δέξις, ἢ ἐκ τοῦ ἀσαφούς τὸ σαφές αἰ-
 ποδᾷ κινύσιν, ἢ ἐμπαλιν ἐκ τοῦ σαφούς τὸ ἀσαφές, ἢ ἐκ
 τοῦ ἀσαφούς τὸ σαφές, ἢ ἐκ τοῦ σαφούς τὸ σαφές. καὶ
 δῆλον ὅτι μόνη κυρίως ἐπὶ δέξις, ἢ ἐκ τοῦ σαφούς διηκνύου-
 σα τὸ ἀσαφές. αἱ οὖν ἄλλαι τρεῖς, ψεκταί, καὶ οὐδ' ὅλως
 δέξις αὐτῇ. οὐ γὰρ ὅσον τε τὸ σαφές ἐκ τοῦ ἀσαφούς
 δηλωθῆναι, οὐ δὲ τὸ ἀσαφές ἐκ τοῦ σαφούς. ἀλλ' οὐδὲ τὸ
 σαφές δέξιως δέχεται, ἵνα ἐξ ἄλλου σαφούς διυλῶθῃ.
 πολλῶν οὖν ἀτοπώτερον, τὸ ἐκ τῇ ἀσαφῶν τὰ σαφῆ λέ-
 γειν διηκνύσθαι. μία οὖν μόνη ἐπὶ κυρίως δέξις, ἢ ἐκ τοῦ
 σαφούς τὸ ἀσαφές διηκνύουσα. εἰκότως ἀρᾱ ἡ διαλλή-
 λος διαβέβληται δέξις, τὰ σαφῆ καὶ πρῶτα ἀσαφῆ
 ποιοῦσα καὶ ὕστερα, καὶ ἐμπαλιν τὰ ἀσαφῆ καὶ ὕστερα σα-
 φῆ καὶ πρῶτα ποιοῦσα. Ἐπὶ οὖν ὁ φιλόσοφος πορφύ-
 ριος ἡδυνετο ἑαυτοῦ τῇ διαλλήλῃ δέξει κεχρημένος, εὖ τε

ἢ τῇ τοῦ γένους διδασκαλίᾳ παρέλαβε τὸ εἶδος, καὶ πᾶ-
 λιν ἐν τῇ τοῦ εἶδους τὸ γένος, ὅπου αὐτὸς ἴσως ἐμέμψατο,
 αὐτὸς φθάσας ἀπελογίσατο· ἐφησε ἢ ὅτι τὸ γένος, εἶ-
 δους ἐστὶ γένος. καὶ τὸ εἶδος, γένους ἐστὶν εἶδος· ἀνάγκη τοῖ-
 νυν διδασκόντων πρὸς γένους μνημονῖσαι καὶ τοῦ εἶδους,
 καὶ πρὸς τοῦ εἶδους λέγονται μνηδιδῶναι καὶ τοῦ γένους· τὰ
 ἢ πρὸς τὴν, καὶ ἅμα συνφύσεται, καὶ ἅμα νοῦται· τὸ ἢ
 γένος πνός ἐστὶ γένος, τουτέστιν, εἶδους, καὶ τὸ εἶδος πνός ἐ-
 στί εἶδος, τουτέστιν, γένους· καὶ ἀδυνάτον τούτων θάτερον
 χωρὶς θάτερον γινῶναι. ὥς τε ἀνάγκη τὸν πρὸς θάτερον τοῦ
 των διδασκαλίαν ποιούμενον, καὶ τοῦ λοιποῦ μνηδιδῶ-
 ναι· ὃ ἢ τὸ ἕτερον τῇ πρὸς τὸ ἀγνοῶν, οὐ δὲ τὸ λοιπὸν
 εἴσεται·

» Α' ποδιδόασιν οὖν τὸ εἶδος καὶ οὕτως, εἶδος ἐστὶ τὸ παρὸ
 » μνον ὑπὸ τὸ γένος, καὶ οὐ τὸ γένος ἐν τῷ τί ἐστι, κατηχερεῖ·

Δύο ὑπογραφαὶς ἀποδίδωσι τοῦ εἶδους, τῷ μὲν ὑπο-
 κειμένῳ τὰς αὐτὰς, ἀμφοτέραι ἢ κατὰ πλεονόν. κατη-
 χορεύεται, τῇ χέσει δὲ διαφέρουσιν, ὥς ἡ ἀνάβασις καὶ ἡ
 κατὰβασις, τῷ μὲν ὑποκειμένῳ μία οὔσαι, τῇ δὲ χέσει
 διάφοροι· ἀνέβην ἢ ἀρχόμενοι, κατὰβασιν αὐτὴν λέ-
 γομεν, κατέβην δὲ, ἀνάβασιν· ὡσαύτως καὶ ἐν ταῦθα
 χέσεως εἰσὶ δύο, τοῦτε εἶδους πρὸς τὸ γένος, καθὰ ὑπ' αὐτὸ
 ἐστὶ, καὶ τὸ γένους πρὸς τὸ εἶδος, καθὰ πρὸς ἐκ τῶν αὐτοῦ ἐστὶ·
 καὶ εἰκόσιν ἡ χέσις ἡ ἀπὸ τοῦ γένους ὑπὸ τὸ εἶδος, κατὰ-
 βάσει· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ εἶδους ὑπὸ τὸ γένος, ἀνάβασις καὶ αὐ-
 ται μὲν ὁλοχερέσειραι ὑπογραφαί· ἐξῆς δὲ τὴν πλείαν ὑ-
 πογραφήν ἀποδίδωσι, τὴν ἀπὸ τῆς διαιρέσεως τῇ φῶ-
 νῶν ληφθεῖσαν, ὅτι εἶδος ἐστὶ τὸ κατὰ πλεονόν καὶ διαφε-
 ρόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἐστι, κατηχορεύμενον· Α' ξίον
 δὲ ζητῆσαι, δι' ἣν αἰτίαν καὶ ὑπὸ τοῦ εἶδους, ὑπογραφή·

Α Μ Μ Ω Ν Ι ' Ο Υ

Πορφύριος κέχρηται. οὐκ ἐπὶ ὅτι χώραν ἔχει ἢ τὸν τοῦ γένους ἐνθάδε αἰτία, ἔχει ὅτι τὸ εἶδος, γένος. ἐν τίνι τοίνυν καὶ τὴν ἀκριβεστάτην καὶ κοινὴν αἰτίαν, ὅτι οἱ ὅρισμοί πραγμάτων εἰσὶν ὅρισμοὶ τὰς φύσεις αὐτῶν δηλοῦντες, τὰ δὲ γένη καὶ τὰ λοιπὰ, οὐκ εἰσὶ πράγματα, οὐδὲ ἀφωρισμένην φύσιν ἔχει, διὸ οὐδὲ ὑπὸ μίαν πινάσσεται τῇ κατηγορίᾳ, ἀλλ' ἐν πάσαις θεωρεῖται, καὶ ὅτι ἐν τῇ οὐσίᾳ, καὶ ἐν τῷ ποιῶ, καὶ ἐν τῷ ποσῶ, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς κατηγορίαις εἰσὶ καὶ γένη, καὶ εἶδη, καὶ διαφοραί. διὸ οὐκ εἰσὶ πράγματα, ἀλλὰ χεῖρες πραγμάτων δηλωτικά. ἐν πᾶσι οἱ ὅρισμοί ὡς εἴρηται, πραγμάτων εἰσὶν, αὐτὰ δὲ αἰφώναι οὐκ εἰσὶ πράγματα, εἰκότως οὐδὲ ὅρισμους αὐτῶν δυνάτον ἀποδοῦναι. ἐπεὶ οὖν οὕτως ὑπογραφίᾳ ἀποδίδωσι τοῦ εἶδους, ὁμοίαν τῇ προλεχθείσῃ τῇ ἀπὸ τοῦ γένους ἀποδοθείσῃ.

Εἴπερ δὲ καὶ οὕτως, εἶδος ἐστὶ τὸ κατὰ πλεονόν καὶ διαφερόντων τῷ κριβμῶ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον. ἀλλ' αὕτη μὲν ἡ ἀποδοσίς τοῦ εἰδικώτατου αὐτοῦ εἶναι, καὶ οἱ μόνον εἶδος, οὐκ ἐπὶ δὲ καὶ γένος. αἱ δ' ἄλλαι, εἴη αὐτὰ καὶ τὸ μὴ εἰδικώτατον. σαφές δ' αὐτοῦ εἶναι τὸ λεγόμενον, τοῦτον τὸν τρόπον. καθ' ἑκάστην κατηγορίαν ἐν πινάσσεται, καὶ πάλιν ἄλλα εἰδικώτατα, καὶ μεταξὺ τῶν γενικώτατων καὶ τῶν εἰδικώτατων ἄλλα, αὐτὰ καὶ γένη καὶ εἶδη λέγεται τὰ αὐτὰ. ἐπὶ δὲ γενικώτατον μὲν ὑπὲρ ὃ οὐκ αὐτοῦ εἶναι ἄλλο ἐπαιναβεβηκὸς γένος, εἰδικώτατον δὲ μεθ' ὃ οὐκ αὐτοῦ εἶναι ἄλλο ἐπαιναβεβηκὸς εἶδος, μεταξὺ δὲ τοῦ γενικώτατου καὶ εἰδικώτατου ἄλλα, αὐτὰ καὶ γένη, καὶ εἶδη ἐπὶ τὰ αὐτὰ, πρὸς ἄλλοι μὲν τοὶ καὶ ἄλλοι λαμβανόμενα.

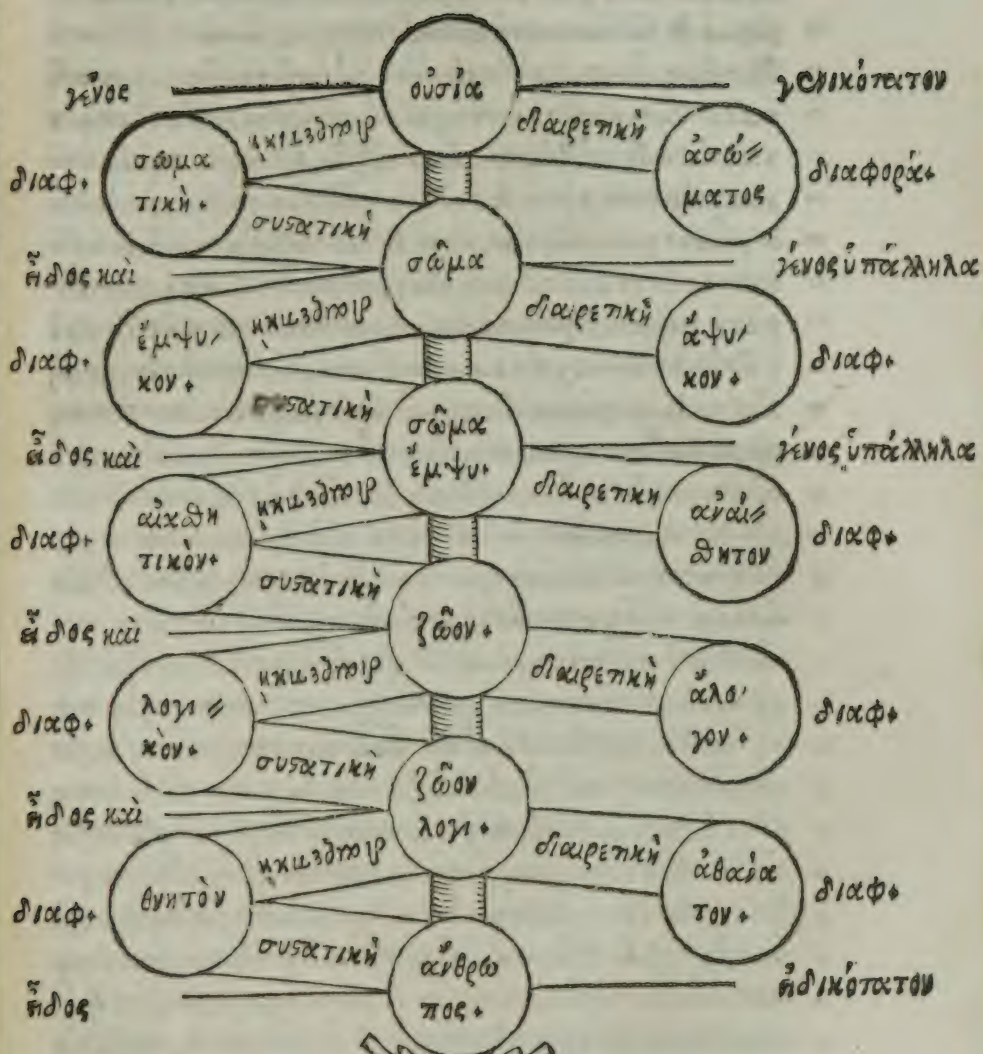
Αὕτη ἡ ὑστέρα, φησὶν, ἀποδοθεῖσα τοῦ εἶδους ὑπογραφὴ, οὐ παντὶ εἶδει ἐφαρμόζεται, ἀλλὰ μόνοις τοῖς εἰδικωτάτοις

τοῖς· ἵνα δὲ μάθωμεν πᾶσι ἐπὶ τὰ ἡδικώτατα εἶδη, κέχρηται διαίρεσιν τοιαύτην· τῆς οὐσίας τὸ μὲν, ἐπὶ σῶμα, τὸ δὲ ἄσώματον. Καὶ τοῦ σώματος τὸ μὲν, ἐστὶν ἐμψυχον, τὸ δὲ ἄψυχον. Καὶ τοῦ ἐμψύχου τὸ μὲν, ζῶον, τὸ δὲ, ζώον φυτον, τὸ δὲ, φυτόν· τὸ μὲν γὰρ φυτόν τὰς τρεῖς ἔχει ταύτας δυνάμεις μόνον, βρεπτικήν, αἰσθητικὴν, γαστριχητικήν· τὸ δὲ ζῶον πρὸς ταύτας ἔχει καὶ τὴν αἰσθητικὴν δυνάμιν, καὶ τὴν μεταβατικήν τὴν ἀπὸ τόπου ἐς τόπον· τὸ οὖν ζώον φυτον μέσον ἐστὶν ἀμφοτέρων, ἔχει γὰρ πρὸς ταῖς τρεῖσι δυνάμεισι, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς αἰσθητικῆς αἰσθησιν· οὐκ ἐπὶ μέντοι ἐκ τόπου ὑπὸ τὸν ἀμείβει, οἱ ἄλλοι ἐπὶ τὰ ὄσρεα, καὶ οἱ πόοι· προσπεσφύκασι μὲν ταῖς πέτραις, προσιόντος δὲ πινος ἀντιτύπασυς ἐκκλινόμεναι μὲν, ἡ δὲ οὐσία δὲ διαχέονται. Πάλιν δὲ τοῦ ζώου τὸ μὲν, ἐστὶ λογικόν, τὸ δὲ, ἄλογον. Καὶ τοῦ λογικοῦ, τὸ μὲν, θεός, τὸ δὲ ἀνθρώπος. Πάλιν δὲ τῶν ἀνθρώπων, τὸ μὲν, ἐπὶ σωκράτης, τὸ δὲ, πλάτων, καὶ οἱ κατὰ μέρος· ἄλλοι οὐδὲς τοῖς φιλοσόφοις λόγος τούτων, καθὰ πολλάκις εἴρηται. Ἐν ταύτῃ οὖν τῇ διαίρεσιν, πρώτη ἐστὶν ἡ οὐσία· ὕστερον δὲ, ὁ ἀνθρώπος· τὰ δὲ καλούμενα ὑπάρχοντα· μέσση, ἃ καὶ γέννη καὶ εἶδη πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο· λέγεται οὖν ἡ μὲν οὐσία, γένος γενικώτατον, ὁ δὲ ἀνθρώπος, εἶδος ἡδικώτατον, τὰ δὲ λοιπὰ, καὶ γέννη καὶ εἶδη πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο παραλαμβάνειμεν· τὸ γὰρ σῶμα, εἶδος μὲν ἐπὶ τῆς οὐσίας, γένος δὲ τοῦ ἐμψύχου· καὶ τὸ ἐμψυχον, εἶδος μὲν τοῦ σώματος, γένος δὲ τοῦ ζώου· καὶ τὸ ζῶον, εἶδος μὲν τοῦ ἐμψύχου, γένος δὲ τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ ἀνθρώπος, εἶδος μὲν τοῦ ζώου, οὐκ ἐπὶ δὲ καὶ γένος φησὶ, κατηγορεῖται γὰρ οὐ διαφερόντων τῶν εἰσδιδεῖ, ἀλλὰ τῶ ἀριθμῶ, ὅιον, σωκράτους, ἀλκιβιάδου· ὅτι ἐστὶν οὗ γένος, ἀλλ' οὐδὲ ἄτομον, ἐπεὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

ατόμων ἐπὶ ποσειτικόν. λέπεται ἄρα τὸν ἀνθρώπον εἶδος
εἰδικώτατον ἵνα. φησὶν οὖν ὅτι ἡ τοῦ εἶδους ἀποδοθεῖσα
ὑπογραφή ὑστέρα, οὐ παντὶ εἶδει ἐφαρμόζει. οὐ γὰρ δὴ
καὶ τῷ ζῳῷ, καὶ τῷ ἐμφύχῳ, ἀλλὰ μόνοις τοῖς εἰδικώτα
τοις εἶδεσιν, ὅιον, ἀνθρώπων, καὶ ἵππων, καὶ κωλῶν, ἀμ
νως εἶναι εἶδη.

- » Γενέσθαι δὲ ὑπὸ μιᾷ κατηγορίᾳ σαφές τὸ λεγόμενον.
- » ἡ οὐσία ἐστὶ μὲν καὶ αὐτὴ γένος. ὑπὸ δὲ ταύτην ἐστὶ σῶ
μα. καὶ ὑπὸ τὸ σῶμα, ἐμφυχον σῶμα. ὑφ' ὃ, τὸ ζῶον.
- » ὑπὸ δὲ τὸ ζῶον, λογικὸν ζῶον ἔσθ' ὁ ἀνθρώπος. ὑπὸ δὲ
» τὸν ἀνθρώπον, σώκρετης, καὶ πλάτων, καὶ οἱ κατὰ μέ
» ρος ἀνθρώποι.

ἄτομον καθ' ἑκάστον κατὰ μέρος
 σωρᾶτης οὗτος ἀνὴρ τίς ἀνὴρ

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

22 ἀλλὰ τούτων ἡ μὲν οὐσία, τὸ γνηκώτατον, καὶ ὁ μόνον γέ
 23 νος· ὁ δὲ ἀνθρώπος τὸ εἰδικώτατον, καὶ ὁ μόνον εἶδος· τὸ
 24 δὲ σῶμα, εἶδος μὲν τῆς οὐσίας, γένος δὲ τοῦ ἐμψύχου σώ
 25 ματος· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐμψυχον σῶμα, εἶδος μὲν τοῦ σώμα
 26 τος, γένος δὲ τοῦ ζώου. πάλιν τὸ ζῶν, εἶδος μὲν τοῦ ἐμψύ
 27 χου σώματος, γένος δὲ τοῦ λογικοῦ ζώου· τὸ δὲ λογικὸν ζῶ
 28 ον, εἶδος μὲν τοῦ ζώου, γένος δὲ τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀν
 29 θρώπος εἶδος μὲν τοῦ λογικοῦ ζώου, οὐκ ἐπὶ δὲ καὶ γένος τῆς
 30 κατὰ μέρος ἀνθρώπων, ἀλλὰ μόνον εἶδος· καὶ πᾶν τὸ πρὸ
 31 τῶν ἀτόμων προσεχῶς κατηγορούμενον, εἶδος ἀν' εἰν μόνον,
 32 οὐκ ἐπὶ δὲ καὶ γένος· ὡς πρὸ αὐτῆς ἡ οὐσία ἀνωτάτω οὔσα,
 33 τῷ μηδὲν εἶναι πρὸ αὐτῆς, γένος ἰσὺ γνηκώτατον, οὕτω καὶ ὁ
 34 ἀνθρώπος εἶδος ὢν· μεθ' ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο εἶδος, ἔκτε πᾶ
 35 ρα μνεῖται διωαμένων ἕς ἑδῆ, ἀλλὰ τῶν ἀτόμων, ἄτομον γὰρ
 36 σώκράτης, καὶ πλάτων, καὶ τουτὶ τὸ λευκόν, μόνον ἀν' εἶν
 37 εἶδος, καὶ τὸ ἔχον εἶδος, καὶ ὡς ἐφάμεν τὸ εἰδικώτατον.
 38 τὰ δὲ μέσα, τὰ μὲν πρὸ αὐτῆς εἶναι ἀν' ἑδῆ, τὰ δὲ μετ' αὐτά,
 39 γέννη· ὡς τε ταῦτα μὲν ἔχει δύο σχέσεις, τὴν τε πρὸς τὰ
 40 πρὸ αὐτῆς, καθ' ἣν εἶδῆ αὐτῆς εἶναι λέγεται, τὴν τε πρὸς
 41 τὰ μετ' αὐτά, καθ' ἣν γέννη αὐτῆς εἶναι λέγεται· τὰ δὲ ἄκρα
 42 μίαν ἔχει σχέσιν· τό τε γὰρ γνηκώτατον, τὸ μὲν ὡς πρὸς
 43 τὰ ὑφ' αὐτὸ ἔχει σχέσιν, γένος δὲ πάντων τὸ ἀνώτατον, τὸ
 44 ὃ ὡς πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ οὐκ ἐπὶ ἔχει, ἀνώτατον ὢν, καὶ πρὸ
 45 τῆς ἀρχῆς, καὶ ὡς ἐφάμεν, ὑπὲρ ὃ οὐκ ἀν' εἶν ἄλλο γένος ἔστι
 46 ναβεβηκός· τὸ εἰδικώτατον δὲ μίαν ἔχει καὶ αὐτὸ σχέ
 47 σιν, τὴν μὲν ὡς πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ, ὡς ἔστιν εἶδος, τὴν δὲ ὡς
 48 πρὸς τὰ μετ' αὐτὸ, οὐκ ἄλλοίαν ἔχει σχέσιν, ἀλλὰ τὴν αὐτήν,
 49 καὶ γὰρ τῆς ἀτόμων εἶδος λέγεται· ἀλλ' εἶδος μὲν λέγεται
 50 τῆς ἀτόμων, ὡς πορεύχον αὐτὰ, εἶδος δὲ πάλιν τῶν πρὸ
 51 αὐτοῦ, ὡς πορευχόμενον ὑπ' αὐτῆς·

Ἐπὶ πασῶν γὰρ τῶν κατηγοριῶν ἐστὶ καὶ γένη καὶ εἶδος·
 ἀλλ' ἡ μὲν οὐσία, γένος ἐστὶ γενικώτατον· ὑπὸ δὲ ταύτῃ,
 ἐστὶ τὸ σῶμα· καὶ ὑπὸ τὸ σῶμα, τὸ ἐμψυχον. τοῦτο γὰρ
 τὸ μέρος ἔλαβε τὸ τῆς διαιρέσεως, παρὰ λείψας τὸ τοῦ
 ἀσώματου. ἐπεὶ δὲ τὰ αἰδητὰ γνώριμά περ ἡμῖν· καὶ
 ὑπὸ τὸ ἐμψυχον, τὸ ζῶον· καὶ ὑπὸ τοῦτο, τὸ λογικόν· καὶ
 ὑπὸ τοῦτο, ὁ ἀνθρώπος. ἀλλ' ἐστὶν ἡ μὲν οὐσία, τὸ γενικώ-
 τατον, καὶ ὁ μόνον ἐστὶ γένος, οὐδὲν γὰρ ἐστὶ πρότερον οὐσίας·
 ὁ δὲ ἀνθρώπος, εἰδικώτατον, καὶ ὁ μόνον εἶδος, οὐδὲν γὰρ
 ἐστὶ μετὰ τὸν ἀνθρώπον ἐν τοῖς καθόλου· τὸ δὲ σῶμα, ἐστὶ
 καὶ γένος, καὶ εἶδος, ἀλλὰ εἶδος μὲν τῆς οὐσίας, γένος δὲ
 τοῦ ἐμψύχου· τὸ δὲ ἐμψυχον, εἶδος μὲν ἐστὶ τῶ σώματος,
 γένος δὲ τοῦ ζώου· ζῶον γὰρ λέγεται τὸ ἐμψυχον, καὶ τὸ
 αἰδησεὺς μετέχον· ἐμψυχον δὲ ἐστὶ, τὸ τρεφόμενον καὶ
 αἰετάνομενον, καὶ γενῶν ὁμοιον ἑαυτῷ· τὰ οὐ φυτὰ τού-
 των μετέχοντα τῇ δυνάμει, ἐμψυχα μὲν ἐστὶν, οὐ μὲν
 τοι ζῶα· τὰ δὲ ὄσρεα καὶ οἱ πύργοι, ἐμψυχὰ τε ἐστὶ, καὶ
 πρὸς τούτοις μετέχει τῆς αἰδητικῆς δυνάμεως· προσίον-
 τος γὰρ αὐτοῖς πινὸς ἀνπτύπτε συζέλλονται, ἀπόντος δὲ ἡ-
 δον· καὶ κατὰ πᾶν τοῖς φυτοῖς ὁμοῖα ἐστὶ τὸ ἐρεῖζέσθαι,
 κατὰ πᾶν δὲ τοῖς ζώοις, τὸ αἰδανέσθαι καὶ τρέφεσθαι· πάλ-
 λιν τὸ ζῶον, εἶδος μὲν τῶ ἐμψύχου, γένος δὲ τοῦ λογικοῦ·
 καὶ τὸ λογικόν, γένος μὲν τῶ θνητοῦ, εἶδος δὲ τοῦ ζώου· καὶ
 τὸ θνητόν, εἶδος μὲν τοῦ λογικοῦ, γένος δὲ τοῦ ἀνθρώπου·
 ὁ δὲ ἀνθρώπος, εἶδος μὲν τοῦ λογικοῦ, οὐδέ τι δὲ γένος σώ-
 κράτους, ἢ πλάτωνος· καὶ πᾶν τὸ πρὸ τῆς ἀτόμων προ-
 σεχῶς κατηγορούμενον, εἶδος μὲν ἀν' ἑν μόνον, οὐδέ τι δὲ
 καὶ γένος· Προσεχῶς φησιν, ἀν' τὸ τοῦ οὐθέως, καὶ ἀμέ-
 σως· ἐστὶ γὰρ πρὸ τῆς ἀτόμων καὶ τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐκ ἀμέσως,
 ἀλλὰ διὰ μέσων τῶ ἀνθρώπου· ὁ γὰρ ἀνθρώπος, προσεχῶς ἐστὶ

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο, Υ

τῶν ἀτόμων, καὶ ἐστὶν εἶδος μόνον. ὥς τε ταῦτα δύο ἔχει χεῖ
 ρας· ἡ δὲ οὐσία, μίαν ἔχει χεῖριν τὴν πρὸς τὰ μετ' αὐτῶν.
 τὴν γὰρ πρὸς τὰ πρὸ αὐτῆς, οὐκ ἐπὶ ἔχει. ὁ δὲ γὰρ ἐστὶ τὴν ἀ
 νώτερον τὴν οὐσίαν· πάλιν τὸ εἶδος μίαν ἔχει χεῖριν τὴν
 πρὸς τὰ πρὸ αὐτῆς, τὴν γὰρ πρὸς τὰ μετ' αὐτὸ, ἐκ ἐπὶ ἔχει.
 ὁ δὲν γὰρ ἐστὶ μετ' αὐτὸ εἶδος. τὰ δὲ μέσα, δύο ἔχει χεῖρας·
 τὴν τε πρὸς τὰ πρὸ αὐτῶν, καθ' ὅσον αὐτῶν εἶναι λέγεται,
 καὶ τὴν πρὸς τὰ μετ' αὐτὰ, καθ' ὅσον γένει λέγεται. κατὰ τὴν
 πρώτην οὖν χεῖριν, εἶδη λέγεται· κατὰ δὲ τὴν δεύτεραν,
 γένει. τὰ δὲ ἄκρα, μίαν ἔχει χεῖριν, τὴν τε γενικώτατον, καὶ
 τὸ ἐδικώτατον. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀτόμων εἶδος λέγεται· ἔχει
 γὰρ καὶ τὸ ἐδικώτατον εἶδος χεῖριν πρὸς αὐτὰ τὰ ἄτο
 μα. ἀλλ' οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει χεῖριν καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ. ὁ γὰρ
 ἀνθρώπος, σὺν κρέατι καὶ πλάτανος οὐ λέγεται γένος, ἀλλ'
 εἶδος, ὡς ποιεῖχον τὰ ἄτομα.

- » Α' Φορίζονται τοίνυν τὸ μὲν γενικώτατον, οὕτως· ὁ γέ
- » νος ὄν, οὐκ ἐστὶν εἶδος· καὶ πάλιν, ὑπὲρ ὃ ἐκ αὐτοῦ ἢ ἄλλο ἐπε
- » ναβεβηκὸς γένος· τὸ δὲ ἐδικώτατον, ὅσον ὄν, ἐκ ἐπὶ γέ
- » νος· καὶ ὅσον ὄν, οὐκ αὐτὸς διελοίμεθα εἰς εἶδη· ἐπὶ δὲ καὶ, ὅ
- » κατὰ πλείονων καὶ διαφορῶντων τῶν ἀριθμῶν ἐν τῷ τί ἐστι κα
- » τηγορεῖται. τὰ δὲ μέσα τῶν ἁκρῶν ὑπέλλαλα τε καλοῦσιν
- » εἶδη καὶ γένει· καὶ ἕκαστον αὐτῶν εἶδος εἶναι καὶ γένος τίθει
- »ται, πρὸς ἄλλο μέντοι καὶ ἄλλο λαμβανόμενον· τὰ γὰρ
- » πρὸ τῶν ἐδικώτατων, ἄχρι τοῦ γενικώτατου ἀρίοντα γένει
- » τε λέγεται καὶ εἶδη, καὶ ὑπέλλαλα γένει· ὡς ὁ ἀρχαίμενων,
- » ἀτρείδης, καὶ πελοπίδης, καὶ ταίνταλίδης, καὶ τὸ πελοπ
- » ταῖον διός.

Εἰρηκώς τὸ γενικώτατον γένος, καὶ τὰ ὑπέλλαλα, καὶ
 τὸ εἶδος τὸ ἐδικώτατον, νῶν λοιπὸν ὑπογράφει αὐτὰ, καὶ
 φησὶ τί μὲν ἐστὶ γενικώτατον γένος, ὅτι ὁ γένος ὄν, οὐκ ἐπὶ καὶ

εἶδος ἐστὶ καὶ ὑπὲρ ὃ οὐκ ἂν ἦν ἄλλο ἐπαγαγεβηκὸς γένος,
 πῆτε τὸ εἶδός τε τον, ὅπ' ὁ εἶδος ὄν, οὐκ ἐστὶ γένος, καὶ ὁ οὐκ
 ἂν ἐπὶ διελοίμεθα εἰς εἶδη, πῆτε τὰ ὑπὸ ἄλλῃ, ὅτι τὰς αὐτὰς
 τὰ καὶ γένη καὶ εἶδη τυγχάνει. ποῦ τούτων οὐ θέλει δια-
 λεχθῆναι, καὶ σαφέναι χάριν παραλαμβάνει παρὰ
 δειγμα τὸ πῆς γενεαλογίας. φησὶ γὰρ ὅτι ὡς ποῦ τῇ
 γενεαλογίᾳ ὁ ζῶν ἀρχὴ πῆς ἐστὶ καὶ μόνος πατὴρ, οὐκ ἐπὶ δὲ
 εἰ τύχοι, καὶ ὅς, ὁ δὲ ὀρέσκει εἰ τύχοι μόνον ὅς, ὁ δ' ἀρχαίμ-
 νων, πατὴρ μὲν τοῦ ὀρέσκει, ὅς τῷ ἀτρέως, ὁ δὲ ἀτρέως,
 πατὴρ μὲν τοῦ ἀρχαίμνονος, ὅς τῷ πέλοπος, ὁ δὲ πέ-
 λος, ὅς τῷ ταντάλου, οὗτω καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῖς φιλοσό-
 φοις γένους καὶ εἶδους. τὰ μὲν γὰρ ἐστὶ μόνως γένη, ὡς ἡ
 οὐσία, τὰ δὲ, μόνως εἶδη, ὡς ὁ ἀνθρώπος.

» Ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῇ γενεαλογίᾳ εἰς εἷς ἀνάγωμεν, φέ-
 » ρει εἶπεῖν τὸν δία, τὴν ἀρχὴν. ὡς ὑπὸ το πλῆθον. ὑπὸ δὲ τῇ
 » γενῇ τε καὶ εἶδός οὐχ οὕτως ἔχει. οὐ γὰρ εἷς ἐστὶ κοινὸν γέ-
 » νος πάντων, τὸ ὄν, οὐδὲ πάντα ὁμογενῆ καθ' εἷς τὸ ἀνώτατον
 » τὸ γένος, ὡς φησὶν ἀριστοτέλης.

Ἀπορίαν τινὰ ἴσως ἀνεκίνησεν ἡμῖν τὸ παρὰ δειγ-
 μα, ἣν φθάσας ὁ πορφύριος ὑπὸ λύνει. ὑπέλαβε γὰρ ἀνι-
 τις μὴ ποτε ὡς ὑπὸ τῇ γενεαλογίᾳ αἱ σφαιρὶ χεδόν ὑπὸ
 μίαν ἀρχὴν ἀνατρέχουσιν, φέρε εἶπεῖν, τὸν δία, πάντων
 γὰρ τῇ ὄντων, ἡ μυθολογία πατέρων ἀνδρῶν τε καὶ θεῶν
 καλεῖ τὸν δία, οὗτω καὶ εἰς ταῦτα, πᾶσαι αἱ κατηγορίαι, ὑπὸ
 μίαν πνὰ ἀρχὴν ἀνατρέχουσιν, οἷον, τὴν τοῦ ὄντος. καὶ
 γὰρ ἡ ζῴα, ὅν ἐστι, καὶ τὸ ποσόν, καὶ αἱ ἄλλαι κατηγορίαι.
 καὶ εἰ τοῦτο ἔστω ἔχει, ἔκτι ἐσονται γένη δέκα γενικώτα-
 τα, ἀλλὰ τὸ ὄν πάντων ἐστὶ κοινὸν γένος. τοῦτο οὐκ ὑπὸ σφαι-
 ρῇ μινάμενος ὁ φιλόσοφος φησὶ μὴ εἶναι τὸ ὄν γένος τῇ κα-
 τηγορίᾳ. Ὅτι δὲ τὸ ὄν οὐκ ἐστὶ γένος τῇ δέκα κατηγο-
 ρίᾳ.

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

ριών, δι' ἐξώμεν οὕτω. Πάντα τὰ διαιρούμενα, ἢ ὡς γέ
νη εἰς εἶδη διαιρεῖται, ὡς ὅταν εἰπώμεν τοῦ ζώου τὸ μὲν,
εἶναι ἵππον, τὸ δὲ, κῶα, τὸ δὲ, ἀνθρώπον. Ἡ δὲ ὡς ὅλον εἰς
μέρη, καὶ τοῦτο διπλὸν, ἢ ὅτι εἰς ὁμοιομορῆ διαιρεῖται, ἢ εἰς
ἀνομοιομορῆ. καὶ εἰς ὁμοιομορῆ μὲν διαιροῦνται, αἵτε φλέ
βες, καὶ ἀρτηρίαι, καὶ ὅσα, καὶ σάρκες, ταῦτα ὅτι διαιρούμε
να ἔχει τὰ μέρη, καὶ ἀλλήλοις ὅμοια, καὶ τὸ ὅλον. εἰς ἀ
νομοιομορῆ δὲ, ὡς ὅταν εἰπώμεν, ὅτι τοῦ σώματος τὸ μὲν,
κεφαλὴ ἐστίν, τὸ δὲ, χεῖρ, τὸ δὲ, πόδες. Ἡ δὲ ὡς ὁμώνυμοι
φωνὴ εἰς διάφορα σημαίνοντα. ὡς ὅταν εἰπώμεν, τοῦ
κωῶτος ὁ μὲν, ἐπὶ χερσαῖος, ὁ δὲ, θαλάσσιος, ὁ δὲ, ἀερώδης. Ἐάν
σω δὲ ἔχῃ ὅτι τὸ ὄν, οὐτε ὡς γένος εἰς εἶδη, οὐτε ὡς ὅλον εἰς
μέρη διαιρεῖται εἰς τὰς κατηγορίας, λέπεται ὡς ὁμώνυμον
φωνῶν τὸ μὲν εἰς διάφορα σημαίνοντα. Ὁ π μὲν
σω οὐ διαιρεῖται ὡς γένος εἰς εἶδη, ἀντὶ τοῦτο δὴ ὅλον. τὸ ὅτι
γένος διαιρούμενον εἰς εἶδη, πᾶσι τοῖς εἰδὲσιν ἐξ ἴσου πᾶ
ρεσι, καὶ οὐ θεωρεῖται ἀντὶ τοῖς εἰδὲσιν τὸ πρῶτον καὶ τὸ ὕστερον
κατὰ τὴν τοῦ γένους μετοχὴν. οὐ δὲ, ὅτι μᾶλλον ὁ ἀνθρώπος
προς τοῦ ἵππου ζῶν ἐστίν, καὶ πρότερον. καὶ πάλιν ἀναιρε
θέντος τοῦ σώτος εἶδους, οὐκ ἀνάγκη τὰ λοιπὰ εἶδη ἀναιρε
θῆναι. ἀναιρεθέντος ὅτι τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἀναιρεῖται τὸ
ζῶν, οὐ ὅτι τὰ λοιπὰ εἶδη, ὅτιον, ἵππος, καὶ φυτὸν, καὶ κύναν, καὶ
τ' ἄλλα. εἰ σω τὸ ὄν διαιρεῖται εἰς τὰς δέκα κατηγορίας
ὡς γένος εἰς τὰ εἶδη, οὐκ ἔδει εἶναι ἀντὶ αὐτῶν τὸ πρῶτον
καὶ τὸ δεύτερον, οὐ δὲ τὸ μὲν αὐτῶν, μᾶλλον τοῦ ὄντος με
τέχην, τὸ δὲ, ἥσαν. νυνὶ δὲ ἐστὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ὕστερον.
προτέρων ὅτι λέγομεν τὴν οὐσίαν, καὶ τὰ λοιπὰ καθ' ἑ
ξῆς. εἰ γε ἀναιρεμένης, σιωπᾶται καὶ τὰ συμβεβη
κότα. ὅθεν καὶ μᾶλλον αὐτῶν μετέχην τοῦ ὄντος φάμεν,
ἐπὶ ὅτι ἡ οὐσία τοῖς συμβεβηκόσι τὸ εἶναι δίδωσι. ἀν

αὐτῇ ὥς ὑφεστῆκασι· καὶ αὐτὴ μὲν τῇ συμβεβηκότων
αὐτῇ εἰς τὸ εἶναι οὐ δεῖται· τὰ δὲ συμβεβηκότα, οὐκ ἂν εἴη
μὴ οὐσης αὐτῆς, ἢ καὶ συμβέβηκε· τὸ ὥς συμβεβηκὸς
πνί, προσεπινοούμενον ἔχει τὸ ὡς συμβέβηκεν· οὐκ ἄρα
τὸ ὄν, ὡς γένος εἰς εἶδη διαιρεῖται εἰς τὰς δέκα κατηγο-
ρίας· οὐ γὰρ ἂν εἶδος εἶδος ἀναιρεθέντος, ἀναιρεῖται τὸ
γένος, ὡς ἐπὶ μὲν· νῦν δὲ τῆς οὐσίας ἀναιρεθείσης, ἀναι-
ροῦνται καὶ αἱ λοιπαὲ κατηγορίαι· ἐν αὐτῇ ὥς τὸ εἶναι ἐλ-
χουσιν· οὐκ ἄρα τὸ ὄν, ὡς γένος διαιρεῖται· ὥς τε οὐ
διώκεται τὸ ὄν διαιρεῖσθαι εἰς τὰς δέκα κατηγορίας, ὡς
γένος εἰς εἶδη· οὐτε ὅλον εἰς μέρη· τοῦτο γὰρ ἢ ὡς ὁμοιο-
μέρες, ἢ ὡς ἀνόμοιοι μέρες διαιρεῖται ὡς εἴρηται· καὶ ὁμοιο-
μέρες μὲν εἰσι, τὰ ἔχον τὰ μέρη ὁμοία τῷ ὅλῳ, ὡς τὰ μέρη
ὀνομαζέσθαι τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι, καὶ οὐδὲν ἀλλήλων δια-
φύειν· τοῦ γὰρ ξύλου τὰ μέρη, ξύλον ἕκαστον προσαγορεύε-
ται, καὶ οὐδὲν ἀλλήλων διαφύει· ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ νύμφ-
ρου τὸ μέρος, τῇ τοῦ ὅλου φωνῇ προσαγορεύεται, καὶ οὐδὲν
ἀλλήλων διαφύει· καὶ ἡ σάρεξ, καὶ ἡ φλέψ· ἀδιώκτον
οὖν τὸ ὄν, ὡς ὁμοιομέρες διαιρεῖσθαι εἰς τὰς δέκα κατη-
γορίας· τὰ γὰρ μέρη, ὅ ἐστιν αἱ κατηγορίαι, ἢ καὶ τῇ τοῦ
ὅλου προσηγορία προσαγορεύονται, καὶ ὄντα πᾶσαι κα-
λοῦνται, ἀλλ' οὖν ἀλλήλων πάντῃ διαφύουσιν ὀνόμασι
καὶ πράγμασι, καὶ οὐκ εἰσὶν ὁμοιοὶ ἀλλήλαις· ἄλλο γὰρ
σημαίνει ἡ οὐσία, καὶ ἄλλο τὸ ποσόν· πάλιν τὸ ὡς ἀνό-
μοιοι μέρες διαιρομένων, οὐκ ἔχει τὰ μέρη ὀνομαζόμε-
να τῇ τοῦ ὅλου προσηγορία· ἃ καὶ διαφύει ἀλλήλων·
ὅσον, τοῦ προσώπου τὰ μέρη, εἰσὶν ἡ ῥίς, καὶ οἱ ὀφθαλμοί·
ἃ οὐτε τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι προσαγορεύεται, οὐτε ἀλλήλοις
εἰσὶν ὁμοία· οὐ γὰρ τίς εἶναι ἐποιμ' ἂν πρόσωπον, ἢ τὸν
ὀφθαλμόν· οὐκ ἄρα οὐδὲ ὡς ἀνόμοιοι μέρες τὸ ὄν διώκεται

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

διακρίνεται. ἢ γὰρ καὶ τὰ μὲν εἰσὶν ἀλλήλων διαφύροντα
καὶ ὀνόμασι καὶ πράγμασι, καὶ κατὰ τοῦτο δόξα ἀνομοιο
μορφεῖς εἶναι τὸ ὄν, ἀλλ' οὐ τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι τὰ μὲν προ
σαγορεύεται. ὅν γάρ ἐστι καὶ ἡ οὐσία, καὶ τὸ ποσόν, καὶ τὸ
πείον. τὰ δ' ἀνομοιομορφῇ τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι οὐ προσαγο
ρεύεται. Εἰ οὐ μὴ τε ὡς ὁμοιομορφεῖς, μὴ τε ὡς ἀνομοιο
μορφεῖς διακρίνεται τὸ ὄν εἰς τὰς δέκα κατηγορίας διακρίνεται,
εἰδείχθη δὲ ὅτι οὐ πῶς ἕως ἑξῆς εἰς ἑξῆς, λήπεται ἄρα ὡς φῶ
ν ὁ μῶνυμος, εἰς διάφορα σημαίνοντα διακρίνεται.

- 22 Α' καὶ κείδω ὡς περ εἰς ταῖς κατηγορίας, τὰς πρώτας
23 δέκα γενῆ, ὅσον ἀρχαὶ δέκα πρώται. καὶ δὴ πάντα τις
24 ὄντα καλῇ, ὁμῶνύμως, φησί, καλέσθαι, ἀλλ' οὐ σωλῶνύμως.
25 ἢ μὲν γὰρ εἰς κοινὸν ἢν ἕως πάντων, τὸ ὄν, σωλῶνύμως
26 αὐτὰ πάντα τὰ ὄντα ἐλέγετο. δέκα δὲ ὄντων τῶν πρώτων
27 ἡ κοινωνία κατὰ τοῦ ὅμα μόνον, οὐ μὲν καὶ κατὰ τὸν λό
28 γον τὸν κατὰ τοῦ ὅμα.

Ἦ ποκείδω φησὶ νῦν ἀρχαὶ εἶναι τῶν πραγμάτων, καὶ
ὡς περ γενῆ δέκα. τὸ γὰρ ἀποδείξαι ὅτι δέκα εἰσὶν ἀρχαὶ
καὶ μόνον, ἄλλης ἐστὶν πραγματείας τελευτήρας. εἰ γὰρ
ταῖς κατηγορίαις τοῦτο δείκνυται, ὅτι δέκα εἰσὶ. νῦν δὲ ὡς
ποκείδω μόνον ὡς ὁμολογούμενον. καὶ δὴ πάντα τις ὄν
τα καλῇ, ὁμῶνύμως, φησί, καλέσθαι, ἀλλ' οὐ σωλῶνύμως.
Ὁ μῶνυμός ἐστι, τὰ ὀνόματα μὴ τοῦ αὐτοῦ κοινωνοῦνται,
οὐκέτι δὲ καὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ὀνόματος πράγματος σημαίνον
μένου τοῦ αὐτοῦ μετέχοντα, ὅσον, ὁ ἀσπρῶς κύων, καὶ ὁ θα
λάππιος, καὶ ὁ χρυσῆος. κοινωνοῦντες γὰρ τῷ ὀνόματι, δια
φύρουνσι τοῖς πράγμασι τοῖς ὑπὸ τῷ ὀνόματι σημαίνο
ναι. Σωλῶνυμα δὲ ἐστὶν, ὅν καὶ τὸ ὄνομα κοινόν, καὶ ὁ κα
τὰ τοῦ ὅμα ὁρισμός. ὅσον, ὁ ἀνθρώπος καὶ ὁ ἵππος, ζῶα
ἑκάτερος. καὶ γὰρ ὄνομα κοινὸν ἔχουσιν τὸ τοῦ ζῶον, καὶ

ὄρισμόν τὸν αὐτὸν τὸν κατὰ τὸ ζῶον, ὅς ἐστιν οὐσία ἐμφυ-
 χος αἰδητική. φησὶν οὖν ὅτι εἰ καὶ πάντα ὄντα καλῶ-
 μεν, ὁμῶνύμως λέγομεν, οὐ σωῶνύμως. καθ' ὃ ἔρητο ὁμῶ-
 νυμά ἐστι, τὰ μόνου ὀνόματος κοινωνοῦντα, σωῶνυμα δέ,
 τὰ καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ὀρισμοῦ. τὸ δὲ ὄν, μόνον ὀνό-
 ματος κοινωνίαν παρέχει τῷ ὑπ' αὐτό. λέγεται γὰρ ὄν-
 τα, αἱ δὲ καὶ κατηγορίαι. ἕκαστη δὲ καὶ κατὰ τὸν τοῦ ὀνόμα-
 τος ὄρισμόν κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις. ἄλλη γὰρ ἄλλη κατηγο-
 ρία, καθὰ τὸ εἶναι ἔχει, ὀνόματος τε, καὶ τῷ κατὰ τοῦ ὀνόμα-
 τος τύχη καὶ ὀρισμῷ. ὡς δὲ ὁμῶνυμος φωνὴ τὸ ὄν ἐς τὰς
 δύο καὶ διαρεῖται κατηγορίας τὰς γενικωτάτας, ἐς ἑστίαν, πο-
 σὸν, ποιόν, πρὸς τι, πῶς, πότε, ποῖον, πάχην, κῆσται, ἔχεν.

Δέκα μὲν οὖν τὰ γενικωτάτα. τὰ δὲ εἰδικωτάτα ἐν
 ἀριθμῷ μὲν πέντε εἰσιν, οὐ μὴν ἀπείρα. τὰ δὲ ἄτομα ἅπτερ
 ἐστὶ τὰ μετὰ τὰ εἰδικωτάτα, ἅπτερα. διὸ μέχρι τῶν εἰδικῶν
 τῶν ἀπὸ τῶν γενικωτάτων καπνόντας, παρεκελεύετο ὁ
 πλάτων παύεσθαι, καπνέειν δὲ διὰ τῶν διὰ μέσου, διαρεῖν
 τὰς ταῦς ἐδοποιοῖς διαφοραῖς, τὰ δὲ ἅπτερα φησὶν εἶναι.
 μὴ δὲ γὰρ ἂν ποτε γένεσθαι τούτων ὑψηλήμην.

Ἀπέρα φησὶν, οὐ τῷ εἶναι, ἀλλὰ τῷ πάλιν καὶ πάλιν γί-
 νεσθαι. ἐδοποιοῖς διαφοραῖς, ἅπτερ τὰς ἐσιώδεις δια-
 φοραῖς, οἷον, τὸ ζῶον ἐς λογικὸν καὶ ἄλογον. εἰσὶ γὰρ καὶ μὴ
 ἐσιώδεις διαφοραί. τὰ δ' ἅπτερα φησὶν εἶναι. μὴ γὰρ ἂν
 ποτε φησὶ γένεσθαι τούτων ὑψηλήμην. τοῦτο φησὶ πλάτων
 ἐν τῷ σοφιστῇ. ἡ γὰρ ὑψηλήμην δυνάμει λαμβάνειν καὶ τὸν
 ὄρισμόν. τὸ οὖν ἀπορίληπτον, ὃ δὲ ὑψηλήμην δυνάμει εἶναι.
 ἀμέλει, ὡς δὲ δεῖται ἐν τῇ ἀποδεκτικῇ, τῶν καθ' ἑκάστην
 τε ὄρισμός ἐστιν, ὅτε ὑψηλήμην, ἀλλὰ μόνων τῶν καθόλου. κα-
 πνόντας μὲν οὖν ἐς τὰ εἰδικωτάτα ἔπεν, ὅτι τὸ ὄν οὐκ ἐστὶ
 γένος τῶν γενικωτάτων, ἀλλ' ἐστὶ καὶ πεπορασμένη τῇ ἰδίᾳ

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

φύσει, καὶ ἡμῖν γνώριμα. βούλεται οὖν ὑποσχεῖσθαι καὶ
 ποτὶ τῶν ἡδονικώτατων ἡδῶν ἢ οὕτως ἔχει, ὥς ποτὶ τῶν τῶν
 γυνικώτατων γυνῶν. φησὶν οὖν, ὅτι τὰ μὲν γυνικώτατα
 καὶ πεπορασμένον ἔχει τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἡμῖν γνώριμον, δὲ
 καὶ γὰρ ἐστὶ τὰ γυνικώτατα γένη. τὰ δὲ ἡδονικώτατα ἡδῆ,
 θῖον, ἀνθρώπου, ἵππου, βοῦς, κύων, ἄμπελος, ἐλάσις, μεθ' ἧς
 ἢ τῶν ἀτόμων δυνάμεις ἐστὶ διαίρεσις, τῇ μὲν αὐτῶν φύσει πε-
 πορασμένα ἐστὶ καὶ αὐτὰ, ἡμῖν δὲ ἀγνώστα, ἄλλων ἄλλοις το-
 ποῖς γνωμένων. πολλὰ γὰρ ἐστὶ καὶ ζώων ἡδῆ, καὶ φυτῶν,
 καὶ μετέλλων ἡμῖν ἀγνώστα. Ὅτι δὲ πεπορασμένα
 εἰσὶν ὅσα ποτ' αὖ ἦν, δείξομεν λαβόντες λιμμάτιον πρὸς
 ἀκρίβειαν, ὅτι τοῦ ἀπείρου μείζον οὐκ ἐστὶ πλήθος. τούτου τοί-
 νυν προσληφθέντες, ὑποκείμενὰ τὰ ἡδῆ τὰ ἡδονικώτατα ἀ-
 πειρα εἶναι. ἐπεὶ οὖν καθ' ἕκαστον εἶδος πολλὰ εἰσὶν άτομα,
 οὐ γὰρ δὴ τὸ ἀνθρώπινον εἶδος ἢς μυρία ἴσως διατετα-
 ῖται, οὐ κατὰ μέρος ἀνθρώπου, ὁμοίως καὶ τὸ ἵππινον
 εἶδος οὐκ ὄν, πλήττειται ἔχει τὰ ὑφ' αὐτὸ άτομα, καὶ τῶν λοι-
 πῶν ἑκάστου ὡσαύτως, παντὶ δὴλόν ἐστιν, ὥς τοῦ παντός
 τῶν ἡδῶν ἀθροίσματος πολλῶν πλήθος ἐστὶ καθ' ὑπερβολὴν
 τὸ τῶν ἀτόμων ἀθροίσμα. εἰ δὲ πολλὰ πλάσια ἐστὶ τῶν ἡ-
 δῶν τὰ ὑπὸ τὰ εἶδη άτομα, ἄπειρος δὲ ἐστὶν ὁ τῶν ἡδονικώ-
 τῶν εἶδῶν ἀριθμὸς, ὁ ἀρὰ τῶν ἀτόμων ἀριθμὸς μεί-
 ζων ἐστὶ τοῦ ἀπείρου τῶν ἡδῶν ἀριθμοῦ, καὶ πολλὰ πλά-
 σιος. εἰ οὖν ἀδυνάτον τοῦ ἀπείρου πολλὰ πλάσιον εἶ-
 ναι, ἢ ὅλως μείζονα, ἀδυνάτον ἀρὰ τὸν τῶν ἡδῶν ἀριθ-
 μὸν ἄπειρον εἶναι. αὐτὸ γὰρ τὸ λέγειν μείζονα εἶναι ἀ-
 ριθμὸν ἀριθμοῦ, ὀρίζομεν καὶ ποταυόμεν τὸν ἐλάχιστον
 να. ὁ γὰρ μείζων πνὸς ὑπορχῆται μείζων ἐστὶν. ἀφαι-
 ρουμένης οὖν τῆς ὑπορχῆς ὥρεται τὸ λοιπὸν, καὶ πεπε-
 ραται. οὕτω μὲν οὖν ἐδείχθη, ὅτι τὰ ἡδονικώτατα εἶδη
 οὐκ ἐστὶν

οὐκ ἔστιν ἄπειρα· ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι οὐδὲ τὰ ἄτομα
 τὰ ὑπὸ τῶν εἰδικώταται· ἔστιν ἄπειρα· καίτοι πολλαπλα-
 σίονα τῇν εἰδῶν ὄντα· Εἰ γὰρ περὶ λέγει τὰ ἄτομα ἄπει-
 ρα εἶναι, ἦτοι τὰ ὑφ' ἑκάστων εἰδῶν ἄτομα ἄπειρα λέγει, ὅ-
 νον φέρει τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰδῶν αὐτὰ καθ' αὐτὰ ἄπειρα,
 ὁμοίως καὶ τὰ τοῦ ἵππου εἰδῶν ἄτομα, καὶ τὰ αὐτὰ ἄπει-
 ρα, καὶ τὰ ὑφ' ἑκάστων τῇν λοιπῶν εἰδῶν ὁμοίως· ἢ τὰ μὲν
 ὑφ' ἑκάστων εἰδῶν ἄτομα πεπερασμένα φύσιν εἶναι· τὸ δὲ
 ἐκ πάντων ὁμοῦ τῇν ὑπὸ πάντα τὰ εἶδη ἀτόμων ἄθροισ-
 μα, ἄπειρον εἶναι· ἢ μὲν οὖν τὰ ὑφ' ἑκάστων εἰδῶν ἄτομα ἄ-
 πειρα εἶναι λέγει, συμβήσεται πάλιν τοῦ ἄπειρου μᾶλλον
 εἶναι τι καὶ πολλαπλάσιον· οἱ γὰρ κατὰ μέρος ἀνθρώποι,
 ἄπειροι, καὶ οἱ κατὰ μέρος ἵπποι, ἄπειροι· τὸ ἐξ ἀμφοῖν
 ἄρα διπλάσιον ἔσται τοῦ ἄπειρου· καὶ τὸ ἐκ πάντων πολ-
 λαπλάσιον· ὅπου ἄτοπον· ἀδύνατον ἄρα τὰ ὑφ' ἑκάστων
 εἰδῶν ἄτομα ἄπειρα εἶναι· ἢ οὖν τὰ ὑφ' ἑκάστων εἰδῶν ἄτο-
 μα πεπερασμένα εἶναι, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτὰ τὰ εἰδικώτα-
 τα εἶδη πεπερασμένα εἶναι, καὶ τὸ ἐκ πάντων ἄρα συγκέ-
 μνον πλήθος πεπερασμένον εἶναι· τὸ γὰρ ἐκ πεπερασμέ-
 νων συγκείμενον πεπερασμένον εἶναι· ὥς τε πεπερασμέ-
 νος ἐστὶν ὁ πῶν ἀτόμων ἀριθμός· πῶς γὰρ αἰετὶ γίνεσθαι, ὥς τὸ πᾶν
 αἰετὶ ὄν, τὸν ἀπείρῳ ἔχει· ὥς πορ καὶ ὁ ἀριθμός λέγε-
 ται ἄπειρος πῶς αἰετὶ δύναιτο αὔξεισθαι, καὶ μὴ ἐλλείπειν· ὁ
 μὲν τοι εὐρηγὰ λαμβανόμενος, αἰετὶ περέρχεται· ὁμοί-
 ως δὲ δέκνυται καὶ ἡ τάξις πεπερασμένη· ὅθεν καὶ
 ὁ χρησμός· Οἶδα δ' ἐγὼ τάξιμον τ' ἀριθμόν, καὶ μέτρον
 θαλάσσης· ἢ γὰρ ἄπειρος ὡς, ἐπεὶ δὴ προσθέμενος αὐτῇ
 ὁ τῇν ἀνθρώπων ἀριθμός, τὸ ἐξ ἀμφοῖν μᾶλλον θατέρου ποι-
 ῆι· ἔσται ἄρα τοῦ ἄπειρου τι μᾶλλον· ὅπερ ἀδύνατον· Οὐ
 καὶ τὰ μὲν εἰδικώταται, τῇ μὲν φύσιν ὥριται, ἡμῖν δὲ

Α' Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

ἔστιν ἄγνωστον. τὰ δὲ ἄτομα, τῇ μὲν φύσει οὐχ ὥριται, τῷ πα-
λιν καὶ πάλιν γίνεσθαι, ἡμῖν δὲ τὰ γενόμενα καὶ ἐνδργή-
οντα, καὶ τὰ ἡδὴ γεγενημένα, εἰ ἀρχὴν ἔχουσιν ἡ γένεσις,
εἰ καὶ μὴ ἔγνωται πόσά ἐστιν, ἀλλ' οὐκ ἔγνωσθαι ὅσον ὑπὲρ τῇ
φύσει τῇ ἐαυτῇ ἡδυνάτο, ὥς πορ τὰ εἰδικώτατα εἶδη,
ἐπειδὴ πορ καὶ δέδεκται, ὥς ὥρισμένος ἐστὶν ὁ τούτων
ἀριθμός.

- » Καπόντας μὲν οὐκ εἰς τὰ εἰδικώτατα ἀνάγκη διαροῦν
- » τας διὰ πλήθος εἶναι: ἀνιόντας δὲ εἰς τὰ γενικώτατα, ἃ
- » νάγκη συναρῆν τὸ πλήθος εἰς εἶδος. συναγωγὸν ὅτι πολυ
- » λῶν εἰς μίαν φύσιν τὸ εἶδος, καὶ ἐπὶ μάλλον τὸ γένος, τὰ ὅ
- » κατὰ μέρος καὶ καθ' ἕκαστα τὸν ἀντίον, εἰς πλήθος αἰδιαι
- » ρεῖ τὸ εἶδος. τῇ μὲν ὅτι τοῦ εἶδους μετουσίᾳ οἱ πολλοὶ ἀν
- » θρώποι, εἰς τοῖς δὲ κατὰ μέρος καὶ καθ' ἕκαστα, ὅς ἐστι καὶ κοι
- » νός, πλείους. διαριπικὸν μὲν ὅτι τὸ καθ' ἕκαστον, συληπῇ
- » κὸν δὲ καὶ ἐνοποιὸν τὸ κοινόν.

Εἰς ταῦτα βλέπεται ὁ πορφύριος εἰπεῖν, τί μὲν συμβαίνει
ἀνιούσιν ἀπὸ τῶν εἰδικώτατων ὑπὲρ τὰ γενικώτατα, τί δὲ
καπῶσιν ἀπὸ τῶν γενικώτατων ὑπὲρ τὰ εἰδικώτατα.

Καὶ ἐπὶ μάλλον τὸ γένος. τὸ ὅτι εἶδος, πορ ἐκπικόν ἐστι τῇ
κατὰ μέρος ἀτόμων, τὸ δὲ γένος, καὶ τῇ ἡδυν, καὶ τῇ
ἀτόμων. κατὰ τὸ μὲν ὅτι ἀπὸ τῶν ἀτόμων ἀνίσθιν ὑπὲρ τὰ
γενικώτατα, πλήθει μὲν τὰ πράγματα εἰς εἶδος, διωάμεν ὅ
αὔξει. τὰ ὅτι εἶδη τῶν ἀτόμων πλήθει εἰς ἐλάττωνα, διωά-
μεν ὅτι ὑπέρκειται καὶ αὔξει. ὁμοίως δὲ καὶ τῇ ἡδυν τὰ γένη,
μέχρις ἀν εἰς εἶδος τὸ γενικώτατων φθίσωμεν. καὶ τοῦτο
εἰκότως. ἐπειδὴ ὅτι μία ἐστὶν ἡ πάντων αἰτία καὶ ἀρχή,
διὰ τοῦτο τὰ μὲν ταύτη πλησιάζοντα, εἰς εἶδος πληθύν-
εται δὲ διωάμεν, τὰ δὲ πορ ῥώτερον αὐτῆς ὄντα, τὸν μὲν πα-
λιν, πληθύνεται μὲν πάλιν ἀριθμῶ, μειῶται δὲ διωάμεν.

Ἀ' ποδὲ δομῶν δὲ τοῦ γένους, καὶ τοῦ εἶδους τί ἐστιν ἐν
 κἀπερον αὐτῇ, καὶ τοῦ μὲν γένους ἐνός ὄντος, τῇ δὲ εἰδῶν
 πλεόνων, αἱ γὰρ εἰς πλείω εἶδη ἢ τομὴ τοῦ γένους, τὸ μὲν
 γένος αἰ τοῦ εἶδους κατηγορεῖται, καὶ πάντα τὰ ἐπάνω τ'
 ὑποκάτω, τὸ δὲ εἶδος οὐτε τοῦ προσεχῶς αὐτοῦ γένους, οὐ
 τε τ' ἐπάνω, οὐ δὲ γὰρ ἀντιστρέφει· δὲ γὰρ ἢ τὰ ἴσα τῇ
 ἴσων κατηγορεῖται, ὡς τὸ χρεμετισκόν τοῦ ἵππου, ἢ τὰ μὴ
 ζῶν ἐλάττων, ὡς τὸ ζῶον τοῦ ἀνθρώπου· τὰ δὲ ἐλάττω
 τῇ μὴ ζόντων οὐκ ἐπ' οὐ γὰρ τὸ ζῶον ἥποις ἀν' εἶναι ἀνθρώ
 πον, ὡς πορ τὸν ἀνθρώπον ἥποις ἀν' εἶναι ζῶον.

Ὅτι πέχετο ὁ πορφύριος διδάξαι ποδὲ τῇ προκειμένων
 φωνῶν λογικῶν περον, τουτέστι, πρεπόντως τῇ λογικῇ πρατ'
 ματεία· μετὰ τὸ διδάξαι τοίνυν ποδὲ γένους καὶ εἶδους τί ἐ
 στιν ἐκάτερον, βούλεται προδῆναι καὶ πῶς χρήσιμός ἐστιν ἢ
 ποδὲ αὐτῇ θεωρία ἐν τῇ λογικῇ πραγματεία· ἐπεὶ δὲ γὰρ
 ἢ λογικὴ πραγματεία καταγίνεται ποδὲ τῶν ἀπόδειξιν, ἢ
 δὲ ἀπόδειξις, συλλογισμός τις ἐστίν, ἐν δὲ τῷ συλλογισ
 μῷ δεόμεθα προτάσεων, ἢ δὲ πρότασις ἐκ δύο ὁρῶν
 σύγκηται, ὧν ὁ μὲν ἐστίν, ὑποκείμενος, ὁ δὲ, κατηγο
 ρούμενος· καὶ ὑποκείμενος μὲν ἐστὶ, ποδὲ οὐ ὁ λόγος,
 κατηγορούμενος δὲ, ὁ ποδὲ ἐκένου λεγόμενος, ὅσον σώ
 κράτης περιπατεῖ· ὑπόκειται μὲν γὰρ ὁ σώκράτης πε
 ρὶ οὗ ὁ λόγος, κατηγορεῖται δὲ τὸ ποδὲ πατεῖ, ὅπορ καὶ
 τ' ἐκένου λέγεται· πάλιν ἐὰν εἴπω, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
 κίνητος, ὑπόκειται μὲν ἡ ψυχὴ, κατηγορεῖται δὲ τὸ
 αὐτοκίνητον· πάλιν ἐὰν εἴπω, ὁ ἀνθρώπος ζῶον ἐστίν,
 ὁ μὲν ἀνθρώπος, ἐστὶν ὑποκείμενον, τὸ δὲ ζῶον, κατη
 γορούμενον, καὶ ὑπὸ πάσης προτάσεως ὡσαύτως· βού
 λεται ποδὲ τῇ γένων καὶ εἰδῶν διδάξαι, τίνα τίνων
 κατηγορεῖται, καὶ τίνα τίσιν ὑπόκειται· καὶ ἵνα γινώσκῃ

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

πῶς συμπλεκόμενα προτάσεις ποιῶσιν, ἐξ ὧν ὁ συλλογισμὸς γίνεται, ποῦ δὲ ἢ λογικῇ καταγίνεται πραγματεία, φησὶν, ὅτι τὸ μὲν γένος, αἰ τοῦ εἶδους κατηγορεῖται, ὅτιον, τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον, καὶ τούτου ἡ ὁσία, τὸ δὲ εἶδος ἐδίδεπτε τοῦ γένους κατηγορεῖται· ὅτι ὅτι ἀληθὲς ἦν, ὅτι ἡ ὁσία ζῶον ἐστίν, ἢ ὅτι τὸ ζῶον ἀνθρώπος· δὴ ὁ λογισμὸς, ὅτι καὶ τὰ μὲν γένος τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται, τὰ δὲ εἶδη τῶν γένων ἐδίδεπτε· καὶ ἀπλῶς ἦν, δὲ τὰ κατηγοροῦμενα ἢ ὑπὸ πλείον ἢ ὑποκειμένων, ὡς τὸ ζῶον τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ἐξισάζον, ὡς τὸ μελασικὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὰ δὲ ἐξισάζοντα, καὶ ἀντικατηγορεῖται· ὡς ὅτι λέει ὁ γένος πᾶς ἀνθρώπος μελασικόν, οὕτω καὶ πᾶν μελασικόν ἀνθρώπος· καὶ πάντα τὰ ἐπ' αὐτῷ, τῶν ὑποκείμενων, ἢ οὐσίαν, τοῦ σώματος, καὶ τὸ σῶμα, τοῦ ἐμφύχου, καὶ τὸ ἐμφύχον, τοῦ ζώου, καὶ τὸ ζῶον, τοῦ ἀνθρώπου.

- » Καθ' ὧν δ' αὖ τὸ εἶδος κατηγορεῖται, κατ' ἐκείνων ἐξ αὐ-
- » νάκης καὶ τὸ τοῦ εἶδους γένος καταχρησθήσεται, καὶ τὸ
- » τοῦ γένους γένος ἄχρι τοῦ γενικωτάτου· εἰ ὅτι ἀληθὲς τὸ,
- » τὸν σὺν κρᾶτὶ ἐπεὶν ἀνθρώπον, τὸν δὲ ἀνθρώπον ζῶον, τὸ
- » δὲ ζῶον οὐσίαν, ἀληθὲς καὶ τὸν σὺν κρᾶτὶ ζῶον ἐπεὶν καὶ
- » οὐσίαν· αἰ δὲ τῶν ἐπ' αὐτῷ κατηγορουμένων τῶν ὑποκει-
- » των, τὸ μὲν εἶδος κατὰ τοῦ ατόμου κατηγορηθήσεται, τὸ δὲ
- » γένος καὶ κατὰ τοῦ εἶδους, καὶ κατὰ τοῦ ατόμου, τὸ δὲ με-
- » νικώτατον καὶ κατὰ τοῦ γένους, ἢ τῶν γενῶν, εἰ πλείον
- » εἴη τὰ μέσα καὶ ὑποκείμενα, καὶ κατὰ τοῦ εἶδους, καὶ κα-
- » τὰ τοῦ ατόμου κατηγορηθήσεται.

Ἐπεὶρον θεώρημα παραδίδωσι χρησίμον καὶ αὐτὸ εἰς τὴν λογικὴν πραγματείαν· ἐστὶ δὲ τοιαῦτον· ἐὰν τὸ εἶδος κατηγορεῖται τινός, κατὰ τοῦ αὐτοῦ κατηγορηθήσεται καὶ τὸ τοῦ εἶδους αὐτοῦ γένος, καὶ τοῦτο γίνεται μέχρι τοῦ με-

νικώτατον . ὅιον τοῦ σώκράτους , κατηγορεῖται ὁ ἀν-
θρώπος , τούτου δὲ , τὸ ζῶν , καὶ τὸ ζῶον , ἄρα κατὰ
τοῦ σώκράτους κατηγορηθήσεται . ὡσαύτως καὶ τὸ ἐμ-
ψυχον κατὰ τοῦ ζῶου , οὐκοῦν καὶ κατὰ ἀνθρώπου , καὶ κα-
τὰ σώκράτους . πάλιν τὸ σῶμα κατὰ τοῦ ἐμψύχου , οὐ-
κοῦν καὶ κατὰ τοῦ ζῶου , καὶ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου , καὶ κα-
τὰ τοῦ σώκράτους . πάλιν ἡ οὐσία κατὰ τοῦ σώματος ,
καὶ διὰ τούτου καὶ ἡ οὐσία καὶ τὸ σῶμα , καὶ κατὰ τοῦ ἐμ-
ψύχου , καὶ κατὰ τοῦ ζῶου , καὶ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου , καὶ
κατὰ τοῦ σώκράτους κατηγορηθήσεται .

» Λέγεται γὰρ τὸ μεν νικώτατον , κατὰ πάντων τῶν
» ὑπ' αὐτὸ γενῶν τε καὶ εἰδῶν καὶ ἀτόμων . τὸ δὲ γινώσκει τὸ
» πρὸ τοῦ εἰδικώτατον κατὰ πάντων τῶν εἰδικώτατων , καὶ
» ἀτόμων . τὸ δὲ μένον εἶδος κατὰ πάντων τ' ἀτόμων . τὸ δ'
» ἄτομον ἐφ' ἑνὸς μόνου τῶν κατὰ μέρος .

Εἰ γὰρ αἱ τὰ ἐπάνω τῶν ὑποκάτω κατηγορεῖται , δὴ
λογότι τὸ μεν νικώτατον πάντων τ' ὑπ' αὐτὸ γενῶν τε
καὶ εἰδῶν καὶ ἀτόμων κατηγορηθήσεται , τὸ δ' εἶδος , τῶν
ἀτόμων μόνων .

» Ἀτόμον δὲ λέγεται ὁ σώκράτης , καὶ τουτί το λυκόν , καὶ
» οὗτος ὁ προσίων σωφρονίσκου ὧς , εἰ μόνος αὐτῷ εἴη σώ-
» κράτης ὧς . ἄτομα δὲ λέγεται τὰ τοιαῦτα , ὅτι ἐξ ἐξ ἰδιότη-
» τών σωζέσθην ἕκαστον , ὧν τὸ ἀθροισμα ἔκ ἀν' ἐπ' ἄλλου
» πνός ποτὲ τὸ αὐτὸ γινώσκειτο . αἱ μὲν γὰρ τοῦ σώκράτους ἰ-
» διότητες ἔκ ἀν' ἐπ' ἄλλου πνός τ' κατὰ μέρος γίνονται ἀν'
» αἱ αὐταί . αἱ μὲν τοι τοῦ ἀνθρώπου , λέγω δὴ τοῦ κοινοῦ
» ἰδιότητες , γίνονται ἀν' αἱ αὐταί ὑπὸ πλεόνων , μάλλον δ' ὑπὸ
» πάντων τῶν κατὰ μέρος ἀνθρώπων , καθ' ὅ ἀνθρώποι .

Τουτί προδίδει , ἐποίησε μερικὸν τὸ διηκνύμενον . τὸ
γὰρ λυκόν , καθόλου ἐστίν . ἔκ εἰπεν ὧν ἕκαστον . ἀλλ' ὧν

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

τὸ ἀθροισμα· ἕκαστον μὲν ὅσον, καὶ ἄλλοις ὑπάρχον δι-
 νάται· τὰ δὲ πάντα, οὐδενί· αἱ ὅσον τοῦ σωκράτους ἰδιό-
 τητες, ἔκ αὖ ἐπ' ἄλλου πινὸς γένοιντ' αὖ αὐταί. αἱ μὲν
 τοι τοῦ ἀνθρώπου, ὑπάρχουσι καὶ τοῖς κατὰ μέρος ἀν-
 θρώποις· ὅιον, τὸ ζῶον, τὸ λογικόν, τὸ ἐνιπτόν· καὶ ἀπλῶς
 ὁπὸρ τοιοῦτον ἐθέλης ἡπῆν. Ἰσέον δὲ ὅπ' τὸ γένος ἔχει π-
 νάς ἰδιότητες, καὶ τὸ εἶδος, καὶ τὸ ἄτομον. ἀλλ' αἱ μὲν τοῦ
 γένους καὶ τοῦ εἶδους, πλείοσιν ὑπάρχον διώκονται, αἱ δὲ
 τοῦ ἄτομου ἀθροισμοὶ ἐκείνῳ μόνῳ τῷ ἄτομῳ καὶ οὐδε-
 νί ἄλλῳ· ὅιον τί λέγω, ἰδιότητες ἡσὶ τοῦ γένους, ὅιον τοῦ
 ζώου, ἡ οὐσία, τὸ ἐμψυχον, τὸ αἰσθητικόν· αὗται δὲ πλεί-
 οσιν ὑπάρχουσι· καὶ ὅσον ἀνθρώπων, καὶ ἵππων, καὶ χυμῶν, καὶ
 τοῖς κατὰ μέρος ζώοις· ἐλθόμεν ὡς τὸ εἶδος, ὅιον, τὸν ἀν-
 θρώπον· ἰδιότητες αὐτῶν, τὸ ζῶον, τὸ λογικόν, τὸ ἐνιπτόν, τὸ
 νοῦ καὶ αἰσθητικόν· καὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ταῦ-
 τα ὑπάρχει· ἐλθόμεν ὡς τὸ ἄτομον, ὅιον, τὸν σωκράτην·
 ἰδιότητες αὐτοῦ, τὸ φιλόσοφον, τὸ φαλακρόν, τὸ προαί-
 σωρον, τὸ σώφρονίσκου ὄν, τὸ ἀβλυαῖον, καὶ ἡπιοῦτον·
 ἕκαστον οὖν τούτων, καθ' αὐτὸ μὲν διώκεται καὶ ἄλλοις ὑ-
 πάρχον, ἡσὶ ὅσον καὶ ἄλλοι φαλακροί, καὶ σιμοί, καὶ φιλό-
 σοφοι, καὶ ἀβλυαῖοι, ἡ τύχοι δὲ, καὶ σώφρονίσκου ὄν· τὸ
 δὲ ἐκ πάντων ἀθροισμα, τὸ φιλόσοφον, τὸ φαλακρόν, τὸ
 σιμόν, τὸ προαίσωρον, καὶ ἐν τῷδε γενέσθαι τῷ χρόνῳ, μόνῳ
 σωκράτῃ ὑπάρχει, καὶ οὐδενί ἄλλῳ.

Πορεύεται οὖν, τὸ μὲν ἄτομον, ὑπὸ τοῦ εἶδους, τὸ δὲ
 εἶδος, ὑπὸ τοῦ γένους, ὅλον γάρ π' τὸ γένος, τὸ δὲ ἄτομον μέ-
 ρος, τὸ δὲ εἶδος καὶ ὅλον καὶ μέρος, ἀλλὰ μέρος μὲν ἄλλου, ὅ-
 λον ὅσον ἄλλῳ, ἀλλ' ἐν ἄλλοις· ἐν ὅσον τοῖς μέρεσι τὸ ὅλον·

Τὸ μὲν ὅσον γένος, μόνως ὅλον, τὸ δὲ ἄτομον, μόνως
 μέρος, τὸ δὲ εἶδος, καὶ ὅλον, καὶ μέρος, καὶ ὅλον μὲν,

ὡς πρὸς τὸ ἄπεμον, μέρος δὲ, ὡς πρὸς τὸ γένος, ἀλλὰ μέ-
 ρος μὲν, ἄλλου, ὅλον δὲ ἐκ ἄλλου, ἀλλ' ἐν ἄλλοις. ἐπεὶ δὴ τὸ
 ὅλον καὶ τὸ μέρος τῷ πρὸς τι ἐστὶ, τοῦ δὲ πρὸς τι τὸ μὲν,
 κατ' ὁρθὴν πῶς ἴσιν λέγεται, τὸ δὲ κατὰ πνα πλαγίαν, δι-
 ον, ὁ πατήρ, ὁ πατήρ, ἐν ταύτῃ πρὸς γυνικὴν ἢ ἀπόδο-
 σις, κατὰ δὲ δοτικὴν ἢ ἀπόδοσις, ἐὰν εἴπω, ὁ φίλος, φί-
 λω φίλος, ἐδὲ λίσσω ὁ τύπῳ τυπόμενον τίπῃ, πρὸς αἰ-
 πατικῶ. ἐπεὶ οὖν τοῦθ' οὕτως ἔχει, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ μέ-
 ρος ἄλλου, τὸ δὲ ὅλον, ἐν ἄλλοις. λέγομεν γὰρ τὸ μὲν μέ-
 ρος, τοῦ ὅλου μέρος, καὶ ποιῶμεν τὴν ἀπόδοσιν πρὸς γυνι-
 κὴν δηλονότι. τὸ δὲ ὅλον, ἐκείνι λέγομεν μέρος ὅλον, ἐγὼ
 σύγκειται τὸ ὅλον ἐξ ἑνὸς μέρους, ἀλλ' ἐκ πολλῶν, ἀλλὰ λέ-
 γομεν τὸ ὅλον τοῖς μέρεσιν ὅλον. καὶ γίνεται ἢ ἀπόδοσις
 πρὸς δοτικῶ. τοῖς γὰρ μέρεσιν ἐστὶν ὅλον. καλῶς οὖν εἶ-
 πε, τὸ δὲ ὅλον οὐκ ἄλλου, ἀλλ' ἐν ἄλλοις. Ἰστέον δὲ ὅτι δυ-
 νατὸν καὶ πρὸς γυνικὴν οὐχ ἐνικῶ, ἀλλὰ πληθυντικῶ ἀ-
 ποδοῦναι, καὶ εἶπῃν, τὸ ὅλον μερῶν ἐστὶν ὅλον, ἀλλ' ὁ πορ-
 φύριος τῇ πολλῇ χρησὶ ἀκολουθεῖ, πρὸς δοτικῶ ποιοῦμεν
 νος τὴν ἀπόδοσιν.

Περὶ μὲν οὖν γένους καὶ εἶδους, καὶ τὴν τὸ γυνικῶτατον, καὶ
 τὴν τὸ εἰδικῶτατον, καὶ τίνος γένη τὰ αὐτὰ καὶ εἶδη, τίνος πε-
 ρὸς αἶτομα, καὶ ποσαχῶς τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος, εἴρηται.

Καὶ τίνος καὶ γένη καὶ εἶδη ἐστὶν, ὅτι ὑπάλληλα, ταῦτα γὰρ
 καὶ γένη καὶ εἶδη. καὶ ποσαχῶς τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος, ὅτι τὸ
 μὲν γένος, τριχῶς λέγεται, τὸ δὲ εἶδος, διχῶς.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ.

Διαφορὰ δὲ κοινῶς πε, καὶ ἰδίως, καὶ ἰδιαιτέρας λεγέ-
 σθαι. κοινῶς μὲν γὰρ διαφέρειν ἑτέρου ἑτέρου λέγεται,
 τὸ, ἐπερώτητι διαλλάττον ὁπωσοῦν, ἢ πρὸς ἑαυτὸ, ἢ πρὸς
 ἄλλο. διαφέρει γὰρ σωκράτης πλάτωνος τῇ ἐπερώτητι,

καὶ αὐτὸς ἑαυτοῦ, παιδὸς τε ὄντος καὶ ἀνδρωθέντος, καὶ
 ἐνδρυσθέντος π, ἢ παυσάμενον. καὶ ἄγε ἐν ταῖς τοῦ πῶς ἔ
 χεν ἐπερότησι θεωρεῖται. Ἰ' δὲ ὡς δὲ διαφέρειν ἕτερον ἐ
 πέρου λέγεται, ὅταν ἀχωρίσω συμβεβηκότ' τὸ ἕτερον τοῦ
 ἐπέρου διαφέρει. ἀχωρίσον δὲ συμβεβηκός, οἷον γλαυκός
 τῆς, ἢ γρῦπότης, ἢ ἑλὴ ἐκ τραύματος ἐν κίρῳ θέσσει.
 Ἰ' διαίταται δὲ διαφέρειν ἕτερον ἐπὶ λέγεται, ὅταν εἶδος
 ποιῶ διαφορὰ διαλλάτῃ, ὡς περ ἀνθρώπος ἵππου εἶδος
 ποιῶ διαφορὰ διακίνοχέτῃ τοῦ λογικοῦ ποιότητι. Καὶ
 θόλου μὲν γὰρ πάντα διαφορὰ προσγινομένην τινί, ἐπεροῖον
 ποιεῖ. ἀλλ' αὖ μὲν κοινῶς τε καὶ ἰδίως, ἄλλοιον ποιοῦσιν,
 αὐτὸ δὲ ἰδιαίταται, ἄλλο.

Ὅτι μὲν ἡ διαφορὰ προτέρα ἐστὶ τοῦ εἶδους, καὶ δι' αὐτὴν αὐ
 τίαν προτέρα ποιεῖ τοῦ εἶδους διηλέχθαι, ἢ δὴ ἀλέκται. καὶ
 οὐδὲ ποιεῖ τῆς διαφορᾶς ποιεῖται τὸν λόγον, καὶ τῷ ἑρμηνεύει
 πάλιν κανόνι χρώμενος ἀποδείκνυται τῆς διαφορᾶς τὰ ση
 μαινόμενα. Ἰ' γὰρ τοῖς μέλουσι λέγεται παρακο
 λυθίσωμεν, εἰπώμεν οὕτως. ἡ διαφορὰ ἐπερότης ἐστὶ π
 νῶν πραγμάτων πρὸς ἀλλήλα. αὕτη οὖν ἡ ἐπερότης, ἢ χ
 ριστὴ ἐστὶ καὶ κατὰ π συμβεβηκός, ἢ περὶ φύκε χωρίζεται
 ἐκένων ὧν ἐστὶν ἐπερότης, ἢ ἀχωρίσος. οἷον, διαφέρουσιν
 ἀλλήλων πνὲς, τῷ τὸν μὲν, ἐσθῆναι τυχόν, τὸν δὲ, καθῆναι,
 καὶ δαίεται ὁ καθήμενος εἶναι, καὶ ὁ ἵστάμενος καθῆναι. καὶ
 διαφέρουσι κατὰ τοῦτο ἀλλήλων. αὕτη οὖν ἡ διαφορὰ λέ
 γεται χωριστὴ, καὶ καλῆ ὁ πορφύριος κοινῶς, ἐπερὶ δὲ ἡ ἀ
 φωρισμένη τῷ δὲ πνὶ ὑπάρχει, ἀλλὰ κοινῶς πᾶσι. καὶ
 αὕτη μὲν ἐστὶ χωριστὴ καὶ κατὰ συμβεβηκός ἡ διαφορὰ.
 Εἰδ' ἀχωρίσος ἡ διαφορὰ ὑπάρχει, ἢ καθ' αὐτὸ ὑπάρχει,
 τουτέστι συμπληρωτικὴ ἐστὶ τῆς τοῦ ὑποκειμένου οὐσίας, ἢ
 κατὰ συμβεβηκός, τουτέστι, μηδὲν σωτελοῦσα ἕως τοῦ εἶ
 δους.

ναι τοῦ πράγματος πᾶσι· καὶ αὐτὴ μὲν ἔστιν ἀχώριστος καὶ
 κατὰ συμβεβηκός· ὅιον, γρυπότης, σπηρότης, γλαυκότης·
 διαφέρουσι ὅτι ἀλλήλων πνέει τῷ, τὸν μὲν, σιμόν εἶναι, τὸν
 δὲ, γρυπὸν· αὐτὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός μὲν εἰσιν, ὥς
 μὴ οὔσαι τῇ οὐσιῶν συμπληρωτικῇ τῇ ὑποκειμένῳ, ἢ
 δώατο ὅτι ὁ σωκράτης μὴ εἶναι σιμός, καὶ ὁμῶς
 εἶναι σωκράτης, ἀχώριστοι δὲ, οὐ ὅτι πεφύκασιν χω-
 ρίζεσθαι τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ ὅτι πορφύριος ἰδίως,
 ἐπεὶ δὴ ἀφώριστος ὡς τῷ δὲ πνι ὑπάρχει τὸ σιμόν· Ἀ-
 χώριστον δὲ ἐστὶ καὶ ὁ κατὰ συμβεβηκός, ἀλλὰ συμπληρω-
 τικὸν τῆς ἑστίως, ὅιον, τὸ λογικόν, τὸ ἐνυπνόν· διαφέρουσι
 ὅτι τῇ ἀλόγων ζώων· καὶ ὅτι μῆτις μὲν λογικοί, ἐκείνη δὲ
 ἀλογα· ταύτην οὖν τὴν διαφορὰν, ἰδιαίτητα ἐκάλεισε·
 τῶν οὖν διαφορῶν, ἢ μὲν, λέγεται κοινῶς, ἢ δὲ, ἰδίως, ἢ
 δὲ, ἰδιαίτητα· κοινῶς μὲν, αἰ κατὰ συμβεβηκός καὶ χω-
 ρισαί· ἰδίως δὲ, αἰ κατὰ συμβεβηκός καὶ ἀχώριστοι, αἰ δὲ
 ἀχώριστοι μὲν, συμπληροῦσαι δὲ τὴν ἑστίαν τοῦ ὑποκει-
 μένου, καὶ ἔσαι καθ' αὐτὸ, ἰδιαίτητα λέγονται, ὥς ἐπει-
 δὴ ποῦ ἐκείνη κατέκειται πᾶς φιλόσοφος, ὁ συμβάλλει
 ταί εἰς τὴν κατὰ φιλοσοφίαν μέθοδον, τὴν τε διαίρεσιν
 κινῶ, καὶ τὴν ὀριστικὴν· ὁ δὲ ποτε δὲ ὁρισμός οὔτε διαίρε-
 σις ἀπὸ συμβεβηκότητος λαμβάνεται, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑστίως·
 ἢ οὖν ἢ ἰδιαίτητα ἐκ τῆς οὐσιώδους, εἰκότως ποῦ ταύτης·
 πρώτη μὲν οὖν διαίρεσις τῇ διαφορῶν αὐτῇ· Πάλιν ὅ-
 τι διαίρεσιν αὐτῆς, φησὶν· ὅτι τῇ διαφορῶν αἰ μὲν, ἄλλοι
 οὐ ποιεῖσι τὸ ὑποκείμενον· αἰ δὲ, ἄλλοι· ἢ μὲν κοινῶς καὶ
 ἰδίως λεγομένην διαφορὰν, ἄλλοι οὐ· ἄλλοι οὐ ὅτι καθεξέ-
 σθαι, καὶ τὸ ἐπίνειν· καὶ ἄλλοι οὐ τὸ σιμόν, καὶ τὸ γρυπὸν·
 αἰ δὲ ἰδιαίτητα, ἄλλοι, ἄλλοι ὅτι τὸ λογικόν, καὶ ἄλλοι τὸ ἀ-
 λογικόν· τὸ μὲν ὅτι ἄλλοι οὐ, κατὰ τὴν τοῦ πράγματος ἑ-

ἐναλλάγῳ ποιεῖται. τὸ δὲ ἄλλο, πάντῃ ἐπεὶ ποιεῖ. τὸ
 μὲν γὰρ λογικὸν ζῶον, ἄλλο παρὰ τὸ ἄλογον. ὃ δὲ καθε
 ζόμενος, τοῦ ἐσώτου ἐκ ἄλλοι. ἄλλοιον δὲ ὁμοίως καὶ ὁ γυνι
 πὸς, τοῦ σιμου. Τριχῶς οὖν τὴ διαφορῶν λεγομένων, τῇ
 μὲν κοινῶς, τὴ δὲ, ἰδίως, τὴ δὲ, ἰδιάτατα, πᾶσι τὴ ἰδιάτατα
 παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ὁ λόγος. αἱ γὰρ ἰδίως καὶ κοινῶς, ἡς
 διαίρεισιν τὴ γυνῶν οὐ χρησιμὸν εἶναι, οὐδ' αἶς γὰρ λέγει, ὅτι
 τὴ ζῶων τὰ μὲν, κἀκὴν, τὰ δὲ, ἴσταται, οὐ γὰρ πάντα πᾶσι
 λαμβάνομεν, οὐδὲ ὅτι τὰ μὲν, σιμά, τὰ δὲ, γυνῶν διὰ τὸ
 αὐτὸ. ἡ δὲ μὴ ἡς τὴ διαίρεισιν χρήσιμοι, οὐδ' αἶς ὅτι εἰσμούς.
 μόναι ἄρα αἱ ἰδιάτατα χρησιμὸν εἶναι. Καὶ ἰδιάτατα λε
 γέτω. Τὸ λεγέτω προδῆς, ἐσήμεκε τὸ αὐτὸν τὸ ὄνομα
 τοῦτο πεθεκέναι. ἡ δὲ θάσι γὰρ οἱ παλαιοί, ὅταν ὄνομα τι
 νὶ τὴ φερομένων κέχρηται, λέγειν λέγεται. ὅταν δὲ αὐτοὶ οἱ
 νόματα θῶσιν, ἡ δὲ θάσι καλέσω λέγειν, ἡ λεγέτω. Δια
 φέρε γὰρ σώκράτης πλάτωνος τῇ ἐπερώτη. Καθ' ὃ γὰρ αὐ
 θρώποι, οὐδὲν διαφέρουσι τῇ ἐπερώτη, καθ' ὃ δὲ ὁ μὲν, εἰ τὴ
 χη κἀκὴν, ὃ δὲ, πᾶσι πατρί, διαφέρουσι. καὶ αἱ ἐν ταῖς τοῦ
 πᾶσι ἔχεν ἐπερώτησι. τὰς τῶν, αὐταὶ αἱ διαφοραὶ κατὰ
 συμβεβηκὸς θεωροῦνται, αὐτὴ δὲ τοῦ ἐπὶ κατὰ συμ
 βεβηκὸς, ἡ πεν ἐν ταῖς τοῦ πᾶσι ἔχεν ἐπερώτησιν, ἐπεδὴ
 πᾶσι τὸ συμβεβηκὸς ἐν τῷ πᾶσι ἔχεν κατηγορεῖ. ὡς πᾶσι ὁ
 ἀνθρώπος τοῦ ἰππῶς ἡδοποιῶν διαφορά δις ἰννοχε τῇ τοῦ
 λογικοῦ ποιότητι, τὸν τῆς, τῇ συμπληρωτικῇ τοῦ ἡδους. τὸ
 γὰρ ζῶον προσλαμβάνον μὲν τὸ θνητὸν καὶ λογικόν, ποιεῖ
 ἀνθρώπον. τὸ δὲ θνητὸν καὶ ἄλογον, ποιεῖ ἵππον, κύνα, καὶ τὰ
 λα τὰ ἄλογα ζῶα. αὐτὸ οὖν αἱ διαφοραὶ σωπθέμεναι τοῖς
 γένεσι, ποιοῦσι τὰ ἡδ. καὶ διὰ τοῦτο ἡδοποιοὶ λέγονται.
 22 Τῶν γὰρ διαφορῶν αἱ μὲν, ἄλλοιον ποιοῦσιν, αἱ δὲ ἄλ
 22 λοὶ αἱ μὲν οὖν ποιοῦσαι ἄλλο, ἡδοποιοὶ κέκληται, αἱ δὲ

ἄλλοιόν, ἀπλῶς διαφοραί. τῷ ὅρῳ προσελθούσα ἡ τοῦ
 λογικοῦ διαφορὰ, ἄλλο ἐποίησεν, καὶ ἔδος τοῦ ῥώου ἐποίη
 σεν, ἡ δὲ τοῦ κινήσασθαι, ἄλλοιόν μόνον παρὰ τὸ ἡρεμουῖ ἐποι
 ησεν. ὥς τε ἡ μὲν ἄλλο, ἡ δὲ ἄλλοιόν μόνον ἐποίησε.

Ἄλλω διαίρεσιν ἐκτίθεται τῇ διαφορῶν. αἱ μὲν γὰρ
 φησι ποιοῦσιν ἄλλο, αἱ δὲ, ἄλλοιόν, καὶ αἱ μὲν πεινῶσαι ἄλ
 λο, καθ' αὐτὸ, αἱ δὲ ἄλλοιόν, κατὰ συμβεβηκός καὶ κατὰ
 συμβεβηκός ἐστι καὶ χωρισταί. χωριστὴν δὲ λέγω, τὴν κοι
 νῶς, καὶ τὴν ἰδίως, καὶ αὕτη ὅτι χωριστὴ ἐστὶν ὑπὸ νοῖα, δυνάμει
 ὅτι τὸ σωκράτειν ἀγρυπνον νοῖσαι, μὲν οὖν τὸ σωκράτειν, ἔχ
 νογάσορα τε, κομήτειν. τὴν δὲ καὶ ἰδιαιτέτα, οὐκ ἐπὶ χερίσαι
 αὐτοῦ, οὐ δὲ κατ' ἐπίνοιαν δυνάμει, οὐ ὅτι ὑπὸ νοῖσαι τὸ ἀν
 θρώπον ἐκτὸς τοῦ λογικοῦ δυνάμει, ἐπεὶ οὐκ ἐστὶ ἀνθρώ
 πος, πάντες ὅτι ἀνθρώποι λογικοί, καὶ πάντες θνητοί.
 ὥς τε τὸν μὲν σιμόν, δυνάμει γρυπὸν νοῖσαι τοῦ αὐτοῦ
 ἀνθρώπου μὲν οὖν τος. τὸν δὲ ἀνθρώπον, οὐκ ἐπὶ ἐκτὸς τοῦ
 λογικοῦ ἢ τοῦ θνητοῦ. οὐκ ἐπὶ ὅτι ἀνθρώπος. ὥς τε οὐ αἰετὶ
 δίως καὶ κοινῶς λεγόμενα διαφοραί, χωρισταί ἐστίν. ὅταν
 ὅτι ἰσχυρὸς καθίστη, οὐκ ἐγένετο ἄλλος, ἀλλὰ μόνον ἄλ
 λοῖος, ὥς διηλοῖ τούτο καὶ ὁ ποιητὴς πρὸς τοῦ ὁδυσσεύς καὶ
 τὰ πρὸς αὐτὸν συμβεβηκότα μεταβεβλημένον ὑπὸ τῆς
 ἀβλύας, λέγων. Ἀλλοῖος μοι ἔην ἔφάνης νέον ἢ παρσί
 θεν. Οὐ ὅτι ἔπεν ἄλλος, ἀλλὰ ἄλλοῖος. ἀλλ' οὐ δὲ μὴ
 ἢ ἡσιμὸς γρυπὸς ὑπὸ νοῖσαι, οὐ παρὰ τούτο ἄλλος ἐγένετο,
 ἀλλὰ ἄλλοῖος. ὁ αὐτὸς ὅτι δυνάμει ἔστι οὐ μὲν τοι σιμόες.
 αἱ δὲ ἄλλο ποιοῦσαι, ἐστὶν ἐδοιοί. τὸ ὅτι λογικὸν οὐ ποί
 ῃ ἄλλοιόν τὸν ἀνθρώπον παρὰ τὸν ἵππον, ἀλλὰ ἄλλον.
 ἀλλὰ ὅτι λέγομεν τὰ τῆ οὐσίας διαφέροντα, ὥς εἰρήκαμεν
 νῦν, ὅτιον, ἀνθρώπον, καὶ ἵππον.

Κατὰ μὲν οὖν τὰς ἄλλο ποιούσας διαφοράς, αἱ τε

ΑΜΜΩΝΙΟΥ

33 διαίρεσις γίνονται τῶν γενῶν εἰς τὰ ἑξῆς οἱ τε ὅροι ἀποδι-
 33 δονται, ἐκ γενῶν ὄντες καὶ τῶν ποιούτων διαφορῶν, κατὰ
 33 δὲ τὰς μόνον ἀλλοῖον ποιεῖσας αἰετήρεις μόνον σωί-
 33 στανται, καὶ αἰ τοῦ πῶς ἔχον μεταβολαί.

Λέγομεν γὰρ τοῦ ζῴου τὸ μὲν, λογικόν, τὸ δὲ, ἄλογον,
 καὶ τὸ μὲν, θνητὸν, τὸ δὲ, ἀθάνατον. καὶ πάλιν οὗ ὅρι-
 μους διὰ τούτων ἀποδίδομεν, λέγομεν γὰρ, ἀνθρώπος
 ἐστὶ, ζῶν λογικὸν θνητὸν, νοῦ καὶ ὑψίστης δεκτικόν.

33 Ἀνθρώπου οὖν πάλιν ἀρχομένη, ῥητέον. τῶν διαφο-
 33 ρῶν τὰς μὲν, εἶναι χωρίστας, τὰς δὲ, ἀχωρίστους. τὸ μὲν γὰρ
 33 κινεῖσθαι, καὶ τὸ ἡρεμεῖν, καὶ τὸ νοσεῖν, καὶ τὸ ὑγιαίνειν, καὶ
 33 ὅσα τούτοις παρὰ πλήσι, χωρίσται ἐστί, τὸ δὲ γρυπὸν εἶναι
 33 ἢ σιμὸν, ἢ λογικόν, ἢ ἄλογον, ἀχωρίστα. τῇ δὲ ἀχωρίστων,
 33 αἱ μὲν, ὑπέρχονσι καθ' αὐτὸ, αἱ δὲ, κατὰ συμβεβηκός.
 33 τὸ μὲν γὰρ λογικόν, καθ' αὐτὸ ὑπέρχει τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ τὸ
 33 θνητὸν, καὶ τὸ ὑψίστης εἶναι δεκτικόν, τὸ δὲ γρυπὸν εἶναι,
 33 ἢ σιμὸν, κατὰ συμβεβηκός, καὶ ὁ καθ' αὐτό.

Ἐν δὲ οὗτοι πάλιν ἀρχεῖται τελειότερον τῆς διαίρεσως,
 ὥς πορ' ἀπ' ἀρχῆς πινος πρὸς τὸ αὐτὰς χωρίσαι ἀπ' ἀλλή-
 λων. τῶν οὖν διαφορῶν, αἱ μὲν ἐστὶ χωρίσαι, αἱ δὲ, ἀχω-
 ριστοί. καὶ ταῦτη διακρίνονται αἰ κοινῶς, τῶν ἰδίως, καὶ
 ὁ διαίεται. Πάλιν τῶν διαφορῶν, αἱ μὲν, ποιεῖσιν
 ἄλλο, αἱ δὲ, ἀλλοῖον. καὶ ταῦτη διακρίνονται αἰ διαίεται
 ται, τῶν ἰδίως, καὶ κοινῶς. Ἐκ τούτων οὖν τῶν ἀντιθέ-
 σεων ἐξ ὧν διακρίνονται αἱ διαφοραὶ ἀλλήλων, γίνονται
 συζυγίαι ἐξ ὧν αἱ δύο ὁμολογουμένως εἰσὶν ἀσύπατοι, οὐ
 γὰρ συνίσταται τὸ χωρίσθαι καὶ ἀχωρίσθαι, ἢ τὸ ἀλλοῖον, καὶ
 ἄλλο. τῶν δὲ τεσσάρων συζυγιῶν τῶν λοιπῶν, ἢ μία ἀσύπα-
 τὴ εἰσιν, ἢ χωρίσθαι καὶ ἄλλο ποιεῖσας. αἱ δὲ λοιπαὶ τρεῖς,
 σωίστανται. αἱ μὲν γὰρ χωρίσαι καὶ ἀλλοῖον ποιοῦσαι, εἰ

σὶν αἰ κοινῶς· αἱ δὲ ἀχώριστοι καὶ ἄλλο ποιοῦται, αἱ ἰδίως
αἰτῶνται· αἱ δὲ ἀχώριστοι καὶ ἄλλοιόν, αἱ κατὰ συμβεβηκός,
καὶ κοινῶς εἰσιν, ὥς πορ τὸ καθέζεσθαι· ἰδίως δὲ, ὥς ἡ γρῦ
πότις· ἰδιαιτάτα δὲ, ὥς πορ τὸ λογικόν· ὁ δὲ εἶναι δ' αὖ καὶ
ἐπερὸν τι διάφορον εἶναι, τὸ τῇ χωριστῶν καὶ ἄλλο ποιοῦ
σῶν· κατὰ ἀλήθειαν δὲ καὶ αὕτη ἡ συζυγία ἀσύστατος ἐστὶ
τὸ μὲν γρῦ λογικόν, καθ' αὐτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ, καθ' ὃ
γρῦ εἶναι ἀνθρώπος, ὑπάρχει λογικός, διὸ καὶ πάντες ἀν
θρώποι, λογικοί· τὸ δὲ γρῦ πόν ἢ μέλας, ἢ ἐσθλὸς, ἢ τὶ τῇ
παρακλησίῳν, ἔκαστ' αὐτὸ, οὐ γρῦ καθ' ὃ ἀνθρώπος γρῦ
πὸς εἶναι, ἢ μέλας, ἢ τὶ τῇ λοιπῶν, ἐπερὶ δὲ εἶναι πάντας
ἀνθρώπους μέλας, ἢ γρῦ πόν εἶναι· ὥς τε καὶ μὴ ἢ περ
γρῦ πόν ἢ μέλας, ἀνθρώπος ἔστιν ἢ πόν εἶναι· οὐδεμία ἄρα
τῇ τοιούτων διαφορῶν ποιεῖ ἄλλο τι πρᾶγμα, ἀλλὰ ἄλλο
ον· τὸ δὲ λογικόν καθ' αὐτὸ προσὸν τῷ ἀνθρώπῳ, ἄλλο ποιεῖ
εἶ, ὁ πὲρ εἶναι ἀσύστατον τοῦ ἄλλοιόν·

» Αἱ μὲν οὖν καθ' αὐτὸ προσοῦσαι πνί, ἐν τῷ τῆς οὐσίας
» λόγῳ λαμβάνονται, καὶ ποιεῖσιν ἄλλο· αἱ δὲ κατὰ συμ
» βεβηκός οὔτε ἐν τῷ τῆς οὐσίας λόγῳ λαμβάνονται, οὔτε
» ποιοῦσιν ἄλλο, ἀλλὰ ἄλλοιόν· καὶ αἱ μὲν καθ' αὐτὸ, οὐκ ὡς
» δέχονται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥϊον·

Εἰς τὸν λόγον τῆς οὐσίας, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ λόγῳ τῷ διη
λωπῇ τιῶ φύσιν τοῦ πρᾶγματος, τουτέστι τῷ ὀρισμῷ· οἱ
γρῦ ὀρισμοί, ἐκ γένους καὶ τῇ συστατικῶν εἰσι διαφορῶν,
τουτέστι τῇ εἰδοποιῶν, αἱ πνεύς ἔκ ὧν δέχονται τὸ μᾶλλον
καὶ τὸ ἥϊον· ἔγρῦ λέγεται περ μᾶλλον θνητός, ἢ ἥϊον θνη
τός, οὔτε μᾶλλον λογικός, καὶ ἥϊον λογικός· καὶ γρῦ οἱ
μικροὶ παῖδες ὁμοίως εἰσι λογικοί, καὶ ἐμποδίζονται ὑ
πὸ τοῦ ὀργάνου πρὸς τὰς λογικὰς εἰδηγίας· καὶ αἱ
πλῶς δὲ εἶναι, ὅτι ἐκείνη ὡς δέχονται τὸ μᾶλλον καὶ

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

τὸ ἥπλον, ὅσα πρὸς τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον σωίσταται ἕνα τι
 ὄντα, ἅπανα καὶ μίγνυται ἀλλήλοις. ὅσον, λευκὸν λευκοῦ μάλ
 λον λέγεται λευκόν, καὶ ἥπλον. καὶ μέλαν μέλανος μάλλον,
 καὶ ἥπλον. ἐπεὶ δὲ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον ποτὲ μὲν λευκὸν
 γίνεται, ποτὲ δὲ μέλαν, καὶ μίγνυται ταῦτα ἀλλήλοις, τὸ
 λευκὸν λέγω τῷ μέλανι, καὶ ποῦ μὲν καθαρώτερα, ποῦ δὲ
 ὑπομιγμένα συμβαίνει γίνεσθαι. ὡς δὲ τῇ οὐσίᾳ, οὐκ ἐ
 πι τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπλον φιλεῖ γίνεσθαι, ἐπεὶ δὲ οὐδὲ ἐναν
 τίον ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ, οὐδὲ τὸ λογικόν καὶ τὸ ἀλογον ὡς τὸ
 αὐτὸ ὑποκείμενον σωίσταται. Εἰ δὲ τις εἴποι πῶς οὐκ ὁ
 ἀριστοτέλης ἐν ταῖς κατηχερίαις εἶφεν, οὐσία δὲ ἐπὶ ἡ κυριώ
 τατα τε καὶ πρώτως καὶ μάλιστα λεγομένη. ἰδὼν γὰρ τὸ μά
 λιστα εἶπεν, ὥς καὶ τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπλον δέξῃ ὡς δεχόμε
 νέναι, φάμεν, ὥς πρῶτον μὲν πρὸς τὴν ἡμετέραν γνώ
 σιν αὐτῶ ταῦτα ἐκείνα λέλεκται. πρῶτῳ γὰρ εἶπε καὶ μά
 λιστα τὸ ἀτομον, διὰ τὸ σωεγνώσθαι μάλλον ἡμῖν, καὶ πρῶ
 τῳ κατελήφθαι, ἐκ ταύτης γὰρ χρόνον καὶ ὡστήμη προκύ
 ψαντες, προέμεν καὶ ὡς τὴν δυνάμειν, τὴν κατὰ τὰ ἐν
 ἑαυτῇ καὶ τὰ γέννη. Εἴπειτα εἰ καὶ συγχωρήσῃ τις ἐν αὐ
 ταῖς τὸ μάλλον εἶναι καὶ τὸ ἥπλον, οὐκ ἐν ταῖς κατὰ πλά
 τος εἶσαι, ἀλλ' ἐν ταῖς κατὰ βέβαιον. οὐ γὰρ ἀνθρώπος ἀν
 θρώπου μάλλον ἀνθρώπος, ἢ μάλλον λογικός, οὐδὲ ὁ ἴπ
 πος τοῦ βοῦς μάλλον ζῶον, ἢ τούτων ὁ ἀνθρώπος, ἀλλ' ἐν
 ταῖς κατὰ βέβαιον ὥς ἔπον, δωατέν πως θεωρησάμεν τούτου.
 οὐ γὰρ ἐπ' αὐτῷ, τῇ ὑποκείμενῳ τρανέσειν, ὅσον καὶ ἀπολύ
 ρσι τῇ κρηττόνῳ. ὅσον, μάλλον τὸ λογικόν, ἐν γὰρ, ἥπλον
 δὲ, ἐν ψυχῇ. καὶ μάλλον ἐν ἀγγέλοις, ἥπλον δὲ ἐν οὐρανί
 οῖς σώμασιν, εἴ πορ καὶ αὐτὰ ἐμψυχα ἦν καὶ λογικά, καὶ ἔ
 πι τὸ μάλλον ἐν τούτοις, ἢ ἐν ἡμῖν. Καὶ ἄλλως. ἢ οὐκ
 οὐσία μάλλον ἐν ζῳῳ, ἢ ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ μάλλον ἐν τούτοις.

ἡμῶς τι
 μῆ μῆσι
 μ, καὶ το
 πρὸ δὲ λ
 τ δυνάμ
 καλῶς α
 ται τὸ μ
 γὰρ αὐτ
 αὐτὸν ὅ
 φασ, καὶ το
 αὐτὸ κα
 σὴν καὶ αὐ
 ἥπλον κατ
 φερά, καὶ
 γὰρ ἔστιν
 καὶ ἐν αὐ
 μὲν ἐπὶ
 ὡς πινέτα
 Εἰ πῶ
 ται τὸ μ
 ταφείας
 σφαιροῦ
 αὐτὸν οἱ φι
 καὶ τὸν
 γὰρ ἔστιν αὐ
 τὸ οὐκ ἐστὶν
 πληροῦται
 γὰρ πῶς μ
 ἀλλ' αὐτὸ
 μὲν. οὐ

ὁμοίως τὸ ζῶον μᾶλλον ἐν ἀνθρώπῳ, ἢ ἐν σώκρῳ. ἢ ὅτι
 μὴ ἀμέσως ἢ οὐσίᾳ τῷ σώκρῳ, ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ ζώ-
 ου, κακτόν του πάλιν διὰ μέσου τοῦ ἀνθρώπου ὑποφοιτᾷ,
 πρόδηλον οὖν, ὡς τὰ πρῶτως καὶ ἀμέσως πνὸς μετέχοντα
 τῷ δευτέρῳ καὶ διὰ μέσου μετεχόντων, μᾶλλον μετέχει.
 καλῶς ἄρα ἔρηται, ὡς αἱ μὲν κατὰ πλάτος οὐκ ὑποδέχον-
 ται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπον, αἱ δὲ κατὰ βάθος ὑποδέχοντο. ἢ
 ὅτι αἱ κατὰ πλάτος ὑποδέχοντο τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπον, οὐκ
 ἀνὸς ἢ αὐτὴ ἀπόστασις ὡς αὐτὴ ἀπὸ τῶν γένους, τῶν λογικῶν
 φησι, καὶ τοῦ ἀλόγου, τοῦ τε θνητοῦ, καὶ τοῦ ἀθανάτου.

Αἱ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς καὶ ἀχώριστοι ὧσιν, ἐπίτα-
 σιν καὶ ἀνέσιν λαμβάνουσιν. οὔτε ὅτι τὸ γένος μᾶλλον καὶ
 ἥπον κατηγορεῖται οὐκ ἔστι γένος, οὔτε αἱ τοῦ γένους δια-
 φορεῖ, καθ' ἃς διαίρεται τὸ γένος εἰς τὰ ἥδη, αὐταὶ μὲν
 ὅτι εἰσὶν αἱ τὸν ἐκείνου λόγον συμπληροῦσαι. τὸ δὲ εἶναι ἐκ-
 κείνου ἐν καὶ τὸ αὐτό, οὔτε ἀνέσιν οὔτε ἐπίτασιν ὑποδέχου-
 μενόν ἐστι. τὸ δὲ γρυπὸν ἢ σιμὸν εἶναι ἢ κεχρωδαί πως, καὶ
 ὑποπίνεται, καὶ ἀνέεται.

Επίτασιν καὶ ἀνέσιν λαμβάνουσιν, ἀντί τοῦ, ὑποδέχου-
 νται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπον. ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα ἀπὸ με-
 ταφορᾶς τῆς χορδῶν ἡληπται. ἐκῆ ὅτι ἡ μὲν ἀποπεινομένη,
 σφοδρὸν ἀποτελεῖ φόνον, ἡ δὲ ἀρῆμένη, ἐλάττονα. οὕτως
 οὖν οἱ φιλόσοφοι ἐπίτασιν μὲν λέγουσι τῆς σφοδρᾶς ἀντί-
 ληψιν τοῦ πράγματος, ἀνέσιν δὲ, τῆς ἐλάττονα. αὐταὶ μὲν
 ὅτι εἰσὶν αἱ τὸν ἐκείνου λόγον συμπληροῦσαι διαφοραί, αἱ
 δὲ οὐσίαι συμπληρωτικαί. αὐταὶ δὲ καὶ τῶν ὀρισμῶν εἰσι συμ-
 πληρωτικαί. οἱ δὲ ὀρισμοὶ τοῦ αὐτοῦ, οἱ αὐτοὶ εἰσιν αἱ. οὐ
 ὅτι ποτὲ μὲν ζῶον λογικὸν θνητὸν ὁ ἀνθρώπος, ποτὲ δὲ οὐ,
 ἀλλ' αἱ ὡς αὐταῖς, οὔτε ἐπίτασιν, οὔτε ἀνέσιν ὑποδέχου-
 μενος. οὐ ὅτι ποτὲ μὲν μᾶλλον ζῶον λογικὸν θνητὸν

- 22 ἔστιν ὁ ἀνθρώπος, ποτὲ δὲ ἦπλον. ἢ κεχρῶσθαι πῶς. τοῦ
 23 τέτι, λουκὴν ἢ μέλαν εἶναι ἀνιένεται καὶ ἀνιέται. ἔτι γὰρ
 24 ἄλλο ἄλλου λουκότερον, καὶ μελανότερον, καὶ σιμότερον,
 25 καὶ γρυπότερον.
 26 Τριῶν οὖν εἰδῶν τῆς διαφορᾶς θεωρουμένων, καὶ τῶν
 27 μὲν, οὐσῶν χωρίσων, τῇ δὲ, ἀχωρίσων, καὶ πάλιν τῇ
 28 χωρίσων, τῇ μὲν ἑσῶν καθ' αὐτὸ, τῇ δὲ, κατὰ συμβε
 29 βηκός, καὶ πάλιν τῇ καθ' αὐτὸ διαφορῶν αἱ μὲν ἴσιν κα
 30 θ' αἱ διαιρούμεν τὰ γένη εἰς τὰ εἶδη, αἱ δὲ καθ' αἱ τὰ δια
 31 ρεβέντα εἰδοποιῆται. οἷον τῇ καθ' αὐτὸ διαφορῶν πασῶν
 32 τῇ τοιούτων τοῦ ζώου οὐσῶν, ἐμφύχου τε καὶ αἰδηπκοῦ,
 33 λογικοῦ τε καὶ ἀλόγου, θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου, ἢ μὲν τοῦ
 34 ἐμφύχου καὶ αἰδηπκοῦ διαφορὰ συσπικτικὴ ἔστι τῆς τοῦ ζώ
 35 ου οὐσίας, ἔτι γὰρ τὸ ζῶον, οὐσία ἐμφύχου αἰδηπκῆ, ἢ δὲ
 36 τοῦ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου διαφορὰ, καὶ ἢ τοῦ λογικοῦ τε καὶ
 37 ἀλόγου, διαρπικτικὴ εἰσι τοῦ ζώου διαφορὰ, δι' αὐτῇ γὰρ
 38 τὰ γένη εἰς τὰ εἶδη διαιρούμεθα. ἀλλ' αὐταὶ αἱ διαρπικ
 39 καὶ διαφοραὶ τῇ γνηῶν, συμπληρωτικαὶ γίνονται καὶ συ
 40 σπικτικαὶ τῶν εἰδῶν. τίμνεται γὰρ τὸ ζῶον τῇ τε τοῦ λογικοῦ
 41 καὶ τῇ τοῦ ἀλόγου διαφορᾷ, καὶ πάλιν τῇ τε τοῦ θνητοῦ καὶ
 42 τοῦ ἀθανάτου διαφορᾷ, ἀλλ' αἱ μὲν τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ
 43 θνητοῦ διαφοραὶ, συσπικτικαὶ γίνονται τοῦ ἀνθρώπου, αἱ δὲ
 44 τοῦ λογικοῦ καὶ ἀθανάτου, τοῦ θεοῦ, αἱ δὲ τοῦ ἀλόγου, θνητοῦ
 45 καὶ τῶν ἀλόγων ζώων. οὕτω δὲ καὶ τῆς ἀνώτατου οὐσίας
 46 διαρπικτῶν οὐσῶν, τῆς τε ἐμφύχου καὶ ἀψύχου διαφορ
 47 ρᾶς, καὶ τῆς αἰδηπκῆς τε καὶ ἀναιδηπτοῦ, ἢ μὲν ἐμφύ
 48 χου καὶ αἰδηπκῆ προσληφθῆσαι τῇ οὐσίᾳ, ἀπετέλεισθαι
 49 τὸ ζῶον, ἢ δὲ ἐμφύχου, καὶ ἀναιδηπτοῦ, ἀπετέλεισθαι τὸ
 50 φυτὸν. ἐπεὶ οὖν αἱ αὐταὶ πῶς μὲν ληφθῆσαι γίνονται συ
 51 σπικτικαί, πῶς δὲ, διαρπικτικαί, εἰδοποιοὶ πάσαι κέκλιται.

Ἰ. πέχτο

ὅτι πέχετο λογικώτερος ὁ πορφύριος πρὸς τὴν προκει-
 μένων διδασκάν. βούλεται τοίνυν ἐκ τῶν διαφορῶν καὶ
 ταῦτα διδάξαι πρὸς συμβαλλόμενα πρὸς τὴν διαρετικὴν
 καὶ ὀριστικὴν μέθοδον. φησὶν οὖν ὅτι, τῶν εἰδοποιῶν διαφο-
 ρῶν, αἱ μὲν εἰσὶ συστατικαὶ, αἱ δὲ, διαρετικαὶ, οὐκ ἄλλαι καὶ
 ἄλλαι, ἀλλ' αἱ αὐταί. πῆ μὲν γὰρ γίνονται διαρετικαί, πῆ
 δὲ συστατικαί, ἄλλως καὶ ἄλλως παραλαμβάνομεναι. τὸ
 γὰρ λογικὸν καὶ τὸ ἄλογον, τὸ ἐνντὸν καὶ τὸ ἀθάνατον, τοῦ
 ζώου εἰσὶ διαφοραί. καὶ εἰσὶν αὐταὶ διαρετικαί. τὸ γὰρ ζῶ-
 ον, εἰς ταῦτα διαίρεται. ἐὰν δὲ αἱ διωρόμεναι συμπλη-
 κῆναι, ἅμα ληφθῶσιν, οἷον, τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἐνντὸν, γίνον-
 ται συστατικαὶ τοῦ ἀνθρώπου διαφοραί. σωιστως γὰρ καὶ
 συμπληροῦσιν αὐτοῦ τὴν φύσιν. Διὸ οὖν ὅτι αἱ μὲν
 διαρετικαὶ διαφοραὶ χρησιμδύνουσι πρὸς τὴν διαρετικὴν
 μέθοδον, εἴ πορ κατὰ ταύτην γίνονται αἱ τῶν γένων εἰς τὰ ἑ-
 δη διαίρεσεις, αἱ δὲ συστατικαί, εἰς τὴν ὀριστικὴν, εἴ πορ οἱ ἐρι-
 σμοὶ ἐκ γένων εἰσὶ καὶ τῶν τοιούτων διαφορῶν. Ἰστέον
 δὲ, ὅτι σωπιθέμεναι αὐταὶ ποιοῦσι πᾶσα ρασ' συζυγίαν,
 ὧν αἱ μὲν τρεῖς, σωίσκονται, ἡ δὲ μία, ἀσύστατος ἐστίν. οἷον,
 ἔσω λογικὸν καὶ ἄλογον, ἐνντὸν καὶ ἀθάνατον. ἰδού τοί-
 νυν λογικὸν καὶ ἐνντὸν σωίσκονται, ἐστὶ γὰρ ὁ ἀνθρώπος. λο-
 γικὸν, καὶ ἀθάνατον, ὁ θεός. ἄλογον δὲ καὶ ἐνντὸν, ὁ ἴπ-
 πος. οὐκέτι δὲ ἐστὶν ἄλογον καὶ ἀθάνατον. ζητεῖται γὰρ
 πρὸς τῆς λοιπῆς συζυγίας, τῆς τοῦ ἀλόγου φημί καὶ τοῦ ἀ-
 θανάτου, πότερον σωίσκηκε καὶ ἐστὶ τὸ ἄλογον καὶ ἀθάνατον,
 οἷον τι δοκῇ καὶ πρὸς τῆς σκύλλης ὁ ποιητὴς λέγειν. Ἀλλ'
 ἡ ἀθάνατον κακόν ἐστιν, ἢ οὐ. οἱ μὲν γὰρ φασιν εἶναι π-
 δαιμονίων ἀλόγων γένος ἀθάνατον. ὅ πορ δὲ μήονα ἐπέ-
 χην φασὶ ταῖν, οὐς καὶ ἀποτρεπόμεθα. οἱ δὲ φασὶ καὶ
 τὸ τοιοῦτον γένος ἐνντὸν εἶναι. ὁ γὰρ ἀνὴρ ἡ ἀθάνατον, καὶ

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

λογικὸν ἔχει πάντως . Ε'λθὼμεν τοίνυν καὶ πρὸς τὴν οὐσίαν, καὶ τὰ αὐτῶς διηγήσομεν . καὶ ὅτι καὶ ἐν ταύτῃ δύο οὐσῶν ἀντιθέσεων, ἐμφύχου φημί καὶ ἀψύχου, αἰδητικῶς καὶ ἀναιδήτου, καὶ τούτων συμπλεκομένων, τρεῖς μόναι σωίσανται συζυγίαι, αἱ δὲ λοιπαὶ τρεῖς, ἀσύστατοι ἔσονται . τὸ μὲν ὅτι ἐμφύχον καὶ αἰδητικόν, ἐπὶ τὸ ζῶον . τὸ δὲ ἐμφύχον καὶ ἀναιδήτον, τὸ φυτόν . τὸ δὲ ἀψύχον καὶ ἀναιδήτον, ὁ λίθος . ἀψύχον δὲ καὶ αἰδητικόν, οὐδὲν ἔστιν . ὁ ὅτι ἂν ἔχει αἰδησιν, πολλῶς μάλλον τιμὴ φυσικὴν ἔχει ψυχῇ . ὅπου ὅτι φυσικὴ, οὐ πάντως καὶ αἰδητικὴ . ὅπου δὲ αἰδητικὴ, ἐκείνῃ πάντως καὶ φυσικὴ . ἀλλ' αὐταὶ γε διαίρεται καὶ διαφοραὶ τῶν γενῶν . ὥς περ γὰρ ἐπὶ πνέοντός ἐστι, πνέοντες δὲ καὶ γένη καὶ εἶδη, οὕτω καὶ πρὸς τῶν διαφορῶν . τῶν ὅτι εἰδοποιῶν διαφορῶν, αἱ μὲν εἰσι μόνως διαίρεται καὶ αἱ τῶν γενικωτάτων, αἱ δὲ, μόνως συστατικαὶ, αἱ τῶν εἰδικωτάτων, αἱ δὲ, συστατικαὶ καὶ καὶ διαίρεται καὶ αἱ τῶν ὑποπαλλήλων . αἱ μὲν ὅτι τῆς οὐσίας διαφοραὶ, τὸ σώμα φημί καὶ τὸ ἀσώματον, διαίρεται καὶ μόνως τῆς οὐσίας, οὐδαμῶς δὲ συστατικαὶ . αἱ δὲ τοῦ ἀνθρώπου διαφοραὶ, οἷον, τὸ λογικὸν καὶ τὸ θνητόν, μόνως συστατικαὶ τοῦ ἀνθρώπου . αἱ δὲ τῶν μέσων, οἷον, αἱ τοῦ ζώου, τὸ θνητόν καὶ ἀθάνατον, τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἀλόγον, συστατικαὶ καὶ διαίρεται καὶ, διότι ἔχουσιν ἑκάστη ἐπαναβεβηκόσ . αἱ μὲν ὅτι ἐναντίαι, διαίρεται καὶ τοῦ ζώου, ὅτι αὐταὶ διαίρουσιν εἰς ἑπὶ ἑκάστη . οἷον, τὸ θνητόν καὶ ἀθάνατον, εἰς ταύτας ὅτι διαίρεται τὸ ζῶον καὶ τὸ λογικόν, καὶ τὸ ἀλόγον ὁμοίως . αἱ δὲ ὑπελλήλοι, τῶν εἰδῶν εἰσι συστατικαὶ . λογικὸν μὲν ὅτι καὶ θνητόν, ἀνθρώπου συστατικόν . λογικὸν δὲ καὶ ἀθάνατον, ἀγγέλου . ἀλόγον δὲ καὶ θνητόν, ἵππου . αἱ δὲ τοῦ ἀλόγου καὶ τοῦ θνητοῦ, τῶν ἀλόγων ζώων . παρέλειπε δὲ ὁ

πρὸς τὴν οὐσίαν
ἐπὶ τὴν οὐσίαν
καὶ τὰ αὐτῶς
διηγήσομεν
ὅτι καὶ ἐν ταύτῃ
δύο οὐσῶν
ἀντιθέσεων
ἐμφύχου φημί
καὶ ἀψύχου
αἰδητικῶς
καὶ ἀναιδήτου
καὶ τούτων
συμπλεκομένων
τρεῖς μόναι
σωίσανται
συζυγίαι
αἱ δὲ λοιπαὶ
τρεῖς
ἀσύστατοι
ἔσονται
τὸ μὲν ὅτι
ἐμφύχον
καὶ αἰδητικόν
ἐπὶ τὸ ζῶον
τὸ δὲ ἐμφύχον
καὶ ἀναιδήτον
τὸ φυτόν
τὸ δὲ ἀψύχον
καὶ ἀναιδήτον
ὁ λίθος
ἀψύχον
δὲ καὶ αἰδητικόν
οὐδὲν ἔστιν
ὁ ὅτι ἂν
ἔχει αἰδησιν
πολλῶς
μάλλον
τιμὴ
φυσικὴν
ἔχει
ψυχῇ
ὅπου ὅτι
φυσικὴ
οὐ πάντως
καὶ αἰδητικὴ
ὅπου δὲ
αἰδητικὴ
ἐκείνῃ
πάντως
καὶ φυσικὴ
ἀλλ' αὐταὶ
γε διαίρεται
καὶ διαφοραὶ
τῶν γενῶν
ὥς περ
γὰρ ἐπὶ
πνέοντός
ἐστι
πνέοντες
δὲ καὶ
γένη
καὶ εἶδη
οὕτω
καὶ
πρὸς
τῶν
διαφορῶν
τῶν ὅτι
εἰδοποιῶν
διαφορῶν
αἱ μὲν
εἰσι
μόνως
διαίρεται
καὶ
αἱ τῶν
γενικωτάτων
αἱ δὲ
μόνως
συστατικαὶ
αἱ τῶν
εἰδικωτάτων
αἱ δὲ
συστατικαὶ
καὶ
καὶ διαίρεται
καὶ
αἱ τῶν
ὑποπαλλήλων
αἱ μὲν ὅτι
τῆς οὐσίας
διαφοραὶ
τὸ σώμα
φημί
καὶ
τὸ ἀσώματον
διαίρεται
καὶ
μόνως
τῆς οὐσίας
οὐδαμῶς
δὲ
συστατικαὶ
αἱ δὲ τοῦ
ἀνθρώπου
διαφοραὶ
οἷον
τὸ λογικὸν
καὶ
τὸ θνητόν
μόνως
συστατικαὶ
τοῦ ἀνθρώπου
αἱ δὲ τῶν
μέσων
οἷον
αἱ τοῦ ζώου
τὸ θνητόν
καὶ
ἀθάνατον
τὸ λογικὸν
καὶ
τὸ ἀλόγον
συστατικαὶ
καὶ
διαίρεται
καὶ
διότι ἔχουσιν
ἑκάστη
ἐπαναβεβηκόσ
αἱ μὲν ὅτι
ἐναντίαι
διαίρεται
καὶ
τοῦ ζώου
ὅτι αὐταὶ
διαίρουσιν
εἰς
ἑπὶ ἑκάστη
οἷον
τὸ θνητόν
καὶ
ἀθάνατον
εἰς ταύτας
ὅτι διαίρεται
τὸ ζῶον
καὶ
τὸ λογικόν
καὶ
τὸ ἀλόγον
ὁμοίως
αἱ δὲ ὑπελλήλοι
τῶν εἰδῶν
εἰσι
συστατικαὶ
λογικὸν
μὲν
ὅτι καὶ
θνητόν
ἀνθρώπου
συστατικόν
λογικὸν
δὲ καὶ
ἀθάνατον
ἀγγέλου
ἀλόγον
δὲ καὶ
θνητόν
ἵππου
αἱ δὲ τοῦ
ἀλόγου
καὶ
τοῦ θνητοῦ
τῶν ἀλόγων
ζώων
παρέλειπε
δὲ ὁ

πορφύρεας τὸ ἄλλογον καὶ τὸ ἀθάνατον ὡς ἀμφιβαλλόμενα,
 ἔπε ἡσὶ τοιαῦτ' οὐσίαι, ἦτε οὐ. ἡσὶ γὰρ ὡς εἶπον, τὰ ἄλλο
 γα δαιμόνια, τὰ μείονα τέξιν ἐν τῷ παντὶ ἐπέχοντα, καὶ ἃ
 φωριδιένται πρὸς τὸ τὰς ἀξίαις κολλάζην ψυχὰς, ἅπασιν ὑ
 πόπνων μὲν ἀθάνατα, ὑπὸ πνων δ' ἄνθρωπα ἵνα νομίζονται.

» Καὶ τούτων γε μάλιστα χρεῖα ἔς τὰς διαρίσεις τῇ γε
 » νῶν, καὶ ἔς τοὺς ὁρισμούς τῇ ἡδ' ἄν, ἀλλ' οὐ τῇ κατὰ συμ
 » βεβηκὸς ἀχαρίστων, οὐδ' ἐτι μᾶλλον τῇ χωριστῶν.

Σκόπη πῶς ὧδε ἐν τῷ λέγειν εἰς τοὺς ὁρισμούς λαμβάνον
 τες αἱ διαφοραὶ αὐτῶν, δηλοῖ ὅτι καὶ αἱ φωναὶ ὑπὸ τῶν ὁρισμῶν
 τῶν συμβεβηκόντων οὐσιώδεις ἵσιν. οἱ γὰρ ὅροι, ἐξ οὐσιώδ' ἄν
 φωνῶν σύμμενοι. ὅσον, λευκόν ἐπὶ χρῶμα, διακριτικὸν ὅτι
 ὡς. τὸ δ' ὅ, μάλιστα, προσέθηκεν, ὅτι πολλάκις διὰ τὸ ἀνθρώ
 πινῶν ἀδένειαν ἀποροῦντες τοιούτων διαφορῶν, παρα
 λαμβάνομεν ἐκ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς, ὅσον, ὑπὸ τοῦ κόρα
 κος ἀντὶ διαφορῶν, τὸ μέλαν λαμβάνομεν, καὶ ὑπὸ τῆς κύ
 κνου τὸ λευκόν. ὡς ὅταν ἵππον ἡριζόμενοι, ἐπώμεν ζῶον
 εἶναι ἄλλογον χρεμετισκόν. τὸ δ' ἵδιον ἐπουσιώδεις ὄν, ἀντὶ
 διαφορᾶς οὐσιώδους παραλαμβάνομεν, διὰ τὸ μὴ δυνά
 σθαι ὁσιώδη διαφορὰν ἵππου φέρε εἶπ' ἔν, καὶ ὄνου δορεῖν.

» Ἀς δὲ καὶ ἡριζόμενοι, φασὶ διαφορᾶς εἶναι, ἢ ποτασθῆναι τὸ
 » εἶδος τῶν γένους. ὁ γὰρ ἀνθρώπος πλέον ἔχει τοῦ ζώου, τὸ λε
 » γικόν, καὶ τὸ θνητόν. τὸ γὰρ ζῶον ἔτε οὐδὲν τοιούτων εἶναι, ἐπεὶ
 » πόθεν ἀντὶ τὰς ἡδ' ἁοίη τὰς διαφορὰς; οὐτε γὰρ πάσας
 » τὰς ἀντικείμενας ἔχει. ἐπεὶ, τὸ αὐτὸ ἅμα ἔχει τὰς ἀντί
 » κείμενας, ἀλλ' ὡς ἀξιούσι, δυνάμει μὲν πάσας ἔχει τὰς
 » ὑφ' αὐτὸ τὸ γένος διαφορὰς, ἐνδργεία δὲ, οὐδὲ μίαν, καὶ οὐ
 » πως οὐτε ἐξ οὐκ ὄντων τί γίνεται, οὐτε τὰς ἀντικείμενας
 » ἅμα ποτε τὸ αὐτὸ ἔχει.

Ἀ' παριθμισάμενος τὰ σημαινόμενα τῶν διαφορᾶς, καὶ

Α' Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

ἐπὶ τὴν ποῦ πούου σημαίνοντός του παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ὁ
λόγος, μάλιστα βούλεται ταύτην τὴν ὑπογραφήν ἀποδοῦν
ναί. φησὶν οὖν ὅτι διαφορὰ ἐστίν, ἢ ποῦ πούου τὸ εἶδος τοῦ
γένους. ὁ γὰρ ἄνθρωπος τῷ λογικῷ καὶ τῷ θνητῷ ποῦ πούου
τοῦ ζώου. Ἀπορία δὲ τίνα ἀπορῇ ὁ πορφύριος ἐκ τοῦ
ὀρισμοῦ τούτου, καὶ ὑπὸ τῆς ταύτης. προλαμβάνει δὲ
τῆς ἀπορίας δύο ἐλαττώματα, ἀλλ' οὐτὼ καλοῦν
ται ὑπὸ τῆς ποῦ πούου, ὡς οἱ κοινῶς τὸ ἀξιωματικὸν ἔχον
ται. ἐστὶ δὲ τὰ ἀξιωματικὰ, ταῦτα. Πρῶτον μὲν, ὅτι
οὐδὲν γίνεται ἐκ τοῦ μηδαμὴ μηδαμῶς ὄντος. οἶον, τὸ ἀ
βάκιον, γέγονεν ἐκ τοῦ ξύλου, ὃ πῆ μὲν ὄν ὑπῆρχε, ξύλον
γὰρ ἦν, πῆ δὲ μὴ ὄν, οὐ πῶ γὰρ ἦν ἀβάκιον, ἢ γὰρ ἦν, ἐκ ἔχρη
ζε τέκτονος τοῦ ποιοῦντος. καὶ οἱ λίθοι πῆ μὲν ἔσιν ὄν
τες, ὡς λίθοι, πῆ δὲ οὐκ ὄντες, ὅτι οὐ πῶ οἶκος. ἐκ δὲ τοῦ
μηδαμὴ μηδαμῶς ὄντος, πῶς αὖτις γένοιτο; Δύτι
ρον δὲ, ὅτι τὰ ἐλαττώματα ἐν τῷ αὐτῷ ὑποκειμένῳ κατὰ τὸν
αὐτὸν χρόνον ἅμα οὐκ ἐνδέχεται εἶναι. ἀναρεπικὰ γὰρ
ἀλλήλων τὰ ἐλαττώματα ἐστὶ. τούτων προλεχθέντων, ἡ ἀπο
ρία προβαίνει τούτων τὴν τρεῖς. Ἀνάγκη τὰς διαφο
ράς, ἢ ἐκ τοῦ γένους τοῖς ἑδῆσιν ὑπὸ γένεσιν προὔπαρχον
σας ἐν αὐτῷ, ἢ ἐκ τοῦ μηδαμὴ μηδαμῶς ὄντος. ἐκάτε
ρον δὲ τούτων, ἀτοπον. εἰ γὰρ ἐστὶν ἐν τοῖς γένεσιν αἱ δια
φοραὶ σώμασιν οὖσιν, ἔσονται τὰ ἐλαττώματα ἐν τῷ αὐτῷ κα
τὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, τὸ θνητὸν καὶ τὸ ἀθάνατον, τὸ λογικόν
καὶ τὸ ἄλογον. ὅπου ἀτοπον. ἢ δὲ μὴ ὦσιν αἱ διαφοραὶ
ἐν τοῖς γένεσιν, πότες γίνονται ἐν τοῖς ἑδῆσιν; ἔστι γὰρ π
γνωστόν ἐκ τοῦ μηδαμὴ μηδαμῶς ὄντος, ὅπου ἀτο
πον. οὐ γὰρ ἐξ ἄλλου τινὸς δυνάμει εἶναι, ἐπεὶ οὐδὲ ἐπ
μεταξὺ γένους καὶ ἑδῆσιν ἄλλο, εἰ μὴ αἱ διαφοραὶ. δῆλον
οὖν ὅτι ἀπορώτατος ὁ λόγος. Ἀπορήσας τοίνυν, ὑπὸ

λύνει τὴν ἀπορίαν ποδῶν τιτικῶς· λέγει γὰρ ὁ πορφύ-
 ριος, ὅτι τὰ ἐναντία εἰς τὸ αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον,
 ἐνεργεία μὲν εἶναι οὐ δύνάται, δυνάμει δὲ δύνάται εἶ-
 ναι· ἵνα δὲ σαφέως γένηται τὸ λεγόμενον, ἡρώμεθα οὕτως·
 ἄλλο εἶναι τὸ δυνάμει εἶναι τι, καὶ ἄλλο τὸ ἐνεργεία· Δυ-
 νάμει μὲν γὰρ λέγεται, τὸ ἀπλές, καὶ μὴ προαχθέν εἰς ἐνερ-
 γειαν, δυνάμενον μὲν τοι καὶ ὑποτιθεῖσθαι ἔχον ἐνεχθῆναι
 ὑπὸ τὸ ἐνεργεία· οἷον, τὸ παιδίον, δυνάμει μὲν γραμμα-
 τικόν ἐστι, δύνάται γὰρ γινέσθαι γραμματικόν, καὶ τὸ ψυ-
 χρὸν ὕδωρ, δυνάμει θερμόν, δύνάται γὰρ γινέσθαι θερμόν·
 τοῦτο οὖν ἐπὶ τὸ δυνάμει· Ἐνεργεία δὲ λέγεται γραμ-
 ματικός, ὁ ἥδη κατὰ τὴν γραμματικὴν ὑπόθεσιν κατὰ
 τὴν ἕξιν τελεωθεὶς, καὶ παρὰ τοὺς εἰς γραμματικούς λό-
 γους· καὶ τὸ μὲν ψυχρὸν ὕδωρ, δυνάμει λέγεται εἶναι θερ-
 μόν, τὸ δ' ἥδη θερμανθέν, ἐνεργεία θερμόν· Φησὶν οὖν
 ὅτι τὰ ἐναντία, ἡτοι τὸ ψυχρὸν, ἐνεργεία μὲν, ἅμα πρὶν πα-
 ρεῖναι ἀδυνάτον, δυνάμει δὲ, δυνάτον· τὸ γὰρ χλιαρὸν
 ὕδωρ, οὔτε θερμόν, οὔτε ψυχρὸν ἐστὶν ἐνεργεία, δυνάμει δὲ
 ἐστὶν ἀμφοτέρω· καὶ τὸ βρέφος δυνάμει καὶ ἀρετὴν ἔχει, καὶ
 κακίαν, καὶ ἡ ὕλη δυνάμει πάντα ἔχει τὰ ἐναντία· εἰ γὰρ
 καὶ τὸ γένος ὕλης λόγον ἔπεται, ὡς ἐξ ἡς φησὶ, δῆλον ὅτι ἔ-
 στιν ἐν αὐτῷ δυνάμει πάσαις τὰς ἐναντίας διαφοράς·
 καὶ ἄλλως δὲ, δυνάτον ἐν ἐνὶ τὰς ἐναντίας εἶναι· εἰ μὲν τὸ
 ἔτερον, ἐνεργεία ἔχει, τὸ δὲ λοιπὸν, δυνάμει· τὸ γὰρ ἐνεργ-
 εία ψυχρὸν, δυνάμει ἐπὶ θερμόν, ἡ πεφύκοι μεταβάλλει-
 σθαι εἰς τὸ θερμόν· τοῦτο δὲ ἔπον, ἐπειδὴ ἐστὶ πνάθαι πρὸς
 μόνου τῇ ἀντικειμένων δεκτικῇ· ὁ γὰρ κρύσταλλος ψυ-
 χρὸς ὢν, οὐδέ ποτ' ἀνθερμανθεὶς, εἰδὲ τὸ πῦρ τὴν ἐναντίαν
 φύξιν ὑποδέξοιτο· ὁ αἷρ μὲν καὶ τὸ ὕδωρ παρὰ μέρος
 ἐκάτερον, τῇ ἐναντίων ἐστὶ δεκτικῇ· δυνάμει γὰρ δύνάται

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

τὰ ἐναντία ἐν τῷ αὐτῷ παρῆναι ἅμα· ἢ μὴ γὰρ τὰ δύο εἰ
 χε δωάμεν, οὐκ αὖ καὶ ἐνδοξεία εἰς ἐκάπρον μετεβέβλητο,
 ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἐναντία ἔχει δωάμεν, διὰ τοῦτο εἰς ἐκάτε
 ρα παραβάλλει, καὶ μεταβάλλεται παρὰ μέρος· οὕτως οὖν
 φησι καὶ τὰ γένεσιν τὰς ἐναντίας διαφορὰς δωάμεν·
 καὶ οὐτε ἐκ τοῦ μηδ' αὐτῷ μηδ' αὐτῷ ὄντος γίνεται, οὐτε τὰς
 ἐναντίας ἐν τῷ αὐτῷ ἐπὶ ἐνδοξεία· ταύτη τῇ λύσει κέχλω
 ται οἱ ἐκ τοῦ πρὸς παύτου, καὶ οὐ πορφύριος ἀπέδωκεν· ἐ
 πιδή πορῶς ἢ δὴ εἰρηῶς χρησιμῶς πρὸς τὰς ἀριστοτέλους
 κατηγορίας γράφει τὸ βιβλίον· Ἰσέον δὲ ὅτι οἱ πλατων
 κοὶ ἐκταπώται τῇ ὑπὸ λύσει ταύτῃ· καὶ γὰρ ἐνδοξεία ἵνα
 λέγουσι τὰς διαφορὰς ἐν τοῖς γένεσι· καὶ φασὶν, ὅτι οὐ
 δ' αὖ φοβῶνται ἐνδοξεία ὑποβῶνται ἐν τοῖς γένεσι, τὸ λογι
 κόν, καὶ ἄλογον, τὸ θνητὸν καὶ ἀθάνατον, κέχλωται δὲ εἰς
 ἀπόδειξιν τούτου, τοιούτοις λόγοις· Πρῶτον μὲν γὰρ φα
 σὶν, ὅτι οὐκ ἐπὶ ἐναντίον τὸ λογικὸν τῷ ἄλογῳ, οὐδὲ τὸ θνη
 τὸν τῷ ἀθάνατῳ· τὰ γὰρ ἐναντία φέρεται ἄλληλα, ταῦτα
 δὲ οὐ μόνον φθαρτικὰ εἰσιν ἀλλήλων, ἀλλὰ καὶ ὑποσπικὰ·
 τὸ γὰρ λογικὸν καὶ τὸ ἀθάνατον, ὑποσπικὰ ἐπὶ τοῦ θνητοῦ
 καὶ τοῦ ἄλογου, ὁ γὰρ θεὸς ἀθάνατος ὢν καὶ λογικὸς, ὑφί
 σται τὰ θνητὰ καὶ ἄλογα, καὶ ὁ ἀνθρώπος λογικὸς ὢν, κη
 δεμὸν τοῦ ἄλογου γίνεται, καὶ σώτηρ καὶ οἱ ἄγγελοι ἀθά
 νατοι ὄντες, τῇ θνητῇ εἰσι κηδεμόνες καὶ φύλακες· ὥς τε
 οὐκ ἐναντία τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἄλογον, οὐδὲ τὸ θνητὸν καὶ τὸ
 ἀθάνατον· εἰ δὲ μὴ ἐναντία, οὐκ ἀδύνατον ἅμα ταῦτα εἶ
 ναι ἐν τῷ γένει· ἐπεὶ καὶ ἄλογοι δωάμεν, θυμὸς φημί, καὶ
 ὑποθυμία, καὶ αἰδησις, καὶ ἡ λογικὴ ζῶν ἅμα ἐν ἐνδοξείᾳ,
 τῷ ἀνθρώπῳ, θεωρεῖται· Ἐπειτα δὲ φασὶν, ὅτι καὶ ἐναν
 τία εἰσιν, οὐδὲν ἄτοπον ἵνα αὐτὰ ἐν τῷ γένει τῷ αὐτῷ ἐνδο
 ξείᾳ, ἐπειδὴ οὐκ ὡς ἐν ὑποκειμένῳ εἰσὶ σώματα, ἀλλ' ἐν

πνιῶσώματῳ, ἀσώματον ὡς τὸ γένος. δυνάται δὲ
 ἐν ἀσώματῳ τὰ ἐναντία εἶναι· διὰ τοῦτο ὡς ἐν ὑποκει-
 μένῳ πνιῶματι τὰ ἐναντία οὐ δυνάται εἶναι ἅμα, διὰ
 τὸ βούλεσθαι ἀμφοτέρω μετέχειν τοῦ ὑποκειμένου. μερι-
 σθὲν δὲ ὅν τὸ σῶμα καθ' αὐτὸ, τὰ φθαρτικὰ ἀλλήλων οὐ δύ-
 ναται δεῖξαι. ὡς δὲ τῇ ἀσώματων, οὐκ ἐπὶ τοῦτο· ἀμέ-
 λη καὶ ἡ φύσις ἔχει ὅν λόγους πάντων τῇ ἐναντίων, καὶ
 ὑφιστᾷ, ὅσον, ὁφθαλμὸς ἅμα προβάλλεται ὅν τοῦ λευκοῦ
 καὶ τοῦ μέλανος λόγους, καὶ ἡ ψυχὴ ἅμα καὶ κατὰ ταυ-
 τὴν, τὸν τῇ ἐναντίων ἔχει λόγον, ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ, ψυχρῶ
 καὶ θερμοῦ, εἴπορ τῇ ἐναντίων μία ἐστὶν ὑψηλή· ὥς τε οὐ
 δὲν ἄτοπον συμβαίνει τῷ λόγῳ, τῷ λέγοντι, τὰς διαφορὰς
 ἐνδργείᾳ ἐν τοῖς γένεσιν εἶναι· ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ ἀβακίῳ,
 σώματικῶς μὲν καὶ κατὰ ταυτὸν, καὶ τρίγωνον, καὶ πε-
 τράγωνον, καὶ σρογγύλον ποιῆσαι οὐ δυνάμεθα, ἐπεὶ δὲ ἡ
 πᾶσιν ἀλλήλων συγχέονται οἱ τύποι, ἐν δὲ τῇ ψυχῇ ἔχουσιν
 ταῦτα πάντες ἀσυγχύτως· ὅθεν καὶ ἀσυγχύτως προβαλ-
 λόμεθα αὐτὰ· καὶ δέκνυμεν καὶ τὸ πρῶτον θεώρημα, καὶ
 τὸ δεύτερον, καὶ τὸ τρίτον, καὶ πᾶσι σρογγύλον, καὶ πᾶσι
 πετράγωνον, καὶ πᾶσι τρίγωνον· ὥς τε ὡς ἀσώματων
 με δυνάτον ἅμα τὰ ἐναντία εἶναι ἐνδργείᾳ. Ἄλλως
 τε δὲ, ἡ δυνάμις εἰσὶν αἱ διαφοραὶ ἐν τοῖς γένεσι, τί ἐπὶ
 τὸ ποιῆσαι αὐταὶ ἐνδργείᾳ ἐν τοῖς εἶδεσι; πᾶν ὡς τὸ
 δυνάμεθ' ὄν, ἅπερ εἰς ἐνδργείαν διὰ πνοῦς ἐνδργήσας τοῖς
 αὐτῆς οὐσίης· τὸ ὡς ἰδὼρ τὸ ψυχρὸν δυνάμεθ' ὄν θερμὸν,
 γίνεται ἐνδργείᾳ θερμὸν, διὰ τοῦ πυρὸς ἐνδργείᾳ ὄντος θερ-
 μοῦ, καὶ τὸ παιδίον δυνάμεθ' ὄν γραμματικὸν, ἐνδργείᾳ
 γίνεται γραμματικὸν, διὰ τοῦ ὄντος ἐνδργείᾳ γραμματι-
 κοῦ· εἰ οὖν δυνάμις εἰσὶν ἐν τοῖς γένεσιν αἱ διαφοραὶ, προ-
 αῖρονται δὲ εἰς ἐνδργείαν, δεικνύονται ἄλλου πινὸς ἐνδργείᾳ

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

ἔχοντος τὰς διαφορὰς· οὐδὲν δὲ εἰν ἄλλο ποῦ ταῦτα· ἔκ
 ἄρα δυνάμει ἢ σὺν αἰ διαφοραὶ ἐν τοῖς γένεσι· Πάλιν
 δὲ, πᾶν μὲν τὸ δυνάμει ὄν, ἀπελείπει· τὸ δὲ ἐνεργείᾳ,
 τέλει· εἰ οὖν τὰ μὲν ἢ δὴ ἐνδυνάμει ἔχει τὰς διαφορὰς, τὰ
 δὲ γένη δυνάμει, ἔστι τὰ μὲν ἢ δὴ κινώτατα, πάντων τελεώ
 τερα καὶ ἐντιμότερα, τὰ δὲ ῥηκινώτατα, πάντων ἀτελέσε
 ρα, καὶ ἀτιμότερα, ὅ πορ' ἀτοπον· ἔσονται ῥ' τὰ ἀπαι
 τα, τελεώτερα καὶ κρείττονα τῶν ἀπείων· ἀνάγκη ἄρα τὰς
 διαφορὰς ἐν τοῖς γένεσιν ἐνδυνάμει εἶναι· Ἄρα οὖν ἀπό
 βλητός ἐστι παντελῶς ὁ τῶν ποδπατητικῶν λόγος, φασ
 μὲν οὖν οὐδ' αὖτε· τριπλῶν ῥ' ὄντων τῶν ῥηκινῶν ὡς πολλο
 λάκις ἐφαμμεν, οἱ μὲν πλατωνικοί, ποῦ τῶν πρὸ τῶν πολ
 λῶν ἔλεγον· ἐν ῥ' τοῖς πρὸ τῶν πολλῶν γένεσιν, ἐνδυνάμει
 ὑπάρχουσιν αἰ διαφοραί· οἱ ῥ' λόγοι πάντων ἐκεί εἰσιν
 ἐνδυνάμει, οἱ δὲ ποδπατητικοί, ποῦ τῶν ἐν τοῖς πολλοῖς·
 Ἰσέον ῥ' ὅτι ἡ φύσις ἀπὸ τῶν καθολικῶν τέρων ὑπὸ τὰ με
 ρικώτερα ὁδεύει· καὶ τὰ μερικὰ δυνάμει ἐν τοῖς καθολι
 κώτεροις προῦπέστηκεν, οἷον ἐκ τοῦ καταβληθέντος σω
 ματος δημιουργεῖ πρῶτον τὸ σαρκίον, ὡς φασιν οἱ ἰα
 τροὶ ἐν τῇ μήτρᾳ, ὅ πορ' σῶμα ἐστὶ, τὸ δὲ σῶμα, καθολικόν·
 ἀλλὰ τοῦτο ὡς μὲν σῶμα, ἐνδυνάμει ἐστὶν, ὡς δὲ ἐμψυχον,
 δυνάμει, οὐ πῶ γάρ ἐστιν ἐνδυνάμει ἐμψυχον· ὅταν δὲ τρα
 φέν καὶ αὐξηθὲν ψυχῶθῃ, ἐνδυνάμει μὲν λέγεται ἐμψυχον,
 δυνάμει δὲ ζῶον, μή πῶ τυχὸν αὐδήσεως καὶ κινήσεως·
 ὅθεν δὲ ἢ δὴ τούτων μετέαχῃ, ἐνδυνάμει μὲν ζῶον, δυνάμει
 δὲ λογικόν· ὅταν δὲ ἐκπυθῇ καὶ λόγου μετέαχῃ ἐνδυνάμει
 μὲν γίνεται ζῶον λογικόν, δυνάμει δὲ γραμματικόν· εἰ
 δὲ οὖν οὕτως ἐν τοῖς γένεσι τῶν ἐν τοῖς πολλοῖς, δυνάμει θεω
 ροῦνται αἰ διαφοραί· καὶ καλῶς οἱ φυσικοὶ οὕτω λέγου
 σιν· ὅθεν ὁ πορφύριος ἐπεδή· προέθετο ἐκθέσθαι τὸ σύγι

γραμμά τούτο, οὐ πρὸς πλάτωνικὰς συμβαλλόμενον
 πρυμαπείας, ἀλλὰ πρὸς ἀριστοτελικὰς, διὰ τοῦτο τῇ γ'
 ποσειπαιτικῶν ἐχρήσατο ὑπάλυψι. Ἀλλ' ἐπειδή τοῦ
 ἀνθρώπου ἡ ψῆμα οὐκ ἀσώματόι εἰσιν αἱ πέντε φωναὶ ἀν-
 ναποδείκτως, φέρε καὶ τούτο ἀποδείξωμεν. Καὶ πρῶ-
 τον μὲν τὸ σῶμα οὐδέποτε ἐν μείζονι καὶ ἐλάττωι ὡς αὐ-
 τοὺς θεωρεῖται, οἷον, ὡς ἐλέφαντος, καὶ μύρμηκος· αἱ δὲ
 πέντε φωναὶ, ὡς αὐτῶς καὶ ἐν μείζονι καὶ ἐλάττωι. Ἐπει-
 τα δὲ πᾶν σῶμα σῶματι προσθίμενον, αὐξήσιν ποιῆται
 τοῦ ἐνδεχομένου τὴν προδήκλω· τὸ δὲ γένος καὶ τὸ εἶδος
 καὶ τὰ λοιπὰ τῷ σώματι προσθίμενα, οὐδὲν προσθέσι-
 σιν. Ἀλλως· οὐδέποτε ταυτὸν σῶμα ἐν τῷ αὐτῷ και-
 Ϸ ἐν πᾶσι θεωρεῖται· καὶ γὰρ ὁμοίον, ἀλλ' οὐκ οὐ τὸ αὐ-
 τὸ, οἷον, εἰ ἐν τῷ πλάτωνος μηρῷ φαίνεται ὡς αὐτὸ ἐλέφαν-
 τος, οὐ ταυτὸν ἐπὶ καὶ ἐν τῷ τοῦ ὄρεως, τὸ δὲ γένος καὶ τὸ εἶ-
 δος ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ ἐν πολλοῖς θεωρεῖται. Ἀλλως·
 οὐδέποτε τὰ σώματα μερίζόμενα τὸ ἐν εἶδος, ἢ τὸ ἐν πο-
 σὸν φυλάττει, εἶον, ὅ πατρὸς μερίζεται εἰς πολλὰ, οὐ καὶ τὰ
 μερίζόμενα, οὐ φυλάττουσι τὸ ἐν εἶδος, ἢ τὸ ἐν ποσὸν τοῦ
 πατρὸς, τὰ δὲ γένη καὶ τὰ εἶδη σώζουσι τὸ οἰκῆον εἶδος
 μερίζόμενα εἰς σώκράτην, καὶ πλάτωνα, καὶ ἄλλοις λοιποῖς.
 Ἀλλως τε δὲ, πᾶν σῶμα ἐξ ὕλης καὶ εἶδους σύγκηται, τὸ
 δὲ γένος καὶ εἶδος, οὐχ οὕτως, εἶδος γὰρ ἐξ εἶδους οὐ σύγκη-
 καί ποτε· ἀσώματοι ἄρα αἱ πέντε φωναί. Πάντα
 ἡδὲ προκατεβαλλόμεθα· λοιπὸν, σαφὲς ἡ λέξις· ἀνα-
 γνῶμεν ἐν αὐτῇ, καὶ εἴ ποτε τί προσίπῃ, σαφὲς ὁσώμεν.
 Τὸ γὰρ ζῶον ὅτε οὐδὲν τούτων ἐπὶ· τουτέστιν, ἀμέτοχον,
 προσυπακούειν γὰρ τὸ, τοιούτων· εἰ γὰρ μὴ μετείχε λογί-
 κου καὶ ἐν τούτῳ τὸ ζῶον, πόθεν εἶχε τὸ εἶδος ταῦτα δεῖξαι
 αὐτῷ, οὐτε γὰρ πᾶσα τὰς ἀπικημείας εἶχε· ἐπεὶ εἶσθαι

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

ταυτὰς ἐναντία ἅμα· ἀλλ' ὡς ἀξιοῦσιν· ἐπεὶ δὴ ὁ πορφυ-
ριος πλατωνικός ὢν ἔτι αὐτῷ ἀρέσκοντα λέγων, ἔπει-
ὡς ἀξιοῦσιν οἱ πόδ' ἐκ τῆς κοίτης· φυσιολογῶντες γὰρ, καλῶς
οὕτω πρεσβύουσιν, ὅτι τὰ καθόλου δυνάμει πρὸς πρὸν ἔχει
τὰ μερικά· καὶ οὕτως εἰς τὴν ἐνέργειαν προκόπῃ.

- » Οὐρίζονται δὲ αὐτὴν καὶ ἕτως, διαφορὰ ἐπὶ τὸ κατὰ
- » πληθόνων καὶ διαφ' ὄντων τῷ ἔδει, ἐν τῷ ὅποῖον τί ἐστι καὶ
- » τηγορούμενον· τὸ γὰρ λογικὸν καὶ τὸ θνητὸν, τοῦ ἀνθρώπου
- » κατηγορούμενον, ἐν τῷ ὅποῖον τί ἐστιν ἀνθρώπος λέγεται,
- » ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ τί ἐστι· τί μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος ὁρῶν
- » μένων ἡμῶν, οἱ κείον ἐπ' αἶν ζῶν· ὅποῖον δὲ ζῶν πωθαρο
- » μένων, ὅτι λογικὸν καὶ θνητὸν οἱ κείως ἀποδίδωσιν· τῶν
- » γὰρ πραγμάτων ἐξ ὕλης καὶ εἰδὸς σωεσώτων, ἢ ἀλόγον
- » τε ὕλη καὶ εἶδη τὴν σύστασιν ἔχοντων, ὡς περὶ ὁ ἀνδρίας ἐξ
- » ὕλης μὲν τῆς χαλκῆς, εἰδους δὲ τῆς ἀχίματος· ἕτω καὶ ὁ ἀν
- » θρώπος ὁ κοινός τε καὶ εἰδικός, ἐξ ὕλης μὲν, ἀλόγου σω
- » σκετῆς γένους· ἐκ μορφῆς δὲ, τῆς διαφορῆς· τὸ δὲ ὅλον τῆς
- » τοῦ ζῶντος λογικὸν θνητὸν, ὁ ἀνθρώπος· ὡς ἐκεί καὶ ὁ ἀνδρίας.

Εἰς ταῦτα τελέαν ὑπογραφήν λέγει λαμβανόμενόν
ἐκ τῆς τῆς φωνῶν διαιρέσεως τῆς λεγούσης, ὅτι τῆς φωνῆς
νῶν αἱ μὲν, εἰσὶν ἄσημοι, αἱ δὲ, σημαντικαί· τῶν γὰρ
πραγμάτων ἐξ ὕλης καὶ εἰδους σωεσώτων· τὴν αἰτίαν νῶν
ἀποδίδωσι, διὰ τὴν τὸ μὲν γένος, ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖ-
ται, ἢ ὅτι διαφορὰ, ἐν τῷ ὅποῖον τί ἐστι· λέγει τοίνυν, ὅτι πᾶν
ταυτὸ ὄντα, ἢ κυρίως ἐξ ὕλης καὶ εἰδους ὑπάρχει, ἢ ἀλό-
γον ὕλη καὶ εἶδη τὴν σύστασιν ἔχουσι· πᾶσι μὲν οὖν τοῖς
φυσικοῖς πράγμασιν ἐπὶ τὸ ὑποκείμενον, ὁ καλεῖται κυρίως
ὕλην, τὴν ἀκαλῆ καὶ ἀμείδον· ἐπὶ δὲ κυρίως εἶδος· τὸ κοι-
νοῦν αὐτὴν καὶ ἐν αὐτῇ γιγνόμενον· οὕτως μὲν οὖν ἢ κυ-
ρίως ὕλη, καὶ τὸ κυρίως εἶδος, ἐν τοῖς φυσικοῖς πράγμασι

θεωρεῖται· ἐν δὲ τοῖς τεχνικοῖς, τὸ ἀνάλογον· οἷον, ἐκ χαλκοῦ γίνεται ἀνδριάς· οὐκοῦν ὁ χαλκὸς λέγεται ὕλη, ἀλλὰ οὐ κυρίως, ἀναλόγως δὲ, οὐ γὰρ ἀνείδεος ὁ χαλκός· ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπερβάλλει τῷ τεχνίτῃ, καὶ ὑποδέχεται τὸ τῷ ἀνδριάντος εἶδος, ὥσπερ καὶ ἡ κυρίως ὕλη, διὰ τοῦτο ὕλη λέγεται· καὶ τὸ σχῆμα δὲ εἶδεν ἀνάλογον καλεῖται, ἐπειδὴ τυποῖ τὸν χαλκόν· διότι γὰρ ὑπόκειται τοῖς φυσικοῖς μίαις πρὸς ὕλην, διὰ τοῦτο καὶ ἡς ἀλλήλα μεταβάλλουσι πάντες· ἀνθρώπου δὲ ἢ καὶ ἀλλήλα ἀπεναντίας μεταβάλλουσιν, ἢ μὴ μίαν πρὸς κοινὴν ὕλην πάντων ὑπέκειτο· ἔτι γὰρ καὶ τὰ χαλκὰ σκόνη δυνάται εἰς ἀλλήλα μεταβάλλειν, κοινῶν ἔχοντα ὕλην· οἷον, ἐκ λέβητος, εἰς ἀνδριάντα· τὰ γὰρ μὴ ἔχοντα μίαν ὕλην, ἔτι δυνάται μεταβάλλειν εἰς ἀλλήλα, ἔτι γὰρ ἀπὸ ποτε γένοιτο ἐκ λέβητος τὸ ἀβάκιον· γίνεται δὲ ἐξ αἰέρος ὕδωρ, καὶ ἐξ ὕδατος αἷρ, καὶ ἐξ αἵματος πῦρ· τῷ μίαν ἔχον τὴν ὑποκειμένην ὕλην· δηλονότι, δεξάμεν αὐτὴν ψυχρότητα καὶ ὑγρότητα, γίνεται ὕδωρ, θερμότητα δὲ καὶ ξηρότητα, γίνεται πῦρ, καὶ τὰλλα ὁμοίως· Παίεται οὖν τὰ φυσικὰ πράγματα ἐξ ὕλης εἰς κυρίως καὶ εἰδους, ὥσπερ ἀνθρώπος, ἵππος, καὶ τὰλλα, τὰ δὲ τεχνικὰ, ἐξ ἀναλόγου μὲν τῇ ὕλει, οἷον, τῇ ξύλῳ, ἐξ ἀναλόγου δὲ τῷ εἶδει, τοῦ τοιοῦτου σχήματος· φησὶν ἔνθα τὸ μὲν γένος, ὕλης ἔχει λόγον, αἱ δὲ διαφοραὶ εἰδους· ὥς πορὶ γὰρ κατὰ μὲν τὴν οὐσίαν οὐδὲν διαφέρει ἀλλήλων, οἷον, τὰ χαλκὰ σκόνη, ἢ δὲ διαφορά κατὰ τὸ σχῆμα γίνεται, οὕτω κατὰ μὲν τὸ γένος καθ' ὃ ζῶα ἐσμὲν, οὐδὲν διαφέρει ἀνθρώπος, ἵππος, κύων, καὶ τὰλλα, κατὰ δὲ τὰς διαφοράς, διαφέρει· τὸ γὰρ ζῶον δεξάμενον τὸ λογικὸν καὶ τὸ θνητὸν, ποιεῖ τὸν ἀνθρώπον, τὸ δ' ἀλόγον καὶ τὸ θνητὸν πάλιν δεξάμενον, ποιεῖ τὸν ἵππον· ὥς τε ὕλη μὲν ἀναλογεῖ τὸ γένος,

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

ἴδῃ δὲ αἱ διαφοραί. Ἐπεὶ οὖν ἡ μὲν ὕλη ἐκαστὸν τὸ εἶ-
ναι παρέχει, τὸ δ' ἴδος, τὸ ποῖον, καὶ τὸ τοῖόν τε, ἐκότες τὸ
μὲν γένος ἐν τῷ τί ἐστι κατηχεῖται, ὡς ἀναλογουμένη τῇ ὕλει,
ἡ δὲ διαφορά, ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστιν, ὡς ἀναλογουμένη τῷ εἶ-
δει. Οἱ κοινὸς τε καὶ ἰδίος. κοινὸς, ὁ καθόλου, εἶδι-
κὸς δὲ, ὁ καθ' ἑκάστην.

Ἦ πογρέφουσι δὲ τὰς τοιαύτας διαφοράς· καὶ οὕτω,
διαφορὰ ἐστὶ, τὸ χωρίζειν πεφυκὸς τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος.
τὸ λογικὸν ὅτι καὶ τὸ ἀλογον, τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν ἵππον
ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ὄντα, τὸ ζῶον, χωρίζει. Ἀποδιδόα-
σι δὲ καὶ οὕτω. διαφορὰ ἐστὶν, ὅταν διαφέρῃ ἑκάστα. ὁ ὅτι
ἀνθρώπος καὶ ὁ ἵππος, κατὰ μὲν τὸ γένος οὐ διεννύοιχε,
θνητὰς ὅτι ζῶα καὶ ἡμεῖς καὶ ἵπποι, ἀλλὰ τὸ λογικὸν πρὸς
τεθεὶς, διέστησαν ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνων. καὶ λογικοὶ ἐσμὲν καὶ
ἡμεῖς καὶ οἱ θεοί, ἀλλὰ τὸ θνητὸν πρὸς τεθεὶς, διέστησαν ἡμᾶς
ἀπ' ἐκείνων. Προσεπεξοργαζόμενοι δὲ τὰ πρὸς τῆς δια-
φορᾶς, μὴ τὸ τυχὸν φασὶ τῇ χωρίζοντων τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ
γένος, εἶναι τὴν διαφορὰν. ἀλλ' ὅτι εἰς τὸ εἶναι συμ-
βάλλεται, καὶ εἰς τὸ τί ἦν εἶναι, καὶ ὁ τοῦ πρῶτου εἶναι
μέρος. οὐ γὰρ τὸ πεφυκέναι πλὴν, διαφορὰ ἐστὶν ἀνθρώ-
που, εἰ καὶ ἴδιον ἀνθρώπου. εἰπομεν γὰρ ἀπὸ τῆς ζώων,
τὰ μὲν πλὴν πεφυκέναι, τὰ δὲ μὴ, χωρίζοντες τὸν ἀν-
θρώπον ἀπὸ τῆς ἄλλων. ἀλλὰ τὸ πεφυκέναι πλὴν, οὐκ ἦν
συνπληρωτικὸν τῆς ἑστίας. ἔδὲ μέρος αὐτῆς, ἀλλ' ὡς τῆς
διότις μόνον αὐτῆς, διὰ τὸ μὴ εἶναι διαφορὰν, οἷαι αἱ ἴδῃ
ποιοὶ λεγόμεναι διαφοραί. εἰς ἃν ἂν εἰδοποιοὶ διαφο-
ραί, ὅσαι ἐπεὶ ἴδῃς ποιοῦσι, καὶ ὅσαι ἐν τῷ τί ἦν εἶναι
τοῦ πρῶτου παραλαμβάνονται. καὶ πρὸς μὲν δια-
φορᾶς, ἀρκεῖ τοσαῦτα.

Μὴ τὸ τυχὸν φασὶ τῇ χωρίζοντων. ἢ γε οὐχ ἡ τυ-

χοῦσα διαφορὰ, οὐ δὲ ἡ κοινῶς, οὐ δὲ ἰδίως, οὐ δὲ τὸ κοινὸν
 εἰζέσθαι καὶ ἐξέρχεται, ἢ τὸ σίμῳ καὶ τὸ γρυπὸν χωρίζει, ἀλλ'
 ἢ ἰδιαιτέτα, προσελθὼν ὅτι τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἐνυπὶον ἐν
 χωρίσει τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ τοῦ ἵππου, ἢ συστατικὸν τοῦ νῦν
 καὶ ὑπὸ τῆς δεκτικῆς εἶναι, τοῦτο ὅτι, μόνον ἀνθρώπου ἢ
 πάρεχει, ἐπεὶ οὐ δὲ θεῶν, ὡς πάσης γνώσεως κρείττονι, οὐδὲ
 τοῖς ἀλόγοις, ἐπεὶ οὐδ' αὐτοῖς πέφυκε. καὶ πάλιν, οὐ τῆς
 δὲ τίνος ὑπὸ τῆς, οὐ δὲ τῆς γραμματικῆς μόνως, ἀλλὰ πά-
 σης. Καὶ τοῦ τί ἦν εἶναι, καὶ ὁ τοῦ πράγματος ἐστὶ μέ-
 ρος. Ἀντὶ τοῦ καὶ ἡς τὸν ὅρισμόν. τὸ ὅτι ἦν εἶναι,
 σημαίνει παρὰ ἀριστοτέλει τὸ ὅρισμόν, ὡς ὅτι τῶν γραμ-
 ματικοῖς ἢ μῆνις τῶν ὀργῶν. ἐπεὶ δὲ ὁ ὅρισμός τὸ τί ἐστὶν
 ἐκάστου, καὶ τὸ εἶναι σημαίνει. ὁ οὖν μέρος ἐστὶ τοῦ ὁρισμοῦ,
 ἐκείνου διακρίνει. τὸ ὅτι νῦν καὶ ὑπὸ τῆς δεκτικῆς εἶναι, μέ-
 ρος γίνεται τοῦ ὅρου. διὰ τοῦτο αὐτῇ διαφορὰ ἀπὸ τῆς
 ἄλλων διακρίνει τὸν ἀνθρώπον. Οὐ ὅτι τὸ πεφυκέναι
 πλὴν, οὐ λέγει τὸ πλὴν, τὸ νήχεσθαι, ἢ τὸ φέρεσθαι ὑπὸ τῆς
 ὕδατος, οὐτῶ ὅτι καὶ τὰ ἀλογα, καὶ τὰ ἄψυχα πεφύκασθαι
 πλὴν, ἀλλὰ τὸ ναυτίλλεσθαι, τοῦτο ὅτι ἰδίον ἀνθρώπου.
 ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ ναυτίλλεσθαι ὁ ἀνθρώπος χαρακτηρίζεται,
 ἐπεὶ ὅπως οἱ μὴ ναυτιλλόμενοι, οὐκ εἰσὶν ἀνθρώποι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἸΔΙΟΥ.

- » Τὸ δὲ ἰδίον διαίρουσι τετραχῶς. καὶ ὅτι μόνον πῦρ
 » ἢ δὲ συμβέβηκεν, εἰ καὶ μὴ παντὶ, ὡς ἀνθρώπου τὸ ἰατρί-
 » τρῶν, ἢ τὸ γεωμετρεῖν. Καὶ ὁ παντὶ συμβέβηκε τῶ
 » ἢ δὲ, εἰ καὶ μὴ μόνον, ὡς τῶ ἀνθρώπου τὸ εἶναι δίποδι.
 » Καὶ ὁ μόνον, καὶ παντὶ, καὶ ποτὶ, ὡς ἀνθρώπου παντὶ τὸ
 » εἶναι ἡγεῖα πολιτοῦναι. Τέταρτον δὲ, εἰ οὐ σωδὲ δρχμικῶς
 » καὶ τὸ μόνον, καὶ παντὶ καὶ ἀν. ὡς τῶ ἀνθρώπου τὸ κίλα-
 » σκόν. Καὶ ὅτι μὴ κίλα ἀν, ἀλλὰ κίλασκόν λέγεται,

23 οὐ, τῷ μελᾶν αἶμα, ἀλλὰ τῷ αἰὶ πεφυκέναι. τοῦτο δὲ, αἰ
 24 αὐτῷ κύμφοντον ὑπάρχει, ὡς καὶ τῷ ἵππῳ τὸ χρεμετισκόν.
 25 ταῦτα δὲ καὶ κυρίως ἰδία φασιν. ὅτι καὶ αὐτὶς ἐρέφει, ἥτι
 26 ἄρ' ἵππος, χρεμετισκόν, καὶ εἴτι χρεμετισκόν, ἵππος.

Πληρώσας τὸν πόδε τῆς διαφορᾶς λόγον, πόδε τοῦ ἰδί
 ου λοιπὸν διαλέμεται, τοῦτο ἄρ' ἡ ἀκόλουθον κατὰ τὴν
 μένῳ τῶν· διαλεχθεὶς ἄρ' πόδε τὸ οὐσιώδων, αἰσθητικῶς
 καὶ πόδε τὸ ἐπουσιώδων διαλέμεται. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἰδίου
 ἀρχεται, ὡς μετὰ χμῖς τινὸς ὄντος. κοινῶν ἄρ' καὶ τοῖς
 ἐσιώδεις, καθ' ὃ μόνῳ, καὶ παντὶ, καὶ αἶμα, ὑπάρχει τὸ κυρίως
 ἰδίον, ὡς πόρ καὶ τὰ οὐσιώδη, καὶ ἄρ' ταῦτα, καὶ πασι καὶ αἰ
 ὑπάρχει, οἷς ὑπάρχει. κοινῶν δὲ καὶ τοῖς συμβιβηκόσιν,
 ὅτι ὡς πόρ ἐκείνα τῇ ὑπονοίᾳ χωρίζεται τοῦ ὑποκειμένου, οὐ
 τὰ καὶ τὸ ἰδίον τῇ ὑπονοίᾳ χωρίζεται. πάλιν δὲ κατὰ τὸ αὐ
 τὸν τύπον τῆς διδασκαλίας, πρῶτον αὐτῷ τὰ σημανό
 μενα ἀπαριθμεῖται, καὶ οὕτω λέγει πόδε ποίου τοῖς φιλοσό
 φοις ὁ λόγος. Τρῶπον ἔν τινα διαρεῖ ἡς τέσσαρα τὸ ἰδίον,
 καὶ φησὶν οὕτως. τὸ ἰδίον, ἢ μόνῳ τινὶ ὑπάρχει ἔδει, ἢ καὶ μόν
 ῳ. καὶ ἢ μόνῳ, ἢ παντὶ τῷ ἔδει ὑπάρχει, ἢ οὐ παντὶ. καὶ ἢ
 μὴ μόνῳ πάλιν, ἢ παντὶ, ἢ ἔπαντὶ, ἢ καὶ αἶμα. ἢ μὴ ἔν δια
 ρεῖσις, αὕτη. Καὶ ἔστιν ἐν μὴ σημανόμενον καὶ πρῶτον, ὃ
 μόνῳ τινὶ συμβέβηκεν, οὐ παντὶ δὲ, ὡς τῷ ἀνθρώπῳ τὸ
 ἰατρικόν, τὸ φιλοσοφικόν, τὸ ἀστρονομικόν, τὸ κωμετικόν, ἢ
 τί τ' τοιούτων. Δεύτερον δὲ, ὃ παντὶ μὴ, οὐ μόνῳ δὲ, ὡς
 τῷ ἀνθρώπῳ τὸ εἶναι δίποδι, παντὶ ἄρ' ἀνθρώπῳ ὑπάρ
 χει, οὐ μόνῳ δὲ, καὶ ἄρ' καὶ πετεινοῖς ὑπάρχει τὸ δίποσιν
 εἶναι. Τρίτον δὲ, ὃ καὶ μόνῳ καὶ παντὶ, οὐκ αἶμα δὲ, ἀλλὰ πο
 τε, ὡς τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἐν γῆρα πολιῦσθαι. μόνῳ ἄρ' καὶ
 παντὶ, ἀλλ' οὐκ αἶμα πεπολίωται, ἀλλ' ἐν γῆρα. Τέταρ
 τον δὲ, ἐφ' ᾧ σιωδὲ δρᾶμῃ, καὶ τὸ μόνῳ καὶ παντὶ καὶ

αἰ, ὅιον, τῷ ἀνθρώπῳ, τὸ κλασικόν, καὶ τῷ ἵππῳ, τὸ χρε-
μετισκόν, καὶ τῷ κωί, τὸ ἡλακτικόν. τούτων δὲ ἕκαστον
λέγεται κατὰ δυνάμιν, οὐ κατ' ἐνδρῆσαι. οὐ γὰρ καθ' ὅ γε
λα, ἢ χρεμετίζει, κλασικόν λέγεται, ἢ χρεμετισκόν, ἀλλὰ
καθ' ὅ πέφυκε. τούτο γὰρ ἐστὶ τὸ κυρίως ἰδίον, τὸ τῷ μόνῳ,
καὶ παντὶ, καὶ αἰὶ ὑπάρχον. ὥς τε ὁ πορφύρεος κατεχρή-
σατο ὑπὸ τῇ ἄλλων συμανομένων, καὶ ἀπλῶς τὸ κοινόν
πρὸν λεγόμενον ἰδίον λαβὼν, ἕς τεσσάρων διῆλε. Τριῶν
οὐδ' οὐδ' ἂν ἀντιθέσεων, ἐξ ὧν τὰ τοῦ ἰδίου σημαίνοντα
εἰληπῆαι, τούτων πρὸς ἄλληλα συμπλεκόμενων, πλείονες
γίνονται σχέσεις αὐτῇ. ἐξ ὧν αἱ μὲν, ἡσὶν ἀσύστατοι, αἱ
δὲ, σωισκόμεναι τέσσαρες, ὥς διὰ τῇ ὑπογραμμῶν δῆ-
κνυται. τούτο δ' αὐτῷ αἰὶ σύμφυτον. τῷ δὲ ἑπ' ἦν σύμφυ-
τον, τὴν δυνάμιν καὶ τὸ πεφυκέναι ἐδήλωσεν, οὐ τὴν ἐνδρῆ-
σαι. ἢ γὰρ καὶ μὴ αἰὶ κλώμεν, ἀλλὰ κλασικοὶ εἶναι
λεγόμεθα αἰ. δυνάμει γὰρ ἔχομεν τὸ κλᾶν αἰ, καὶ πε-
φύκαμεν κλᾶν αἰ. κλασικοὶ οὐδ' ἔσμεν, οὐ κλώντες
αἰ. ἄλλο γὰρ τὸ κλᾶν, καὶ ἄλλο τὸ κλασικόν, καὶ ἄλλο τὸ
χρεμετίζειν, καὶ ἄλλο τὸ χρεμετισκόν.

ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΟΣ.

- » Συμβεβηκὸς δὲ ἐστὶν, ὁ γίνεται καὶ ἀπογίνεται χωρὶς
» τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. διαίρεται δὲ εἰς δύο, τὸ μὴ
» γὰρ αὐτοῦ χωριστὸν ἐστὶ, τὸ δὲ ἀχωριστὸν. τὸ μὲν οὐκ ἀπο-
» θνήσκει, χωριστὸν ἐστὶ συμβεβηκός. τὸ δὲ μέλαν εἶναι, ἀχωρί-
» στως τῷ κόρακι, καὶ τῷ αἰθίοπι συμβέβηκε. δύνάται δὲ ὑπὸ
» νοηθῆναι καὶ κόραξ λευκός, καὶ αἰθίοψ ἀποβαλὼν τὴν χρο-
» αὶ χωρὶς φθορᾶς τοῦ ὑποκειμένου.

Τῶν προκειμένων πραγμάτων πρὸς τὴν διδασκαλίαν
ὑσέραν τάξιν ἔχει τὸ συμβεβηκός. λέιπεται τοίνυν πρὸς
τούτου τὸν λόγον ποιήσασθαι. ἴσμεν δὲ ὅτι, οὐ κατὰ τὴν

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

εἰσὶν διδασκαλίαν καὶ ποῦ τούτου εἰδῆσαι. ὡς μὲν
 γὰρ τῶν ἄλλων φωνῶν, πρότερον ἀπὸ τῆς μήσης τοῦ διὰ
 φωνῶν αὐτῶν σημαίνοντα, καὶ τότε ἔλεγε ποῦ ποίου τοῖς
 φιλοσόφοις ὁ λόγος. ἐνταῦθα δὲ οὐ τοῦτο ποιεῖ, ἀλλ' οὐδὲς
 τὴν ὑπογραφήν τοῦ συμβεβηκότος λέγει, εἰδὼς ὅτι ποῦ
 πάντων τῶν σημαίνοντων τοῦ συμβεβηκότος ὁ λόγος
 τοῖς φιλοσόφοις. Εἰ δὲ τὸ συμβεβηκὸς γίνεται καὶ ἀ-
 πογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς, δῆλον ἐν-
 πεύθει, ὡς ἐκ ἐσὶ σώματα τὰ συμβεβηκότα, ἢ γὰρ ἦσαν
 σώματα προσθέμενα μὲν τοῖς σώμασιν, ἔχον αὐτὰ δὴ
 λονότι αὐξάν, ἀφαιρούμενα δὲ, μειοῦν. εἰ δὲ μήτε προσθέ-
 μενα, μήτε ἀφαιρούμενα λυμάνεται τὰ σώματα, ἀρὰ
 τὰ συμβεβηκότα ἀσώματα ἐπὶ. Καὶ ἄλλως, ἢ ἦσαν
 σώματα, ἐμελλεν εἶς τόπος πλεόνων σώματων εἶναι πε-
 ριεκτικός. ὁ ποῦ ἀδυνάτον, ἐν γὰρ τῷ μήλω ἐπὶ καὶ δύω
 δία, καὶ χροιά, καὶ γλυκύτης. καὶ ταῦτα, ἢ ἦν σώματα,
 οὐκ ἐμελλεν εἶνα ἔχειν τόπον. ὁ ποῦ ἀδυνάτον, τῶμα γὰρ
 διὰ σώματος χωρῆσαι ἀδυνάτον. Καὶ ὅτι μὲν τὰ
 χωρὶς συμβεβηκότα τοῦ ὑποκειμένου οὐ λυμάνεται, αὐ-
 τὰ γινόμενα καὶ ἀπογινόμενα, δῆλον, τὸ γὰρ καθῆσθαι, ἢ
 εἶναι, ἢ θερμαίνεσθαι, ἢ ψύχεσθαι, γίνεται καὶ ἀπογίνεσθαι,
 μὴ φθείροντα τὸ ὑποκείμενον. ἀρὰ οὖν καὶ τὰ ἀχώριστα
 ἀπογίνεσθαι μὴ λυμάνοντα τὸ ὑποκείμενον, σιμότης λέ-
 γω, καὶ γρυπότης, καὶ μελανία ἢ ἐν τῷ κόρακι, φαμέν γιν, ὅτι
 εἰ καὶ μὴ τῇ ἐνδομείᾳ, ἀλλ' οὖν γε τῇ αἰσθησίᾳ, καὶ ταῦτα
 χωρίζεται. καὶ γὰρ οὐθεῖαν ἢ καμπύλιν νοήσης τὴν εἶνα,
 μένει εἰς οὐδὲν ἢ πον. Εἴωθε δὲ πῶς ποῦ τοῦ ἀποδιδό-
 μένου ὁρισμοῦ ἀπορῆσαι. φασὶ γὰρ ὡς ἡδὴ εἴρηται, μὴ
 πᾶσιν ἀρμόζον τοῖς συμβεβηκόσι τὸν ὁρισμόν, ἀλλὰ τοῖς
 χωριστοῖς, τὸ γίνεσθαι λέγω, καὶ ἀπογίνεσθαι, τὸ γὰρ ἐν αἰ-
 θίῳ, ἢ

εἶσι, ἢ κόρακι μέλας, ἀδυνάτον ἀπογνέσθαι χωρὶς τῆς
 τοῦ ὑποκείμενου φθοῆς. εἰπόμεν δὲ ἡδὴ, ὅτι εἰ καὶ μὴ
 κατ' ἐνδύγαν ἀπογίνεται, ἀλλ' οὖν τῇ ὑπνοίᾳ ὁ κόραξ καὶ
 ὁ αἰθίοψ λευκός, τοῦ δὲ ἀνθρώπου τὸ ζῶον, οὐδὲ τῇ ὑπνοίᾳ
 χωρὶς αὐτὸν, ἅμα ὅτ' ἐκ τὸ νοῆσαι τὸν ἀνθρώπον μὴ εἶ-
 ναι ζῶον, φθέρουσιν αὐτόν. ὑπνόησαν περὶ τὸν κόρακα
 μὴ εἶναι μέλας, ἢ τὸν αἰθίοπα, οὐ φθείρουσιν αὐτοῦ τὴν
 οὐσίαν ὡς κόρακος, ἢ ἀνθρώπου. Ἀμέλει, καὶ εἰ ἀφέλοι-
 τίς τοῦ κόρακος τὰ πτερά, ἔδεν ἢ πόν ἐπὶ κόραξ. καὶ τὸν αἰ-
 θίοπα εἰ λευκὸν ὑπνόησης, οὐδὲν ἢ πόν ἐπὶ ἀνθρώπος. ὡς τε
 καὶ τὰ ἀχώριστα, εἰ μὴ τῇ ἐνδύγῃ ἀπογίνεται, ἀλλ' οὖν τῇ
 ὑπνοίᾳ. Ἀπορεῖται δὲ καὶ τοῦτο, πῶς λέγεται γίνεσθαι
 καὶ ἀπογίνεσθαι χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκείμενου φθοῆς. ὁ ὅτι
 πυρετός γινόμενος φθείρει τὸ ζῶον. φάμεν τοίνυν ὡς
 τοῦτο, οὐκ ὡς τὸ πυρετὴν μόνον εἶδει ἀπορεῖν, ἀλλὰ καὶ πε-
 ρὶ ἀμέτρου ψύξεως, καὶ ξηρότητος, καὶ ὑγρότητος. ταῦτα
 ὅτι πάντα προσγινόμενα φθείρει τὸ ζῶον. φάμεν ἔν ὅτι
 καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς χορδαῖς ὑπεννομένων καὶ ἀειμένων τὴν
 ἀρμονίαν γίνεσθαι συμβαίνει, τὸ μέντοι ὑποκείμενον οὐ
 φθείρεται, οὐτὼ καὶ ἐν ταῦτα, θερμότητος ἢ ψύξεως ἀμέτρου
 γινομένης, ἢ πνός τ' παρὰ πλησίων, τὴν μὲν συμμετρίαν
 καὶ ἀρμονίαν τὴν ἐν τῷ ζῳῷ συμβαίνει φθείρεται, σώζει δὲ
 δὲ τὸ ὑποκείμενον, τοῦτέστι τὸ σῶμα, τὸ ὅτι τῇ θερμῇ, ἢ τῇ
 ψύξει ὑποκείμενον, ἔχει ἅπλως τὸ ζῶον ἐσὶν, ἀλλὰ τὸ σῶ-
 μα. σώζεται δὲ τὸ ἐστὶν ἐκ τῶν ἐναντίων, ψυχρῶν τε
 καὶ θερμῶν, ξηρῶν τε καὶ ὑγρῶν. εἰ ὅτι ὡς ἐν ὁ ἀνθρώπος
 φησὶν ἰπποκράτης, οὐκ ἀν' ἡλικίαν. ὡς δ' ἀν' ἐν καὶ τὸ εἶ-
 μνον αὐτόν. γὰρ δὲ κραθέντων αὐτῶν ἀλλήλων, καὶ εἰς ἐνώ-
 σιν καὶ φιλίαν ἀρμόδιόντων, οὐκ ἐκ τῶν ἐκρημένων δὲ μό-
 νον ἐκαστὴν ποιότητων σωτέσθαι τὸ τοῦ ζώου σῶμα,

ἀλλὰ καὶ ἐξ ὑποκείμενου πινός τριχὴ διακτετὸν, κατὰ τὸν
 ἴδιον λόγον ἀποίου σώματος, ἐν ᾧ ὑφίσταται πᾶσα ποιό-
 της. Ἐδεμία δὲ ποιότης μάχεται τῷ ἰδίῳ ὑποκείμενῳ,
 ἢ φθέρη τὸ ἐν ᾧ τὴν ὑπόστασιν ἔχει. φθέρουσα γὰρ τὸ ὑ-
 ποκείμενον, καὶ ἑαυτὴν συμφθέρη, τοῦ γὰρ ἐν ᾧ τὴν ὑπερ-
 ξιν ἔχει φθορῶτος, καὶ ἑαυτὴν συμφθέρεται ἀνάγκη,
 καθ' ἑαυτὴν εἶναι μὴ διαμερόν. οὐδὲν δὲ ἐστὶν ἑαυτοῦ
 φθορτικόν. ποιότης γὰρ ποιότητι μάχεται, οὐχὶ τῷ ὑπο-
 κείμενῳ σώματι. ὥς τε ἀδωά τον πυρετὸν, ἢ ἐπεὶ ὁ ὅλος
 ποιότητι φθέρη τὸ ἴδιον ὑποκείμενον. ἕκαστον γὰρ τοῦ
 εἶναι ἐφίεται. ἐπειδὴν γὰρ μία τῶν εἰσὶν αἰτιῶν τούτων
 ποιότητων ἐξ ὧν κέκεραται τὸ σῶμα πλεονάσαι συμβῇ,
 φθέρεται τὴν τοῦ παντὸς σώματος ἀρμονίαν ἀνάγκη.
 καταλαβὼν γὰρ πονδύζονσα τὸ ὑποκείμενον ὡς ἐν τοῦ
 τῷ σώματι, φθέρη τὴν μαχομένην αὐτῇ καὶ εἰσὶν αἰτία.
 ἐν ἐκείνῳ ἐξωθήσασα, τὸν αὐτῆς καταλάβῃ τὸ πον. ὥς
 πορ οἱ πορ κοινού χωρίου πολεμουῖτες ἀλλήλοις, πονδύ-
 ζον ἕκαστος τὸν ἀντικείμενον ἀπώθησας αὐτὸς ἐν κατὰ
 ἐξ τοῦ χωρίου χεῖρα. οὕτως ἐν φθέρῃ καὶ τοῦ θερμῆ καὶ
 ψυχρῆ μαχομένων πορ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον, ἐν ὅσῳ μὲν
 ἐδέπερον ὑπεκράτῃ, ἐν συμμετρίᾳ ἐστὶ τούτων τὸ ὑποκί-
 μενον, βατέρου δ' ὑπεκράτῃσας, τὸ μὲν ἀντικείμενον
 φθορῶν ὑπὸ τοῦ ὑπεκράτῃσας, ἐξίσταται. τὸ δ' ὑποκί-
 μενον, ἐδὲν πᾶσαι, οὐ δ' ὑπὸ τῆς ὑπεκράτῃσας ποιότητος
 φθέρεται. ὥς τε ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ ἢ μὲν ἀρμονία, καὶ ἢ ὑ-
 κρασία, τῇ ἐν τῷ σώματι ποιότητων φθέρεται, αὐτὸ δὲ
 τὸ σῶμα ὅπορ ὑποκείμενον ἢ πᾶς ποιότητιν, οὐ φθέρει-
 ται. Ἰσως δ' αὖ περ εἰσὶν ἡμῖν πρὸς τὰ ἡρημένα, ὥς
 τῷ πυρετῷ ὑποκείμενον ἐστὶν ἐχ' ἀπλῶς τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὸ
 ποιῶσδε κέκερα μόνον τοῦ ζώου σῶμα, ὅπορ φθέρεται,

ἀμέτρως αὐτῷ ἢ πυρετοῦ, ἢ ψύξεως ὡς γινομένων, ἢ τινὸς
 τῶν παρὰ πλησίων. οὐ γὰρ ἡ τυχεύουσα ἀμέτρος θερμότης,
 πυρετός ἐστιν, οἷον, ἢ ἐν σιδήρῳ, ἢ ἐν πυρὶ, ἀλλ' ἢ ἐν ζώου σώ-
 ματι. ἀμέλει φθερομένου τούτου, καὶ ὁ πυρετός συμφθί-
 ρεται, ὡς ἐν αὐτῷ τὸ εἶναι ἔχων. Ἐπλανόμεθα οὖν τὴν
 ἀπορίαν τὴν ἐξ ἀρχῆς, οὕτως. αἱ κινήσεις καὶ αἱ μετα-
 βολαὶ ἐν τέτρασι γίνονται κατηγορίας. ἡ γὰρ ἐν οὐσίᾳ,
 ἢ ἐν ποσῷ, ἢ ἐν ποιῷ, ἢ ἐν τῇ τοῦ πού κατηγορία. Καὶ
 ἡ μὲν κατ' οὐσίαν μεταβολὴ ποιεῖ τὴν γένεσιν καὶ τὴν
 φθοράν. γένεσις μὲν γὰρ ἐστίν, ἢ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν
 μεταβολή, φθορὰ δὲ, ἢ ἐκ τοῦ ὄντος εἰς τὸ μὴ ὄν. Κατὰ
 ποσὸν δὲ, αἰετισίς καὶ μείωσις. Κατὰ ποιὸν δὲ, ἀλλοίω-
 σις, λυκαύσεις, καὶ θερμανσίς, καὶ αἱ κατὰ τὰς λοιπὰς
 ποιότητας κινήσεις. Ἐπὶ δὲ καὶ ἡ κατὰ τόπον μεταβο-
 λή, ὡς καλοῦσι φοράν. Εἰ τοίνυν ἡ γένεσις οὐσιώδης
 εἰς μεταβολὴν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν ἀγούσα, καὶ ἡ ἀν-
 τικείμενη ἀρχὴ ταύτῃ φθορὰ ἐκ τοῦ ὄντος εἰς τὸ μὴ ὄν ἀγ-
 ούσα, καὶ αὕτη κατ' οὐσίαν εἰς μεταβολήν, ὥστε ὁ πυρετός ἢ
 φθέρῃ τὸ ὑποκείμενον, ἢ καὶ ἢ συμβιβικός, ἀλλὰ κατ'
 οὐσίαν μεταβολήν, ὡς καλοῦσι φθοράν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ γένε-
 σις καὶ ἡ φθορὰ, ἀλλοιώσεις μὲν οὐκ ἐστίν, οὐκ αἶον δὲ ἀλ-
 λοιώσεως γίνονται. ὅταν μὲν ἔν μετρίᾳ γίνηται ἀλλοίω-
 σις, θερμασία, ἢ ψύξις, ὥστε μὴ φθέρῃ τὴν τῆς ζώης συμ-
 μετρίαν, συμβιβικός ἢ τοιαύτη ποιότης ἐστίν, ἥτις καὶ ἀπο-
 γίνετο μὴ φθέρουσα τὸ ὑποκείμενον, ὅταν δὲ ὡς πληθύν-
 ῃ ἐκταθῇ, ὡς τὴν συμμετρίαν τῆς τῆς ὑποκειμένου κρᾶσεως
 φθῆραι, τότε λοιπὸν οὐκ ἐστὶν ἀλλοίωσις τὸ τοιοῦτον, οὐδὲ
 κατὰ συμβιβικός μεταβολή, ἀλλ' αὐτῆς τῆς οὐσίᾳς. ὥς
 τε ὁ πῶς πυρετός φθέρῃ, ἀλλ' ὁ ἀμέτρος, ὅς δὲ συμβιβι-
 κός ἐστιν, ἀλλ' ἢ τὸ μὴ ὄν μεταβολή. Ἀπορῆσι δὲ καὶ πόρῃ

τῆς φαλάκρας, φασὶ γὰρ φθάνειν τὸ ὑποκειμενον, ἢ γινώσκουσι τὰς τρίχας. ἴσιν τοίνυν, ὅτι οὐχ ὑπάρχοντα τῇ φαλάκρᾳ αἱ τρίχες, ἀλλ' ἡ κεφαλὴ. καὶ αὕτη οὐ φθάνεται. τὸ δὲ μέλαν εἶναι, ἀχωρίως τῷ κόρακι καὶ τῷ αἰθίοπι συμβέβηκε. καλῶς εἶπε τῷ κόρακι καὶ τῷ αἰθίοπι, ἐστὶ γὰρ πολλὰ μέλανα, ἀλὼν καίνονται. ἔπον δὲ, ὅτι καὶ τὰ ἀχώριστα συμβεβηκότα ἐστὶ χωρίσαι τῇ ὑπνοίᾳ δωματὸν, τὰς δὲ ἰδιαίτετα διαφορὰς, οὐ δὲ τῇ ὑπνοίᾳ, οὐ δὲ γὰρ τὸν ἀνθρώπον ἐκτὸς τοῦ λογικῆς ἐννοήσαι δωματὸν, ἐπεὶ οὐδ' αὖ εἴη ἀνθρώπος, οὔτε γὰρ ἀγγέλους τῶ ἀθανάτου, ἐπεὶ οὐκ ἐπ' ἀγγελοὶ εἰσι.

Ὁρίζονται δὲ αὐτὸ καὶ οὗτοι. συμβεβηκὸς ἐστὶν, ὅ ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, ἢ μὴ ὑπάρχειν, καὶ ὁ οὐτε γένος ἐστὶν, οὔτε διαφορὰ, ὅτε εἶδος, οὔτε ἴδιον, ἀλλ' ἐστὶν ἐν ὑποκειμένῳ ὑφιστάμενον. Ἀφοριζέντων δὲ πάντων τῇν προτεθέντων, λέγω δὴ γένους, εἶδους, διαφορὰς, ἰδίᾳ καὶ συμβεβηκότος, ῥητέον πῶς τε κοινὰ πρόσθεν αὐτοῖς, καὶ πῶς ἰδίᾳ.

Ἄλλω ὑπογραφῷ ἀποδίδωσι τοῦ συμβεβηκότος, ἀκριβεστέρα τ' προτέρα, μάλλον γὰρ ἐφαρμόζει καὶ τοῖς ἀχωρίστοις, τὸ ἐπὶ ὃ ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἢ τὸ γίνεται, καὶ ἀπογίνεται, ἢ ὁ οὐτε γένος ἐστὶν, οὔτε διαφορὰ, οὔτε εἶδος, ὅτε ἴδιον, ἀλλ' ἐστὶν ἐν ὑποκειμένῳ ὑφιστάμενον. ἄλλω ὑπογραφῷ ἀποδίδωσι τοῦ συμβεβηκότος, δωμαμένῳ καὶ ὑπὸ ταῖς τέτρασι φωναῖς ἀποδίδωται, ἐκ τῆς τῇν λοιπῶν ἀναιρεσίως. καὶ γὰρ ὁ μὴ γένος ἐστὶ φησὶν, μήτε εἶδος, μήτε διαφορὰ, μήτε ἴδιον, ἀλλ' ἐστὶν ἐν ὑποκειμένῳ ὑφιστάμενον. ἔχει τοίνυν ἐπὶ πᾶσι καὶ ἐπ' ἐκείνων, οἷον, ὑπὸ τοῦ γένους, ὁ μὴτε διαφορὰ ἐστὶ, μήτε εἶδος, μήτε ἴδιον, μήτε συμβεβηκὸς, ἀλλ' ἐν φέσκει, καὶ

ἀπλῶς ὑπὸ πείσων· ἔχ' ὠρίσατο ὃ ἐκένασ' ἕτως, ἐπεὶ δὴ
 ἀγνώσοι ἦσαν αἱ ἐφεξῆς φωναί· νῦν δὲ μετὰ τὸ διδάξαι
 πείσας, ἐκόντως ὠρίσατο τὸ συμβεβηκός· ἐπεὶ δὲ ἡ τῇ
 τεσσάρων ἀνάρεσις οὐ μόνον τὸ συμβεβηκός ἐσφόρει, ἀλλ'
 καὶ τραγέλαφον καὶ ἄλλα πλῆστα, προσέθηκεν ὅτι, αἱ
 δὲ εἰς ἐν ὑποκειμένῳ ὑφίσταμενον ἑπὶ δὲ αἱ ἐν ὑποκει-
 μένῳ εἰς ὑφίσταμενον τὸ συμβεβηκός, ἐξέωσε τὸν τραγέ-
 λαφον, οὐχ ὑφίσταται γὰρ ἐν ὑποκειμένῳ, ἀλλ' ἐστὶν ἐν ἑ-
 λήϊωνοίᾳ· ἐπεὶ δὲ ὃ ἔκ' ἔπε τι ἔστιν, ἐξ ἀποφάσεως ἐποιή-
 σατο τὴν ὑπογραφήν, ἡρῆκός ὅτι οὐτε γένος εἰς ἐν, ἔτε τὰ λοι-
 πὰ, καὶ τί ἐστὶ λέγει, ὅτι ἐν ὑποκειμένῳ ὑφίσταται·

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ

ΠΕΝΤΕ ΦΩΝΩΝ·

- κοινὸν μὲν δὴ πάντων τὸ, κατὰ πλεόνων κατηγορεῖται
 αὐτῶς εἰρηται· ἀλλὰ τὸ μὲν γένος, τῇ ὑπ' αὐτὸ εἰδῶν καὶ
 ἀτόμων, καὶ ἡ διαφορὰ ὡσαύτως· τὸ δὲ εἶδος τῇ ὑπ' αὐτὸ
 ἀτόμων· τὸ δὲ ἴδιον, τοῦτε εἶδους οὐ εἰς ἴδιον, καὶ τῇ ὑ-
 πὸ τὸ εἶδος ἀτόμων, τὸ δὲ συμβεβηκός, καὶ εἰδῶν καὶ ἀτό-
 μων· τότε γὰρ ζῶον, ἵππου τε καὶ βοῶς κατηγορεῖται, εἰ-
 δῶν ὄντων, καὶ τοῦδε τοῦ ἵππου, καὶ τοῦδε τοῦ βοῶς, ἀτό-
 μων ὄντων· τὸ δὲ ἄλογον, ἵππου καὶ βοῶς κατηγορεῖται,
 καὶ τῇ κατὰ μέρος· ὁ δὲ ἄνθρωπος, τῇ κατὰ μέρος μό-
 νων κατηγορεῖται· τὸ δὲ γελασκὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῇ
 κατὰ μέρος· τὸ δὲ μέλας τοῦτε εἶδους τῇ κοράκων καὶ
 τῇ κατὰ μέρος, συμβεβηκός ὃν ἀχώριστον, καὶ τὸ κινεῖσθαι
 ἀνθρώπου τε καὶ ἵππου, χωριστὸν ὃν συμβεβηκός·

Ἐν πᾶσι τοῖς πράγμασι, τρία ταῦτα θεωροῦνται, οὐ-
 σία, ταυτότης, ἐτερότης· οὐσίαν δὲ λέγω, ἃ τὴν ἀν-
 τικειμένην τοῖς συμβεβηκόσιν, ἀλλὰ τὴν ἐκαστὸν πρᾶγμα
 πρὸς ὑπερβαίνειν, διὸ καὶ ὄντα λέγεται· ἔχει δὲ καὶ ταῦτα

τοῦτηται, ἐπεὶ γὰρ μία τῶν πάντων ἀρχή, ἀνάγκη τὰ πέν-
 τα κοινῶν ἵεν πινὰ ἔχειν πρὸς ἀλλήλας. Πάλιν ἐπεὶ καὶ
 πολλὰ ἐπὶ πάντας τὰ ὄντα, ἀνάγκη καὶ ἐτερότητα τινὰ ἵ-
 ναι, ἵνα καὶ πολλὰ ἦ. ὅπου γὰρ πλήθος, ἐνταῦθα καὶ ἐτερότης.
 Διὸ οὖν καὶ ὑπὲρ τῶν προκειμένων πέντε φωνῶν ζητεῖν, οὐκ
 οἶαν, ταυτότητα, ἐτερότητα. ἀλλὰ καὶ ποῦ τῆς οὐσίας
 ἡδὴ προαίρηται, ἔφη γὰρ τιμὴ ὑπαρξείν αὐτῶν. ποῦ δὲ τῆς
 ταυτότητος καὶ ἐτερότητος νῦν λέγει, καὶ κατὰ τί κοινῶν
 νοῦσι, καὶ κατὰ τί διαφθόρουσι. καὶ διώκονται μὲν οἱ οὐ
 φανερώς διακείμενοι ἐκ τῶν ἡδη ρηθέντων τούτοις ὑπὸ
 ἡμῶν. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ βιβλίον πρὸς πινὰ τῶν ὑπολαμοτέ-
 ρων γράφει, τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τοῦ τὰ ὑπολόγηται τῶν θεωρη-
 μάτων πρὸς αὐτὸν γράφειν, αὐτὸς ἐκ τῶν ρηθέντων ἐκλε-
 ξάμενος ταῦτα λέγει. καὶ πρότερον μὲν λέγει τὰ κοινὰ
 τὰ παῖσι παρεκκολλησώμενα, ἵνα ἕκαστον παρεβάλλῃ πρὸς
 τὰ λοιπὰ τέσσαρα, καὶ λέγει κατὰ τί μὲν, κοινῶν νοῦσι,
 κατὰ τί δὲ, διαφθόρουσι. Ἰστέον δ' ὅτι ἐν διαφθόρων π-
 νῶν ὁπωσὼν ὑποκειμένων ἐβελήσομεν μαθεῖν, πόσας ποι-
 εῖσιν αὐταὶ διαφορὰς τῶν πρὸς ἀλλήλας συμπλοκῶν, με-
 θόδῳ τῇ αὐτῇ ὁφείλομεν χρῆσασθαι. δεῖ γὰρ λαμβάνειν
 τὸν μονάδι ἐλάττωνα ἀριθμὸν, καὶ πολυπλοκιάζον ὑπὲρ τὸν
 ἐξ ἀρχῆς προκείμενον, καὶ τὸν γενόμενον μορρίζον δίχα,
 καὶ τοσαύτας συμπλοκάς λέγειν γίνεσθαι. οἷον, πέντε αἰ-
 σὶν αἱ φωναὶ αἱ νῦν συγκρινόμεναι πρὸς ἀλλήλας. λάβε
 τὸν μονάδι ἐλάττωνα, τὸν τέταρτον, καὶ ποιήσων τετρα-
 κτες πέντε, καὶ γίνονται εἴκοσι, τούτων αὐτῆς τὸ ἡμισυ, ὅπερ
 ἐπὶ δέκα. καὶ τοσαύτας λέγει γίνεσθαι τῶν πέντε, πέντε πρὸς
 ἀλλήλας συμπλοκάς τε καὶ συγκρίσεις. λαμβάνομεν ὅ-
 τὸν μονάδι ἐλάττωνα, ἐπειδὴ αὐτό τι πρὸς αὐτό, οὐδὲν πα-
 ρεβάλλεται, ἀλλ' ἄλλο πρὸς ἄλλο. πρὸς ἀλλήλους δὲ πολ-

λαπλάσιάζομεν, ἐπεὶ δὴ τὴν πρὸς ἀλλήλα παρὰβολὴν
ζητοῦμεν, ἡτοῦ τὴν διαφορὰν. τοῦ δὲ γνησίου ἀριθ-
μοῦ λαμβάνομεν τὸ ἥμισυ, ἐπεὶ δὴ ἐκ τοῦ γνησίου πολ-
λαπλάσιασμοῦ συμβαίνει δις τὰ αὐτὰ παρὰβάλλεσθαι
πρὸς ἀλλήλα. ἕκασον γὰρ τῶν πέντε, πρὸς τὰ λοιπὰ τὴν
σάρκα πολλαπλασιάζεται. οἷον, τὸ γένος, πρὸς τὰ ἐφει-
ξῆς τέσσαρα, καὶ πάλιν τὸ εἶδος, πρὸς τὸ γένος καὶ τὰ λοι-
πὰ τρία. καὶ συμβαίνει δις τὴν αὐτὴν ἑκάστου παρὰβο-
λὴν, ἡ γὰρ διαφορὰν ποιῆσαι. διὰ τοῦτο οὖν τοῦ γνησίου
ἀριθμοῦ τὸ ἥμισυ λαμβάνομεν.

Ἀλλὰ προηγουμένως μὲν, τῶν ἀτόμων, κατὰ δὲ δεύ-
τερον λόγον, καὶ τῶν πορευχόντων τὰ άτομα.

Πάνυ ἀνθρώπων ἐν τούτοις θεωρήματα ὁ πορφύριος λέ-
γει. φησὶ γὰρ καὶ τὰ γένη, καὶ αἱ διαφοραὶ, κατηγοροῦν-
ται τῶν εἰδῶν καὶ τῶν ἀτόμων. λέγεται γὰρ καὶ ζῶν καὶ
ἀνθρώπος, ὁ σωκράτης. ἀλλὰ προηγουμένως μὲν, τῶν
εἰδῶν κατηγοροῦνται, κατὰ δὲ δεύτερον λόγον, διὰ ταῦ-
τα καὶ τῶν ἀτόμων. ἐπεὶ δὴ γὰρ ὁ ἀνθρώπος ζῶν, καὶ ὁ
σωκράτης ζῶν, καὶ ἐπεὶ δὴ ὁ ἀνθρώπος λογικόν, καὶ ὁ
σωκράτης λογικόν. Κατηγορεῖται δὲ καὶ τὰ ἴδια, καὶ
τὰ συμβεβηκότα τῶν εἰδῶν καὶ τῶν ἀτόμων. λέγεται γὰρ
μελασικός, ὁ ἀνθρώπος, καὶ ὁ σωκράτης, καὶ λυκός, ὁ ἀν-
θρώπος, καὶ ὁ σωκράτης, ἀλλὰ προηγουμένως μὲν, τῶν
ἀτόμων, κατὰ δὲ δεύτερον λόγον καὶ τῶν εἰδῶν. οὐ γὰρ
τῷ καθόλου ἀνθρώπον εἶναι μελασικόν, ἢ λυκόν, λέγομεν
μελασικούς πάντας οὗ κατὰ μέρος, ἢ λυκούς, ὁ γὰρ καὶ
θόλου ἀνθρώπος, ἀσώματος ἐστὶ, καὶ οὐχ ὑπάρχῃ μελασι-
κός, ἀλλὰ τῷ οὗ κατὰ μέρος ἀνθρώπους εἶναι μελασικός
ἢ λυκός. καθόλου δὲ, ποτε τῶν ἐν τοῖς πολλοῖς, ἢ ὑπὸ τοῖς
πολλοῖς λέγει.

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ
ΠΑΡΑΒΟΛΗ' ΓΕΝΟΥΣ
ΚΑΙ' ΔΙΑΦΟΡΑΣ.

» Κοινόν δὲ γένους καὶ διαφορᾶς, τὸ ποτεκτικόν εἶναι τῶν
» εἰδῶν, ποτεῖχει γὰρ καὶ ἡ διαφορὰ εἶδη, ἢ καὶ μὴ πάντες οἱ
» σα τὰ γένη. τὸ γὰρ λογικόν, ἢ καὶ μὴ ποτεῖχει τὰ ἀλογα,
» ὡς ποτὶ τὸ ζῶον, ἀλλὰ ποτεῖχει ἀγγελον, καὶ ἀνθρώπον, ἀ/
» πὲρ εἶπεν εἶδη.

Μετὰ τὸ τὰς πέντε ὁμοῦ παραβαλεῖν ἀλλήλαις, καὶ εἰ-
πὴν κατὰ τί μὲν κοινώνουσι, κατὰ τί δὲ διαφορῶσι,
βούλεται λαβῆν ἐν ἑκάστων αὐτῶν, καὶ παραβάλλειν πρὸς
τὰ λοιπὰ τέσσαρα, καὶ δεῖξαι κατὰ τί μὲν κοινώνῃ τὸ ἐν
τῇ πολλῶν ἡγοῦται τοῖς τέσσαρσι, κατὰ τί δὲ διαφέρει.
Κοινόν δὲ γένους καὶ διαφορᾶς τὸ ποτεκτικόν εἶναι τῇ εἰ-
δῶν. Νῦν ἐν ἑκάστων παραλαμβάνει, καὶ παραβάλλει
πρὸς ἑκάστων τῇ λοιπῶν ἰδίᾳ καθ' ἑν. καὶ πρῶτον ἰδὲ
γένος παραβάλλει πρὸς τὴν διαφορὰν, καὶ λέγει κατὰ τί
κοινώνουσι, καὶ κατὰ τί διαφορῶσιν.

» Ὅσα τε κατηγορεῖται τοῦ γένους ὡς γένος, καὶ τῇ ὑπ'
» αὐτὸ εἰδῶν κατηγορεῖται. ὅσα τε τῇ διαφορᾶς, ὡς διαφο-
» ρᾶς, καὶ τῇ ἐξ αὐτῆς εἰδῶς κατηγορηθῆσεται. γένος τε γὰρ
» ὄντος τῇ ζῴῳ, ὡς γένους, κατηγορεῖται ἡ ζῴα, καὶ τὸ ἐμ-
» ψυχον, καὶ τὸ αἰσθητικόν, ἀλλὰ καὶ τῇ ὑπὸ τὸ ζῶον εἰδῶν
» πάντων κατηγορεῖται ταῦτα, ἄχρι καὶ τῇ ἀτόμῳ, διαφο-
» ρᾶς τε ζῴης τοῦ λογικῆς, κατηγορεῖται ὡς διαφορᾶς τὸ,
» λόγῳ χρῆσθαι, ἔμῳ δὲ τῇ λογικῇ, ἀλλὰ καὶ τῇ ὑπὸ τὸ
» λογικόν εἰδῶν κατηγορηθῆσεται τὸ, λόγῳ χρῆσθαι.

Ὅσα γὰρ κατηγορεῖται τοῦ ζῴου, ταῦτα καὶ τῇ μετὰ
τὸ ζῶον εἰδῶν, καὶ ἀτόμῳ. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῆς διαφο-
ρᾶς. Ἀρα οὖν ἐπειδὴ τοῦ ζῴου κατηγορεῖται τὸ γένος,
λείγομεν γὰρ τὸ ζῶον γένος, διὰ τοῦτο καὶ εἰδους καὶ ἀτόμου

κατηγορηθήσεται; εἰ γὰρ τοῦτο, καὶ ὁ ἀνθρώπος, καὶ ὁ σῶς
 πρᾶτης, γένος· ὁ ποῦ οὐκ ἔστι· καὶ ἐπεὶ δὴ τὸ γένος διασύνλα-
 βον, ἄρα καὶ ὁ ἀνθρώπος; ῥ' ἡτέρον τοίνυν, ὅτι διὰ τοῦτο κοι-
 νῶς ὁ πορφύριος προσέθηκε τὸ, ὡς γένους, ἀπὸ τοῦ ὡς πρὸς
 γματος· οὐ γὰρ ὡς χέσιν ἔχοντος· τὸ γὰρ γένος, καὶ τὸ δια-
 σύλλαβον, καὶ ὅσα τοιαῦτα, τῶν χέσιν τοῦ ζώου δηλοῖ· ὅ-
 σα οὖν τοῦ ζώου ὡς ζώου κατηγορεῖται, τοῦτο γὰρ αὐτὸ δη-
 λοῖ τὸ ὡς γένους, ταῦτα πάντως καὶ τῶν εἰδῶν καὶ τῶν ἀ-
 τόμενων κατηγορεῖται· τὸ δὲ γένος τοῦ ζώου, οὐχ ὡς ζώου κα-
 τηρεῖται, ἀλλὰ χετικῶς· λέγεται γὰρ οὐ μόνον τὸ ζῶον γέ-
 νος τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τοῦ ἵππου, καὶ τῶν λοιπῶν, ἀλλὰ καὶ
 τὸ χρώμα γένος λευκοῦ καὶ μέλανος, καὶ τῶν ἄλλων· ὁμοί-
 ῶς καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις ὁρίσεις· ὡς τε τὸ γέ-
 νος τοῦ ζώου, οὐχ ὡς ζώου κατηγορεῖται, ἀλλ' ὡς ποῖαν χέ-
 σιν ἀφελήσας πρὸς τὰς ὑφ' αὐτό· καὶ διὰ τοῦτο οὐ κατη-
 γορηθήσεται κατὰ τῶν εἰδῶν καὶ τῶν ἀτόμων· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ
 ὑπὸ τῆς διαφορᾶς λόγος· ὅσα γὰρ τῆς διαφορᾶς ὡς διαφο-
 ρᾶς, καὶ οὐ χέσιν δηλοῦνται κατηγορεῖται, τὰ αὐτὰ καὶ τῶν
 ὑπ' αὐτὴν εἰδῶν πάντων, καὶ ἀτόμων

- » Κοινὸν δὲ καὶ τὸ, ἀναρρεθόντος τοῦ γένους, ἢ τῆς διαφο-
 » ρᾶς, σωακταιρεῖσθαι καὶ τὰς ὑπ' αὐτὰ, ὡς γὰρ μὴ ὄντος ζώου,
 » οὐκ ἔστιν ἵππος, οὐδὲ ἀνθρώπος, οὕτω μὴ ὄντος λογικοῦ, οὐ
 » δὲν ἔστι ζῶον τὸ λόγῳ χρώμενον·

Δύο κανόνες εἰσὶ τῶν φύσει προτέρων, τὸ, τε σωακται-
 ρεῖν μὴ, μὴ σωακταιρεῖσθαι δὲ, καὶ τὸ σωησφύρεν μὴ, μὴ
 σωησφύρεσθαι δὲ· ταῦτα δὲ καὶ ἀμφοτέρων ἐπὶ κοινὰ, τὰ
 γένους τε καὶ τῆς διαφορᾶς·

- » Ἰδίον δὲ τοῦ γένους τὸ ὑπὸ πλειόνων κατηγορεῖσθαι, ἢ
 » ποῦ ἢ διαφορᾶς, καὶ τὸ εἶδος, καὶ τὸ ἴδιον, καὶ τὸ συμβε-
 » βηκός· τὸ μὴ γὰρ ζῶον ἐπ' ἀνθρώπου καὶ ἵππου, καὶ ὄρνέον,

11 ἡ γὰρ
 12 ἐκ τῆς
 13 μετὰ
 14 συνάφης
 15 Εἰς
 16 φανερὰ
 17 τῆς αἰ
 18 Εἰς
 19 τὸ
 20 ἐκ τῆς
 21 Εἰς
 22 ἰσχυρὰ
 23 Καὶ
 24 ἡ δὲ
 25 τὸ φανερὰ
 26 Πρὸς
 27 καὶ τῆς
 28 Φανερὰ
 29 μετὰ
 30 σιῶν
 31 ἔα
 32 πρὸς
 33 οὐτῶν
 34 ἑρμηνείας
 35 νοῦς οὐ
 36 φανερὰ
 37 τοῦ
 38 συνήθη

11 Ε Π
 12 τὸ ἄλλο
 13 Ε ΠΡΟΣ
 14 ΚΑΙ
 15 Η Δ
 16 τὸ φουσ
 17 ΠΡΟΣ
 18 ΚΑΙ ΤΗ
 19 ΦΙΛ
 20 ΜΕΤΕ
 21 ΣΤΩΘΕ
 22 ΕΝ
 23 ΠΡΟΣ
 24 ΟΥΤΩΝ
 25 ΕΡΜΕ
 26 ΝΟΥΣ ΟΥ
 27 ΦΙΛΗΣ
 28 ΤΟΥ
 29 ΣΥΝΕ

Επὶ τὸ γινώσκειν ποιεῖται τὴν διαφορὰν διατάσσας, τοῦ
ζώου, τὸ μὲν λογικόν, τὸ δὲ ἄλογον. αἱ δὲ διαφοραὶ, οὐ πε-
ριέχουσι τὰ γινώσκειν. Επὶ τὰ μὲν γινώσκειν, πρότερον ἢ ὑπὲρ
αὐτὰς διαφορῶν. διὸ σωματικαῖς μὲν αὐτάς, οὐ σωματικαῖς
εἶναι δὲ ὑπὸ αὐτῶν. ἀναιρεθεὶς τοῦ ζώου, σωματικαῖς
εἶναι τὸ λογικόν, καὶ τὸ ἄλογον, αἱ δὲ διαφοραὶ, οὐκ ἐπὶ συ-

» ναιαιροῦσι τὸ γένος· καὶ ὅτι πᾶσαι ἀναιρεθῶσιν, οὐσίᾳ
 » ἔμψυχος αἰδητικὴ ὑπνοῖται, ἥτις ἐν τῷ ζῶν. Ἐπὶ τὸ
 » μὲν γένος ἐν τῷ τί ἐστιν· ἡ δὲ διαφορὰ ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐ
 » στιν ὡς εἴρηται, κατηγορεῖται·

Εἴρηται ὅτι κατὰ οὗτο παθητικούς, ὅτι αἱ δια
 φοραὶ δυνάμει ἐστὶν ἐν τοῖς γένεσι πρότερον τῇ ὑπὸ αὐτῶ
 τὴν εἰδῶν·

» Ἐπὶ γένος μὲν ἐκαστὸν εἶδος, οἶον, ἀνθρώπου
 » τὸ ζῶν, διαφορὰ δὲ πλείους, οἶον λογικόν· θνητόν, νοῦ καὶ
 » ὑψηλῆς δεκτικόν, αἷς τῇ ἄλλων ζώων διαφέρει·

Ἐπεὶ ἐπερίτης γένους καὶ διαφορᾶς· τὸ μὲν ὅτι ἐν
 εἶπεν, αἱ δὲ, πλείους καὶ ἐκαστὸν εἶδος·

» Καὶ τὸ μὲν γένος εἰκὼς ὕλη, μορφῇ δὲ ἡ διαφορὰ·
 » Ἡ δὲ εἴρηται ὅτι ἐν τοῖς πολλοῖς γένεσι, καὶ μάλιστα
 » τὸ φυσικὸν ὕλη εἰκὼς, ἡ δὲ διαφορὰ, εἶδη·

» Προσόντων δὲ καὶ ἄλλων κοινῶν τε καὶ ἰδίῶν τῷ γένει,
 » καὶ τῇ διαφορᾷ, ἀρκεῖ τὸ αὐτὰ·

Φησὶν ὅτι καὶ ἄλλα μὲν εἰσιν αὐτοῖς κοινὰ καὶ ἴδια, ὅ
 μως ἀρκεῖ τὸ αὐτὰ· Ἐπὶ δὲ κοινὸν αὐτοῖς· καὶ τὸ αὐτὸ
 σιῶδες· ὅτι ὅτι οὐσίῳδες τὸ γένος, οὕτως καὶ ἡ διαφο
 ρὰ· Κοινὸν αὐτῇ καὶ τὸ σωόνύμως κατηγορεῖται, ὡς
 πρὸς ὅτι τὸ γένος τῇ ὑπὸ αὐτὸ σωόνύμως κατηγορεῖται,
 οὕτω καὶ ἡ διαφορὰ· Ἐπὶ δὲ καὶ ἴδιον ἐκάστω παρὰ τα
 εἰρημσία, ὅτι τὸ μὲν γένος, οἶον τὸ ζῶν, μετ' ἄλλον γέ
 νους οὐ συμπλέκεται πρὸς τὸ συμπληρῶσαι π, αἱ δὲ δια
 φοραὶ συμπλέκονται καὶ ποιοῦσι τί· τὸ λογικόν ὅτι μετὰ
 τοῦ θνητοῦ, καὶ νοῦ καὶ ὑψηλῆς δεκτικοῦ, καὶ τῇ ποιούτων,
 συμπλέκεται, καὶ συμπληροῖ τὸν ἀνθρώπου·

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ
ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΓΕ' ΝΟΥΣ
ΚΑΙ' ΕΙ' ΔΟΥΣ.

Γένος δὲ καὶ εἶδος κοινὸν μὴ ἔχουσι τὸ κατὰ πλείονων
ὡς αἴρηται, κατηγορεῖται.

Παραβαλὼν τὸ γένος πρὸς τὴν διαφορὰν, καὶ εἰπὼν
κατὰ τὴν κοινωσύνην, κατὰ τὴν δὲ διαφέρουσι, καὶ πα-
ραβάλλει τὸ γένος πρὸς τὸ εἶδος, καὶ λέγει τὴν κοινὴν ἔχου-
σιν.

Εἰλήφθω δὲ τὸ εἶδος ὡς εἶδος μόνον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὡς
γένος, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ εἶδος καὶ γένος.

Καλῶς τὸ, ὡς εἶδος ἐτέθη, ἵνα μὴ τὸ εἰδικώτατον λα-
βῇς, τοῦτο γὰρ οὐκ ἐπὶ κατὰ πλείονων κατηγορεῖται, ἢ τὸ
ὑπὸ ἀλλήλων, ὡς ὑπὸ ἀλλήλων, τὸ γὰρ ὑπὸ ἀλλήλων, καὶ εἶδος καὶ
γένος ἐπὶ τῶν μετὰ ταῦτα, καὶ διρίσκειται πάλιν γένος.
ἀλλ' εἰ καὶ ὑπὸ ἀλλήλων ἐστίν, ὡς εἶδος αὐτὸ λάβει, καὶ μηκέτι
ὡς γένος. ἵνα σύγκρισιν ποιήσης εἰδους καὶ γένους, καὶ
μὴ γένων ἀμφοτέρων.

Κοινὸν δὲ αὐτοῖς, καὶ τὸ προτέρα εἶναι, ὧν κατηγορεῖ-
ται. Καὶ τὸ ὅλον τὴν εἶναι ἐκάτερον.

Διὰ τοῦτο προέταξε τὸ κοινόν, τὸ λέγον κατὰ πλεί-
ονων κατηγορεῖται, ἵνα εἴπῃ, ὅτι καὶ πρότερόν ἐστιν ἐκείνων
ὧν κατηγορεῖται.

Διαφέρει δὲ, ὅτι τὸ μὴ γένος, ποριέχεται τὰ εἶδη. τὰ δὲ
εἶδη ποριέχεται, καὶ οὐ ποριέχεται τὰ γένη. ὡς πλείον γὰρ
τὸ γένος τοῦ εἶδους κατηγορεῖται. Ἐπὶ τὰ γένη προὔπο-
κειται δὲ, ὅτι καὶ διαμορφωθέντα πᾶς εἶδος ποιοῖς διαφο-
ραῖς ἀποτελεῖ τὰ εἶδη. ὅθεν καὶ πρότερα τῇ φύσει τὰ γέ-
νη, καὶ σωματικώτατα, ἀλλ' οὐ σωματικώτατα. καὶ εἶ-
δους μὴ ὄντος, πάντως ἐπὶ καὶ γένος, γένους δὲ ὄντος, οὐ
πάντως ἐπὶ εἶδος. Καὶ τὰ μὲν γένη σωματικώτατα κατη-

- 22 γορηται τῇ ὑφ' αὐτὰ εἰδῶν. τὰ δὲ εἶδη τῇ γένων οὐκ ἐπὶ
 22 ἔπ, τὰ μὲν γένη τῇ εἰδῶν πλεονάζει, τῇ τῇ ὑφ' αὐτὰ
 22 εἰδῶν ποτεσχη, τὰ δὲ εἶδη τῇ γένων πλεονάζει, ταῦς οἱ
 22 κείαις διαφοραῖς. ἔπ οὐτε τὸ εἶδος γένοιτ' ἀν' γνηκῶ
 22 ταιτον, οὐτε τὸ γένος εἰδικώτατον.

Κατὰ π διαφέρουσι, βούλεται δὲ εἶναι. καὶ ἡ μὲν πρῶ-
 τη διαφορὰ, δὴλη, ἡ δὲ, ὅτι τὰ γένη προῦποκείσθαι δὲ.
 τὸ ζῶν ὡς ἔρηται, ὡς ὕλη προῦπέσθαι, καὶ προσλα-
 βὼν τὸ λογικὸν καὶ τὸ θυητὸν ποιῇ τὸν ἄνθρωπον. ὅτι τὸ μὲν
 ζῶν, γένος, ὁ δὲ ἄνθρωπος, εἶδος. πρότερον οὖν τῇ φύ-
 σε τὰ γένη. Δύο ἑστὶ κανόνες ὡς ἡδὴ ἐφαμην, καθ' ὧς
 διακρίνονται τὰ πρότερα τῇ φύσει. καὶ ἔστι πρότερος μὲν,
 ὁ λέγων πρῶτον εἶναι τὸ σωσπαιροῦ μὲν, μὴ σωσπαιροῦ
 μινον δέ. ὅιον, τὸ ζῶν ἀναιροῦ μινον μὲν, σωσπαιρῇ τὸν
 ἄνθρωπον, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἀναιρεθῆς, οὐ σωσπαιρῇ τὸ ζῶ-
 ον. πρότερον οὖν τῇ φύσει τὸ γένος τοῦ εἶδους. ἔπ δὲ
 δεύτερος κανὼν, ὁ φάσκων φύσει πρότερον εἶναι τὸ σωπαι-
 σφειρόμινον μιν, μὴ σωπαισφείρον δέ. ὅιον, ἄνθρωπον ὄν-
 τος, πάντως σωπαισφείρεται καὶ τὸ ζῶν. ζῶν δὲ ὄντος,
 οὐκ ἀνάγκη σωπαισφείρεται τὸν ἄνθρωπον. καὶ κατ' αὐτὸ
 φοτέρους οὖν οὗ κανόνασ', φύσει πρότερον τὸ γένος τοῦ
 εἶδους. τὸ μὲν γένος ὑπάρχον οὐ σωπαισφείρει καὶ τὸ εἶ-
 δος. τὸ μὲν τοι εἶδος ἡ τεθεῖν, σωπαισφείρει καὶ τὸ γένος.
 τὰ δὲ εἶδη τῇ γένων πλεονάζει. τὰ γὰρ εἶδη ἔχει ταῖς
 συμπληρωτικὰς αὐτῶν διαφορὰς ἐσθῆτα.

ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΓΕΝΟΥΣ

ΚΑΙ ΙΔΙΟΥ.

- 22 Γένους δὲ καὶ ἰδίου, κοινὸν μὲν, τὸ εἶπεσθαι τοῖς ἑδε-
 22 σιν. εἰ γὰρ ἄνθρωπος, ζῶν, καὶ εἰ ἄνθρωπος, κλαπκόν.
 22 κοινὸν δὲ καὶ τὸ ἐπίσης κατηγορεῖσθαι τὸ γένος τῇ εἰδῶν,

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

καὶ τὸ ἴδιον τῶν αὐτοῦ μετεχόντων. ἐπίσης ὁ ἄνθρωπος καὶ βούς ζῶν, καὶ ἄνθρωπος καὶ μέλιτος μελασπικόν.

Παραβαλὼν πρὸς τὸ εἶδος τὸ γένος, νυνὶ παραβάλλει αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ ἴδιον. ἔπειτα δὲ λέγεται, ἢ τὸ μᾶλλον τῶν ἐλάττων ἐξ ἀνάγκης, ὥς τῶ ἀνθρώπῳ τὸ ζῶν, εἴ ἢ ἄνθρωπος, καὶ ζῶν, ἢ τὸ ἴσον τῶ ἴσῳ, ὥς τῶ ἀνθρώπῳ πάλιν τὸ μελασπικόν. εἴ ἢ ἄνθρωπος, καὶ μελασπικόν.

Κοινὸν δὲ καὶ τὸ σωανύμως κατηγορεῖται τὸ γένος τῶν ἐλάττων, καὶ τὸ ἴδιον ὧν ἀν' εἰν ἴδιον.

Ἰδού διὰ ταύτην τὴν συγγένειαν ἐλέγχουσιν εἰς μετὰ ταῦτα τὸ ἴδιον τῶν οὐσιωδῶν, καὶ τῶ ἐπουσιωδῶν, καὶ πλησιάζειν αὐτὸ μᾶλλον τοῖς οὐσιώδεσι.

Διαφέρει δὲ τὸ γένος τοῦ ἴδιου, ὅτι τὸ μὲν γένος, πρὸ πτερον, ὕστερον δὲ τὸ ἴδιον. δὲ ἢ ἔστιν ἄνθρωπος, ἔστι δὲ διαφέρειν οὐδὲ διαφοραῖς καὶ ἰδίῳις. Καὶ τὸ μὲν γένος κατὰ πληθύνων ἐιδῶν κατηγορεῖται, ὧν ἐστὶ γένος, τὸ δὲ ἴδιον ἐνός ἐιδους πνός, οὗ ἐστὶν ἴδιον. Ἐπὶ τὸ μὲν ἴδιον ἀντικατηγορεῖται οὗ ἐστὶν ἴδιον, τὸ δὲ γένος, οὐδ' ἐνός ἀντικατηγορεῖται. οὐτε ἢ ζῶν, ἀνθρώπος, οὐτε εἴ ζῶν, μελασπικόν. ἢ δὲ ἀνθρώπος, μελασπικόν, καὶ ἐμπασιν. Ἐπὶ τὸ μὲν ἴδιον, παντὶ τῶ ἐιδὲ ὑπάρχει οὗ ἐστὶν ἴδιον καὶ μόνῳ καὶ αἰ, τὸ δὲ γένος, παντὶ μὲν τῶ ἐιδὲ οὗ ἀν' ἢ γένος καὶ αἰ, οὗ μὲν τοῖ καὶ μόνῳ. Ἐπὶ τὰ μὲν ἴδια ἀναίρουμένα, οὐ σωαναιρεῖ τὰ γένη, τὰ δὲ γένη ἀναίρουμένα, σωαναιρεῖ τὰ εἶδη, ὧν ἐστὶν ἴδια, ὥς τε καὶ ὧν ἐστὶν ἴδια ἀναίρουμένων, καὶ αὐτὰ σωαναιρεῖται.

Εἰπὼν κατὰ τὴν κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις, νυνὶ λέγει καὶ κατὰ τὴν διαφέρουσι. πρὸ πτερον ὃ λέγει οὐ τῶ χρόνῳ, ἀλλὰ τῇ φύσει. Ἐπὶ τὰ μὲν ἴδια ἀναίρουμένα, οὐκ ἀναίρει τὰ γένη. τὰ δὲ γένη ἀναίρουμένα, σωαναιρεῖ τὰ εἶδη, ὧν ἐστὶν ἴδια.

ἀναιρουμένων τοίνυν τῶν γενῶν, ἀναιρεῖται καὶ τὰ ἰδιαῖα
 μέσου τῶν εἰδῶν. ἀναιρεῖντος γὰρ τοῦ ἀνθρώπου, σωαίρει
 αἶται καὶ τὸ κλαπκόν. καὶ τοῦτο εἰκότως. ἃ γὰρ ἀναιρε
 μένων τῶν εἰδῶν ἀναιρεῖται τὰ ἰδιαῖα, καὶ τῶν γενῶν ἀναι
 ρουμένων ἀναιρεῖται τὰ εἶδη, καὶ τῶν γενῶν ἄρα ἀναιρου
 μένων, ἀναιρεθίσονται τὰ ἰδιαῖα.

ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ
 ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΟΣ.

Ἔνους δὲ καὶ συμβεβηκότος κοινόν, τὸ κατὰ πλεόνων
 κατηγορεῖσθαι ὡς εἴρηται, ἢ τε τῶν χωριστῶν ἢ, ἢ τε τῶν
 ἀχωριστῶν. καὶ γὰρ τὸ κινεῖσθαι κατὰ πλεόνων, καὶ τὸ μέ
 λαμ, κατὰ κορέκων, καὶ αἰθίοπων, καὶ πνῶν ἀψύχων.

Τῶν πλείων ἀλλήλων διαφερόντων, ὡς ἔχει τὸ γένος
 καὶ τὸ συμβεβηκότος, τὴν μὲν κοινωνίαν ἡπῆν δυσχερεῖς, ἢ
 πηδὴ ὀλίγη ἢ κοινωνία, τὴν δὲ διαφορὰν, ῥέειον. τὰ
 γὰρ πολὺ διεσπασμένα καὶ πολλοῖς ἑαυτῶν διαφέρουσιν. ὡς
 πορ καὶ τῶν πλείων συνεγγιζόντων τὴν μὲν διαφορὰν εἰ
 πῆν, δυσχερεῖς. τὴν δὲ κοινωνίαν, δυσχερεῖς ὅσον, τὴν μὲν
 κοινωνίαν, λικου, καὶ κωός, καὶ ἵππου ἡπῆν, καὶ φάτι
 της, καὶ ποδισερέας, δυσχερεῖς, τὴν δὲ διαφορὰν, οὐ ῥέει
 διον. Πάλιν κατὰ τί μὲν διαφέρει ὁ ἀνθρώπος μύρι
 μικος, καὶ δυσχερεῖς, καὶ δύπορον ἡπῆν, κατὰ τί δὲ κοινώ
 νοῦσι, δυσχερεῖς. καὶ ἀπλῶς, τὰ μὲν πόρεω ἀπ' ἀλλήλων
 ὄντα καὶ διεσπασμένα πολὺ, κοινωνίαν μὲν ὀλιγοσὴν ἔχει,
 πλείω δὲ διαφορὰν, τὰ δὲ μὴ πολὺ διεσπασμένα, ἀλλὰ
 πλησιάζοντα ἀλλήλοις, ὀλιγοσὴν μὲν κέκπηται τὴν δια
 φορὰν, πολλῶν δὲ τὴν κοινωνίαν.

Διαφέρει δὲ τὸ γένος τοῦ συμβεβηκότος, ὅτι τὸ μὲν
 γένος πρὸ τῶν εἰδῶν, τὰ δὲ συμβεβηκότα τῶν εἰδῶν ὕστε
 ρα. καὶ γὰρ ἀχωρίστον λαμβάνεται συμβεβηκότος, ἀλλ' ἔτι

22 με φύσιν πρότερον ἐπὶ τὸ ὧ συμβέβηκε. τοῦ συμβεβηκό-
 23 τος. Καὶ τοῦ μὲν γένους, ἐπίσης τὰ μετέχοντα μετέ-
 24 χε, τοῦ δὲ συμβεβηκότος οὐκ ἐπίσης, ἐπίτασιν ὧ καὶ ἀνέ-
 25 σιν ὑπὸ δέχεται ἢ τὸ συμβεβηκότων μέθεξις, ἢ δὲ τὸ γένων οὐ-
 26 κέτι. Καὶ τὰ μὲν συμβεβηκότα προηγούμενως ὑπὸ τὰ
 27 τόμων ὑφίσταται, τὰ δὲ γένει καὶ τὰ εἶδη φύσιν πρότερα
 28 πῶν ἀτόμων οὐσιῶν. Καὶ τὰ μὲν γένει, ἐν τῷ τί ἐστι καὶ
 29 τηγορεῖται τῇ ὑπὸ αὐτὰ, τὰ δὲ συμβεβηκότα ἐν τῷ ὅ ποῖ-
 30 ον τί ἐστίν, ἢ πῶς ἔχει ἵκασον. ὅποῖος ὧ ἀείον, ἐρώτης
 31 θῆς, ἐρεῖς ὅτι μέλας. ἢ πῶς ἔχει σώκράτης, ἐρεῖς ὅτι νό-
 32 σεί, ἢ ὑγιαίνει.

Ἐπεὶ οὖν τὸ γένος τοῦτο καὶ τὸ συμβεβηκὸς πλήθον ἀλ-
 λήλων ἀπέχουσιν, ὀλιγοστὴ μὲν αὐτῇ ἢ κοινῶνίᾳ, πολλὴ
 δὲ διὰφορᾷ. ὅθεν μίαν μόνιν αὐτὴ κοινῶν ἐξέθετο ὁ πορ-
 φύριος. ἐπεράτητες δὲ πλήθονας. ἐπίτασιν ὧ καὶ ἀνέ-
 σιν ὑπὸ δέχεται ἢ τὸ συμβεβηκότων μέθεξις. ἀνθρώπος ὧ
 καὶ ἵππος καὶ ἄλλα εἶδη, ὁμοίως τοῦ ζώου μετέχει, ὁμοί-
 ως γὰρ ἐπὶ ζῶα. τὰ δὲ σώματα, οὐχ ὁμοίως μετέχει τοῦ
 λευκοῦ, ἢ τοῦ μέλανος, λέγεται ὧ μᾶλλον καὶ ἥπον εἶναι
 λευκὸν καὶ μέλαν.

22 Τὸ μὲν οὖν γένος, ἢ τῇ ἄλλων πεπάρων διαφέρει, ἢ
 23 ρηταὶ συμβέβηκε δὲ καὶ τῇ ἄλλων ἑκάστων διαφέρειν τῇ
 24 πεπάρων, ὥς τε πέντε μὲν ὄντων, ἐνὸς δὲ ἑκάστων τῇ πε-
 25 τάρων διαφέροντος τετράκις τὰ πέντε, εἴκοσι γίνεσθαι
 26 διαφορὰς τὰς πάσας. ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει, ἀλλ' αἰ τῇ ἐ-
 27 φεξῆς καταριθμουμένων, καὶ τῇ μὲν δύο μιᾷ λεπτομέ-
 28 νων διαφορᾷ, διὰ τὸ ἥδη ἡλῆφθαι, τῇ δὲ τριῶν, δυο-
 29 σί, τῇ δὲ πεπάρων, τρισί, τῇ δὲ πέντε, τέτρασι, δέκα αἰ
 30 πᾶσαι γίνονται διαφοραὶ, πεπάρεις, τρεῖς, δύο, μία. τὰ
 31 μὲν ὧ γένος ἢ διαφέρει τῆς διαφορᾶς, καὶ τοῦ εἶδους,

καὶ

καὶ τοῦ ἰδίου, καὶ τοῦ συμβεβηκότος, ἔρχεται. πᾶσα ὁ
 ἔναι διαφορά. ἡ διαφορά δὲ πῆ μὲν διενέχεται τὸ γέ
 νους, εἴρηται ὅτι πῆ διαφέρει τὸ γένος αὐτῆς ἐξέβη. λοιπ
 πὸν δὲ πῆ διαφέρει τοῦ ἑδους, καὶ τοῦ ἰδίου, καὶ τοῦ συμ
 βεβηκότος ἐνθῆσεται. καὶ γίνονται τρεῖς. πάλιν δὲ τὸ εἶ
 δος πῆ μὲν διαφέρει τῆς διαφοράς, ἐξέβη ὅτι πῆ δια
 φέρει ἡ διαφορά τοῦ ἑδους ἐλέγεται, πῆ δὲ διαφέρει τὸ εἶ
 δος τοῦ γένους, ἐξέβη ὅτι πῆ διαφέρει τὸ γένος τοῦ ἑδους
 ἐλέγεται. λοιπὸν οὖν πῆ διαφέρει τὸ ἑδος τοῦ ἰδίου, καὶ
 τοῦ συμβεβηκότος, ἐνθῆσεται. δύο οὖν καὶ αὐτὰ αἱ δια
 φοραί. τὸ δὲ ἰδίον πῆ διαφέρει τοῦ συμβεβηκότος κα
 ταλειφθῆσεται, πῆ γὰρ τοῦ ἑδους καὶ τῆς διαφοράς καὶ τῶ
 γένους διαφέρει, προσηρμένον ἐστὶν ἐν τῇ ἐκείνων πρὸς αὐ
 τὸ διαφορά. πᾶσάν οὖν λαμβανόμενων τοῦ γένους
 πρὸς τὰ ἄλλα διαφορῶν, τριῶν δὲ τῆς διαφοράς, δύο δὲ
 τοῦ ἑδους, μίας δὲ τοῦ ἰδίου πρὸς τὸ συμβεβηκός, δέκα
 εἰσονται αἱ πᾶσαι, ὧν τὰς πᾶσας, αἵησαν τοῦ γένους
 πρὸς τὰ ἄλλα, φθάσαντες ἀπεδείξαμεν.

Βούλεται ὁ πορφύριος ἐνταῦθα δεῖξαι πόσαι γίνονται
 χέσεις ἐκ τῆς πρὸς ἄλληλα παραβολῆς τῇ πέντε. ἐφ
 ὅτι γίνονται χέσεις, οὐχ ὡς αἱ πρὸς ὑπολάβοι ἑκοσι,
 διὰ τὸ δις ἑκάστων τῇ πέντε παραβαλεῖν πρὸς τὰ λοιπ
 πὰ πᾶσας. καὶ παραδίδωσι τὴν μέθοδον ἣν ἡδη προε
 ξεθέμεθα, διῆς δὲ ῥίσκομεν πόσαι γίνονται χέσεις τῶν προ
 κειμένων ὁρῶν ἐκ τῆς πρὸς ἄλληλα παραβολῆς. φησὶ γὰρ
 ὡς ἡδη παρ' ἡμῶν λέλεκται, ὅτι δεῖ τὸν προπθέντα τῇ
 ὁρῶν ἀριθμὸν, πολλὰ πλάσιάζειν ὑπὲρ τὸν μονάδι ἐλάττω, καὶ
 τῇ γινομένων λαβὴν τὸ ἡμισυ, καὶ τοσαύτας λέγειν
 γίνεσθαι τὰς χέσεις, οἷον, ὑπὲρ τῇ προκειμένων εἶδη πολλὰς
 πλάσιάζειν τὸν πέντε ὑπὲρ τὸν μονάδι ἐλάττω, τουτέστι

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

τὸν τέσσαρα, καὶ γίνονται ἑκοσιν. εἴτε τούτων τὰ ἡμισυ,
γίνονται δέκα. τοσαῦται ἀρχὴ τῇ πέντε γίνονται αἱ πρὸς
ἀλλήλα χέσεις. ἡ δὲ αὐτὴ διὰ τὸν τρόπον τοῦτον ποιού
μεν, εἰν αὐτῇ. Δι' ἑκάσον τῇ πέντε, πρὸς τὰ λοιπὰ
τέσσαρα παρὰβάλλειν. διὰ τοῦτο ἔν πεντακίς ποιῶμεν
τὰ τέσσαρα, καὶ γίνονται χέσεις ἑκοσιν. ἐπεὶ δὲ δι' ἑκα
βάινει δις τὰς αὐτὰς χέσεις ποδὶ λαμβάνειν, διὰ τοῦτο
ποιῶμεν τὸ ἡμισυ. παρὰβάλλοντες ἄρ' τὸ μένος πρὸς τὰ
λοιπὰ τέσσαρα, δηλονότι καὶ πρὸς τὴν διαφορὰν αὐτὰ πα
ρὰβάλλομεν. ἐὰν ἔν τιμῃ διαφορὰν πρὸς τὰ λοιπὰ τρι
σάρα παρὰβάλλομεν, συμβαίνει δις ἡμᾶς τὸ μένος πρὸς
τὴν διαφορὰν παρὰβάλλειν. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τὴν λοιπὴν.
Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλος καὶ ὧν, καθ' ὃν μαθητόμεν πόσαι χέ
σεις γίνοντ' ἑπὶ προτεθέντων ὄρων. ἐὰν ἄρ' ὥσπερ πέντε ὄροι,
καὶ προσεθῶσιν ἑπὶ τοῖς, καθ' ἑκάσον ὄρων τοσαῦται προσ
θεσθ' ἑχέσεις. οἷον, ἦσαν οἱ προκείμενοι ὄροι πέντε, τὸ ἔν
πρώτου χέσεις ἑκ' εἰν, ἐὰν δὲ προστεθῇ ἑπὶ πρὸς, γίνετ' ἑ
χέσεις, ἐπεὶ δὲ ἑπὶ ὄρος ἑξ ὁ προκείμενος. πάλιν καὶ ἑπ
ρὸς προστεθῇ, δύο προστίθενται χέσεις, οἷον ἦσαν οἱ προ
κείμενοι ὄροι. γίνονται ἔν ἅπασαι τρεῖς χέσεις. ἐὰν δὲ
ἑπὶ πρὸς ὄρος προστεθῇ, τρεῖς προστίθενται χέσεις, καὶ γίνονται αἱ
ἅπασαι χέσεις ἑξ. ἐὰν δὲ ἄλλος ὄρος προστεθῇ, τέσσαρα
προστίθενται χέσεις, ὥστε γινέσθαι τῇ πέντε ὄρων τὰς πᾶ
σας χέσεις, δέκα. καὶ ἄλλως δὲ. ἑκάσον τῇ πέντε,
πρὸς τὰς λοιπὰς τέσσαρας παρὰβάλλειν δεῖ. τὸ μένος ἔν
πρὸς τὰς λοιπὰς τέσσαρας παρὰβαλλόμενον ποιεῖ χέ
σεις τέσσαρας. ἡ δὲ διαφορὰ, πρὸς μὲν τὸ μένος ἡ δὲ πα
ρὰβέβληται, ὅτε τὸ μένος παρὰβέβλητο πρὸς αὐτὴν, ταυ
τὸν γὰρ εἶπεν. πρὸς ὃ τὰ λοιπὰ τρεῖς παρὰβαλλόμεναι, ποιεῖ
χέσεις τρεῖς, ὥστε γινέσθαι ἐπὶ α'. πάλιν τὸ εἶδος πρὸς τὸ

γένος καὶ τὴν διαφορὰν ἡδὴ παραβέβληται, ἡνίκα καὶ κείναι
 πρὸς τὴν τοῦ πρὸς ὃ τὰ λοιπὰ δύο παραβαλλόμενον ποιῆ
 χέσεαι δύο. ὥς τε γίνεσθαι σχέσεις ὁνεία. πάλιν τὸ ἴδιον
 πρὸς μὲν τὸ γένος καὶ τὴν διαφορὰν καὶ τὸ εἶδος ἡδὴ παρα
 βέβληται, ἡνίκα καὶ κείναι πρὸς αὐτὸ. πρὸς ὃ τὸ συμβεβη
 κὸς παραβαλλόμενον ποιῆ μίαν σχέσιν, ὥς τε τὰς πᾶ
 σας γίνεσθαι δέκα. τὸ ὃ συμβεβηκὸς, πρὸς ὃδὲν ἔχει πα
 ραβάλλεται. ἡδὴ καὶ πρὸς πάντα παραβέβληται, ὅτ' ἐκεί
 ναι πρὸς αὐτὸ παραβάλλεται. δῆλον ὅτι πᾶσαι αἱ σχέ
 σεις γίνονται πέντε, τρεῖς, δύο, μία, τὴν μὲν γένος, τέσσα
 ρες, τὴν διαφορὰν, τρεῖς, τὴν ἡδὴ, δύο, τὴν ἴδιον, μία. ὥ
 τε αἱ πᾶσαι, γίνονται δέκα. καὶ τὸ ἴδιον ἐκείναι παραβέβληται
 πρὸς τὸ γένος, ἡδὴ καὶ παραβέβληται, ὅτι τὸ γένος πρὸς αὐ
 τὸ. λοιπὸν ὃ, πῇ διαφέρει τὸ εἶδος. ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶν σχέ
 σεις τὴν γένος πρὸς τὴν διαφορὰν, καὶ τῆς διαφορὰς πρὸς τὸ
 γένος. οὐκ οὖν ἐν τῇ διαφορᾷ καὶ κοινότητι αὐτῶν, οὐκ ἐπὶ
 πρὸς τὸ γένος παραβάλλεται, ἀλλὰ πρὸς τὴν μετ' αὐτὴν.

ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΕἶΔΟΥΣ

ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ.

- » Κοινὸν τοίνυν τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ εἶδους, τὸ ἐπίσης
 » μετέχεται. ἀνθρώπου τε καὶ ἐπίσης μετέχουσιν οἱ καὶ
 » τὰ μέρος ἄνθρωποι, καὶ τὸ τοῦ λογικῆς διαφορᾶς. Κοινὸν
 » δὲ καὶ τὸ αἴτιον παρῆναι τοῖς μετέχουσιν, αἰὲν ὁ σώκράτης
 » λογικὸς, καὶ αἰὲν ὁ σώκράτης ἄνθρωπος. Ἰδιὸν δὲ διαφο
 » ρᾶς μὲν, τὸ ἐν τῷ ὅποῖον τί ἐστιν κατηγορεῖται, εἶδους
 » δὲ τὸ ἐν τῷ τί ἐστι. καὶ ὁ ἄνθρωπος ὡς ποῖον πλαμι
 » βαίνεται, οὐχ ἁπλῶς ἀνὴρ ποῖον, ἀλλὰ καθ' ὃ τῷ γέ
 » νει προσελθούσαι αἱ διαφοραὶ, ὑπέστησαν αὐτόν. Ἐπὶ
 » ἡ μὲν διαφορὰ πρὸς πλείονων πολλάκις εἰδῶν θεωρεῖται, ὥς
 » τὸ τετράποδι πρὸς πλείονων ζώων διαφορόντων τῷ εἶδει,

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

» τὸ δὲ εἶδος, ὡς μόνων τῶν ὑπὸ τὸ εἶδος ἀτόμων εἶναι. Εἴ τι,
 » ἢ μὲν διαφορὰ προτέρα τοῦ κατ' αὐτὴν εἶδους, σωφιστικῶς
 » ῥηί γὰρ τὸ λογικὸν ἀνδρεῖν, τὸν ἀνθρώπου, ὃ δὲ ἀνθρώπος
 » ἀνδρεῖται, οὐκ ἀνέφηκε τὸ λογικόν, ὄντος ἀγέλου.

Μέτευσιν ὡς τὰ κοινὰ καὶ ἰδία διαφορὰς καὶ εἶδους,
 καὶ τῶν λοιπῶν. καὶ ἐπ' αὐτοῖς καταπαύσει τὸν λόγον.
 κοινότητες οὖν διαφορὰς καὶ εἶδους, φάσκει δὺο, ἐπερίτη
 τας δὲ, πλείους. καὶ πρῶτον φησὶν ἰδίον διαφορὰς, τὸ ἐν
 τῷ ὁποῖον τί ἐστι κατηγορεῖσθαι, εἶδους δὲ, τὸ ἐν τῷ τί ἐστι. καὶ
 ὅπου αὖτις ἡπόρησεν, αὐτὸς φθάσας ὑπελύνεται. φησὶ
 γὰρ, διὰ τί τὸ μὲν εἶδος ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται, ἢ δὲ
 διαφορὰ, ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστι, καὶ τοὶ καὶ ὁ ἀνθρώπος, ποῖον
 πζῶν λέγεται. φάμεν γὰρ τί ἐστι σωκράτης, ζῶν. ὁ
 ποῖον ζῶν; ἀνθρώπος. ὥστε καὶ τὸ εἶδος ἐν τῷ ὁποῖον τί
 ἐστι κατηγορεῖται. φησὶ τοίνυν ὅτι τὸ εἶδος, ποῖον ἐστιν ἐχ
 ἀπλῶς, ἀλλὰ καθ' ὃ μέτεχεν τῶν διαφορῶν. τὸ μὲν γὰρ
 ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖσθαι, ἐχεν τὰ εἶδη ἐκ τῶν γενῶν, τὸ δὲ
 ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστιν, ἐκ τῶν διαφορῶν. ποῖον γὰρ ζῶν ὁ
 τηθέντες, λέγομεν λογικὸν ἐννιόν. ὥστε καθ' αὐτὰς μὲν
 αἱ διαφοραὶ, τὸ ποῖον ἔχουσι, τὰ δὲ εἶδη, κέκηνται τοῦτο
 ἐκ τῶν διαφορῶν.

» Εἴ τι διαφορὰ μὲν σωπύθεται μεθ' ἐπείρας διαφορὰς,
 » λογικόν γὰρ καὶ ἐννιόν σωπύθεται εἰς ὑπότασιν ἀνθρώπου, ἢ
 » δος δὲ εἶδης ὡς σωπύθεται, ὥστε ἀπογεννησθαι ἄλλο τι εἶδος.
 » τίς μὲν γὰρ ἵππος πνὶ ὄνῳ σωπύθεται εἰς ἡμίονον γέννησιν,
 » ἵππος δὲ ἀπλῶς ὄνῳ σωπύθεται, οὐκ ἀν' ἀποτελείσθαι
 » ἡμίονον.

Ἄλλω ἐπερίτηται δείκνυσιν διαφορὰς καὶ εἶδους, ὅτι ἢ
 μὲν διαφορὰ, δύνάται σωπύθεται μεθ' ἐπείρας εἰς ὑπό
 τας πνός, οἶον, σωπύθεται τὸ λογικόν καὶ τὸ ἐννιόν εἰς ἀν

θρώπου ὑσώπασιν· ὁ δὲ καθόλου ἄνθρωπος σωπθεὶς μετὰ
τοῦ καθόλου ἵππου οὐδὲν ἀποπλεῖ· τὸ δὲ καθόλου λογικὸν
σωπθεὶς τῷ καθόλου θνητῷ ποιῇ τὸν ἄνθρωπον· ἢ δ' ὁ ἡ-
μίονος ἐξ ἵππου καὶ ὄνου γίνεται, οὐκέτι ἐκ τοῦ καθόλου,
ἀλλ' ἐκ τῆς μερικῆς· ἢ γὰρ ἵππος προσελθὼν τῷ ὄνῳ ποιῇ
ἡμίονον· οὐχ ὁ καθόλου, ἀλλ' ὁ τις ἵππος τῷ πνί ἡμίονῳ·
καὶ ἄλλως· αἱ μὲν διαφοραὶ σωνοῦσαι εἰς ἑνὸς εἶδους γέ-
νεσιν, οὐδὲν ὑπ' ἀλλήλων παθεῖν, ἐκαστὴ τὴν ἑαυτῆς οὐ-
σίαν φυλάττει· οἷον, σωπθὼν εἰς ἑνὸς εἶδους γένεσιν τοῦ
ἄνθρώπου, τὸ λογικὸν καὶ τὸ θνητὸν, καὶ τὸ νοῦ καὶ ὑψήμης
δεκτικόν, καὶ οὐκ ἐκρύβησαν ὑπὸ πνοῆς τούτων· ἵππος
δὲ καὶ ὄνος σωπθόντες καὶ ἀποτελίσαντες ἡμίονον, διὰ
τὸ μὴ εἶναι εἶδος ἀλλὰ άτομα, οὐδὲ τὴν ἑαυτῶν ἡλικρινῶς
φύσιν ἐφύλαξαν ἐν τῷ ἡμίονῳ· ἄλλο γάρ τι ἀμφοτέρων
τῆς ἐκάστου οὐσίας φθαρῆσης γέγονεν· ὥστε τὸ εἶδος εἰς
δὲ οὐ σωδύρεται·

ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΔΙΑΦΟΡΑΣ
ΚΑΙ ἸΔΙΟΥ.

- » Διαφορὰ μὲν καὶ ἴδιον κοινὸν μὲν ἔχουσι, τὸ ἐπίσης
» μετέχεται ὑπὸ τῆς μετεχόντων, ἐπίσης γὰρ τὰ λογικά,
» λογικά, καὶ τὰ μελαπικά, μελαπικά· καὶ τὸ αἶ κ' ἵππων
» τίς εἶδη παρῆναι, κοινὸν ἀμφοῖν· καὶ γὰρ κολοβώθῃ ὁ δῖος
» πους, ἀλλὰ πρὸς τὸ πεφυκέναι, τὸ αἶ λέγεται· ἐπεὶ καὶ
» τὸ μελαπικὸν τῷ πεφυκέναι ἔχει τὸ αἶ, ἀλλ' οὐχὶ τῷ μελῶ
» αἶ· ἴδιον δὲ διαφορὰς, ὅτι αὐτὴ μὲν ὑπὸ πλεόνων εἰς
» δὴν λέγεται πολλάκις, οἷον τὸ λογικὸν ὑπὸ ἀνθρώπου καὶ ὑπὸ
» ἀνθρώπου, τὸ δὲ ἴδιον, ἐφ' ἑνὸς εἶδους, οὐ ἐπὶ ἴδιον· καὶ
» ἢ μὲν διαφορὰ ἐπεται ἐκείνοις ὧν ἐστὶ διαφορὰ, οὐ μὲν καὶ
» ἀντιτρέφει, τὰ δὲ ἴδια, ἀντικατηγορεῖται ὧν ὡς ἴδια,
» διὰ τὸ ἀντιτρέφειν·

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

Δύο κοινότητες λέγει διαφοράς καὶ ἰδίου. τὸ, τε ἐπὶ
 τῆς μετέχου, καὶ τὸ αἰὶ ὑπάρχον οἷς ὑπάρχουσιν. οὐτε
 ὅσῳ κράτης μάλλον πλάτωνος λογικόν, οὐτε μάλλον
 μελαπικόν. ἢ δὲ καὶ λογικώτερον ἄλλον ἄλλου λέγομεν
 μάλλον καὶ ἥτον, ἀλλ' ἐπεὶ τι σημαίνοντες, διὰ τοῦ логи-
 κού καὶ τοῦ λογικωτέρου ἐνταῦθα. οὐ δὲ ὅτι τὴν λογικὴν
 σίαν ζητοῦμεν ἐνταῦθα, ἀλλὰ τὴν ἐν τοῖς μαθήμασι логи-
 κῶν ἔξιν, ἢ τις ὑποτιθεῖσθαι ἐστὶ ψυχῆς. αἰεὶ δὲ ἐστὶν ὁ ἀν-
 θρώπος λογικός, καὶ αἰεὶ μελαπικός. αἰεὶ δὲ οὐ κατὰ τὸ γε-
 λῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸ πεφυκέναι. Λέγει δὲ καὶ ἐπεὶ ὅτι
 τὰς δύο. ἢ μὲν ὅτι διαφοράς, πλείονα εἶδη ποδεύει, τὸ
 δὲ ἰδίον, σὺν μόνῳ εἶδει πρόσκειται. καὶ ὅτι ἢ μὲν διαφοράς,
 ἢ καὶ ἐπεὶ τὰ τοῖς εἶδεσιν, ἀλλ' οὐκ ἐκ ἀντικατηγορεῖται,
 ἢ πᾶσι ἀνθρώποις, λογικόν, οὐ μὴν καὶ ἢ πᾶσι λογικόν, ἀνθρώ-
 πος. τὸ δὲ ἰδίον, καὶ ἐπεὶ τὰ καὶ ἀντικατηγορεῖται, ἢ πᾶσι
 ἀνθρώποις, μελαπικόν, καὶ ἢ πᾶσι μελαπικόν, ἀνθρώπος.

ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΔΙΑΦΟΡΑΣ, ΚΑΙ ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΟΣ.

Διαφορὰ δὲ καὶ συμβεβηκότι κοινόν μὲν, τὸ ὡς πλεί-
 ον λέγεται. Κοινόν δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀχώριστα συμβεβηκό-
 τα, τὸ αἰὶ καὶ παντὶ προσεῖναι. τὸ, τε ὅτι δὲ πᾶσι αἰὶ πρόσ-
 κειται τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ πᾶσι κόραξι τὸ μέλας εἶναι ὁμοίως.
 Διαφέρει δὲ, ὅτι ἢ μὲν διαφοράς ποδεύει τὰ εἶδη, καὶ ποδεύε-
 ται δὲ. ποδεύει καὶ τὸ λογικόν. τὸ ἄγελον, καὶ τὸν ἀνθρώ-
 πον. τὰ δὲ συμβεβηκότα, τρόπον μὲν πᾶσι ποδεύεται τῷ ἐν-
 πλείοντι εἶναι, τρόπον δὲ πᾶσι ποδεύεται, τῷ μὴ ἐνός συμ-
 βεβηκότος εἶναι δεκτικὰς τὰς ὑποκείμενας, ἀλλὰ πλείονων.
 Συμβεβηκότος δὲ καὶ διαφοράς κοινότητες μὲν δύο,
 τὸ, τε κατὰ πλείονων λέγεται, καὶ τὸ αἰὶ προσεῖναι τοῖς
 εἶδεσιν, ἀλλ' ἢ μὲν πρώτη καὶ τοῖς χωριστοῖς καὶ ἀχώρι-
 στοις.

σοις ἀρμόζει, ἢ δὲ δευτέρᾳ, μόνοις τοῖς ἀχωρίστοις, οὐ γὰρ
 αἱ ἀνθρώποις κἀθιναί, αἱ δὲ ὁ κόραξ· μέλας· ἐπερότης
 περὶ δὲ τῆς· ἢ μὲν γὰρ διαφορὰ, περιέχει τὰ εἶδη, ὑπὲρ
 πλέον γὰρ τὸ λογικὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὰ δὲ συμβεβηκότα
 καὶ ποδεύχεται, καὶ ποδεύχει· καθ' ὅ μὲν γὰρ τὸ μέλαν οὐ
 μόνον αἰθίοψ, ἀλλὰ καὶ κόρακι, καὶ ἐπερὶς ἀρμόζει, περὶ
 ρίχει, καθ' ὅ δὲ ὁ αἰθίοψ δυνάται καὶ ἄλλων εἶναι συμβεβη-
 κότες ποδεύχεται, τρόπον δὲ πᾶσι εἶπεν, ἐπεὶ
 δὴ οὔτε κυρίως ποδεύχει, οὔτε κυρίως ποδεύχεται·

- καὶ ἡ μὲν διαφορὰ ἀνέπιτατος ἐστὶ, καὶ ἀνέτος, τὰ
 ὅ συμβεβηκότα τὸ μάλλον καὶ ἥϊον ὑπὲρ δέχονται· καὶ ἅμα
 καὶ μὲν αἱ ἐναντίαι διαφοραὶ· μεγάλῃ δ' ἀνποτε τὰ εἶδη
 γαντία συμβεβηκότα· τοιαῦτα μὲν αἱ κοινότητες καὶ
 ἰδιότητες τῆς διαφορᾶς, καὶ τῶν ἄλλων·

Ὁ σὼκράτης γὰρ ἐτέρου οὐκ ἐστὶ μάλλον λογικός, ἢ μὴ
 κατὰ μάθησιν μόνον, ἢ τις ὑπὲρ τῆς εἰδότης ἐστὶ τῆς ψυχῆς, οὐ
 μὴ κατὰ τὴν λογικὴν οὐσίαν, ὥς ἐφθίμην ἠπόντες, τὸ δὲ
 συμβεβηκός τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥϊον ὑπὲρ δέχεται· ἐστὶ γὰρ αἱ
 εἰδότης ἐτέρου αἰθίοπος μάλλον μέλας· καὶ ἁμιγῆς μὲν αἱ
 ἐναντίαι διαφοραὶ, τὸ γὰρ λογικὸν καὶ ἄλογον οὐ συμπλέ-
 κεται, μέλαν δὲ καὶ λευκὸν κεραυνύμενα ποιεῖ τὸ φαῖον·
 ὥς τε δυνάμει τὰ ἐναντία συμβεβηκότα μίγνυνται·

ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΕἶΔΟΥΣ
 ΚΑΙ ἸΔΙΟΥ.

- τὸ δὲ εἶδος πῇ μὲν διαφέρει γένους καὶ διαφορᾶς, εἴ-
 ρηται, ἐν ᾧ ἐλέγχον πῇ τὸ γένος καὶ διαφορὰ διαφέρει τῶν
 ἄλλων, λοιπὸν πῇ διαφέρει τοῦ ἰδίου, καὶ τῶν συμβεβηκότες
 ἐκείνου· εἶδους ὅ καὶ ἰδίῳ κοινὸν μὲν τὸ ἀλλήλων ἀντικατε-
 γορεῖσθαι· εἴ τι γὰρ ἀνθρώπος, μελαπικόν, καὶ ἢ μελαπικόν,
 ἀνθρώπος· τὸ δὲ μελαπικόν ὅτι κατὰ τὸ πεφυκέναι τελεῖται·

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

ληπτόν, πολλάκις εἴρηται. Κοινόν δὲ καὶ τὸ ἐπίσης εἶναι.
ἐπίσης τε καὶ παρὲς τὰ εἶδη τοῖς μητέχουσι, καὶ τὰ ἴδια
ὧν ἐπὶ ἴδια.

Πληρώσας καὶ τὸν πρὸς τῇ διαφορῶν λόγον, μεταβαί-
νῃ καὶ πρὸς τὸ εἶδος, καὶ φησὶν, ὅτι τὸ εἶδος πῇ διαφέρει καὶ
κοινῶν καὶ τῷ γένει καὶ τῇ διαφορᾷ, ἐξέβη, ἡνίκα καὶ κείνα
πρὸς αὐτὸ παρεβάλλετο. ἐκινήσεται οὖν πῇ διαφέρει καὶ
κοινῶν καὶ τῷ εἴδει καὶ τῷ συμβεβηκότι. εἶδους τοίνυν καὶ
εἰδίου κοινότητες δύο, τὸ, τε ἀντιστρέφειν καὶ ἀντικατηγο-
ρεῖσθαι. ἢ τι καὶ ἀνθρώπος, μελαπκόν, καὶ ἢ τι μελαπκόν,
ἀνθρώπος. μελαπκόν δὲ λέγει, οὐ τῷ μελᾷ, ἀλλὰ τῷ πε-
φυκέναι μελᾷ. Καὶ τὸ ἐπίσης μετέχειται τὰ εἶδη, ὧν
ἐπὶ εἶδη, καὶ τὰ ἴδια, ὧν ἐπὶ ἴδια. ἐπίσης καὶ πάντες
κατὰ τὸν οὐσιώδη λόγον, λογικοί, καὶ ἐπίσης πάντες
μελαπκοί.

Διαφέρει δὲ τὸ εἶδος τοῦ εἰδίου, ὅτι τὸ μὲν εἶδος διῶκε
καὶ ἄλλων γένος εἶναι, τὸ δὲ εἶδιον ἄλλων εἶναι εἶδιον, ἀνύ-
νατον. Καὶ τὸ μὲν εἶδος προϋφέστηκε τοῦ εἰδίου, τὸ δὲ εἶ-
διον ὑπὸ γίνεται τῷ εἴδει, δεῖ καὶ ἀνθρώπον εἶναι, ἵνα μελα-
πκόν ᾖ. Ἔπειτα, τὸ μὲν εἶδος ἀπὸ συνήκεια παρὲς τῷ ὑπο-
κειμένῳ, τὸ δὲ εἶδιον ποτὲ, καὶ διωάμεν. ἀνθρώπος μὲν καὶ
ἀπὸ συνήκεια ὁ σωκράτης ἐστίν, μελᾶ δὲ οὐκ ἀπὸ, καὶ ποτὲ ἀπὸ
πεφυκέναι εἶναι μελαπκός. Ἔπειτα, ὧν οἱ ὅροι διχόφοροι, καὶ
αὐτὰ διχόφορα. ἔστι δὲ εἶδους μὲν, τὸ ὑπὸ τὸ γένος εἶναι, καὶ
τὸ κατὰ πληθόνων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ καὶ τῷ τί εἶ-
σι κατηγορούμενον εἶναι, καὶ ὅσα τοιαῦτα, εἰδίου δὲ, τὸ μό-
νον καὶ πρᾶντί καὶ ἀπὸ προσείναι.

Εἶδους δὲ καὶ εἰδίου ἐπερότητες πλείους, ὅτι εἶδος διῶ-
κεται ἄλλων γένος εἶναι, εἶδιον ζῶον, εἶδος μὲν τοῦ ἐμφύ-
λου, γένος δὲ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἵππου. εἶδος δὲ λέγεται

ὑπαίτηλον, ὃ τὸ ἡδικοῦται τον· τὸ δὲ ἴδιον, ἐτέρου ἵνα ἴδῃ
 οὐ δύναται. Καὶ τὸ μὲν ἴδους πρότερον τοῦ ἴδιου, ἀνάγκη
 ᾗ εἶναι ἀνθρώπον, ἥτοι καὶ τὸ μελαπικόν, τὸ δὲ ἴδιον,
 τοῦ εἶδους ὕστερον. Ἐπὶ τὸ μὲν ἴδους αἰ παρέστη ἑστὸς
 γεία τῷ ὑποκειμένῳ, αἰ ᾗ ὁ σωκράτης ἀνθρώπος, τὸ δὲ
 ἴδιον, οὐκ αἰ ἑστὸς, οὐ ᾗ αἰ μελὰ ὁ ἀνθρώπος, δυνάμει
 δὲ, αἰ μελαπικός. Ἐπὶ, ὧν οἱ ὅροι διάφοροι, διάφορα
 καὶ αὐτὰ. τοῦτο δὲ ἀρμόζει καὶ τοῖς λοιποῖς τέτρασι,
 καὶ ᾗ καὶ τῷ τῷ γένους, καὶ τῷ λοιπῶν, δυνάμεθα λέγειν
 γεν, ὅτι ὧν οἱ ὅροι διάφοροι, καὶ αὐτὰ διάφορα.

ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΕἶΔΟΥΣ,
 ΚΑΙ ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΟΣ.

- » Εἶδους δὲ καὶ συμβεβηκότος κοινὸν μὲν, τὸ ὑπὲρ πλη
 » ὄνων κατηγορεῖται. ὡς αἱ οἱ δὲ αἱ ἄλλαι κοινότητες, δια
 » τὸ πλεῖστον ἀλλήλων διεσπῆναι, τὸ, τε συμβεβηκός, καὶ τὸ,
 » ὡ συμβεβηκός.

Εἶδους καὶ συμβεβηκότος, κοινότητά μὲν μίαν λέγει
 γη, ἐπεὶ τῆς δὲ πλείους λέγει οὐ καὶ τὴν αὐτὴν δὲ
 ὑπὲρ μίαν μὲν κοινότητά εἶπε, τῆς δὲ ἐπεὶ τῆς πλείους,
 ὑπὲρ καὶ ἡμῶς πρότερον εἶπομεν, ὅτι τὰ πλεῖστον διεσπῆναι
 ὡς αἱ οἱ μὲν ἔχουσι τὰς κοινότητας, πλείους δὲ τῆς ἐπε
 ρότητες. τὸν αὐτὸν δὲ τὸ σωτημένον ὑπὲρ πολὺ, ὅλιγο
 σῆς μὲν ἔχουσι τὰς ἐπερότητες, τὰς δὲ κοινότητας πλεί
 οους. Κοινὸν τοίνυν ἐστὶν ἀμφοτέρων, τὸ ὑπὲρ πλείονων λέγει
 σθαι. καὶ ᾗ ὁ ἀνθρώπος κατὰ σωκράτους, καὶ ἀλκιβιά
 δου, καὶ τῶν λοιπῶν κατηγορεῖται, καὶ τὸ μέλαν, κατὰ τὸ
 αὐτίπος, καὶ κόρακος, καὶ ἐτέρων πολλῶν.

- » ἴδια δὲ ἐκάτερον, τοῦ μὲν εἶδους, τὸ ἐν τῷ τί ἐστιν κα
 » τηγορεῖται, ὧν ἐστὶν ἴδους, τοῦ δὲ συμβεβηκότος, τὸ ἐν τῷ
 » ὅποιον τί ἐστιν, ἢ πῶς ἔχον ἐπὶ. Καὶ τὸ ἐκαστὸν οὐσίαν

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

» εἶδος μὲν εἶδος μετέχων, συμβεβηκότων δὲ πλεόνων ἢ
 » χωρισῶν καὶ τῶν ἀχωρίστων. Καὶ τὰ μὲν ἔστι, προε-
 » πνοῖται τῶν συμβεβηκότων καὶ ἀχωρίστων, δὲ ἔστι εἶναι
 » τὸ ὑποκείμενον, ἵνα ἐκείνῳ τί συμβῇ, τὰ δὲ συμβεβηκό-
 » τα, ὑπεροχὴν εἶναι πέφυκε, καὶ ἐπὶ οὐσίᾳ δὴ τὴν φύσιν ἔχει.
 » Καὶ τοῦ μὲν εἶδους ἡ μετοχὴ ἐπίσης, τοῦ δὲ συμβεβηκό-
 » τος, καὶ ἀχωρίστων ἡ οὐκ ἐπίσης, καὶ ὅτι αὐτίοφ αὐτίοπος ἔ-
 » χοι καὶ τὴν χρῶσιν ἢ αὐτὴν μὲν, ἢ ὡς πεταμένῳ κατὰ με-
 » λαίαν.

Ἰδίον δὲ τοῦ μὲν εἶδους, ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορεῖται,
 τοῦ δὲ συμβεβηκότος, ἐν τῷ ὅποιον τί ἐστιν, ἢ πᾶς ἔχον.
 ὅποιον ὅτι αὐτίοφ ἐρωτηθέντες, ὑγιαίνει ἢ νοσῇ λέγομεν.
 τὸ δὲ εἶδος ἢ καὶ ἐν τῷ ὅποιον τί ἐστὶ λέγεται, ἀλλ' ὅτι τῶν
 διαφορῶν τοῦτο μετέχει, καθὼς καὶ πρότερον εἶπομεν.
 ἐπὶ ἐκάστῃ μὲν οὐσίᾳ, εἶδος εἶδους μετέχει, συμβεβηκό-
 των δὲ πλεόνων, ὅιον, γλυπτότης, σιμότης, μελαίν-
 ας. Ἐπὶ τὸ μὲν εἶδος, πρότερον, τὸ δὲ συμβεβηκότος, ὑπε-
 ρον. πρότερον ὅτι εἶναι ἀνθρώπου, εἶτα μέλας. Καὶ
 τοῦ μὲν εἶδους ἡ μετοχὴ ἐπίσης. ὁμοίως ὅτι ἀνθρώπος
 σωκράτης καὶ πλάτων, οὐχ ὁμοίως δὲ μέλας ἢ λευκός. οὐ
 ρίσκεται ὅτι αὐτίοφ ἔτερον αὐτίοπος μᾶλλον μέλας.

ΠΑΡΑΒΟΛΗ' ἸΔΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΟΣ.

» Λέγεται δὲ ποῦ ἰδίου καὶ συμβεβηκότος εἶπεν. πῇ
 » ὅτι τὸ ἰδίον τοῦτε εἶδους, καὶ τῆς διαφορᾶς, καὶ τοῦ γένους
 » διακρίνομεν, εἴρηται. Κοινὸν δὴ τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ ἀχωρί-
 » στω συμβεβηκότι, τὸ ἀνδρὶ αὐτῷ μὴ ὑποστῆναι ἐκείνα, ἐφ' ἣ
 » ὧν θεωρεῖται. ὡς ὅτι ἀνδρὶ τοῦ μελασικοῦ οὐχ ὑφίσταται
 » ἀνθρώπος, οὕτως οὐδὲ ἀνδρὶ τοῦ μέλανος ὑποστῆναι αὐτὸ
 » θίος. Καὶ ὡς πρὸ παντὶ καὶ αὐτὸ πάρεστι τὸ ἰδίον, οὕτω καὶ

» τὸ ἀχώρισον συμβεβηκός.

Μέπεισιν οὖν τὰ κοινὰ καὶ ἰδίᾳ ἰδίου καὶ συμβεβηκό-
τος, καὶ καταπαύει τὸν λόγον. φησὶν οὖν ὅτι τὸ ἰδίον πῇ
διαφέρει καὶ κοινῶν τῷ γένει καὶ τῇ διαφορᾷ καὶ τῷ εἶ-
δει, εἴρηται, ἡνίκα κακῶς πρὸς αὐτὸ παρεβέβηκετο. πῇ δὲ
κοινῶν καὶ διαφέρει τοῦ συμβεβηκότος, ἐνθάδε. Κοι-
νὸν τοίνυν τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ ἀχώρισῳ συμβεβηκότι, εἰκότως
δὲ εἶπε τῷ ἀχώρισῳ, τούτων ὅτι διακριβότων, ῥαδίως
κακῶς, λέγω τὸ χωρισόν, τις διακρινεῖ. ἄλλως τε οὐ
δὲν οὐδεμία κοινότης ἐστὶ τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ χωρισῷ συμβε-
βηκότι. κοινὸν τοίνυν ἰδίου καὶ ἀχώρισου, τὸ μὴ ὑποστῆναι
τὰ πρᾶγματα, ἐφ' ὧν θεωροῦνται ταῦτα ἀλλήλων. ἄ-
νθρωπος ὅτι κελαικὸν ἀνθρώπος ἔκ ἐστι, καὶ ἀνδρὸς τοῦ μέλανος,
ἔκ ἐστι κόραξ. καὶ ὡς περὶ αὐτὸν ἀνθρώπος κελαικόν, οὐ-
τως αὖτ' ὁ κόραξ μέλαν. τὸ ὅτι χωρισόν, οὐτε αὖτ' πρόσκειται τῷ
εἶδει, οὐ ὅτι αὖτ' ἀκίνηται ὁ ἀνθρώπος. οὐτε ἀδύνατον χω-
ρίς ἐκείνου ὑποστῆναι ἀνθρώπον, διαμέμμεθα ὅτι νοῦσαι τὸν
σώφρατον μὴ καθήκον. καθ' ὅσον τὸ ἰδίον καὶ τὸ ἀχώρι-
σον κοινῶν οὐσιν, οὐ κοινῶν τὸ χωρισόν. καθ' ὅδε διαφέ-
ρουσι, μάλιστα διαφέρει κακῶς τοῦ ἰδίου.

» Διενήνοχε δὲ, ὅτι τὸ μὲν ἰδίον μόνον εἰς ἑαυτὸν πάρεσ-
» σιν. ὡς κελαικὸν ἀνθρώπου, τὸ δὲ ἀχώρισον συμβεβη-
» κός, ὅτι τὸ μέλαν, οὐκ αὐτὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ κόρακι πρό-
» σκει, καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ βέλῳ, καὶ ἄλλοις πῶς. Ἐπὶ τὸ μὲν ἰ-
» δίον ἀντικατηγορεῖται ἔστιν ἰδίον, καὶ ἐστὶν ἐπίσης, τὸ δὲ ἀ-
» χώρισον συμβεβηκός, ἔκ ἀντικατηγορεῖται. καὶ τῷ μὲν
» ἰδίῳ, ἐπίσης ἢ μετοχή, τὸ δὲ συμβεβηκότων, ἢ μὲν μά-
» λον ἢ δὲ ἥπλον. εἰσὶ μὲν οὖν καὶ ἄλλαι κοινότητες τε καὶ
» ἰδιότητες τῶν εἰρημένων. ἀλλ' ἐξαρκούσι καὶ αὗται εἰς δια-
» κρίσιν τε αὐτῶν, καὶ τῆς κοινότητος πάρεσιν.

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

Διαφέρει δὲ τὸ ἴδιον τοῦ ἀχώριστον. ὅτι τὸ μὲν ἴδιον ἐν μόνῳ εἶδη πρόσκειται, τὸ γὰρ μελαπικόν, μόνῳ πρόσκειται τῷ ἀνθρώπῳ, τὸ δὲ μέλαν ὅτι ἐστὶν ἀχώριστον, οὐ τῷ αἰθέρι μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ κόρακι, καὶ ἄλλοις πλείοσι. Καὶ τὸ μὲν ἴδιον ἀντικατηγορεῖται, διὸ καὶ ἐπίσης μετέχεται. εἴτε γὰρ ἀνθρώπος, μελαπικόν, καὶ εἴτε μελαπικόν, ἀνθρώπος. καὶ ἐπίσης ὅ, τι σωκράτης καὶ πλάτων μελαπικοί. τὸ δὲ ἀχώριστον συμβεβηκός, οὐκ ἀντικατηγορεῖται, διὸ οὐδὲ ἐπίσης μετέχεται. εἴτε γὰρ κόραξ, μέλαν, ἢ μὴ καὶ μέλαν, κόραξ. καὶ ἐστὶν αἰθέριος αἰθέριος μᾶλλον μέλας, ὥς καὶ πρότερον εἶπομεν. μελαπικόν δὲ μᾶλλον ἐτέρῳ ἐτέρου οὐκ ἐστὶν. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ λέγει ἀνδρὸς τοῦ ἴδιου καὶ τοῦ συμβεβηκότος οὐ διώκεται ὑποστῆναι αἰουσίαι ἐφ' ὧν ταῦτα θεωροῦνται, ἐπεὶ ἡ οὐσία πρᾶγμα ἐστὶν αὐτὴ παρρησιον, ἀλλ' ὅτι χωρὶς τοῦ ἴδιου καὶ τοῦ συμβεβηκότος οὐχ ὑφίστανται αἰουσίαι, οὐχὶ καθ' ὅ οὐσίαι, ἀλλὰ κατ' αὐτά, λέγω δὴ τὰ τε ἴδια, καὶ τὰ συμβεβηκότα. ὁ γὰρ μουσικός σωκράτης, καθ' ὅ σωκράτης, ἐστὶν ἀνδρὸς μουσικοῦ, ὥς δὲ μουσικός, ἀνδρὸς τοῦ μουσικοῦ ὑποστῆναι οὐ διώκεται.

Τ Ε Λ Ο Σ.

005266 429

* A B C D E F G H I K.

*Omnes sunt quaterniones, præter * duernionem.*

VENETIIS, APVD ALDI FILIOS.
M. D. XXXXVI.

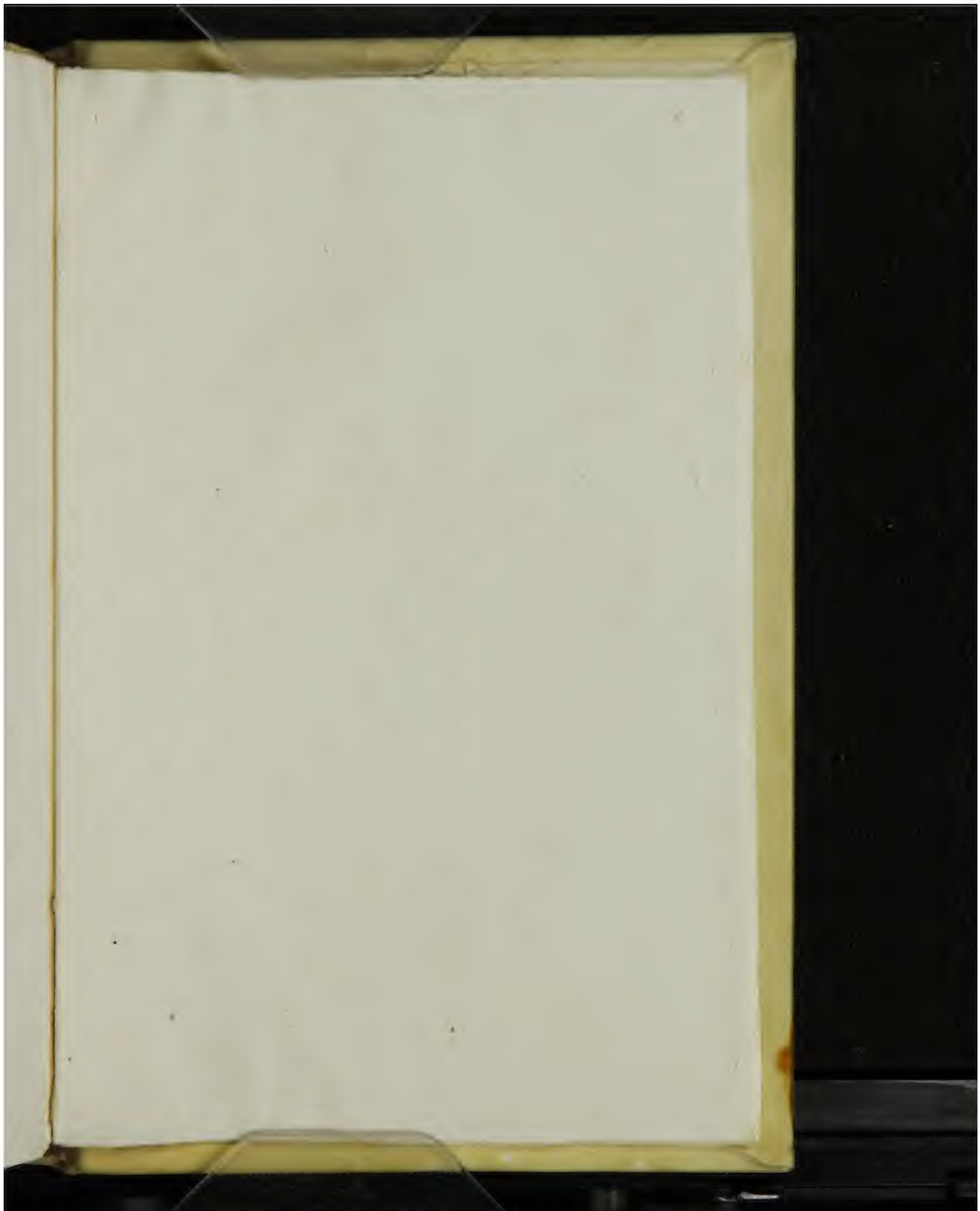

VI

VI

VI

35.5

